

சிலப்பதிகாரம்
முகர்க்க காண்டம்

சாழமனர்க்குதல்வா
உரை

பதிப்பத்கு
தி.க. சிப்பராய செட்டியார்

மிமாரியஸ் அச்சகம்

1880

உ

கணபதி துணை.

உரைப்பாயிரம்.

தன்றோணுன் னினொன்றுகம்மிகூஉங் - கனிதுவளர்பெருங்காடாயினும்
ஒளிபெரிதுசிறந்தன்றளியவென்னெஞ்சே.

சந்தனப்பொதுபத்தடவரைச்செந்தமிழ்ப்-பரமசிநியன்பதங்கள்
சிரமேற்கொள்ளுதந்திகழ்தரற்பொருட்டே.

குணவாயில் - வாழ்வீர் ஈங்கென - இவ்வியலிசை நாடகப் பொருட்
டொடர் நிலைச்செய்யுளை, அடிகள் செய்கின்றகாலத்து இயற்றமிழ் நூல்
தொல்காப்பியம் ஆதலானும், பிறர்கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணம்
ஆதலானும், அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற்செய்
யுளியலின் கண்ணே ஆசிரியப்பாவும் இனமும் எனநான்கி னீக்கியப் பாவி
னைத் தொகைவரையறையானிரண்டென வடக்கியும் விரிவரையறையான்
ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை யறம்பொரு ளின்பத்தாற் கூறுகவென்றும்
பின்பு அம்மைமுதலிய வெட்டுந்தொடர்நிலைச் செய்யுட் சிலக்கணமென்
றுங்கூறி “இழுமெனுமொழியான் விழுமியது துவலிலும்-பரந்தமொழியா
னடிநிமிர்ந்தொழுகிலும்” என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்ற சொல்லானும்
பரந்துவல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப, வீடென்னும்
விழுமிய பொருள் பயப்பவோர் கதைமேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தா
னும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானுமற்றும் இன்றோளன்ன செய்யுட்களா
னுங் கூறினமையான் இத்தொடர் நிலைச் செய்யுள் அங்கனங்கூறியதொடர்
நிலை யெனவுணர்க. மூந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழிப்பெயர்
இன்றேனும் ஆசிரியர் “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ - எழுந்தொடு
புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” என்ற இலேகினால் உய்த்துணரற்பாலதனைமா
ணக்கன் ஐயந்தீர்த்தகன்றே பின்னும் “சிதைந்தனவரினும் இஐயந்தன
வரையார்” என்பாராயினார் எனக்கொள்க, அன்றியும் பெரியநீனைப்பெ
ருங் காப்பியமென்றே கூறவேண்டுதலானும் சான்றோர் செய்யுள்களினுங்
“கூத்தியரிருக்கைபுஞ்சாற்றியதாகக் - காப்பியவரசனைக்கலந்தவைசொல்

லி" என விரண்டாமையுரியாகியகபாடபுரத்தின் இடைச்சங்கத்துத்தொல்காப்பியம் புலப்படுத்தியமாகித்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் அவைகளத்துஅகத்தியனாருந்தொல்காப்பியனாரும் இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும்வேனாக்காப்பியனாரும்சிறுபாண்டரங்கனாரும்மதுரைப்பன்ம்பாரனாரும் துவரைக்கோமானும் கீரந்தையாரும் மென்றித் தொடக்கத்தாரானபதின்மருள்ளிட்ட மூவாயிரத் தெழுநூற்றுவர் தம்மாற் பாடப்பட்ட கலியுங் குருகும் வெண்டாழிசையு முதலிய செய்யுளில்லக்கியம் ஆராய்க்க உதையாளன் கதையுள்ளும், காப்பியக்கவிதன் காமவெறி வேள்வி சுற்

உ

உரைப்பாயிரம்.

பித்திட்டாரெனச் சிந்தாமணியுள்ளும் நாடகக்காப்பிய நன்னூலுண் மணி மேகலையுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கூறினமையானும், சொற்றொடர் பொருட்டொடர் நிலையென்னுஞ் செய்யுள்கட்குக் காப்பிய மென்று பெயர் கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தென்றுணர்க. இதனுண் முற் கூறிய வனப் பென்பது பெரும் பான்மையாய்ப் பல வுறுப்புத்திரண்ட வழிப்பெறுவதோர் வழக்காதலினும் பலசெய்யுளு முறுப்பாய்த்திரண்டு பெருகியதொடர் நிலைச்செய்யுட் கிவ்வெட்டும் அலங்காரமாயின; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்குந் தோல் என்பது சொல்லலங்காரமாகவே யுணர்க. இனி இதன் செய்யுள் காதையென வழங்குதலிற் கதைநயயுடையது காதையாமாதலின், ஆசிரியம் வெண்பாவெண்கலிப்பா வென்னுமிவற்றொடு சிறுபான்மையான் ஒருசார் கொச்சகக்கலி மயங்கிவருதலானும், காண்டம் எனக் குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல் வலியுடைத்தென்பார்க்கு; அற்றன்று கதையென்பது பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது, என்னை; - "கதையெனக்கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானும் கொண்டான்" என்றமை யானும் வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருகதை யென்பவாகலானும் நாடகக்காப்பியம் என்றலானும் கதையென்பது அல்லது, இனி அதுநல்லபுலவராற்பொருளொடுபுணராப் பொய்மொழியானுட்டப்பட்டு வருவதாகலின். இஃது அவ்வாறன்றி யொளியென்னு நாடகவுறுப்பும் நாடகமுந் தழீஇ உள்ளோன்

தலைவனாகவுள்ளதோர் பெருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிள
ந்து பலவினப்பாட்டான் வருதலின், ஈதன்ன தன்மென்பார்க்குக் காப்பி
யும் என்றலுமாம். இனி இசைத்தமிழ்தூல் பெருநாரா பெருங்குருகும் பிற
வுந்தேவ விருடிநாரதன் செய்த பஞ்சபாரதிய முதலாயுள்ள தென்னூல்க
ளுமிதந்தன, பின்னும் முறுவல், சயந்தம், குணதூல், செயிற்றியம் என்பனவற்
றுள்ளும் ஒருசாரார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத்தனையல்லது முதனமி
வியதி காணுமையின் அவையும் இறந்தனபோலும், இறக்கவேவரும் பெரு
ங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது
கோட்டினதளவு பன்னிருசாணும் வணரள்வுசாணும் பத்தாளவு பன்னிரு
சாணும் இப்பெற்றிக்கேற்ற ஆணியும் திவலும் உந்தியும் பெற்று ஆயிரங்
கோல் தொடுத்தியால்வது என்னை; - “ஆயிரநரம்பிற்றுதியாழாகும் - ஏனையு
றுப்பு மொப்பனகொளலே - பத்தாளவுங் கோட்டினதளவும் - ஒத்ததெ
ன்பவ்விருமுன்றிரட்டி - வணர்சாணுழித்தனர் வைத்தனர் புலவர்” எனது
ள்ளும் “கலமுதலுழியிற் குணவர்தருக்கறப் - புலமக்களாளர் புரிநரப்
பாயிரம் - வலிபெறத்தொடுத்தவாக் கமைபேரியாழ் - சொன்முறை யெல்
லாஞ் செய்கையினறிந்து - மற்றையாழுவ் கற்றுத்தறைபோகிய” எனக்
கதையினுள்ளுந்குதினார் ஆலாணும் பேரியாழ்முதலியவேனவும் இறந்தன
வெனக்கொள்க. இனித்தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்கேட்ட மாணக்கர்
பன்னிருவருட்சிகண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி இடைச்சங்கத்த அநாரு
லென்னுந் தெய்வப்பாண்டியன் தேரொடுவிசம்பு செல்வோனதிலோத்த

உரைப்பாயிரம்.

ந

மையென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு

தேரிற்கூடினவிடத்துச் சனித்தானேத்

தேவரு முனிவருஞ் சரியநிற்கத் தோன்றினமையிற் சயந்தகுமாரனைப்
பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச்செய்த இசைமுணுக்கமும், பாரசை

வழுனிவரில் யாமளேந்திரர்செய்த இந்திரகாளியமும் உறிவனார்செய்தபஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்செய்த பரதசேனாதிபதியமும், கடைச்சங்கமேறிய பாண்டியருட் கவியரவந்திரிய பாண்டியர் மதிவாணனார்செய்த முதனூல்களில் அளவு இசைகூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற பதிவாழ் நாடகத்தமிழ்நூலு மென இவ்வைந்தும் நாடகக்காப்பியக் கருத்தறிந்தநூல்களன்றேனும் ஒருபுடையொப்புமைகொண்டி முடித்தலைக் கருதிற்றிவ்வனாயெனக் கொள்க.

உலகத்துக்காப்பியஞ் செய்வோன் அறனும்

பொருளும் இன்பமும்வீடு

ங்குறல்வேண்டு மன்றே, இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் இன்பஞ்சிறிதாயினுங் கூறி யீடுகிறிற்றிலர் என்கையெனின், “யானறிருவனது பட்டதென்று”

உரைத்த சாத்தனார் பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யக்கருதி யிருக்கின்றார்க்கு, “அடிகள் நாட்டுதம் யாமோர் பாட்டுடைச்செய்யுளென, உளப்பாட்டுத் தன்மையாற்குற, சாத்தனார் இவர் ஏனை யிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துநாயார் என்பது சருதி “மூவேந்தர்க்கு முரியதாகலின் நீரோருளும், என்ற ஏகாரவினப்பொருண்மையான், அவர்சருத்து நிகழ்ச்சி விளங்குவான்குற, அவரதனையே துணிந்து தமது முத்தமிழ்க் கல்வியுங்

காட்டுதற்குத் தாம் வருத்துக்கொண்ட முவகையுள்ளோயின் வினைவுதோன்ற மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் முதல்வார் தருகாதை யிறுதி முப்பதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை யதிகாரமாகப் பொதிந்து முன்வைத்துப்பின்னர் அறனும் பொருளும் இன்பமுகூறி அடைக்கலக்காதை யிறுதிக்கண் “போதியறவோன்றன்முன் மணிமேகலையை மாதவிபளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகணவின் தன் எதிர்கால சிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள் “மாதவி மணிமேகலையைவான்றயருறுக்குங் கணிகையர் கொலங்காணாய் தோழி” “கோதைத் தாமன் குழலொடுகளைந்து - போதித்தானம் புரிந்தறங்கொள்ளவும்” என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் “மாதவிதன் றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி மணிமேகலை துறவுங் கேட்டாயோதோழி” எனத் தேவந்நி கூறுதலானும், வாரந்தரு காதையில் “மணிமேகலையாவதவடுறத்தற் கேது - ஈங்குறையென்றமையீரோதிமுதல்-

போதித்தானம் புரிந்ததறம்படுத்தனள்” எனப்பக்குவஞ்சொல்லி “பருவம
ன்றியும் பைந்தொடி நங்கை-திருவின்கோலம் நீங்கினள்” என்றமையானும்,
மணிமேகலை துறந்தாள் என்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்ததனோ
டு நாற்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்கரப்பியமாக முடித்தலைக் கருதி, அடி
கள் சாத்தனார்க்கிவ்வுரையை யுரைத்தழி, அவர்மணிமேகலைப் பெயரான்
அவள் துறவே துறவாக அறனும் வீடுமப்பப்பவோர் காப்பியஞ்செய்தமை

சு

பதிகம்.

த்தனரொனக்கேட்டு, அவ்வடிகள்
விரும்பியிவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பிய
மாக கியுலகியனடாத்துவான் வேண்டியிருவர்
செய்தலினிரண்டாகி நடந்த
னவென்க.

“குணவாயிற்கோட்டத்தரசுதுறந்திருந்த-குடக்கோச்சோலிளங்கோ
வடிசுத்து” அடிகளெனப்பெயர் வந்தகாரண மியாதோ வெனின்? “சுமரி
யொடுவட விமையத்தொரு மொழி - வைத்துலகாண்ட
சேரலற்குத் - திக

மொளி ஞாயிற்றேழ்பரிநெடுந்தேர்ச் -
சோழன்றன்மகள் - நற்சேனையின்ற

மக்களிருவருண்-முன்னோன்றனைப்பின்னரியற்றிப்
-பின்னோன்றனையும்

பெருநரம்பாகென-அன்னவர்தம்மொடு தென்னர்செம்பியர்-தன்னடி
போற்

றச்-சிங்கஞ்சுமந்த பொங் க ணை
மீயிசை-உவரித்தினாயிற்கவரியிரட்ட-வேந்

தனிநூந்துழிச்சார்ந்த நிமித்திகள் - அடிமுதல்
முடிவரை நெடிது நோக்கி-

யீன்றோள்கழியப் பொன்றிகழுலகஞ் - சேர்திரீயெனச் சேரலற் குரைத்த
வன் - மைந்தரை நோக்கி நந்தாச்செங்கோல் - அந்தமில்லின்பத் தரசாளுநி
மை - இளையோற்குண்டென வுழைப்புளோன் வெகுண் -
டழுக்கா ரொழுக்

கத்திழுக்கு நெஞ்சினன் - கண்ணெரிதவழ வண்ணலை நோக்குங் - கொங்க
கலிநூறுந்தார்க்கொழுத்தேர்த்தாணச் - செங்குடவென்றன்செல்லனீங்கப்
பகல்செய்வாயிற்படியோர் தம்முன் -
அகலிடப்பாரமகல நீக்கிச் - சிந்தை

செல்லாச்சேனெடுந்தாரத் - தந்தமில்லின்பத்தரசாள்
வேந்தற்கு" குணவா

யிற் கோட்டத்தரசு அறந்திருத்தலால், இக்கதை பதிற்றுப் பத்தினுள்ளுஞ்
சாம்பத்தின் முடிவின் கண் "உடவருட்கும்" என்னுங்கவிபுள்ளும், வாழ்த்
தின் கண்ணும் வரந்தருகாதைக்கண்ணுங்காண்க.

-----:0:-----

குணக்குவாயில் குணவாயில், அதுவஞ்சியின் கீழ்த்திசைக் கண்ணது
அதுகுடுபெயரற் குணவாயிலாயிற்று, அதுகுணக்கண்வாயில் குணக்கின்
கண்வாயில் எனச்சாரியைபெற்றும் பெருதும் வரினும்
அமையும். என்னை

"ஏழனுருபிற்குத்திசைப்பெயர் முன்னர்ச்

- சாரியைக்கிளவி யியற்கையு மா

கும் - ஆவயினிதுதி மெய்யொடுங்கெடுமே" என்ற
ராகலின். வாயிற்கோட்

டம் “லகாரவிதுதினகாரவியற்றே” என்பதனால் ஏழனுருயின் கண்வந்தல
காரவீறு வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவரவேற்றுமைக்கண் நகாரமாகத்
திரிந்தது-கோட்டத்து “மஃகான் புள்ளிமுனத்தேசாரியை” என்பதனால் ஏழ
னுருபின்கண்வந்தசாரியை “அத்தேவற்றேயாயிருமொழிமேல் - ஒற்றுமெய்
கெடுதிறெற்றென்றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு “அத்தினகரமகாமுனை
யில்லை” என்பதனால் அகரங்கெட்டு முடிந்தது. கோட்டத்தரசு “மெய்யீறெல்
லாம் புள்ளியொடு நிலையல்” குற்றியலுகரமு மற்றெனமொழிப” என்பத
னாலும் “புள்ளியீற்றுமுனையிர் தனித்தியலாது - மெய்யொடு சிவனுமவ்வியல்
கெடுத்தே” என்பதனாலும் நிலைமொழியீற்றுக் குற்றுகரங்கெட வருமொழி
அகரவுயிரேறிற்று. துறந்திருந்த என்பதும் முற்கூறிவாரே முடிந்தது.
குடக்கோ என்பது “அகரவிதுதிப்பெயர் நிலைமுன்னர் - வேற்றுமையல்

பதிகம்.

(௫)

வழிக்கசதபதோன்றிற் - நத்தமொத்தவொற்றிகட
மிசுமே” என்பதனாற்

பெயரொடுபெயர்புணர்ந்தவழிவல்லொற்று

மிக்கது.கோச்சேரல்என்பது “ஒ காரவிதுதி

யேகாரவியற்றே” என்பதனால் ஓகாரவீற்றுப்

பெயர்ச்சொல்அல்

வழிக்கண், ஏகாரவீற்றல்வழியேபோலவல்லெழுத்துப்பெற்று முடிக்கவென்ற
வின் வல்லொற்று மிக்கது. சேரல் என்றதுலகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்
அண்ணல் தோன்றல் திரையல் இளவல் என்றற்போல்வதோர் லவ்வீற்
றுப்பெயர்ச்சொல்-அன்றியும் சேரன் என்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனி
னும் அஸுமயும். சேரலிளங்கோஎன்பது “புள்ளியீற்றுமுன்” என்றதனால்
லகரவொற்றீற்றுநிலைமொழிமேல்வருமொழிமுதல் இகரவுயிரேறிமுடிந்தது.

கோவடிக்கட்டு என்பது “எல்லாமொழிக்கு

முயிர்வருவழியே - யுடம்படுமெ

ய்யினுருபுகொள்வரையார்” என்பதனால் வகரவுடம்படு மெய்யாயிற்று எனவும், “ளகாரவிறுதி ணகாரவியற்றே” என்பதனால் ணகாரம் வேற்றுமைக்கட்டிநிந்து டகாரமாயிற்று என்பதுபோல இதுவும்

வேற்றுமைக்கட்

டிநிந்து டகாரம் ஆயிற்று எனவுக்கொள்க. அரசு என்பதற்கு இரண்டனுருபுவிநித்துத் துறந்து என்னும் வினையெச்சத்தோடும் அவ்வெச்சத்தை இருந்த என்னும் பெயரொச்சத்தோடு முடித்து, அதனை அடிகள்

என்னும் பெயரோ

டுமுடிக்க; அரசாட்சியைத் துறந்து

திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணே

யிருந்த குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவச்சேரற்கு

இளங்கோவாகிய

அடிகட்டு எனப்பண்பொட்டுவிநித்துணாக்க.

இளமைப்பருவத்தேயிராசபோகத்தைத் துறத்தல்

அருமையாற் துறந்

தென்றும், அங்ஙனம்போகதுகராவிடத்தே

இளங்கோவாகிய அடிகள் தவயீ

ட்டுந் தவவுருத்தாங்கியிருத்தலருமையானிருந்தென்றுக்கறிஞர். இம்முதலிரண்டடிக்கும் இத்துணையும் கூறியது எழுத்துச்சந்திமுடிவுஞ்சொன்முடிவும் எனக்கொள்க.

இனிப்பொருளாராய்ச்சி யெண்வகைய அவை

திணைபால் செய்யுள்

நிலம் காலம் வழு வழக்கு இடம் என்பன, அவற்றுள் திணை யிரண்டா
வன அகத்திணை புறத்திணை யென்பன. பால் பதினான்காவன கைக்கிணை
முதல் பெருந்திணை யிறுவாயேழும், கெட்சி முதல்பாடாண்டிணையிறுவா
யேழும். செய்யுளாவன வெண்பா ஆசிரியப்பா

வெண்கலிப்பா வஞ்சிப்

பா பரிபாடற்பாமருட்பா என்பன. நால்வகை

நிலனாவன முல்லை குறிஞ்சு

சிமருதம் நெய்தல்என்பன. காலம் பன்னிரண்டாவன சிறுபொழுதாறும்
பெரும்பொழுதாறும். வழுபதினான்காவன அகத்திணை வழுவேழும் புறத்
திணைவழுவேழும். இருவகை வழக்கென்பன நாடக வழக்கும் உலகியல்
வழக்குமாம் என்க. இவற்றுணிதத்த முறையானே அகத்திணைப் பொருட்
பகுதிமுதலியனவிப்பதிகச் செய்யுளுண் முடியாமையின் அவைமுடியுமிடங்
கூறுதற்கு; ஆசிரியர் அகப்பொருட் பகுதி கூறுவார் வைத்தமுறையானே
மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும்—சேயோன்மேய மைவரையுலகமும்—

பதிகம்.

வேந்தன்மேய தீம்புனதுலகமும்—வருணன்மேய பெருமணதுலகமும்—
 முல்லைகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச்—சொல்லியமுறைபாற் சொல்லவும்
 படுமே” என முல்லைத்திணையமுதலாக நாட்டுதலின் “முதலெனப்படுவது
 நிலம்பொழுதிரண்டின்—இயல்பெனமொழிய வியல்புனர்ந்தோடு” என
 பதனால் முதற்பொருள்முதற்றிணையும் “காருமாலையும்முல்லை” என்பதனால்
 பெரும்பொழுது “காரோடுவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது
 “மாலைநியாயின்” என்பதனால்மாலையும், கருப்பொருள் “தெய்வமுனாவேமா
 மரம்புட்பதை—செய்தியாழின் பகுதியொடுதொகைஇ—எவ்வகைப்பிறவுந்
 தருவெனமொழிப” என்பதனால் இந்நிலத்திற்கருப்பொருள்தெய்வம் “கன்
 றுசுணிலாக்கனிபுகுத்தமாயவன்” எனவும், உன “அனைவிலையுணவின்” என
 வும், மா “நீர்நகைவேட்கையான் மானின்றுவினிக்கும்” எனவும், மரம்
 “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தான்” எனவும், புள் “கானவா
 ணை கதிர்வர வியம்ப” எனவும், பறை “ஏறங்கோட்பதை” எனவும்,
 செய்தி “கோகுலமேய்த்து” எனவும், யாழ் “குரன்முதல்” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண் “முல்லைத்தீம்பாணி” என்பதனால் சாதாரியும், உரிப்
 பொருள் ‘புணர்தல் பிரிதலிருத்த விரகங்கல் - ஊடலிவற்றி ஸ்மித்தமென்
 றிவை - தேருங்காலைத் திணைக்குரிப்பொருளே” இருத்தல் “இருந்தேங்கிவா
 ழ்வாருயிர்ப்புறத்தாய்” எனவும்; நிமித்தம் “பேரருளினீழல்” எனவும் “பிற
 வும்” என்றதனால் நிலமக்கள் நீர்நிலை வார்கொடிபூவுங்கொள்க. இவற்றுள்
 நிலமக்கள் “இளைஞழ்கோவலர்” எனவும், நீர்நிலை “புடைநெறிப்போயோர்
 பொய்கையிற் பொருந்தி” எனவும், வார்தொடி “ஆய்கொடிக்கவலை” என
 வும், பூ “காயாமலர்மேனி” எனவும் “முல்லைநிகர்மலர்” எனவும்பிறவுமாம்.

குறிஞ்சி திணைமுதற் பொருள். பெரும்பொழுது “அருவியொடுவைதி
 யும்” என்பதனால் கூடிர்ப்பொழுது. சிறுபொழுது “குன்றத்துச் சென்று
 வைதியும்” என்பதனால் நன்னியாமமும், கருப்பொருள் தெய்வம் “நிலப்ப
 றவை மேற்புதல்வன் வரும்” எனவும், உன “ஐவனவெண்ணெய்ந் கொய்
 பூந்திணையும்” எனவும், மா “புலியொடுபொருடும் புகர்முகம்” எனவும், மரம்
 “கோங்கும் வேங்கையும்” எனவும், புள் “கானக்கோழியும் நீ னிறமஞ்ஞா
 டும்” எனவும், பறை “தொண்டகந்தொடு மின்சிறுபறைதொடியின்” என
 வும், செய்தி “கொய்பூந்திணையும்” எனவும், யாழ் “அநநிவகுறிஞ்சி” என
 வும், பண் “குறிஞ்சிபாடியின்” எனவும், உரிப்பொருள் புணர்தல் “அஞ்ச
 லோம்பென்றே எனவும் “கல்காதார” எனப்புணர்தலினித்தமும், நிலமக்கள்
 “குறவருந் கண்டுநிக” எனவும், குறத்திபாடி” எனவும், நீர்நிலை “அருவியாடி
 யஞ்சுணைகுடைந்த” எனவும், வார்தொடி “ஏலவல்லியுயிருங்கறிவல்லியும்”

எனவும், பூ “இலவமலர்தாய்” எனவும் பிறவுமாம்.

மருதத்தினை முதற்பொருள், பெரும்பொழுது “இன்னிளவேனில் வந்த திவனென” எனவும், சிறுபொழுது “வான்கண்விழியாலை கதையாமத்து”

பதிகம்.

எ

எனவும், கருப்பொருள் தெய்வம் “மலைச்சிறகரிந்தவச்சிரவேந்தற்கு” எனவும், உணு “குமரிக்கூட்டிற் கொழும்பல்லுணவு” எனவும், மா “கழாஅமயிர்” யாக்கைச் செங்கட்காரான்” எனவும், மரம் “மருதோங்குமுன்றுறை” எனவும், புள்.

“கம்புட்கோழியுங்களை குரனாடியும்” எனவும், பறை “தென்கிணைப்

பொருகர் செருக்குடனெடுத்த” எனவும், செய்தி “ஏரோடுகின்றார்” “ஆரிந் துகால் குவித்தோர்” எனவும், யாழ் “அதிராமரபின் யாழ்கைவாங்கி” என வும், பண் “வைகறைப்பாணியும்” எனவும், உரிப்பொருள் “சிலம்புகொண் மென” என்பதனால் ஊடலும் “விடுதலையாவிருப்பின” எனவும் “போற்றா வொழுக்கம் புரிதிராகலின்” என்பதனால் நிமித்தமும், நிலமக்கள் “உரு ள்கைவினைஞருங் களமரும்” எனவும் “சின்மொழிக்கடைசியர்” என வும், உழவர் உழத்தியர் எனவும், நீர்நிலை “பூநாநிலைஞ்சிப்பெருகயலோ ட்டி” எனவும், வார்கொடி “கோதைமாதவி” எனவும், பூ “வெண்பூமல்லி கை தன்செங்கழுநீர்” எனவும் பிறவுமாம். தெய்தல்-தினை முதற்பொருள் பெரும்பொழுது ஆசிரியர் எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ லும், சிறுபொழுது “வையமோகண் புதைப்பவந்தாய்மருண்மலை” என்பத னால் மாலையும், கருப்பொருள் தெய்வம் “கடற்றெய்வங்காட்டி” என்பத னால் வருணனும், உணு “விலைமீனுணங்கல்பொருட்டாக” என்பதனால் மீன் உணங்கலும், மா உமணர் பகடன்றி இந்நிலத்திற்கு விலங்கு இன்மையான் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையுஞ் சுறாவும்மாவென்பர் “கெ ண்டையஞ்சிறை மேய்ந்து கிளர்ந்தபோய் - முண்டகத்துறை சேர்ந்து முதலைமா - வண்டல்வார் கரை மாமகரக்குழாங் - கண்டின்று கனலுங்

குழியெலாம்" எனக் காட்டுவாரும் உளராயினும் அவைமீனெனப் படுவதல்
 லது மாவெனப்படாது. மாம் "பொறைமலிபூம்புன்னை" எனவும், புள்
 "அன்னந்துணையோடாட" எனவும், பறைகூற்றிலர் மீன்கோட்பறையெ
 னவும், செய்தி "கடல்புக்குயிர் கொன்று" எனவும், யாழ் "சித்திரப்படத்
 துக் குற்றநீங்கியயாழ்" எனவும், பண் "துளையர்விளரி" என்பதனால் விள
 ரிப் பண்ணும், உரிப்பொருள் "கொளையல்லா யென்னாவிகொள்" என்பத
 னால் இரங்கலும் "பேரருளினீழ் விருந்தேங்கிவாழ்வார்" என்பதனால் நீயி
 த்தமும், நிலமக்கள் "சேரிப்பாதர் வலைமுன்தில்" எனவும், பவளவுலக்கை
 எனவும், நீர்நிலை "நார்த்தண்டிறை" எனவும், வார்கொடி "ஆம்மெனிணர வ
 டம்புகாள்" எனவும், பூ "நறுஞாழல் கையிலேந்தி" எனவும் பிறவுமாம்.
 சொல்லப்படும் என்னுது "சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே" என்
 பதனால் சொல்லாத முறையாற்சொல்லவும் படும் என அருத்தாபத்தி கோ
 டலானும் "நடுவுநிலைத்திணையே நண்பகல் வேனிவொடு - முடிவுநிலை மருங்
 கின் முன்னியநெறித்தே" என்பதனானும் "முல்லைபுகு குறிஞ்சியு முறை
 மையிற்றிரிந்து - நல்லியல்பிழந்து நடுங்குதயருறுத்தப-பாலையென்பதோர்
 படிவங்கொள்ளுந் - காலையெய்தினர்" என்பதனானும், இப்பெற்றித்தொகைய
 பாலை திணைமுதற் பொருள். பெரும் பொழுது "வேனிற் கிழவனொடு

அ

பதிகம்.

வெங்கதிர்வேந்தன்-ஞானிலந்திருகத்தன்மையிற்குறுகி" என்பதனால் இருவ
 * கைவேனிலும், சிறுபொழுது "படுகதிரமையம் பார்த்திருந்தோர்க்கு" என்ப
 தனால் எற்படுபொழுதும், சருப்பொருள் தெய்வம்ஆசிரியர்புலப்படவெடுத்
 தோதிற்றிலரோனும் "கடுங்கதிர் திருகலின் எனவும்,
 வெங்கதிர் வேந்தன் ஞானி

லந்திருகனவும், ஐயைகோட்டத்தெய்யாவொருசிறை” என்பதனாற் கொத்
 தையபுங்கோடும் “பரிதியஞ்செல்வனுந் திகிரியஞ்செல்வியும்” என்பதுக்கொ
 ள்க. உண “ஆரிடையத்தத்தியங்குநர் பொருளதுமாரிவளம்பெருவில்லேருழ
 வர்” “ஆறெறிந்துகுறைகொண்டும்” எனவும், மா “மானின் துவிளிக்கும்” என்ப
 தனால் உழைமான்முதலியனவுமாம். மரம் “அலர்தலை மராவமுலததலையோ
 மையும்” எனவும், புள் “கானவாரணங்கதிர்வரவியம்ப” எனவும் “பறை
 துண்ணென்றுடியோடு” எனவும், செய்தி “பொருள்கொண்டிபுண்செய்யின்”
 எனவும், யாழ் “செந்திறம்புரிந்தசெங்கோட்டியாழ்” எனவும், பண் “ஆசான்
 திறத்தின்” என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமும், உரிப்பொருள் “தொடிவளைச்
 செங்கைதோளிந்தகோட்டி” எனவும் “ஆறிடையுழக்கு மாதனானோக்கி”

எனவுங்கூறின்மையால் போக்கும், வாளாதுபோக்கு
 எல்லாம்பாலைபென்ற

லின்உடன் போக்குங் கொள்ளப்பட்டது. நிலமக்
 கள் “சண்ணிலெயி

னர்” எனவும், இளமாவெயிற்றியர், எனவும்குறலின்
 எயினர் எயிற்றியர்

எனவும், ஈண்டுநீரின்மைநிலை “நீர்நசைகேட்கையின்
 மானின் துவிளிக்கும்”

என்பதனானும் “நீரின் திலேணிநெறுநிலம்பாலை” என
 வும், நீரின்மையே இந்நி

லத்திற்குச்சிறப்பென்றுணர்க. “அதுநீர்ப்பைஞ்சனை யாமறப்புலர்தலின்-உ
 குறெற்பொரியின்வெம்மைய” என அகப்பாட்டினும் “மறையாமாமாலகவா”
 எனக்கலியுள்ளுங்கூறினார் “வார்கொடி ஆய்கொடிக்கவலையும்” எனவும், பூ
 “கொம்பர்நல்லிலவங்கள் குவிந்தன” எனவும் பிறவுமென்று சொல்லப்பட்ட
 வைந்தினை முதல் கருவுரிப்பொருளும் பிறவுமாகியவகத்தினைப்பொருட்ப
 யன்களும் * உடம்பொடு புணர்த்திப் புறத்தினைப் பொருட்பயனும் பிறவு
 மிவ்வாறு உடம்பொடு புணர்த்துணர்த்துங்கால் புணந்துணாக்கப்பட்டிக் கேட்
 போர்க்கின்பம் பயவாதுணர்வு சலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டு

தலைக் கருதிறிவ் வுரையென்க. இனி இசை நாடகத்தமிழ் நூலது பகுதியு
யிவ்வாறில்விடத்துப் பாரித்துரையாமையும், அவை இவைபேரல்புப் பெரு
வழக்கினுதலானும். நிலத்தொடுங் கலத்தொடுங் கண்டத்தொடுங் கருவி
யொடுங் நிலையொடுங் இயக்கத்தொடுங் இருவகைப்பலவகை விலக்குறுப்
புக்கைகால் வட்டணைபொருள் விருதியோனிசந்தி சாதிசுவை குறிப்புசத்து
வம்அவிநயம் சொல்சொல்வகை வண்ணம் பரிச்சேதம் என்பனவற்றோடுங்
காதையொடுங் பகுத்துக் கூறுங்கால் உய்த்துணர் வில்லோர்க்குச் செவிச்
சுவைபயக்கும் ஆதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரை
யெனக்கொள்க. இனிப்பதிகச்செய்யுளுள் முதலீரடியும் போலயாண்டும்
விரியாதது உரைபெருகு மென்பதனைக் கருதியெனக் கொள்க.

* உடம்பொடு புணர்த்தல் ஒருசுதி.

உ

க ட வு ள் து ணை.

சிலப்பதிகாரம்

சிலம்பினது அதிகரித்தலையுடையது என வினைமுதற் பொருண்மையின்
கண்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்
தொகையாய் நூற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. சிலம்பு என்றது “கண்ணகி
யென்பாரண் மனைவியவள்காற்—பண்ணமைச்சிலம்பு
பகர்தல்வேண்டி” என்

பதனாலும், அதிகரித்தல் என்றது “வினைவினோகால மாதவிய்வாவது—வினையலர்வேம்பன் நேரானாகி—கொன்றச்சிலம்பு கொணர்சுவீங்கெனக்—கொலைக்களம்பட்ட கோவலன்” என்பதனாலும், அதனால் “அரசியல்பிழைத்தோர்க்க் கறங்கூற்றுவதூஉம்—உரைசால்பத்தினிக் குயர்ந்தோரோத்தலும்—உழுவியுருத்துவந் தூட்டிமென்பதூஉம்” என்பதனாலும் அறிக. இது எதிரது போற்றல். சிலப்பதிகாரம் வேற்றுமைத்தொகை யாதலால் “வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர்மொழியும்” என்னும் தொல்காப்பியம் எ-கு-க-குத்திரத்துள் “ஒற்றென்றமிகையால்” மெல்லொற்றுத் திரிதல்கொள்க.

—*—

ப தி க ம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

குணவாயிற்கோட்டத்

தரகதுறந்திருந்த—குடக்கோச்சேர் விளங்கோ

வடிகட்குக்—குன்றக்குறவ

ரொருங்குடன்கூடிப்—பொலம்பூவேங்கை நலங்

கிளர்கொழுநிலம்—ஒருமுலையிழந்தா

ளொர்திருமாபத்தினிக்—கமரர்க்கரசன்

மமர்வந்தீண்டியவன்—காதற்கொழுநனைக் காட்டியவனோடெங்—கட்புலங்காண விட்புலம்போய—திறம்பூதுபோவ மறிந்தருளியென—அவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச்சாத்தன்—யானறிஞவனது பட்டதென்றுரைப்போன்—ஆரணங்கண்ணிச் சேரழன் மூதூர்ப்—பேராச்சிறப்பிற் புகாரங்காத்துக்—கோவலனென்பானோர் வானினவல்லுர்—நாடகமேத்துநாடகக்கணிகையோ—டாடியகொள்கையி னரும்பொருள்கேடுறக்—கண்ணகியென்பான் மனைவியவள்காத்—பண்ணமைசிலம்பு பகர்தல்வேண்டிப்—பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்பெருஞ்சீர்—மாடமதுரை புகுந்தனனதுகொள்க—மன்பெரும்

பிடிக்கெழுதிற்செல்வோன்—பொன்செய்கொல்லன் தன்னைகாட்டக்—கோ
 ப்பெருந்தேவிக் கல்லதையிச்சிலம்—பியாப்புறவில்லைபிங்கிருக்கென்றேகிப்—
 பண்டிதரன்கொண்ட சில்லரிச்சிலம்பினைக்—கண்டனன்பிறனோர் கள்வன்
 கையென—வினைவினைகால மாகவிய்யாவதும்—சினையலர்வேம்பன் நேரா
 னாகிக்—கன்றியகாவலர்க் கூஉய்க்கள்வனைத்—கொன்றச்சிலம்பு கொணர்கவீ
 ந்கெனக்—கொலைக்களம்பட்ட கோவலன்மனைவி—நிலைக்களங்காணு ணெடு
 ந்கணீருகுத்துப்—பத்தினியாகவிற் பாண்டியன்கேடுற—முத்தாரமார்பின் மு

உ

சிலப்பதிகாரம்

லைமுகந்திருகி—நிலைகெழுசூட்ட

னீளொரியூட்டிய—பலர்புகழ்பத்தினி யாகுமி

வனென—வினைவினைகாலமென்

றீரியாதவர்—வினைவினைவென்ன விறலோய்

கேட்டி—அதிராச்சிறப்பின்

மதுரைமூதூர்க்—கொன்றையஞ்சடைமுடி மன்

றப்பொதியில்—வெள்ளியம்பலத்து

ள்ளிருள்கிடந்தேன்—ஆரஞ்ருற்ற வீர

பத்தினிமுன்—மதுரைமாதெய்வம்

வந்துதோன்றிக்—கொதியமுல்சேற்றங் கொ

ங்கையின்வினைத்தோய்—முதிர்வினைதுங்கட்டு

முடிந்ததாதலின்—முந்தைப்பி றப்பிற்

பைந்தொடிகணவனெடு—சிங்காவண்டுகழ்ச்

சிங்கபுரத்துச்—சங்கம

னென்னும் வரணிகன் மனைவி—இட்டசாபங்
கட்டியதாதலின்—வாரொலிகு ந்தனின்

மணமகன் தன்னை—ஈழோழநாளாகத்

தெல்லைநீங்கி—வாடுறோர்தங்கள்

வடிவின்ல—தீனோவடிவிற காண்டலில்லெனக்—கோட்டமில்லகட்டுரைகே
ட்டனன்பாளை—அரசியல்பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவதூஉம்—உரைசா
ல்பத்தினிக் குயர்ந்தோரோத்தலும்—ஊழ்வினையுருத்துவந் தூட்டுமென்பதூஉ
ம்—சூழ்வினைச்சிலம்பு காரணமாகச்—சிலப்பதிகார மென்னும் பெயரால்—
நாட்டுதும்பாடமோர்

பாட்டுடைச்செய்யுளென—முடிசெழுவேந்தர் மூவர்க்கு
முரிய—தடிகணீரோ

யருளுமென்றற்கவர்—மங்கலவாழ்த்துப் பாடலுங்கு
வர்—மனையறம்படுத்த

காதையுநடனவில்—மங்கைமாதவியாங்கேற்றுக்காதை

யும்—அந்நிமாலே சிறப்புச்செய் காதையும்—இந்திரன்விழவு ரெடுத்தகாதையு
ம்—கடலாட்டுக்காதையு மடலவழிகானல்—வரியும்வேனில்வந்திறுத்தென—

மாதவியாங்கிய காதையுந்தீதுடைக்—கனத்திறமுரைத்த காதையும் வினாத்தி
றத்து—நாடுகாண்காதையுந் காடுகாண்காதையும்—வேட்டுவவரியுந் தோட்
டலர்கோதைபொடி—புறஞ்சேரியிறுத்த காதையுந்கறங்கிசை—ஊர்காண்கா
தையுஞ் சேர்சால்நங்கை—அடைக்கலக்காதையுந் கொலைக்கைக் காதையும்—
ஆய்ச்சியர்கூறவையுந்தீத்திறங்கேட்ட—துன்பமாலையுநன்பகனடுங்கிய—ஊர்
சூழ்வரியுஞ் சேர்சால்வேந்தனாடு—வழக்குணாகாதையும் வஞ்சினமாலையும்—
அழற்படுகாதையு மருந்தெய்வந்தோன்றிய—கட்டுரைகாதையு மட்டலர்—

கோதையர்குன்றத் குரவையுமென்றிவை—அலைந்துடன் காட்சிகால் கோணீ
ர்ப்படைநடுகல்—வாழ்த்துவாரந்தரு காதையோ—டிவ்வாறைந்தும்—உரையி
டையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுள்—உரைசாலடிகளருளமுதரைக்—கல்வாணி
கன்சரத்தன்கேட்டனனிது—பால்வகைதெரிந்த பதிகத்தின்மரபென.

(இதன்பொருள்.) குணவாயில் கோட்டத்து அரசு துறந்து இருந்த குட்
க்கோ சோல் இளங்கோ அடிகட்கு—திருக்குணவாயில் என்னும் ஒருநினைகண்
னுள்ள அருகண்கோயிலின்கண் அரசியலைத் துறந்திருந்த குட்திசைக்கு அரசு
அடிய செங்குட்டிவன் என்னுஞ் சோனுக்கு இளவரசராய் அடிகள் என்னும்
பெயரையுடையார்க்கு, கோட்டம் கோயில் அடிகள் எனப்பெயர்வந்தது
செங்குட்டிவனுக்கு இளையாடிய அரசர் தமக்குரிய அரசியலைத் துறத்த
லால். சோல் சோன். குணவாயில் குணக்கின்கண்வாயில் என விரியும். துறந்து
என்னும் வினையெச்சம் இருந்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தோடும் அது இளங்

பதிகம்.

௩

கோவடிகள் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தன. குன்றம் குறவர் ஒருங்கு உடன்
கூடி - செங்குன்று என்னு மலையின் கண்ணுள்ள. குறவொல்லாரும் ஒரு
சேரத்திரண்டுபோய், போய் சொல்லெச்சம். பெரலம்
பூ வேங்கை நலம் கிளர் கொழுநிலுல் ஒருமுலை
இழந்தாள் ஓர் திருமாபத்தினிக்கு - (எமது
கொடுங்கோளுர் மலைப்பக்கத்து)
பொன்போலும் பூக்களையுடைய வேங்கை மரத்தின்
குளிர்ச்சிமிகுந்த கொழுவிய நிழலின்கண் ஒரு
முலையையிழந்தவளா கிய ஒரு அழகிய
வீரபத்தினியின்பொருட்டு, குவ்வருபு

நிமித்தப்பொருட்டு. அ

மரர்க்கு அரசன் தமர்வந்து ஈண்டி - தேவேந்திரனது உறவினர்வந்து நெருங்

கி, தமர் தேவர், அவன்காதல் கொழுநனைகாட்டி - அவளுக்கு விருப்பத்தை த்தரும் கணவனைக்காண்பித்து, எம் கண் புலம் காண் விண்புலம் போயது இறும் பூதுபோலும் அறிந்தருள் நீ என - எமது கண்ணறிவாற்காண விண் . னுலகிற்சென்றது அதிகசயமர்யிருத் ததனைநீ

யறிந்தருளாயென்றுகூற; கூடி - என்னும் வினையெச்சம்போய் என்னும் வினையெச்சத்தோடும்

அவ்வெச்சம் எ ன். என்னும் எச்சத்தோடு முடிந்தன. போலும் ஒப்பில்போலி. அவன் உழை இருந்ததன் தமிழ்சாத்தன் அதுபட்டது யான் அறிகுவன் என்று உடாப்போன் - (குறவர் இளங்கோவடிகளோரோக்கி யறிந்தருளாயென்றவளவில் செங்கு ட்டுவ னதிகயித்து முகநோக்கப் பரிசில் கர்ரணமாகவந்து)

அவனிடத்திருந்த இனியதமிழில்வல்ல சாத்தன் (குறிப்பால் அறிந்து) அது வினைந்ததை யான றிவேனென்று சொல்லுகின்றவன், அது முலையிழந்தது, சொல்லெச்சமாய் நின்ற அறிந்து என்னும் வினையெச்சம் உடாப்போன் என்னும்வினைமுற்றுப்

பெயரின்முதனிலைகொண்டது. ஆர் அம் கண்ணி. சோழன் மூது ஊர் பேரா

சிறப்பின் புகார் நகரத்து கோவலன் என்பான் ஓர் வானிகள் - ஆத்திமலரா லாகிய அழகிய மாலைபையணிந்த சோழனது பழையநகர்களுள், நீங்குதலில் லாதவழிவுச் சிறப்பினையுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினமாகிய நகரத்தில் கோவ லனென்று சொல்லப்படுவான் ஓர் வணிகள், என்பான் படுவிகுதி தொக்கு ின்ற செயப்பாட்டுவினையா லணையும்பெயர். அவ்வூர் நாடகம் ஏத்தும் நாட கக்கணிகையோடு ஆடிய கொள்கையின் அரும் பொருள் கேடு உற - தன்னூ

ரில் நாடகம் துதிக்கும் நாட்டியப் பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடு கூடிய கொள்கையால் பெறுதற்கரியபொருள் தொலைய, சுவ்வுருபு விரித்து நாடகத்துக்கு உருப்பசி முதலியேரர் ஏத்தும் எனினும் அமையும். இவளால் நாடகம் சிறப்படைதலால் நாடகம் ஏத்தும் என்றார். மனைவி கண்ணகி என்பாள் அவள் கால் பண் அமை சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி. - (அவன்) மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள் அவள் காலிலுள்ள ஓசை நிரம்பிய சிலம்பினை விற்றல்வேண்டி, பாடல் சால் சிறப்பின் பாண்டியன் பெருஞ்சேர் மாடம் மதுரை புருந்தான் - பாடலில் நிறைந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது மிக்க புகழையுடைய மாடங்கள் நிறைந்த மதுரைக்கண்ணே சென்று புருந்து, முற்றெச்சம். அதுகொண்டு மன் பெரும்பீடிகை மறுகில் செல்வோன்

சு

சிலப்பதிகாரம்

பொன் செய்

கொல்லன் தன்கைகாட்ட - (முன்னுளில் மதுரையிற் புருந்த

கோ

வலன்வழி நாளில்) அதனைக்கொண்டுபோய் விற்றற்குப் பெரிய கடைவீதியிற் செல்லுவின்றவன் (கூற்றுவனைக்கண்டாற்போல) ஒரு பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன் கையிற்காட்ட, வாணிகன் புருந்துகாட்ட எனமுடிக்க, மன்கழி

வின் கண்வந்தது. இ சிலம்பு

கோபெருந்தேவிக்கு அல்லது ஐயாப்புறவு இல்லை

சங்கு இருக்க என்று ஏகி - (அங்ஙனங்காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன்) இப் பெருவிலைச்சிலம்பு அரசனுடைய பெருந்தேவிக்கல்லாமல் பிறர்க்குப் பொருத்தமுடையதல்ல (ஆதலால்) இக்கோட்டத்தில் (அரசனுக்கு அறிவித்துவரும் அளவும்) இருக்கக்கடவாய் என்று சொல்லிப்போய் “கோப்பெருந்தேவிக்கல்லதையிச்சிலம் - பியாப்புறவில்லையெனமுன்போந்து - விறன்மிகுவேந்தர்க்கு வினம்பியான்வரவென் - நிறகுடிலங்கணிருமினீரெனக் - கோவலன்சென்றக்குறுமகணிருக்கையோர் - தேவர்கோட்டச்சிறையகம்புக்கபின்” எனக் கொலைக்காணத்தயிற் கூறினமையால் சங்கு என்றதற்குக் கோட்டம் என்றும், யாப்புறவுபொருத்தம். ஐசாரியை இடைச்சொல். பண்டுதான்கொண்டமுன்புதான் (கனவிற்) கொள்ளுதலால் (அதை மறைத்தல்வேண்டி) “கரந்தியான்கொண்ட காலணியிங்குப் - பரந்துவெளிப்படா முன்னமன்னர்க்குப் - புல

ம்பெயர்புதுவனிற் போக்குவன்யானென” என

அக்காணத்தயிற் கூறினமை காண்க. சில அரிசிலம்பினைபிறன்

ஐரக்கள்வன் கைகண்டன்னன்ன - சிலவாடி
ய பருக்கைக்கல்லுகளையுடைய சிலம்பினைப் பிறநாட்டிலுள்ளவனாகிய ஒரு கன்வன்கையிற் கண்டேனென்று (அரசனுக்குக்) கூற, கொல்லன் ஏகி கண்டனன் என எழுவாய்முடிபுசெய்க. வினை வினைகாலம் ஆதலின் (முற்பவத்திற் செய்த) தீவினைவந்து தனக்குப் பயக்குங்காலம் ஆதலால், இனை அலர் வேம்பன்யாவது உம் தோரானி - கொம்பின்கண் அலர்ந்த வேப்பம்லராலாகிய மரலையையணிந்த பாண்டியன் சிறிதும் ஆராயானி;

கைகுறைத்தல் முதலியசெய்தோ னிதினைத்

தேராதொழிந்தான் என்னு

ம் இரக்கம்தோன்ற யாவதம் தேராணுகி என்றார். யா என்னும் வினா சிறு
மைமேல் நின்றது. கன்றியகாவலர்கூய் - கோபமுதிர்ந்த காவலிலடிப்பட்ட
டோரை யழைத்து, நீது செய்பார் என்பது தோன்றக் காவலர் என்றார். கன்
வனைகொன்று அசிலம்பினை ஈங்குகொணர்க என (இவன்கொன்னு) அக்கள்
வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பினையும் அவனையும் இப்பொழுதே கொண்டுவருக
என்று அரசன் கூற, அச்சிலம்பு கோப்பெருந்தேவி சிலம்பைச் சுட்டிக் கூறி
நாளுயின், அவனைக்கொன்று சிலம்பைக் கொணர்க என்றான் எனினும் அ
மைபும், கொணர்க்கொணு பகுதி. கொன்று வினையெச்சத்திரிபு. வேம்பன்
தேராணுகி கூய்கொணர்க என முடிபுசெய்க. கொலைக்களம் பட்ட கோவல
ன்மனைவி (கொல்ல) கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவியானவள்,
என என்னும் எச்சம்பட்டஎன்னும் பெயரெச்சத்தையும் அது கோவலன்என்
னும் பெயரையுங்கொண்டன. நிலைகளம் காணான் (தனக்கு) ஒரு பற்றுக்கோ

பதிகம்.

டு

டுகாணாமல், காணான் முற்றெச்சம்.

பத்தினி ஆகலின் - அவள் பத்தினி ஆதலா
ல், பாண்டியன் கேடு உற - பாண்டியன் (முன்புசென்று
அவன்) உயிர்கெட, நெடுங்கண் நீர்உருத்த - நீண்ட
கண்களினின்றும் நீரைச்சிந்தி, நிலைகெழு கூடல் - அழியாத
(அவனது) மதுரையை, முலைமுகம்திருகி எரிஊட்டிய -
முலை முகத்தினின்று மாறுபட்டு (எழுந்த)

நெருப்புண்ணச் செய்த, பலர் புகழ் பத்
தினி ஆகும் இவள் என - பலரால் புகழப்படும் பத்தினியாம் இக்குறவராத்
சொல்லப்பட்டவள் என்று சொல்ல; கோவலன் மனைவி காணாது உருத்தி
ருகி ஊட்டியஎன எழுவாய் முடிபுசெய்து இறுதியிலுள்ள

பெயரொச்சத்தோடு

பத்தினியென்னும் பெயரையும், சாத்தன் என்னும் வினாமுதலோடு என என்னும் எச்சத்தையுங் கொண்டு முடிக்க. வினை வினாகாலம் என்றீர் - முன்னே வினை வினோந்தகாலமென்று சொன்னீர், அவர் வினை வினாவயாது என்ன - அவர்க்கு வினை வினோந்தகாலம் யாதென்று செங்குட்டுவன்

வினவ, விறலோ

ய் கேட்டி - வெற்றியையுடையாய் கேட்பாய், கேட்டி இகரவீற்று முன்னிலை பொருமை யெதிர்கால வினாமுற்று. அகிரா சிறப்பின் - (பகைவரால்) கெட்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய, மதுரை மூது ஊர் - மதுரையாகிய பழைய நகரின் கண், கொன்றை அம் சடைமுடி - கொன்றை மாலையையணிந்த அழகிய சடா மகுடத்தையுடைய சிவபிரானது, இது அன்மொழித்தொகை. மன்றம் பொதியில் வெள்ளி அம்பலத்து - மன்றம் ஆகிய வெள்ளியம்பலத்தில், மன்றம் பொதியில் ஒருபொருட்பன்மொழி. பொது இல் பொதியில் மருஉ -

“கிளந்தவல்ல” தொல்காப்பியம் எ - கு - புணரியல் - என - ஆம் - கு - ஆல் காண்க. நள் இருள் கிடந்தேன் - கெறிந்த இருளிறறியின்றேன், மதுரை மா தெய்வம் - மதுரைக்காவல் தெய்வமானது, ‘ஆர் அரூர் உற்ற - நிறைந்த துன்பம் அடைந்த, * வீர பத்தினி முன் வந்து தோன்றி - மறக்கற் புடையாள் முன்பு வெளிப்பட்டு, சிற்றம் கொதி அழல் - மிக்க கோபத்தால் வெவ்விவ் அழலை, கொங்கை இன் விளைத்தோய் - (நினது)

கொங்கையின் கண் வி

னோத்தோய், பைந்தொடி துங்கட்கு முதிர்வினை முடிந்தது ஆதலின் - பசிய வ
னையலையுடையாய் உங்கட்கு முற்பட்ட நல்வினை முடிந்ததாகலால், முதிர்நல்
முற்படல். கணவன் ஓடு முந்தை பிறப்பில் - உன் கணவனோடு முற்பிறப்பில்,
சிங்கா வண்புகழ் சிங்கபுரத்து - குறையாத வனவிய புகழையுடைய (கலிங்க
நாட்டிலுள்ள) சிங்கபுரத்தில், சங்கமன் என்னும் வாணிகன்
மனைவி - சங்கம னென்னும் வணிகன் மனைவிபானவள்,
இட்டசாபம் கட்டியது ஆதலின் -

கொடுத்தசாபம் (இப்பிறப்பில்) மூண்டதாதலால், வார் ஒலி கூந்தல் - நீண்ட
செறிந்த கூந்தலையுடையாய், ஒலித்தல் தழைத்தல். நின்மண மகன் தன்னை -
உனது கணவனை, ஈரோழ நான் அகத்து எல்லை நீங்கி - பதினாறாநாளில் பகல்
நீங்கி, (இரவில் என்றபடி) (காண்பை காணுங்கால்) எல்பகற்பொழுது. ஐ-
பகுதிப்பொருள் விசுதி. வரனோர் தங்கள் வடிவின் அல்லது - வாணிலுள்ள
* மறக்கற்பு அறக்கற்பு என இரண்டு. அறக்கற்புடையாள் கோப்பெருந்தேவி.

சா

சிலப்பதிகாரம்

தேவர் வடிவால் காண்பதல்லது, ஈரோர் வடிவில்
காண்டல் இல் என - இவ்

வுலகிலுள்ள மக்கள் வடிவாற் காண்பதில்லைபென்ற, கோட்டம் இல் கட்டுரை
யான் கேட்டனன் என - வஞ்சமில்லாத வறுதிச்சொல்லையான் கேட்டேனெ
ன்று சாத்தன் சொல்ல, கட்டுரை பொருள்
பொதிந்தசொல். மதுரைமா தெ

ய்வம் வந்து தோன்றி காண்டலில்லென எனவும், யான்
கேட்டனன் எனவு

முடிக்க. அரசு இயல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்று
ஆவது உம் (அதுகேட்ட

அடிகள்) அரசியலுள் சிறிது பிழைசெய்யின் அவ்வரசனா
யறக்கடவுளே இய

மனாய் வந்து கொல்லும் என்பதும், கு-உருபு மயக்கம்.
உரைசால் பத்தினிக்

கு உயர்ந்தோர் ஏத்தல் உம் - புகழ் நிறைந்த கற்புடை
மகளிரை மக்களேயன்

றித் தேவர் முதலியோர் துதித்தலும், குவ்வுருபு இதுவும் அது. ஊழ்வினை வந்
து உருத்து ஊட்டும் என்பது உம் - (முன்செய்த) இருவகை வினையும் (செய்
த முறையேசெய்தவனை) நாடிவந்து உருக்கொண்டு துகர் விக்கும் என்பதும்,
(ஆகிய இம்முன்று பகுதியும்). சூழ்வினை சிலம்பு காரணம் ஆக-ஆராயுந் தொ
ழில் (நிறைந்த) இச்சிலம்பு காரணமாக, (முறையாற் பகுத்தலால்) சிலப்பதி
காரம் என்னும் பெயர் ஆல் யாம் சூர் பாட்டு உடை செய்யுள் நாட்டு தும் எ

ன - சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரினால் நாம் பலபாக்களோ டிரைப்பாட்
டையும் இசைப்பாட்டையுமுடைய ஒரு பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுளை
நிறுத்துதும் என்று அடிகள்சொல்ல, சாத்தனும் இதுசெய்யக் கருதினமையால்
நிறுத்துதும் என உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றாகக் கூறினார்.
நாட்டுதும் என என்றவினைக்கு அடிகளை வினைமுதலாகக்கொள்க.

முடிசெழுநேந்தர் மூவர்க்கும் உரியது அடிகள் நீர் ஏ அருளும் என்றான்
கு-(இச்சரிதம் புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்த்து ஆதலால்)
முடியுணிந்த அரசர் மூவர்க்கும் உரியது (ஆதலால்) அடிகள் நீரே யருளும்எ
ன்ற சாத்தற்கு, அடிகள் அண்மைவிளி. அவர் மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்உம்-
(நாம் வகுத்துக்கொண்டதனை) அவ்வடிகள் மணத்தின்மகளிர் வாழ்த்துதலையு
டைய பாடலும், மங்கலம் கல்பாணம். குரவர் மனையறம்படுத்த காளை உம்-
தாய்தன்னைமார் இல்லறத்தில் அடிப்படவேண்டி வேறுபடுத்தியகாதையும், க
தையையுடையது காளை எனநின்றது. நடம் நவில் மாதவி மங்கை அரங்கேற்

றுக்காத்தையும்-நடனம்பயின்ற மாதவி மங்கைப்பருவத்தே பரங்கேறுதலையு
டையகாத்தையும், அந்திமாலேசிறப்புச்செய்காத்தையும்-அந்திக்காலத்துமாலையை
ச்சிறப்புச்செய்காத்தையும், ஊர் இத்திரன்விழவு எடுத்தகாத்தையும்-நகரின்கண்
இத்திரனுக்குவிழுவெடுத்தகாத்தையும், கடலாட்டுக்காத்தையும்-(அவ்விழுவின்முடி
வில்)கடலாடுதலையுடையகாத்தையும்,மடல் அவிழ்காணல்வரிடம்(கடலாடியகோ
வலனும்மாதவியும்)இதழவிழ்ந்த காணவிடத்துயாழ்ப்பாட்டுக்கிழத்தலிற் காணல்வ
ரியும், வேனில்வந்துஇறுத்தென மாதவிஇரங்கியகாத்தையும்-இவ வேனில்வந்து
தலைப்பட்டதென்று பிரிந்தமாதவி வருந்தியகாத்தையும், தீது உடைகதைத் திறம்
உரைத்த காத்தையும் - (கண்ணகிதான்கண்ட) தீங்கிளையுடைய கணவின் திறத்

பதிகம்.

எ

தைத் (தேவந்திக்குச்) சொன்னகாத்தையும், வினாதிறத்து நாடுகாண் காத்தையும்-
(மதுரையாதென) வினாவிய திறத்தையுடைய கண்ணகி சோழநாட்டின்
வளத்தைக்கண்ட காத்தையும், பிறர்வினவும் திறத்தையுடைய சோழநாட்டின்
வளம் எனினும் அமையும் காடுகாண் காத்தையும் - பாலைநிலமாகியகாட்டை
யவர்கண்டகாத்தையும், வேட்டுவ வரிடம் - வேடர்மகளாகிய சாலினி கொற்ற
வையுருக்கொண்டாடுங் கோலச்சாரியும், தோடு அலர்கோதை ஓடு புறஞ்
சேரி இறுத்த காத்தையும் - பூவிதழ்விரிந்த கூந்தலையுடைய கண்ணகியோடு
மதுரைப்புறஞ் சேரியிற்சென்றிருந்த காத்தையும்,

கறங்கு இசை ஊர்காண்கா

தைதம் - * (கோவலன்) முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய மதுரையைக்க
ண்டகாத்தையும், சீர்சரல் நங்கை அடைக்கலக் காத்தையும் - அழகமைந்த கண்
ணவியை மாதரியிடத்துக் கவுந்தியடிகளடைக்கலங்கொடுத்தகாத்தையும், கொ
லைக்களக் காத்தையும்-கோவலன் கொலைக்களத்திலகப்பட்ட காத்தையும், ஆய்ச்

சியர்

ஞாவையும்-(உற்பாதசாந்தியாக)மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சியர்

*ஞாவை

கூடத்தாடினமுறையும்,

தித்திறம்கேட்டதுன்பமாலைஉம்-கோவலன் கொலையு

ண்ட கொடுந்திறத்தினைக் கண்ணகிகேட்டுத் துன்பமடைந்த இயல்பும், கண்
பகல் நடுங்கிய ஊர்க்கும் வரியும்-நடுப்பகலிற் கற்புடைமகளிர் நடுங்க (கண்ண
கி நாரணிதந்து வெளிப்பட்ட வருவத்தோடு) ஊர்க்குழவரும் வரியும், சீர்
சால் வேந்தனோடு வழக்கு உணாகாதைஉம் - புகழமைந்த பாண்டியனோடு

கண்ணகி வழக்குணாத்த காதையும், வஞ்சினம்

மாலைஉம் - (இருந்தோற்ற

நெடுஞ்செழியன் மனைவியைக் கண்ணகிநோக்கி)

வஞ்சினங்கூறிய இய

ல்பும், வஞ்சினம் மேற்கோள், அழற்படு காதைஉம்-(வஞ்சினங்கூறிய கண்
ணகி முலைமுகத்தெழுந்த) தீயால் ஊரையொரித்த காதையும், தோன்றிய
அருந்தெய்வம் கட்டுரை காதைஉம்-(அவ்வழல் தணித்தற்கு) வந்து தோன்றிய
மதுமாமா தெய்வம் (அவளது பவத்தொடர்வைக்) கட்டுரைத்த காதையும்,
மட்டுஅலர் கோதையர் இனம்ஞரவைஉம் - தேனலர்ந்த கூந்தலையுடைய குற
த்தியர் (கண்ணகியை வேங்கைமரத்தி னிழலின்கட்கண்டு) மலையின்கண்
(முருகவேளேநோக்கி யாடிய குரவைக்கூத்தும்) என்ற இவை அனைத்துஉட்
ள் - என்று சொல்லப்பட்ட விவ்விருபத்து நாலுடனே, காட்சி - கற்காட்சிக்
காதையும், கால்கோள்-கற்கொண்ட காதையும், கற் கோள் கால் கோள்விகா
ரம், நீர்ப்படை-(கொண்டகல்லை) கங்கையாற்றுநீரிற் படுத்தகாதையும், நடு
கல்-(அக்கல்லினை) நட்டகாதையும், வாழ்த்து-(நட்டகல்லால் பிரதிட்டையும்
விழவும்பெற்ற பத்தினிக் கடவுள் செங்குட்டுவேளையும் நெடுஞ்செழியனையும்
பெருங்கிள்ளியையும்) வாழ்த்தினகாதையும், வாய் தரு காதைஒடு-(அவரோடு
கணகவிசையர்முதலிய ஆரியமன்னர் உள்ளிட்டார்க்கு) வரந்தந்த காதையும் ஆ
டிய இவைகளோடு, ஓடு எண்ணிடைச்சொல். இஃதுறந்தும் - இம்முப்பது

* “குரவைபென்ப தெழுவரமங்கையர்—செந்நிலைமண்டிலக் கட்கத்தை
கோத்துத்—தந்திலைகொட்பின் றூடலாகும்” என்பதனாற்காண்க.

அ

சிலப்பதிகாரம்

ம், உம்மை முற்று.

உரை இடை இட்ட - உரையிடை யிட்டனவும்; பாட்

டு உடை - பாட்டுடையனவுமாகிய, செய்யுள் - காப்பியமாக, செய்யுள் கருவி யாகுபெயர், உரைசால் அடிகள் அருள் - புகழ்மைந்த இளங்கோவடிகள் அரு ளிச்செய்ய, மதுரை * கூலம். வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன் - மதுரையின்

கணுள்ள கூலவாணிகனாகிய சாத்தன்கேட்டான்,

இது பால்வகைதெரிந்த பதி கத்தின்மரபு—இவ்வகையதை

(அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எ ன்ணும்)

முப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த மரபுஆம்—என்றவாறு.

ஓர் நிமித்திகள் அடிமுதல் முடிகாறும் இருவரையும் நோக்கி அரசரிமை இளையவர் குண்டென்ற அளவில் செங்குட்டிவன் வெகுண்டு நோக்க அடிகள் துறவுபூண்டார் என்பது வரலாறு.

எனவென்றது அகைச்சொல். ஆசிரியப்பாவி னிறுதியினிற்றல் சிறப்பு
 டைத்து. தொ-பொ-செய்யுளியல்-ககர. “அகவலிசைபன வகவன்மற்றவை.
 ஏ ஓ ஈ ஆ எனவென்றிறுமே” என்பதனாற்காண்க. என்பத்தெட்டாம் அ
 டியுள் கட்டுரைகாணையும்ட்டலர், வாழ்த்துவாரந்தருகாதையோடு எனச்செந்தடி
 களும் இவ்வாறெந்தும் எனக் குறளடியும் வருதலால் இவ்வாசிரியப்பா குட்
 டத்துக்காயிற்று. தொ-பொ-செய்யுளியல் - ககர-சூ. “குட்டம் எருத்தடியு
 டைத்துமாகும்” உடைத்தும் என்ற உம்மையால் ஈற்றயலடியுமன்றி ஏனைய
 டிகளும் சேர்குறைந்து நடக்கும் என அமைதலால் இணைக்குறளாசிரியப்பா
 எனினும் அமையும்.

ஒருந்தமிழொருமூன்றுமுலகின்புறவகுத்துச்
 சேரன்றொகுத்தசிலப்பதிகாரத்திற்சேர்ந்தபொருள்
 ஆருந்தெரியவுரைவிரித்தானடியார்க்குநல்லான்
 காருந்தருவுமனைபானிரம்பையர் காவலனே.

பதிக முற்றிற்று.

உரைபெறுகட்டுரை.

அன்றுதொட்டிப் பாண்டியனாடு—மழைவறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி—
 வெப்புநோயுள் குருவுந்தொடரக்—கொற்கையிலிருந்த வெற்றிலேற்செழிய
 ன்—நங்கைக்குப்பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று—களவேள்வியால்விழ
 வொடுசாந்திசெய்ய—நாடுமலியமழைபெய்து நோயுந்துன்பமுநீங்கியது.

(இ-ள்.) பாண்டியன்நாடு அன்றுதொட்டி - பாண்டியனுடையநாடுஅன்
 றுதொடங்கி, மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை எய்தி - மழைவறத்தல் மிகுதலால்

* கூலம்எண்வகைத்து—நெல், புல், வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, ம
 லேநெல், மூங்கில்நெல்.

உரைபெறுகட்டுரை.

சு.

வறுமையடைந்து, வெப்பும் நோயும் குருவும்
தொடர-சுரநோயுங் குருநோயும் இடைவிடாது நலிய,
கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேல் செழியன்-கொ
ற்கைக்கண் இருந்த வெற்றியைத்தரும் வேலேந்திய
இளஞ்செழியன், நங்கைக்கு பொற்கொல்லர் ஆயிரவரை
கொன்று - வீரபத்தினிக்கு ஆயிரம்பொற் கொல்லரைப்
பலியிட்டி, களம் வேள்வியால் சாந்தி விழவுசெய்ய
- கொலைக் களவேள்வியால் சாந்திசெய்து
விழுவெடுத்தலால், நாடி மலிய மழைபெய்து நோய் உம்
துன்பம் உம் - அவன் நாடி மிகவும் மழைபெய்து
(முற்கூறிய) வறுமை யினின்றும் நோயினின்றும் நீங்கியது.
ஒடி எண்ணிடைச்சொல்.

கூர்ந்து என்னுங் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் எய்தியென்னு
ம் எச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் நலிய என்னும் வினை
யெச்சத்தின் முதனிலை

யையும், கொன்று என்னும் எச்சம் செய்யஎன்னும் காரணப்பொருளில்வந்த
வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன.

அதுகேட்டு

கொங்கிளங்கோவரசர் தங்களுட்டகத்து—நங்கைக்குவிழுவொடு சாந்தி
செய்ய—மழைத்தொழிலென்று மறவாதாயிற்று.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு

கொங்கு இளங்கோ அரசர்-அதனைக்கேட்டுக் கொ

ங்குமண்டிலத்திலுள்ள இளங்கோவாகிய கோசர், தங்கள் நாட்டகத்து நங்கை
க்கு சாந்தி விழவுசெய்ய - தங்கள்நாட்டில் வீரபத்தினிக்கு (பாண்டியன் செய்
தவாறு) சாந்தி செய்து விழவெடுத்தலால், மழைத்தொழில் என்று உம் மற்
வாறு ஆயிற்று - (அவைநீங்கி) மழைபெய்தற்றொழில் (பெய்யுநாளில்) எப்
பொழுதும் வழுவாதுநின்றது. இளங்கோசர்

எனவும்பாட்டர்.

அதுகேட்டு

கடல்குழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான்—நங்கைக்கு—நாட்பலிபீடிகை
கோட்டமுந்துறுத்தாஅங்—கரந்தைகெடுத்து வரந்தருயிவளென—ஆடித்திங்க
ளகவயினாங்கோர்—பாடிவிழர்க்கோள் பன்முறையெடுப்ப—மழைவீற்றிருந்
து வளம்பலபெருகிப்—பிழையாவினையு ண்டாயிற்று.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு கடல்குழி இலங்கை கயவாகு என்பான்-அதனைக்கே
ட்டுக் கடலே அகழாகக்குழந்த இலங்கைக்கு அரசனாகிய கயவாகு என்பவன், நங்
கைக்குநாள் பலிபீடிகை உம் முந்துஉறுத்துகோட்டமும் உறுத்துவீரபத்தினிக்
குநாள்நோறும் பலிகொள்ளுதலையுடைய பீடத்தைமுந்தச்செய்து (யின்பு)
கோயிலும் அமைத்து, அரந்தைகெடுத்து வரம் இவள்தரும் என - (முற்கூறி
ய) துன்பங்களைக்கெடுத்து (நமக்குவேண்டும்) வரங்களை இவள்தருவாள் என்
றுதுணிந்து, ஆடித்திங்கள் அகவயின் - ஆடிமாதத்திடத்து, பாடி ஆங்கு ஓர்
விழாக் கோள் பன்முறை எடுப்ப - தன்னகரத்தில் அங்கு ஓர்ஆட்டை விழாக்
கொள்கையாகப் பலமுறையும்செய்யிக்க, மழைவீற்றிருந்து பலவளம்பெருகி

பிழையாவினாயுள் நாடு ஆயிற்று - மழை குறைவின்றி
 நிலைபெறுதலால் பல வளங்களு மிக்குப்பெரப்பாத
 வினாவினையுடைய நாடாயிற்று. பாடி-நகர். உம்மையைப்
 பீடிகைக்கும் உறுத்து என்பதைக் கோட்டத்துக்குங்
 கொள்ள. பீடிகை முந்து என்றமையால் கோட்டம்
 பின்புஎன்றல் உபலக்கணம். அகம் வயின்
 ஒருபொருளிருகொல். ஆட்டைவிழா வருடந்தோறுஞ்
 செய்யும்விழா:

அதுகேட்டு,

சோழன் பெருங்கிள்ளி

கோழியகத்தே—எத்திறத்தானும் வரந்தருமிவ் னோர் —
 பத்தினிக்கடவுளாகுமென
 நங்கைக்குப்—பத்தினிக்கோட்டமுஞ்ச
 மைத்து—நித்தல்விழாவணிநிகழ்வித்தோனே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு கோழிஅகத்து பெருங்கிள்ளி

சோழன் - அதனைக் கேட்டுச்

சோழனாட்டில் உறையூரிடத்தில் பெருநற்கிள்ளி யரசனாகிய

சோழ ன், இவள் ஓர்பத்தினிக்கடவுள் ஆகும் - இவள் ஒரு
 பத்தினிக்கடவுளாதலால், எதிறத்தான் உம்வரம்தரும் என -
 எவ்வகையாலும் (நமக்குத் துன்பத்தைக் கெடுத்து)

வரந்தருவாளென (கருதி) நங்கைக்கு

பத்தினிகோட்டமும்சமைத் து - வீரபத்தினிக்குப்
பத்தினிக்கோட்டம் என ஓர் கோயிலமைத்து, நித்தல்
விழா அணிநிகழ்வித்தோன் - நாள்தோறும்
விழாவலங்காரமும் நடத்தினன்.

ஒருகோழி நிலமுகியத்தியத்தால் யானையோடு
போர்செய்து அதனைப் போரிற் றொலைத்தலைக்கண்டு
அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியெனப் பெயராயிற்று.
இவள் பிறந்த நிலவுரிமைபற்றி எத்திறத்தானும்
என்றான்.

உரையிடையிட்டபாட்டுடைச் செய்யுள்ளன்றமையால் காப்பியங்கட்குச் சிறு
பான்மை இவ்வுரையிடையிட்டனவும்வரும் எனக்கொள்க. “உரையும்பாடையு
ம் வீரவிவருமே” என்பது ஓத்து ஆகலால்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

புகார் காண்டம்.

புகார் காவிரிப்பூம்பட்டினம், காண்டம்கூட்டம். புகாரின் கண்ணை
நதசெய்திக் கூட்டத்தையுடையதுஎன ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்கள
த்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய்ப்புடலத்திற்குக்காரணக்
குறியாயிற்று, இயல்பாதல் தொ-எ-புள்ளி-கக0-புறனடை-சூ-ஆல்-கொள்க,

முதல ஆவது மங்கலவாழ்த்து.

கல்பாணத்திற் பெண்கள் வாழ்த்துதலையுடைய பாடல்என விரிதலில் ஏழாம்
வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகையாய்
அதிகாரத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று.

இதனுட்கதை நிகழ்ச்சியின்

மையால் மங்கலவாழ்த்துக்காதையென்றது மங்கலவாழ்த்துஎன்றார்.

மங்கலவாழ்த்து.

கக

சுந்தியல்வெண்பா.

திங்களைப்போற்றுதுந் திங்களைப்போற்றுதும்

கொங்கலர்தார்ச்சென்னி

குளிர்வெண்குடைபோன்றிவ்

வங்கணுலகளித்தலான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் தார் சென்னி - தாதுபரந்த

மாலையையணிந்த சோழனுடைய,

குளிர்வெண்குடைபோன்று - குளிர்ந்த வெள்ளிய

குடை யையொத்து; இ அம் கண்டலகு அளித்தலான் -

இந்த அழகிய வுலகிற்குப் பொதுவறு அளிசெய்தலால்,

திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதும்-நாம் சந்திரனைத்

துதிப்போம் சந்திரனைத்துதிப்போம்—எ-று .

மங்கலமொழியாதலால் திங்களேமுற்கூறினார்.

இவ்வடிக்கு இசைநிறை.

இது பண்டும் பயனும்பற்றிவந்த வுவமம்.

“நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழன்ம

ரபு” இது பாடாண்டிணையுள் ஒருதுறை. இதன்பொருள் உலகவொழுக்கத்
தை மிகவும் உயர்த்திப் புகழ்ந்து கூறுங் குடையினதிலக்கணம்.

ஞாயிறுபோற்றுது ஞாயிறுபோற்றுதும்

காவிரிநாடன் திரிபோற்பொற்கோட்டு

மேருவலந்திரிதலான்,

(இ-ள்.) காவிரிநாடந்திரிபோல் - காவிரிநாட்டையுடைய சோழனது
ஆக்கின சக்கரம்போல, பொன்கோடு - பொன்னுடைய சிகரத்தினை யுடைய,
மேரு வலம் திரிதலான் - மேருவை வலஞ்செய்தலால்,
ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும் - நாம்
சூரியனை வணங்குவோம் சூரியனை வணங்கு

வோம்—எ-று.

இது தொழில்பற்றிய வுவமம்.

மாமழைபோற்றுதும் மாமழைபோற்றுதும்

நாமநீர்வேலி யுலகிற்கவனளிபோல்

மேனினுதான் சுரத்தலான்,

(இ-ள்.) நாமம் நீர் வேலி உலகிற்கு - அச்சத்தைத்தருங் கடல்குழந்த உலகிற்கு, அவன் அளிபோல் - அச்சோழன் அளிசெய்யும் வகைபோல, மேல்நின்று தாங்குத்தலான் - (மாறாது) மேலேநின்று தன் (மழையால்வளத்தை) சுரத்தலால், மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும் - பெரிய மேகத்தைப் போற்றுவோம் பெரியமேகத்தைப் போற்றுவோம்—எறு.

வேலி குழ்தல். அளி கொடை. சுரத்தல் இடைவிடாதுசொரிதல். நாம் உரிச்சொல் இது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு அம் சாரிபைபெற்றுநின்றது. இது பயன்பற்றிவந்த வுவமம்.

கஉ சிலப்பதிகாரம்

பூம்புகார்போற்றுதும் பூம்புகார்போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலியுலகிற்கவன்குலத்தோ
டோங்கிப்பரந் தொழுகலான்.

(இ-ள். வீங்கு நீர் வேலி உலகிற்கு - மிக்க கடல்குழந்த வுலகின்கண், அ.

வன் குலத்துஓடி - அச் சோழன் குலத்தோடு, ஓங்கி (தானும்) புகழப்பட்டு, பரந்து ஒழுகலான் - சிறந்து நடத்தலான், பூ புகார் போற்றுதும் பூ புகார் போற்றுதும் - பொலிவையுடைய புகாரையணங்குவோம் பொலிவையுடைய புகாரை வணங்குவோம்—எறு.

உலகிற்கு உருபுமயக்கம். “நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழன்மரபு” என்ற நில் மரபு என மிகுத்துச்சொல்லிய அதனால் குடையோடுசார்த்திக்கூறிய ஆக்கி

னையும் கொடையும் ஊரும் மிகவும் புகழ்ந்து கூற்றிராயிற்று. தொல்காப்

பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில்

“தாவினல்லிசை கருதியகிடந்தோ

ர்க்கு” எனனும் ஈசும் சூ-உள் “நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழன்மரடி” என்
பதற்கு நச்சினூர்க்கினியார். எழுதிய வுரையான் உணர்க. இவையு. மிவனும்
சிறந்தன என்பதுகருத்து.

உரைப்பா.

ஆங்கு—பொதியிலாயினு

மிமையமாயினும்—பதியெழுவறியாப் பழங்

குடிதழீஇப்—பொதுவறுசிறப்பிற் புகாரோயினும் — நடுக்கின்றிநிலைய
வென்பதல்லதை—ஒடுக்கங்கூறு ருயர்ந்தோருண்மையின் — முடித்தகேள்வி
முழுதுணர்ந்தோரே.

(இ-ள்.) முடித்த கேள்வி - கனாகண்ட நூற்கேள்வியால், முழுதுணர்
ந்தோர் - எல்லா நூற்பொருளையும் உணர்ந்தபெரியோர், ஆங்கு - அப்படிப்
பேற்றினல்லது, பொதியில் உம் இமையம் உம் - பொதியமலையும் இமைய
மலையும், பதி எழு அறியா-தன்னிடத்தினின்றும் பெயர் தலையறியாத, பழம்

குடி தழீஇ -

ஆதிக்காலத்தேறின-குடிகளைத்தழுவி, பொது அறு சிறப்பின்

பு

கார்உம் - தனக்கேயுரிய சிறப்பினையுடைய புகாரும். (குருதன்மைய ஆதலால்)
நடுக்கு இன்றி நிலையு என்பது அல்லது - சலிப்பில்லாமல் நிலைபெற்றனவெ

ன்று கூறுதல்லராமல், உயர்ந்தோர் உண்மையின் - (முற்கூறிய இவ்விடங்
களில்) உயர்ந்தோர் உளர் ஆதலால், ஒடுக்கம் கூறார் (அவற்றிற்கு) அந்தங்
கூறார்—என்று.

தம்மிற் பகையின்மையால் பதியெழுவறியா என்பும், பொதியமலையிறுள்
ள அகத்தியனையும் இமையமலையிறுள்ள இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள வணிக
ரையும் ஒப்ப எண்ணுவார் உயர்ந்தோருண்மையின் எனவுங்கூறார். இத
ஐற் சோழன் செறப்பையும் புகாரின் சிறப்பையும் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. ஆயின்
இடைச்சொல். விகாரப்பட்டு- நின்றதழுவீ "என்னும் எச்சம் அறு என்னுந்
காலங்கரந்த பெயரெச்சங்கொண்டது.

மங்கலவாழ்த்து.

காந்

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அதனால்—நாகநீணகரொடு நாகநாடதனொடும்

போகநீள் புகழ்மன்னும் புதார். நகரதுதன்னில்

மாகவாறிகர் வண்கை மா நாயகன்

குலக்கொம்பர்

நாகைவான்

கொடியன்னு வீராராண்டகவையாள்—இது தாவு.

அவளுந்தான்—தனிச்சொல்.

போதிலார்திருவினாள் புகழுடைவடிவென்றும்

தீதுலாவட்மீனின் நிறமிவடிவமென்றும்

மாதரார்தொழுதேத்த வயங்கியபெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர் மன்னுங் கண்ணகி

யென்பாண்மன்னே

பெருநிலமுழுதானும் பெருமகன்றலைவத்த

ஒருதனிக்குடிகளோ

யெயர்ந்தோங்குஞ்செல்வத்தான்

வருநிதிபிறர்க்கார்த்து மாசாத்துவானென்பான்

இருநிதிக்கிழவன்மகனீ ரெட்டாண்டகவையான்

அவனுந்—தான்.

மண்டேய்த்த புகழினுன் மதிமுகமடவார் தம்

பண்டேய்த்த மொழியினு லாயத்துப்பாராட்டிக்

கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக்காதலாற்

கொண்டேத்துங்கிழமையான்

கோவலனென்பான் மன்னே

அவரை—தனிச்சொல்.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

இருபெருங்குரவரும் ஒருபெருநாளான்

மணவணிகாண மகிழ்ந்துழி. இது அகவற்பா.

யாலை யெருத்தத்தணி யிழையார்மேலிரீஇ

மாநகர்க்கீந்தார் மணம். இது வெண்பா.

அவ்வழி—தனிச்சொல்.

முரசுதிர்ந்தன - முருடியம்பின - முறையெழுந்தன - பணிலம்பெண்குடை
 அரசெழுந்ததொர் - படிபெழுந்தன - அகலுண்மங்கல - அணிபெழுந்தது.
 இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதாங்கம்

மாலைதாழ்சென்னி வயிரமணித்தூணத்து
 நீலவிதானத்து நித்திலப்பூம்பந்தார்க்கீழ்
 வாணார்மதியஞ்சகடனை யவானத்துச்
 சாலியொருமீன்றகை யாளேக்கோவலன்

மாமுதுப்பார்ப்பான் மறைவழிகாட்டிடத்
 தீவலஞ்செய்வதுகாண் பார்க்கேணுன்பென்னை. இவையுன்றுந்தாழிசை.

கசு

சிலப்பதிகாரம்

விராயினர் மலரினர் விளங்குமேனியர்
 உராயினர் பாட்டின ரொசிந்தநோக்கினர்
 சாந்தினர் புகையினர் தயங்குகோதையர்
 ஏந்தின முலையின ரிடித்தசுண்ணத்தர்
 விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்தபாலிகை
 முளைக்குட விராயினர் முகிழ்த்தமூரலர்
 போதொடு விரைகூந்தற்

பொலநறுங்கொடியன்னாள்

காதலற்பிரியாமற் கவவுக்கை நெடுழாமற்
 றீத்துகெனவேத்திச் சின்மலர்கொடு தூவி.
 அங்கணுலகி னருந்ததியன் னானே
 மங்கலநல்லமளி யேற்றினுர்தங்கிய
 இப்பாலிமையத் திருத்தியவாள்வேங்கை
 உப்பாலேப்போற்கோட்டுழையதாவெப்பர்லும்.

இவை ஆறும் அராகம்

செருமிகுசினவேற் செம்பியன்

ஒருதனியாழி யுருட்டுவோனெனவே—இது

சுரிதகம்.

(இ - ள்.) அதனால் - அப்புகார்

நிலைபெறுதலையுடையதாதலால் (பேர்

கமும் பொருளும் நிலைபெறுதலையுடையன

என்றபடி). நாகம்நீள் நகர்உம்

நாகம் நரடுஉம் - சுவர்க்கமாகிய எல்லையில்லாத

(சிறப்பையுடைய) நகர

த்தினும், பவனமாகிய நாட்டினும் உண்டாகிய, நீள்

புகழ்போகம் மன்னும் பு

கார் நகரது தன் இல் - பரந்தபுகழும் போகமும்

நிலைபெற்ற புகார் நகரத்தில்,

ஒடு இடைச்சொல்.

தி. போகநீள் புகழ்

இரண்டிடத்திலும் வந்த அது பகுதிப்பொருள் விசு
எதிர் நிரனிறை.மாகம் வான் நிகர் வண்கை மாநாயகன்

குலம் கொம்பர் ஈகைவான் கொடி அன்னாள். ஈராறு ஆண்டு அகவை
யாள் - விசும்பிலுள்ள மேகம்போல உபசரிக்கும் கைபையுடைய மாநாயகனு
டைய குலத்திற்குேன்றிய பூங் கொம்பையும்

பொன்னாகிய வான வல்லியை

யும் ஒத்தவள் பன்னிரண்டுக் குட்பட்ட

பிராயமுடையாள்; மாநாயகன் சிறப்

புப்பெயர். ஈகை வான்கொடி. காமர் வல்லி. கொம்பர்

இறுதி நிலைப்போலி.

அவள் - உம்மை இசைநிறை. போதில் ஆர் திருவினாள் - தாமதையில் வசிக்கு
ம் இலக்குமி தேவியினுடைய, புகழ் உடை வடிவு என்று உம் - புகழ்தலையு
டைய வடிவு இவள் வடிவை யொக்கும். என்றும், தீது இலா வடமீனின் தி

றம் இவள் திறம் என்று உம். - குற்றமில்லாத அருந்ததியினுடைய கற்பு இவ
ள் கற்பை யொக்குமென்றும், மாதரார் தொழுது ஏத்த (உலகிலுள்ள) பெ
ண்கள் (செல்வமுங்கற்பும் நிலைபெறத்தன்னை) கைகூப்பி வணங்க, வயங்கிய
பெருங்குணத்து காதலாள்-விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பவள், பெ
யர்-கண்ணகி என்பாள் - பெயர் கண்ணகியென்று கூறப்படுவாள், திறம் கற்
பு. காதலாள் செயப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்பு வீனையா லீணையும்பெயர்.

மங்கல்வாழ்த்து.

கரு

மன்னும் இடைச்சொல். பெருநிலம் முழுது ஆளும்

பெரும்பெரிய பூமி

முழுதையும் ஆளாநின்ற கரி கால் வளவன்,
தலைவந்த ஒரு தனி குடிகள்

ஓடு - முதற் குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பில்லாத குடிகளில், உ

யர்ந்து ஒங்கும் செல்வத்தான் - மேற்பட்டோங்கிய
செல்வத்தையுடையவன்

(அவன்யார் என்னில்) வருநிதி பிறர்க்கு

ஆர்த்தும் மா சாத்துவான் என்பான்-

தன்னுடைய பொருளை யில்லாதார்க்கு நுகர் விக்கும்
மா சாத்துவானென்று

சொல்லப்பட்டவனாகிய, இருநிதிக்கிழவன் மகன் -
இருநிதிக்கிழவனுடைய ம

கன், ஈரெட்டு ஆண்டு அகலையான் - (அவன்) பதினாறு
வயதுக்குட்பட்ட பி

ராயத்தையுடையவன், மா சாத்துவான் இயற்பெயர்.
இருநிதிக்கிழவன் பெரிய

செல்வத்திற்குரியவன் என நிற்பலால் சிறப்புப்பெயர்.
வருநிதி மரக்கலத்தாலு

ங் கரை வழியாலும் வரும் பொருள். பிறர்
பொருளில்லார். ஓடு உருபுமயக்

கம். ஆர்த்தும் பிறவினைப்பெயரொச்சம்,

அவன் - உம்மை இசைநிறை. மண் தேய்த்த புகழினான் - (மண்ணு
லகைத்தன் உட்படுத்துவதால்) மண்ணுலகைச் சிறுகச்செய்த புகழையுடைய
வன், மதி முகம் மடவார் - சந்திரன்போலு

முகத்தையுடைய பெண்கள்,

காதலால் கண்டு-விருப்பத்தால் (உலகில் தன்னை) பார்த்து, தம்பண் தேய்த்த.
மொழியின் ஆல் - தமது இசையைக் கெடுத்த சொற்களால், ஏத்தும் செவ்
வேள் என்று. (யாவராவும்) துதிக்கப்படு முருகக்கடவுள் என்று, ஆய்த்து இ
சைபோக்கி பாராட்டி - (தமது) தோழிமார்

கூட்டத்துள் (தனது) புகழ்

போகச்செய்து சோட்டி, ஏத்தும் கிழமையான்
(காமக்குறிப்பால் உட்கொ
ண்டு) துதித்தற்குரிமையையுடையான் (அவன்யார்
என்னில்) கோவலன்என்

பான் - கோவலனென்று சொல்லப்படுவான்.

புகழினான் கோவலன் என

முடிக்க. வேள் இருவர் ஆதலால் செவ்வேள் என்றார். கண்ணகியானா முற்
கூறினார் பத்தினியானா யேத்துதல் உட்கோள் ஆதலால். அவரை - அதன்
மையனா, இரு பெருங்குரவர் உம் ஒரு பெருநான் ஆல் - பெரிய இரு குரவ
ரும் ஒரு நல்லநாளில், மண் அணிகாரண மகிழ்ந்தனர் - மணக்கோலன் காண
வேண்டி. மகிழ்ந்தார், மகிழ்ந்த உழி - மகிழ்ந்தவிடத்து, அகரவீறு தொகு
த்தல். யானை எருத்தத்துமேல் அணி யிழையார் இரிஇ - யானையினது
புறக்கழுத்தின்மேற் சில பெண்களை (அலங்கரித்து) இருத்தி, மாநகர்க்கு மண
ம் சுந்தார் - பெரிய நகரிலுள்ளவர்க்கு இவர் மணமென்று அறிவித்தார், ஆல்
உருபு மயங்கம். அவ்வழி - அறிவிக்கும் அவ்விடத்து முரசு அதிர்ந்தன - முர
சம் ஒலித்தன, முருடு இயம்பின - மத்தனம் ஒலித்தன, பணிலம் முறை எழுந்
தன - சங்குகள் முறையா யொலித்தன. வெண்குடை அரசு எழுந்தது ஒர்ப
டி எழுந்தன - தவண்குடை அரசன் எழுந்ததோர் படித்தாக எழுந்தன, அக
லுள் மங்கல அணி எழுந்தது - (ஆதலால்) தெருவில் மங்கல அணி எங்கும் எ

முந்தது, மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணி தூணத்து - மாலைதங்கிய கிரைத்தை
புடைய வியரத்தாலாகிய தூணிகைகளையுடைய (மண்டபத்தில்) நீலம் விதானத்

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

து கீழ்ப்பு நித்திலம் பந்தர் - லீலப்பட்டுமேற் கட்டியின் கீழ் (சிறுத்தின்) பொலி-
வையுடையமுத்துப்பந்தவிடத்து, வான் ஊர் மதியம் சகடு அணைய-ஆகாயத்தில்
தவமுஞ் சந்திரன் உரோகணியைக்கூடியாராவில், மா முதுபார்ப்பான் மறை
வழிகாட்டிட-பெரிய பிதாமகன் வழியாயுள்ள புரோகிதன் வேதத்தில் (வணி
கர்க்குக்கூறிய) வழியே சடங்குகாட்டி, வரணத்துகாலி ஒருமீன் தகையாளை-
வானத்திலுள்ள அருந்ததிபோலுங் கற்பிணையுடைய கண்ணகியாரோடு, கோவ
லன் தீவலம்செய்வது - கோவலன் ஓமத்தியை வலஞ்செய்தலை, காண்பார்
கள் நோண்பு என்னை - காண்பவர்கள் (முற்பவத்திற்செய்த) தவம்பாது (நாம்

அறியோம்) சாலி யொருமீன் இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. ஐ உரு

புமயக்கம், வினங்குமேனியர் விராயினர் மலரினர் உரையினர் பாட்டினர்
ஒசிந்த நோக்கினர் - வினங்கிய மேனியையுடைய பெண்கள் கலவைச்சாந்தி
னராய் மலரை யேந்தினராய் புகழ்பவராய்
வாழ்த்துப்பாட்டினராய் ஒதுங்

கிய பார்வையை யுடையவராயும்; ஏந்து இளமுலையினர் சாந்தினர் புகையர்
 தயங்குகோதைப்ர் இடித்த சுண்ணத்தர் - ஏந்திய இளமைதங்கிய முலையை
 டைய பெண்கள் சந்தனக் குழம்பினராய் நறும்புகையராய் விளங்கு மாலைய
 ராய் இடித்த சுண்ணத்தினராயும், முகிழ்த்த மூலர் விளக்கினர் கலத்தினர்
 விரிந்த முளைபாலிகை குடகிராயினர் - அரும்பிய புன்னகையையுடைய பெ
 ண்கள் விளக்கினராய் ஆபரணங்களை யேந்தினராய் அலர்ந்த முளைப்பாலிகை
 யையும் பூரண கலகங்களையும் கிராகிராயா யேந்தினவராயும், போது ஒடி
 வினாகூந்தல் பெரலம் நறும் கொடி அன்னாள் - மலரொடு பரிமளிக்கும் கூந்
 தலையுடைய கல்ல பொற்கொடியையொத்த கண்ணகியார், காதலன் பிரியா
 மல் (தமது) கண்வனை மனத்திலும் கண்ணிலும் பிரியாமல் (புணர்வாராய்)
 கவல்க்கை நெடுமாமல் (இவர்) அகத்திட்டகை நெடுமாமல் (கோவலன் புண
 ர்வானாய்) தீது அறுகள்ள (இவ்விருவரும்) தீதற்று ஒருவராகவென்று, சில
 மலர்கொடுதூவி எத்தி - சில மலரைக்கொண்டு தூவி (தாம் வழிபடு கடவு
 ளை) வணங்கி, அம் கண் உலகில் அருந்ததி அன்னாளை - அழகிய இடத்தைபு
 டைய உலகத்தில் அருந்ததியையொத்த கண்ணகியாரை, இப்பால் தங்கிய இ
 மயத்து இருத்திய வார் வேங்கை - அணித்தாய் நிலைபெற்ற இமையமலையில்
 நாட்டிய ஒளியையுடைய புலிக்கொடி, உப்பால் பொன்கோடு உழைபதுஆ
 சேய்த்தாயுன்ன மேருவின்பொன்னாகிய சிகரத்தினிடத்ததாக, செருமிகுசினம்
 வேல் செம்பியன் - போரினமிக்க கோபதையுடைய வேலைவேந்திய கரிகாற்
 சேரமுன், எப்பால் உம் ஒருதனி ஆழி உருட்டுவேன் என-எவ்விடத்தும் ஒப்
 பில்லாத ஆக்கினசக்கிரத்தை நடத்துவானாகவெனச் சொல்லி, மங்கலம் நல்
 அம்ளி ஏற்றினார் - கல்யாணத்திற்குரிய நல்ல படுக்கையில் ஏற்றினார்-எ-று.

தேசுழியர் எத்தி ஏற்றினர் சொல்லியேற்றினர். என முடிக்க. அறுக
 நறுதொகுத்தல் - உகாச்சட்டும் இகாச்சட்டும் - சேய்மைமேலும் - அணிமை
 மேலும் நின்றன. எசுரலினு எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வேங்

மனையறம்படுத்தகாதை.

௧௭

கை தாரியாகுபெயர். “கவவகத்திடுமே” தொ-உரி-சு-சு-இது தாவொன்
 றும் தனிச்சொல்லும் தாழிசை மூன்றும் அகவற்பாவும் வெண்பாவும் இரு
 சீர் ஓரடி எட்டம்போதாங்கமும் பெயர்த்தும் தாழிசைமூன்றும் அரங்கம்
 ஆறும் சுரிதகமும்பெற்று மிக்குங்குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் வந்தமைபால் மயங்
 கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

உ-ஆவது மனையறம்படுத்தகாதை.

இலவாழ்க்கையாகிய அறத்திற்படுத்த கதையைபுடையது என நான்குசொல்
 மூன்றுசந்தியாக்கி மனையறம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக
 வும், அறம்படுத்த ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையாகவும், படுத்தகாதை
 பெயரொச்சத்தொடராகவுங் கொள்க.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

உரைசால்சிறப்பி னாசுவிழைதிருவிற்—பரதர்மலிந்த பயங்கெழுமாநக
 ர்—முழங்குகடனஞால முழுவதும்வரினும்—வழங்கத்தவாஅ வளத்தநாகி—
 அரும்பொருடருஉம் விருந்திற்றேயம்—ஒருங்குதொக்கன்ன வுடைப்பெரும்
 பண்டங்—கலத்தினுங்காலினுந் தருவனரீட்டக்—குலத்திற்குன்றாக் கொழுங்
 குடிச்செல்வா—அத்தகுதிருவின ருந்தவழுடித்தேர்—உத்தராகுருவி. னொப்ப
 த்தோன்றிய—கயமலர்க்கண்ணியுங் காதற்கொழுநனும்—மயன்விதித்தன்ன
 மணிக்காலமளிமிசை—நெடுநிலைமாடத் திடைநிலத்திருந்துழி—கழுநீராய்ப்பல்
 முழுநெறிக்குவளை—அரும்புபொர்தியவிழ்ந்த சுரும்பியிர்தாமரை—வயற்பூவர
 ச மனையியற்பூ—மேதகுதாழை விரியல்வெண்டோட்டுக்—கோதைந்தாவலி
 சண்புகப்பொதும்பர்த்—தாதுதெரிந்துண்டு மாதர்வாண்முகத்துப்—புரிமுழ

லனகத்துப் புதலேக்கற்றுத்—திரிதருஞ்சுரும்பொடு செவ்விபார்த்து—மாலேத்
 தாமதது மணிநிலாத்துவருத்த—கோலச்சரளாக் குறுங்கணுழைந்து—வண்
 டொடுபுக்க மணவாய்த்தென்றல்—கண்டுமகிழ்வெய்திக் காதலிற்சிறந்து—வி
 னாமலர்வாளியொடு வேனில்வீற்றிருக்கும்—நிராநிலைமாடத் தாமியமேறி
 ச்—சுரும்புணக்கிடந்த நறம்பூஞ்சேக்கை—சுரும்புவல்லியும் பெருந்தோ
 ளெழுதி—முதிர்கடன்ஞால முழுநுதல்விளக்கும்—கதிரொருங்கிருந்த காட்சி
 போல—வண்டிவாய்திறப்ப ரெடுகிலாவிரித்த—வெண்டோட்டில்லிகை விரி
 யன்மாலையொடு—கழுநீர்ப்பிணையன் முழுநெறியிறழத்—தாருமாலையு மயக்
 கிக்கையற்றுத்—தீராக்காதலிற் நிருமுகநோக்கிக்—கோவலன்சுறுமோர் கு
 றியாக்கட்டுரை—குழவித்திங்க ளிமையவரோத்த—அழகொடுமுடித்த வருமை
 த்தாயினும்—உரிதுநின்று டென்பிறப் புண்மையின்—பெரியோன்றருக தி
 ருநுதலாகென—அடையார்முனையகத் தமர்மேம்படுநர்க்குப்—படைவழங்கு
 வதோர் பண்பண்டாகலின்—உருவிலாந னொருபெருங் கருப்புலி—இரு

கஅ

சிலப்பதிகாரம்

கரும்புருவ மாகவீக்க—மூவாமருந்தின் முன்னர்த்தோன்றலின்—தேவர்கோ
 மான் நெய்வக்காவற்—படைநினக்களிக்க வதனிடையின்க்கிடையென—அறு
 முகனொருவனோர் பெறுமுறையன்றியும்—இறுமுறைகாணு மியல்பினனன்
 றே—அஞ்சுடர்நெடுவே லொன்றுநின்முகத்துச்—செங்கடைமழைக்க ணிர
 ண்டாவித்தனன்—மாயிரும்பிலி மணிநிறமஞ்ஞைநின்—சாயற்கிடைந்து தண்
 கானடையவும்—அன்னநன்னுதான் மென்னடைக்கழிந்து —நன்னீர்ப்பண்
 ணை நளிமலர்செறியவும் — அளியதாமே சிறுபசுங்கிணியே—குழலும் யாழ்
 மயிர்தமுங்குழைத்ததின்—மழலைக்கிளவிக்கு வருத்தினவாநி—மடநடைமரது
 லின் மலர்க்கைநீங்கா—துடனுறைமரீஇ பொருவாவாயின—நறுமலர்க்கோ

தைதின் னலம்பாராட்டினர்—மறுவின்மர்கல வணியேயன்றியும்—பிறிதணிய ணியப் பெற்றதையெவன்கொல்—பன்மலர்க்கூந்தற் கின்மலரன்றியும்—எல் லவீழ்மாலையோ டென்னுற்றனர்கொல்—நானகல்லகி னறும்புகையன்றியு ம்—மான்மதச்சாந்தொடு வந்ததையெவன்கொல்— திருமுலைத்தடத்திடைத் தொய்யிலன்றியும்—ஒருகாழ்முத்துட னுற்றதொன்றுண்டுகொல்—திங்கண் முத்தரும்பவஞ் சிறுகிடைவருந்தவும்—இங்கிவைவணிந்தன ரென்னுற்றனர்

கொல்—மாசறுபொன்னே வலம்புரிமுத்தே—காசறுவினாயே கரும்பேதே னே—அரும்பெறற்பாவா யாருயிர்மருந்தே—பெருங்குடிவணிகன் பெருமட மகளே—மலையிடைப்பிறவா மணியேயென்கோ—அலையிடைப்பிறவா வழு தேயென்கோ—பாழிடைப்பிறவா விசையேயென்கோ—தாழிருங்கூந்தற் றையானினையென்—றுலவாக்கட்டிசை பல்பாராட்டித்—தயங்கிணர்க்கோ தை தன்னொடுதருக்கி—வயங்கிணர்த்தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்வழிநான்—வர றொலிகூந்தற் பேரியந்திழத்தியை—மறப்பிருங்கேண்மையோ டறப்பரிசார மும்—வீருந்துபுறந்தருஉம் பெருந்தண்வாழ்க்கையும்—வேறுபடுதிருவின் வீறு பெறக்கரண—உரிமைச்சுற்றமோ டொருதனிப்புணர்க்க—யாண்டிலெகழி ந்த விப்பெருங்கிழமையிற்—காண்டுகுறிப்பிற் கண்ணகிதனக்கென.

(இ-ள்.) உணாசால் சிறப்பின் அரசு விழை திருவின்-புகழமைந்த கிறப்பி னையுடைய வரசரும்விரும்புஞ் செல்வத்தைபுடைய, தொ-கிளவியர்க்கம்-இ-ள்-

சூ “குடிமைபாண்மை” என்பதில் “அன்னபிறவும்” என்றதனால் வந்த அரசு

என்பதனிறுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மை தொகுத்தல். பாதர்மவிந்தபயம் கெழு மாநகர் - வணிகரால் நிறைந்த பயன் மிக்க பெரிய நகரமானது, கலத்தின்உம் காலின்உம் தருவனர்-ஈட்ட - மரக்கலத்தாலும் கலாவழியாலும் கொண்டு வருவோர் குவித்தலால், அரும் பொருள் தரும் வீருந்து இன் தேயம் - பெறு தற்கரிய பொருளைத்தரும் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள், ஒருங் கு-தொக்கால் அன்ன - (வந்துகூடி) ஒரு சேர கெருங்கினுலொத்த, தொக்க ன்ன தொகுத்தல், உடையபெரும் பண்டம் - உணதாகிய அளவிறந்த பொருள்கள்; ஈட்ட என்னும் காரணப்பொருளில் வந்த பிறவினை வினைபெ ட்சம் தொக்கால் என்னும் எச்சத்தின் முநனிலையோடும், அவ்வெச்சம் அன்ன

மனையறம்படுத்தகாதை.

கிசு

என்னும் குறிப்புவினைப்பெயரொச்சத்தோடும் அப்பெயரொச்சம் பண்டம்என்
 னும் பெயரோடு முடிந்தது. முழங்கு கடல் ஞாலம் முழுவது உம் வரின் உம்-
 ஒலிக்குந் கடல்குழந்த உலகமுழுதும் (ஒருசேரத்தன்மேல்) வந்தாலும், வழங்
 கதவா வளத்தது ஆகி-கொடுக்கத்தொலையாத வளத்தையுடைய தாதலால், ஆகி
 காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம், இது நகரின் பயனிலையாய்நின்றது. த
 வாஎன்னும்பெயரொச்சத்தின் முதனிலைதா. அத்தகு திருவின் அருந்தவம்முடித்
 தோர் அவ்வளத்திற்குத்தக்க பொருளால் தலைப்படுதானத்தைச்செய்தோர் (அ
 டையும்) +உத்தரகுருவின் ஒப்ப-பேரகபூமிபையெொக்கும்படி, குலத்தில் குன்
 றுத் கொழுவ்குடிசெல்வர்தோன் நிய-குலத்திற்குன்றுதலில்லாத வழுவில்லாத
 குடிப்பிறப்பிற் பிறந்தசெல்வர்க்குத்தோன் நிய, குன்றுதல் பூப்பிற் பிறிதல், நடுவி
 ன் நிறன்பொருள் வெவ்ஃகல் முதலியன. கயம்மலர்கண்ணிடம்காதல் கொழுநன்
 உம்-குளத்திற்குத்த தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய கண்ணகியாரும் (அவ
 ரால்)விரும்பப்பட்ட கணவனாகிய கோவலனும், நெடுநிலை மாடத்து இடை
 நிலத்து-நெடுநிலைமாடத்தி னிடைநிலத்தில், மயன் விதித்தால் அன்ன மணி கா
 ல் அமளி யிசை இருந்த உழி - தெய்வத்தச்சன் நிருமித்து வைத்தாரொத்த இ
 ரத்தநங்களிழைத்த கால்களையுடைய அமளியின்மேல் இருந்த இடத்து நெடு
 நிலை மாடம் ஏழு நிலையையுடைய மாடம். இடைநிலம் நல்லாநிலம். சுரும்பு
 இயிர் அரும்பு பொதி அவிழ்ந்த - வண்டுகளொலிக்க அரும்புகளின் கட்டவிழ்
 ந்த, முழு நெறி கழுநீர் ஆம்பல் குவளை தாமரை - முழு நெறியாகிய கழுநீ
 ரும் ஆம்பலும் குவளையும் தாமரையுமாகிய, வயல் பூ வாசம் அனை இ - நீர்ப்
 பூக்களின் வாசத்தைக்கலந்து, முழுநெறி முழுவது மலர்தல். அயல் பூ மேதகு
 தாழை விரிபல் வெள் தோடு - கோட்டுப்பூக்களில் மேதகவினையுடைய தா
 ழையினது விரிந்த வெள்ளிய இதழ்களிலும், சண்பகப் பொதும்பர் கோதை
 மாதவி - சண்பகச்சோலையில் வரிசையாயுள்ள குருக்கத்தியின் மலர்களிலும்,
 தாது தெரிந்து உண்டு - (உன்ன) தாதுகளை யாராய்ந்துண்டு, அயல் பூ நீர்ப்பூ
 வுக்கு அயலாகிய பூ. அனை இ சொல்லிசை நிறைத்தவின் கண் வந்த அளபு.
 வான் முகத்துமாதர் புரி குழல் அளகத்து - ஒள்ளிய முகத்தையுடைய பெண்க

ளது புரிந்த குழற்செய்யுடைய கூந்தலில் (உதாரணமணத்தையப் பெறுதற் கு) புரி முறுக்கு. ஏக்கற்று புகல் - ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு (வழிகாணும்) திரி தரும் சுரும்பு ஒடு வண்டு ஒடு - சுழலாவின்ற ஆண் வண்டுகளோடும் பெண் வண்டுகளோடும், மணி தாமத்து மாலில் நிராத்து வகுத்த - முத்துமால்களோ யொழுங்குபட நிராத்து முறைப்படுத்திய, கோலம் காளரம் குறுங்கண் - அ முகிய சாளரங்களின் குறிய புழைவழியில், செவ்விபார்த்து துழைந்து புக்க - சமையம் பார்த்து துழைந்து புகுந்த, மணம் வாய் தென்றல்-மணத்தைத் தன்

X “ஆதிபரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம் ஏம தவஞ்சம் ஏம வஞ்சம்-தேவகுரு வஞ்ச முத்தரகுருவஞ்சமென்ப - போக பூமி யறுவகைப்படுமே” என்பதனால் உத்தரகுருபோக பூமியாதல் காண்க.

20

சிலப்பதிகாரம்

திடத்துடைய தென்றலை, ஒடு விளைபுடனிகழ்ச்சி. அனைது உண்டு துழைந்து என்னும் எச்சங்கள் புக்க என்னும் பெயரொச்சத்தோடு தனித்தனி முடிந்தன. கண்டு மகிழ்வு எய்தி காதலில் சிறந்து - (அவர்கள்) கண்டு மகிழ் கூர்ந்து (பு ணர்ச்செயைவிரும்பி) காதல் மிகுதலால், விரைமலர் வாளி ஒடு - வரசினை யை புனைய புஷ்ப பாணத்தோடு, வேனில் வீற்றிருக்கும் - காமன் வீற்றிருக்கா நின்ற, வேனில் கால ஆகுபெயர். வீற்றிருத்தல் என்னும் குறிப்பால் பகை

யின்மை விளங்கி நின்றலால் உதார அணி “உதாரமென்ப தோதியசெய்யுளிற்”

குறிப்பினொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றும்”. நிரா நிலை மாடத்து அர மியம் ஏறி - நிராயாக நின்ற மாடத்தின் (மேனிலமாகிய) நிரா முற்றத்தின் மேலேறி, சுரும்பு உணகிடந்த நறும் பூ சேக்கை - வண்டிகளுண்ண (ஒரு சேரத் தொகுத்துவைத்ததுபோல) இருக்கின்ற நல்லமலர்களாலாகிய படுக்கையின்மேல், சேக்கை செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே பகு தி. கடல் முதிர் ஞாலம் முழுவது உம் - கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும், விள க்கும் கதிர் ஒருங்கு இருந்த காட்சிபோல - விளங்கச்செய்யும் சந்திர சூரியர்க

என ஒரு சேர இருந்த காட்சியைப்போல (இருந்து) இது பொருளுவமம். கரு
 ம்பு உம் வல்லி உம் பெருந்தோள் எழுதி - கரும்பையும்
 காம வல்லியையும்
 (கண்ணகியார்) பெரிய தோளிலெழுதி, வண்டு
 வாய்திறப்ப - வண்டிகள் மு

றுக்கை நெகிழ்க்க, நெடு நிலா விரிந்த - மிக்க சந்திரனைப்போல வரவழிந்தது,
 வெள் தோடு மல்லிகை விரியல் மாலை ஒடு - வெள்ளிய மல்லிகையினது மலர்
 ச்சியையுடைய மாலையினோடு, விரியல் என்றது இதழ் முறியாமையேல் நின்
 றது. கழுநீர் பிணைபல் - கழுநீர் மாலையும், முழுநெறி பிறழ் - நிலை குலைந்த
 லைய, தார்உம் மாலைஉம் மயங்கி - (மார்பிலணிந்த) அவ்விருவகைமாலைபு ம
 யங்கப்பட்டு; கையற்று (அவ்விருவரும் புணர்ச்சியில்) செயலற, தீரா காத
 லின் - நீங்காத விருப்பத்தோடு, திருமுகம் நோக்கி - திருமுகம் போல்வான்
 முகத்தைநோக்கி, கோவலன் குறியா ஓர் கட்டுணாகூறும் - கோவலன் முன்
 கருதாத (நலம் பாராட்டலென்னும்) ஒரு கட்டுணைபக் கூறுநிற்பன்; கட்டி
 னார் பொருள் பொதிந்த சொல். மயங்கி இடக்காடக்கல், இதுபடு விஞ்சி தொ
 க்குநின்றது. கண்டு எழுதி சிறந்த இருந்து எழுதி மயங்கி கையற்று என்னும்
 எச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு இறுதியில் நின்ற கூறும் என்னுமுற்
 றின் முதனிலையோடுமுடிந்தன. பெரியோன் - இறைவன், இமைமயவர் எத்த-
 தேவர்கள் வணங்காநிற்க, குழவி திங்கள் அழகு முடித்த - இளம்பிறை அழகு
 செய்தல் காரணமாகச்சூடுதலால், அருமைத்து ஆயின் உம் (நீஅடைதற்கு) அ
 மைபதானாலும், திருநதல் ஆக என தருக - (உனக்கு) அழகிய நெற்றியாகக்
 கடவதெனத் தாக்கடவன். (என்னில்) நின் ஒடு உடன் பிறப்பு உண்மையின்
 உரிது - (அப்பிறை) நின்னுடன் உடன்பிறத்த லுண்மையி னுரியதாகலான்,
 பிறைதிருமுகமொடு பாற்கடலிற் பிறத்தலால் இவரைத் திருமுகனாக மதித்தும்,
 இறைவன் குடிபது இரண்டு கலையையுடைய தாதலால் துதலுக்கு ஒப்பாக

மனையறம்படுத்தகாதை.

உக

எட்டாநாட் டிங்களாக்கித் தரக்கடவனென்பது குறிப்பித்தற்கும் தருகவென்
 றுங்கூறினான். ஒழி இடைச்சொல், முடித்த காரணப்பொருளில்வந்த பெய
 ரெச்சம். உரிது அருமைத்து குறிப்பு வினை மற்றுகள். உருவிலாளன் ஒரு பெ
 ருந் கருப்புவில் - மன்மதன் (போர்செய்தற்கு எடுத்த) பெரிய ஒரு கரும்புவி
 ல்லை, கருமை இரு புருவம் ஆக சக்க - (உணக்கு) கரிய இரண்டு புருவமாகத்
 தரக்கடவன் (ஏனெனில்) அடையார் முனை அதத்து - பகைவர்கள் முனையி
 னிடத்து, அமர் மேம்படு கர்க்கு - போரில் (தம்மன்னரை) மேம்படுத்து
 வோர் சிலர்க்கு, படை வழங்குவது ஓர் பண்பு உண்டாகலின் - ஆயுத முத
 வியவற்றைக் கொடுத்தலாகிய ஓரியல்பு (அரசர்க்கு) உளதாதலால், மன்மத
 ன் தன்னால் ஒதுக்கப்படாத பகைவரை யொறுத்தல் இவர் உறுப்பாகிய படை
 யைக்கொண் டென்பான் இவ்வாறு கூறினான். ஈக்க விரித்தல் விகாரம். தே
 வர் கோமான் தெய்வக்காவல் - இந்திரன் (அசுரர்களையழித்து) தேவர்களைக்
 காத்தற்குரிய, படை அதன் இடை - வச்சிராயுதத்தினடுவை, நினக்கு இடை
 என், - நினக்கு இடையாகக்கடவதென, நினக்கு அளிக்க - உனக்குத் தரக்கட
 வன் (ஏனெனில்) மூவா மருத்தின் முன்னர் தோன்மலின் - மாண மின்மை
 வைத்தரும் அமுதத்துக்கு நீ முன்பு தோன்றுதலால். நீ அமுதாசலால் உனக்கு
 முன்பு தோன்றுதலின் எனினும் அமையும். அமுதங்கடைகின்ற காலத்து வச்
 சிரம் பிறந்ததென்பது புராணவரலாறு. வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய் நடுவே
 பிடியுளதாதலால் அதனை உவமை கூறினார். இன் உருபு மயக்கம். பெறும் ஓர்
 முறை இன்றி உம் - உனக்குப் பெறுதற்குரியதோர் முறையிலே யாயினும்,
 அறுமுகன் ஒருவன் அம் சுடர் நெடுவேல் ஒன்று - முருகக்கடவன் தன்னுடை
 ய அழகிய ஒளியையுடைய வெற்றியின் மிக்க வேலொன்றினை, மழை செங்
 கடைக்கண் இரண்டு ஆய் ஈத்தனன் - மேகம் போன்ற செவந்த கடைக்கண்
 க விரண்டாக நிருமித்துத் தந்தனன் (ஏனெனில்) இறும் முறை காணும் இய
 பினன் - (வேறுகாரணம் இல்லையாயினும்) நானிறந்து படு முறைமைவீத்
 (தன்கண்ணால்) கண்டுவக்கும் காரணத்தினன் (ஆதலால்) இவை புகழுவைமகள்.
 மாயிரும் பீலி மணிநிறம் மஞ்ஞை - கரிய பெரிய தோகையையும் நீல மணி
 போலும் விளக்கத்தையுமுடைய மயில்கள், நின் சாயற்கு இடைத்து தண் கா
 ன் அடையவும் - உன்னுடைய மென்மைத்தன்மைக்குத் தோற்றுத்தண்ணிய
 காட்டி லொடுக்கவும், தண்மை இழிவுமேல் நின்றது. நன்னுதால் அன்னம்

மெல் கடைக்கு அழிந்து கல் நீர் பண்ணை நளி மலர் செறியவும் - கல்ல நெற்
 றியையுடையாய் அன்னமானது உனது தளர்ந்த கடைக்குத்தோற்று கல்ல நீ
 ரையுடைய வபலிலுள்ள செறிந்த தாமரைமலரிற் புருந்து மறையவும், றெறு
 பகங்கிளி - றெறிய பகங்கிளிகள், குழலஉம் யாழ்உம் அயிர்தம்உம் குழைத்த
 குழலிசையையும் வீணையினிசையையும் அமுதத்தின் சுவையையும் கலந்து கு
 ழைத்தாலொத்த, நின்மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின ஆகி - உன்னுடைய
 மழலைச்சொற்கு (எதிர்த்தவந்து) தோற்றனவாகியும், மலர்கை நீங்காது.

உஉ

சிலப்பதிகாரம்

(உனது மழலையைக் கற்பக்கருதி) மலர் போன்ற உனது கையினின்றும்
 நீங்காமல், உடன் உறைமரீஇ ஒருவரையின - உன்னுடன் பிரியாதிருத்தலைப்
 பொருந்தி நீங்காவாயின (ஆதலால்) மடம்நடைமாது - கற்றறியாத நடை
 யையுடைய பெண்ணே, அனியதாம் - அவை நின்னாலன்பு செய்பத்தக்கன.
 ஏ இரண்டும் அசைகள். நறுமலர்கோதை நின் கலம் பாராட்டுவர் - கல்ல
 வரசனையுடைய மலரையணிந்த கூந்தலையுடையாய்,

உன்னைப் புனைந் தழ

குசெய்யும் வண்ணப்பெண்கள், மறு இல் மங்கல
 அணியே அன்றியும் -

குற்றமற்ற மங்கல நாணணியே யல்லாமலும், பிறிது
 அணி அணிய பெ

ற்றது எவன்கொல் - வேறுசில அணிகளை
 அணிவதொற் பெற்ற வுதவி

யாதோ, பல் இருங் கூந்தல் -

இடையின்றி நெருங்கிய பெரிய கூந்த

வில், சில்மலர் அன்றி உம் - சிலமல்கைப் புனைத்ததல்லாமலும், எல் அவிழ்மா
 லையோடு என் உற்றனர்கொல் - ஒளிபொருந்தி யவிழ்ந்த மலர்மாலையை (அ
 தன்மேலும் புனைதற்கு) என்ன வறவினையுடையவரோ, சின்மலர் முல்லை
 லர் முதலிய கற்புக்குரிய மலர்கள். நானம் நல் அகில் நறும்புகை அன்றியும்-

நெய்ப்பசையையுடைய

நல்ல அகிலினது வாசனையையுடைய புணையைக் (கூந்
 தலுக்கு) ஊட்டுவதல்லாமலும், மான்மதம்சாந்து

ஒடுவந்தது எவன்கொல் -

(அதன்மேலும்) மிருகமதச்சாந்தினை (அப்புவதற்கு)

அதனோடுவந்த கண்ணோ

ட்டம் யாதோ, திருமூலதத்து இடைதொப்பில் அன்றி உம் - அழகிய தன
 மாகிய பரப்பினிடத்துத் தொப்பிலெழுதுவதல்லாமலும், ஒரு முத்துகாழ்
 உடன் உற்றது ஒன்று உண்டுகொல் (அதன்மேலும்) ஒப்பில்லாத முத்துவட்
 ததைப் பூட்டுவதாக (அதனோடு) உண்டாகிய வுரிமையுளதோ, தொப்பில் பத்
 திக்கிற்று. காழ்-வடம். திங்கள்முத்து அரும்ப உம் கிறகு இடைவருந்த உம்-
 (மங்கலவணியும். சின்மலரும் அகிற்புகையும் பாரமாயிருத்தலால்) முகத்தில்
 வேர்வை தோன்றாநிற்கவும் கிறகிய இடை வருந்தாநிற்கவும், இங்கு இவை
 அணிந்தனர் என் உற்றனர்கொல் - இவ்விடத்தில் இவற்றை (கண்ணைவத்து
 ம்) பிறிதனியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும்) அணிந்தார்கள் (ஆதலால் இவர்க
 ள்) பாது பேய்கொண்டாரோ, திங்கள், முத்து உருவகம், மாசு அறு பொ
 ன் ஏ (கண்களுக்கு இனிமையைத்தருதலால்) குற்றமற்ற ஒடு பொன்னின்
 பொப்பாய், வலம்புரிமுத்தே (பரிசுவின்பத்தைத் தருதலால்) வலம்புரிச்சங்கிற்
 ரோன்றிய முத்தையொப்பாய், மரபின் மேன்மைசுறுவான் வலம்புரிமுத்தே
 என்றான். சாசு அறுவிலையே (உயிர்ப்புக்கு இன்பம்தருதலால்) குற்றமற்ற
 வாசனையே, கரும்பே (சுவையினினைமையால்) கரும்பை பொப்பாய், தே

ன (இனிய மொழியையுடைமையால்) தேனையொப்பாய் (இவற்றைச் சொல்லப்பட்டன நூனியும் உருவமும் நூற்றழுஞ் சுவையும் ஓசையும் ஆதலால் ஐம்புலவியன்பும் இவரிடத்துண்டென நலம் பாராட்டினான்) அரும்பெறல் பாவாய் - பெறுதற்கரிய கொல்லியம்பாவைபோல்வாய், காட்சியில் உயிர் மயக்குதலிற் பாவாய் என்றான். ஆர் உயிர் மருந்தே - அரிய உயிரைத் தருத

மனையறம்படுத்தகாதை.

உரு

லால் மிருதசஞ் சுவீனியையொப்பாய், அவ்வாறழியும் உயிரைத் தருதலால் உயிர்மருந்தே என்றான். பெருங் குடி வணிகன் பெருமடமகனே - பெருங்குடியிற் பிறந்த வணிகனுக்குச் சிறந்த மடமைக் குணத்தையுடைய புதல்வி, தெளிந்தான் ஆதலால் வணிகன் பெருமடமகனே என்றான். தாழ் இருங் கூந்தல் தையால் கிண்ணை - தாழ்ந்த பெரிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே கிண்ணை, மலை இடை பிறவாமணியே என்குது - மலையினிடத்துத் தோன்றாத மணியே என்பேனோ, மலையிற்றோன்றிய மணி குழையாமையால் மலையிடைப் பிறவாமணியே என்றான். அலை இடை பிறவா அமுதே என்குது - கடலினிடத்

துத் தோன்றாத அமுதமே என்று சொல்வேனோ, அமுதத்திற்கு இவ்வடிவு இல்லாமையால் அலையிடைப்பிறவா அமுதே யென்கோ என்றான். யாழ் இடை பிறவா இசையே என்குது - வீணையினிடத்துப் பிறவாத இசையே என்று சொல்வேனோ, வீணை கண்களுக்கு இன்பம்தாரமையால் யாழிடைப் பிறவா இசையேயென்கோ என்றான். இவை தெரிதருதேற்ற வுபமை என்னும்

அலங்காரங்கள். கடல்மலை என்றமையால் விரோதஅணி. என்கு தன்மையொருமை. வீணைமுற்று. உலவாகட்டிரை பலபாராட்டி. (இவ்வாறு) இன்பம் சிதையாத நலம் பாராட்டல் என்னுங் கட்டிரைகள் பலவற்றை பெடுத்துச் சொல்லி, தயங்கு இணர் கோதை தன் ஒடு - விளங்கிய பூங்கொத்துகளையணிந்த கூந்தலையுடைய கண்ணகியாரோடு, வயங்கு இணர்தாரோன் - விள

ங்கிய பூங்கொத்துகளாலாகிய மாலைபையணிந்த கோவலன், இது தலையாடெ
துகை. தருக்கமிகுந்து செல்வுழிநான் - மகிழ்கூர்ந்து செல்லாநின்ற காலத்
தொருநான், செல்வுழி உடம்படு மெய்யல்லாத வகரந்தோன்றல், தொ-எ-கு-
“இளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப் புறநடையாற் கொள்க. வார் ஒலி கூந்த
ல் பேர் இயல் கிழத்தியை - நீண்டு நொருங்கிய கூந்தலையுடைய பெரிய கற்பி
லக்கணத்தையுடைய வீரபத்தினியை (கோவலனை) மறப்பு அரும் கேண்மையோடு -
மறத்தலில்லாத சுற்றந்தழாலோடு, அறம் பரிசாரம் உம் - துறவினர்
க்குச்செய்யும் பரிசாரத்தையும், விருந்து புறம் தரும் பெரும் தண் வாழ்க்கை
உம் - விருந்தினரைப் புறங்கண்டு இன் சொற் கூறும் பெரிய தண்ணிய செ
யலையும், வேறுபடு திரு இன் - பலவகைப்பட்ட செல்வத்தோடு, வீறு பெற
காண் - (இல்லவாழ்க்கையை நடத்தி) உயர்ச்சி பெறுதலெக்காண் (வேண்டி)
உரிமை சுற்றம் ஒடு ஒருதனி புணர்க்க - அடிமைத்திரளோடு வேறே கூட்ட,
இ பெருங்கிழமை இன் - இந்தப் பேருரிமைபால், காண் தகு சிறப்பு இன் -
காணத்தக்க சிறப்பினையுடைய, கண்ணகி தனக்கு - கண்ணகியாருக்கு, சில
யாண்டு கழிந்தன - சில வருடங்கள் கழிந்தன—எறு.

சுற்றிலக்கணத்துக்கு இவரிலக்கிலம் என்பார். பேரியற்-கிழத்தி என்றார்.
கேண்மையோடு எனவே சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரம் எனவே “அற
வோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்த்தலும்” ஆயின. இ
வற்றைப்பொருத்தி எனவே அருளுடைமை அன்புடைமை இனியவைகூறல்

உசு

சிலப்பதிகாரம்

முதலிய இல்லறப்பகுதி அடங்கும். பரிசாரம் வேலை. சிலயாண்டு கண்ண
கியார்க்குக் கழிந்தன எனவே பலயாண்டு மாதவிக்குக்கழிந்தன என்பது உபல
க்கணத்தாற் கொள்க. காணப்புணர்க்க என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றின்பொ
ன்றுகொண்டு கழிந்தன என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

௩-ஆவது அரங்கேற்றக்காதை.

“மாதவிதான்கற்ற நடனத்தைப்பன்னீராண்டில் கரிகாற்பெருவளவன்” அரங்கில் எற்றுதலையுடைய காதை என விரிதலால் மூன்று சொல் இரண்டு சந்தியாக்கி, முன்னது ஏழாம் வேற்றுமைத்தொடர்க்க நிலைத்தொடர் எனவும், பின்னது உருபும் பயனுத்தொர்க்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் எனவுங் கொள்க. அரங்கேற்று காதை எனவரின் பின்னது வினைத்தொகை நிலைத்தொடர் என்க.

நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா.

தெய்வமால்வரைத் திருமுனியருள—எய்திய சாபத் திந்திரன்கிறுவனென
 —தலைக்கோற்றானத்துச் சாபநீங்கிய—மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர்மக
 ளிர்—சிறப்பிற்குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய—பிறப்பிற்குன்றாப் பெ
 ருந்தோண்மடத்தை—தாதவிழ்புரிமுன் மாதவிதன்னை—ஆடலும்பாடலு ம
 முகுமென்றித்—கூறியமூன்றிலொன்று குறைபடாமல் — ஏழாண்டியற்றி
 யோரீராண்டில்—சூழ்கழன்மன்னற்குக் காட்டல்வேண்டி — இருவகைக்கூத்
 தி னிலக்கணமறிந்து—பலவகைக்கூத்தும் விலக்கிநிற்புணர்த்துப்—பதினோ
 ராடலும் பாட்டுங்கொட்டும்—விதிமாண்கொள்கையின் விளங்கவறிந்தாங்—
 காடலும்பாடலும் பாணியுந்தாக்கும் — கூறியநெறியிற் கொளுத்துங்காலை
 —பின்னடியும்பிணையவு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையும் — கொண்டவகைய

நிந்து கூத்துவருங்காலே — கூடைசெய்தகை வாசத்துக்களோதலும் — வாங்கு
 செய்தகை கூடையிற்களோதலும் — பிண்டிசெய்தகை பாடலிற்களோதலும் — ஆ
 டல்செய்தகை பிண்டியிற்களோதலும் — குரவையும்வரியும் விரவிலசெலுத்தி —
 ஆடற்குமைந்த வாசான்றன் னெடு — பாழுங்குழலுஞ் சீருமிடறும் — தாழ்குழற்
 றண்ணுமை பாடலோடிவற்றின் — இசைந்தபாட லிசையுடன் படித்து — வரிக்
 குமாடற்கு முரிப்பொருளியக்கித் — தேசிகத்திருவி னோசைகடைப்பிடித்துத் —
 தேசிகத்திருவி னோசையெல்லாம் — ஆசின் றுணர்ந்த வறிவினனாடிக் — கவியது
 குறிப்பு மாடற்கொகுதியும் — பகுதிப்பாடலுங் கொளுத்துங்காலே — வசையறு
 கேள்வி வகுத்தனைவிரிக்கும் — அசையாமரபி னிசையோன்றானும் — இமிழ்க
 டல்வரைப்பிற் றமிழ்கமறியத் — தமிழ்முழுதறிந்த தன்மையனாக — ஏத்தியல்
 பொதுவிய லென்றிவ்விரண்டின் — நாட்டியநன்னூல் நன்குகடைப்பிடித் —
 திசையோன்வகிசித் திட்டதையுணர்ந்தான் — கசையாமரபி னதுபடவைத்து —

அரங்கேற்றுக்காதை.

௨௫

மாற்றோர்செய்த வசைமொழியறிந்து — நாத்தொலைவில்லா
 நன்னூற்புலவனு

ம — ஆடல்பாட லிசையேதமிழே — பண்ணேண்பாணி
 தூக்கேழுடமே — தேசிக மென்றிவை
 யாசின் றுணர்ந்து — கூடைநிலத்தைக்
 குறியின்மிகுத்து — வாரநில
 த்தை வாங்குபுவாங்கி — வாங்கியவாரத் தியாழுங்குழலும்

— ஏங்கியமிடது மி

சைவனகேட்பச்—கூரியல்காரணங் குறியறிந்துசேர்த்தி — ஆக்கலுமடக்கலு
மீத்திறம்படாமை — சித்திரக்காணஞ் சிதைவின்றுசெலுத்தும்—அத்தகுதண்
னுமை யருந்தொழிள்முதல்வனும்—சொல்லியவியல்பிற்

சித்திரவஞ்சனை—பு

ல்லியவறிந்து புணர்ப்போன்பண்பின் — வர்த்தனைநான்கு மயலறப்பெய்தா
ங்—கேற்றியகுரலினி யென்றிருநரம்பின் — ஒப்பக்கேட்கு முணர்வினனாகி
ப்—பண்ணமைமுழுவின் கண்ணெறியறிந்து — தண்ணுமைமுதல்வன் ..றன்
னெடுபொருந்தி — வண்ணப்பட்டடை யாழ்மேல்வைத்தாங்—கிசையோன்
பாடிய விசையினியற்கை—வந்ததுவளர்த்து வருவதொற்றி—இன்புறவியக்கி
யிசைபடவைத்து—வாரிலைத்தைக் கேடின்றுபார்த்தாங்—கோடிலத்தி னெழுத்
தெழுத்தாக—வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன்றானும் — ஈரோழ்தொடுத்த செ
ம்முறைக்கேள்வியின் — ஓரோழ்பாலை சிறுத்தல்வேண்டி — வன்மையிற்கிடந்த
தாரபாகமும் — மென்மையிற்கிடந்த குரலின்பாகமும் —

மெய்க்கிளைநரம்பிற்

கைக்கிளைகொள்ளக் — கைக்கிளையொழிந்த பாகமும்பொற்புடைத் — தனார்த்
தாரம் விளரிக்கீத்துக்—கிளைவழிப்பட்டன ளாங்கேக்கிளையும் — தன்கிளையழிவு
கண் டவன்வயிற்சேர—எனைமகளிருங் கிளைவழிச்சேர—மேலதுழையினி கி

ழ்துகைக்கிளை — வம்புறுமாபிற் செம்பாலைபாய — திறுதிபாதி யாக்வாங்க
வை—பெறுமுறைவந்த பெற்றியினீங்காது—படுமலைசெவ்வழி யரும்பாலை
பெனக்—குரல்குரலாகத் தற்கிழமைதிரிந்தபின்—முன்னதன்வகையே முறை
மையிற்றிந்தாங்—கிளிமுதலாகிய வெதிர்படுகிழமையுங்—கொடிவிளரிமேற்
செம்பாலைப்பெய்—நீடிக்கிடந்தகேள்விக்கிடக்கையின்—இளைநரம்புடையன
வணையுறக்கொண்டாங்—கியாழ்மேற்பாலை யிடமுறைமெலியக் — குழலின்
மேற் கொடிவலமுறைவலிய—வலிவுமெலிவுஞ் சமதுமெல்லாம் — பொலிய
க்கோத்த புலமையோனுடன்—எண்ணியதூலோரியல்பின்வழாது—மண்ண
கமொருவழி வகுத்தனர்கொண்டு—புண்ணிபகெடுவரைப் போகுயர்கெடுங்க
ழைக்—கண்ணிடை யொருசான் வளர்த்ததுகொண்டு—நூனெறிமாபி னாங்
கமளக்குங்—கோலளவிருபத்து நால்விலாக—எழுகோலகலத் தெண்கோனி

எத்—தொருகோலுயரத் துறுப்பின்தாகி — உத்தரப்பலகையோ டோங்கியப
லகை—வைத்தவிடைநில நாற்கோலாக — ஏற்றவாயி லிரண்டுடன் பெரலிய
த்—தோற்றியவரங்கிற் றொழுதனரோத்தப் — பூதனாயெழுதி மேனிலைவைத்
துத்—தூணிழற்புறப்பட மாண்விளக்கெடுத்தான் — கொருமுகவெழினியும்
பொருமுகவெழினியும்—காந்துவாஸெழினியும் புரிந்துடன்வகுத்தான்—கோ
வியவிதானத் துரைபெறுநித்திலத்து—மாலேத்தாமம் வளையுடனாற்றி — விருந்
துபட்டங்கிடந்தவருந் தொழிலாங்கத்துப்—பேரிசைமன்னர் பெயர்புறங்கொடு

உசு

சிலப்பதிகாரம்

த்த—சீரியல்வெண்குடைக் காமபுநனிகொண்டு—கண்ணிடைநவமணி பொ
ழுக்கிமண்ணிய—நாவலம்பொலந்தகட் டிடைநிலம்போக்கிக்—காவல்வெண்
குடை மன்னவன்கோயில்—இந்திரன்சிறுவன் சயந்தருகென —வந்தனைசெய்
து வழிபடுதலைக்கோல்—புண்ணியநன்னீர் பொற்குடத்தேத்தி—மண்ணியபி
ன்னர் மாலையணிந்து—நலந்தருநாராற் பொலம்பூணுடை—அரசுவரத்தட
க்கையிற் பரசினர்கொண்டு—முரசெழுந்தியம்பப் பல்லியமார்ப்ப—அரசொ

டுபட்ட வைம்பெருங்குழுவுந்—தேர்வலஞ்செய்து

கவிகைக்கொடுப்ப—உளர்

வலஞ்செய்து புருந்துமுன்வைப்ப — இயல்பின்வழாஅ விருக்கைமுறைமையி
ர்—குயிலுவமாக்க ணெறிப்படநிற்ப — வலக்கான்முன்மிதித் தேறியரங்கத்
து—வலத்தான்சேர்தல் வழக்கெனச்சேர்ந் —திந்நெறிவகையா விடத்தூண்
சேர்ந்த—தொன்னெறியிறக்கத் தோரியமகளிரும்—சீரியல்பொலிய நீரனீ
ங்க—வராயிரண்டும் வரிசையிற்பாட்டப்—பாடியவாரத்தி னீற்றினின் றிசைக்
கும்—கூடியகுயிலுவக் கருவிகளெல்லாம்—குழல்வழிநின்ற தியாமேயாழ்வழி
த்—தண்ணுமைமின்றது தகவேதண்ணுமைப் — பின்வழிநின்றது முழுவேருழ
வொடு—கூடியின் றிசைத்த தாமந்திரிகை — ஆமந்திரிகையோ டந்தரமின்றி

க்—கொட்டிபாண்டிடையதோர் மண்டிலமாகக் — கட்டியமண்டிலம் பதினொன்றுபோக்கி—வந்தமுறையின் வழிமுறைவழாமல்—அந்தரக்கொட்டிட னடங்கியபின்னர்—மீத்திறம்படாமைவக்காணம்வகுத்துப்—பாற்படநின்ற புரலை ப்பண்மேல்—நாங்குடனொரீதி நன்கனமறித்து — மூன்றனத்தொன்று கோட்டியதனை—ஐந்துமண்டிலத் தாற்குடைபோக்கி—வந்தவாரம்வழிமயங்கியபின்றை—ஆறுநாலு மம்முறைபோக்கிக்—கூறியவைந்தின் கொள்கைபோலப்—பின்னையுமம்முறை பெயரியபின்றைப்—பொன்னியல்பூங்கொடி புரித்து டன்வகுத்து—காட்டியநன்னூ னன்குடைப்பிடித்துக் — காட்டினனாதலிற் காவல்வேந்தன்—இலைப்பூங்கோதை யியல்பின்வழாமல் — தலைக்கோலெய்தித் தலைவரங்கேறி—விதிமுறையாக வாயிரத்தென்கமுஞ்—சொருமுறையாகப் பெற்றனளதுவே—தூற்றுப்பத்தெக்கியெட் டிக்கடைவிறுத்த—வீறுவர்புகம்பொன் பெறுவதிம்மாலை—மாலையாங்குநர் சாலநங்கொடிக்கென—மானமர்நோக்கினோர் கூனிகைக்கொடுத்த—நகரம்பியர் திரிதருமறுகில்—பகர்வனபோல்வதோர் பான்மையினிதுத்த—மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிமரலை—கோவலன்வாங்கிக் கூனிதன்னொடு—மணமனைபுக்கு மாதவிதன்னோ—டனைவுறவைகலி னவரந்தன்மயங்கி—விதேலறியா விருப்பினனாயினன்—வடுகிங்குசிறப்பிற்றன் மனைபகமறத்தென.

கூத்தியமைதி.

தெய்வமால்வரைத் திருமுனியருள — எப்பியசரபத் திந்திரன்சிறுவனொடு—தலைக்கோற்றானத்துச் சரபேங்கிப—மலைப்பருஞ்சிறப்பின் வானவர்மகனார்—சிறப்பிற்குன்றாச் செங்கையொடுபொருந்திய—பிறப்பிற்குன்றாப் பெருந்தோண்மடந்தை நாதவிழ்புரிமுழன் மாதவிதன்னை — ஆடலும்பாடலு

அரங்கேற்றுக்காதை.

உள

மழகுமென்றிக்—கூறியமூன்றி லொன்றுகுறைபட்டாமல்—வழாண்டியற்றி

யோரீராளுண்டில்—சூழ்கழன்மன்னற்குக்

காட்டல்வேண்டி.

(இ-ன்) தெய்வம் மால்வரைத் திருமுனி-தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய பொதியமலையின் கண் எழுந்தருளிய ஞானச் செல்வத்தையுடைய அகத்தியனார், சாபத்து எய்திய - (முன்பிட்ட) சாபத்தையடைந்த, இந்திரன் கிறுவன் ஓடி அருள் - இந்திரன் குமாரனாகிய சயந்தனோடு (அம்முனிவர்) அருள் கூர்த

லால், தலைக்கோல் தானத்து சாபம் நீங்கிய - தலைக்கோல் தானத்தில் அச்சாப

ம் நீங்கிய, மறப்பு அரும் கிறப்பின் - மாறுபடுதலில்லாத கிறப்பினையுடைய, வானவர் மகளிர் - தெய்வமகளிராகிய அரம்பையரில், கிறப்பில் குன்று - வரிசையிற் குறைவுபடாத, செய்கை ஓடி பொருந்திய - நாடகத்தொழிலோடு பொருந்திய, பிறப்பில் குன்று - (உருப்பெயராகியமாதவி மரபில்வந்த) குடிப் பிறப்பில் குறைதலில்லாத, பெருந்தோள் - பெரிய தோளையும், தாது அவிழ்

புரி குழல் மாதவி மடந்தை தன்னை - மகர்த்தம் அவிழ்ந்த சுருண்ட கூந்தலையு முடைய மாதவியை, ஆடலும் பாடலும் அழகும்என்று இ கூறிய மூன்றில் ஆடலும் பாடலும் அழகுமென்று இங்ஙனம் கூறப்பட்ட மூன்றினுள், ஒன்று குறைபடாமல் - ஒன்றுங் குறைவுபடாமல், ஏழ் ஆண்டு இயற்றி- ஏழாம் வருடத்தில் கூத்துக்கற்பித்து ஓர் ஈராறு ஆண்டில் - பன்னிரண்டாம் வருடத்தில், சழல் சூழ் மன்னற்கு காட்டல் வேண்டி - வீரகண்டையையணிந்த கரிகாற் பெரு வளவனுக்கு (அரங்கேறி) காட்டலை விரும்பி.

இந்திரன் களிகூர அவன் சபையில் ஆடலும் பாடலு மியற்றத்தொடங்கிய உருப்பகி தன்மேற் காமங்கொண்டு கோக்கிய இந்திரன் குமாரனுக்கு எதிர் கோக்கியவ்வாடலும் பாடலும் பிறழாநிற்க, அவற்றை அகத்தியனார்கண்டு கோபித்து உருப்பகியை மண்ணுலகின் கணிகையார்கெனவும், சயந்தனை மூங்கிலார்கெனவும் சபித்தனர் அச்சாபும் ஏற்ற சயந்தன் வணங்கி அருள்வாயென

வேண்ட அம்முனிவர், கூத்தியர் தலைக்கோற்றானத்தில் நீங்கும் என்று அருளி
னர் என்பது வரலாறு “திருந்தியபொதியி லருந்திறலகத்தியன் - சிந்தாமணி
முடி யித்திரன் மகன் - மாணுவிற்றோய் வேணுவாகென - இட்டசாபம் பட்
ட சயந்தன் - சாபவிடையெமக் கருடவத்தோயென்று - மேவினன் றொழுது
மேதகவுரைப்ப-அருந்தவமாமுனி தமிழ்க்கூத்தியர்க்குத்-திருந்திய தலைக்கோற்
றானத்திருமென் - தவனினி துரைப்ப வாடிவந்தனனே” என்பதனால் அறிக்.

அருள என்னும் வினையெச்சம் நீங்கிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனி
லையோடு முடிந்தது.

ஆடலாசிரியன்மைதி.

இருவகைக்கூத்தி னிலக்கணமறிந்து—பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் பு
ணர்த்துப்—பதினோராடலும் பாட்டுங்கொட்டும்—விதிமாண் கொள்கையின்
விளங்கவறிந்தாங்—காடலும்பாடலும் பாணியுத்தாக்கும்—கூடியநெறியிற்

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

கொளுந்துங்காலை — பிண்டியும்பிணையலு மெழிற்கையுந்தொழிற்கையுங்—
கொண்டவகையறிந்து கூத்துவருங்காலை —கூடையெய்தகை வாரத்துக்களை

தலும்—வாரஞ்செய்தகை

கூடையிற் களைதலும்—பிண்டி.செய்தகை யாடலிற்

களைதலும்—ஆடல்செய்தகை

பிண்டியிற் களைதலும்—குரவையும்வரியும்.விரவி

லசெலுத்தி—ஆடற்கமைந்த வாசான்றன் னொடு.

(இ-ள்.) இருவகைக்கூத்தின் இலக்கணம்

அறிந்து - சாந்தி விநோதம் என்

ஊம் இரண்டு வகைக் கூத்துக்களுடைய
இலக்கணங்களையறிந்து, இலக்கணங்

கள் ஆவன—அறு வகைநிலைமுதல் நிருத்தக்கையீராயுள்ளன.
பலவகைக்கூத்து

உம் விலக்கினின்புணர்த்து-பலவகைப்பட்ட
கூத்துக்களையும் * விலக்குறுப்புக

ளோடு பொருந்துவித்து, பலவகைப்பட்ட
கூத்துக்களாவன வென்றிக்கூத்து

வசைக்கூத்து விநோதக்கூத்து முதலியன. 0 பதினொர்
ஆடலும் பாட்டும்

+ கொட்டும் - அல்லியமுதல்கொடு கொட்டியீராயுள்ள பதினொரு கூத்துக்க
ளையும் அவற்றிற்குரிய பாடல்களையும் அவற்றிற்கிசைந்த வாச்சியங்களையும்,
மாண்விதி கொள்கையின் விளங்க அறிந்து - மாட்சிமைப்பட்ட தூல்களிலீவி
தித்த முறைபாலே ஐயந்திரிபற அறிந்து, ஆங்கு
அசைநிலை, ஆடல்உம் பாட

ல்உம் பாணிஉம் † தூக்குஉம்-(முற்கூறிய)
அகக்கூத்துகளுக்கும் புறக்கூத்து

களுக்கும் உரிய ஆடல்களும் § இன்பம் முதல்
உச்சமீராக எட்டுவகைப்பட்ட

பயனுள்ள பாடலும் ¶ கொட்டுமுதல் அளவீராகிய
தாளங்களும், இத்தாளங்

களின் வழிவந்த செந்தூக்குமுதல் நெடுந்தூக்கீராயுள்ள
தூக்கும், கூடிய நெ

றியின் கொளுத்தும் காலே - (கூத்துமுதலிய

இவைதம்மிற்) கூடிய நெறியி

னையுடைய அகக்கூத்து புறக்கூத்து முதலியவற்றை
யாட்டுவிக்குமிடத்து, அ

றிந்து புணர்த்து அறிந்து என்னும் வினையெச்சங்கள் கொளுத்தும் என்னு
ம் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. + பிண்டியம்

* விலக்குறுப்புகளாவன—பொருள் யோனி
விருத்தி சந்தி சுவை சாதி

குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம். சொல் சொல்வகை
வண்ணம் வரி, சேதம், இல்

உருபுமயக்கம்.

0 பதினொருகூத்துக்கள்—அல்லியம் கடையம்
ஐராணி மரக்கால் குடை

குடம் துடி பேடு பாவை பாண்டரங்கம் கொடுகொட்டி. இவை அகக்கூத்
தெனவும் புறக்கூத்து எனவும் இருவகைப்படும். இவற்றைக் கடலாட்டுக்கா
தையிற்காண்க. பாடல்கள் கந்தமுதல் செந்துறை விகற்பங்களீறுபுள்ளன.

† கொட்டு—கீதாங்கம் கிருத்தாங்கம் உபயாங்கம்.

‡ தூக்கு—செந்தூக்கு மதலைத்துக்கு துணிபுதூக்கு கோயிற்றுக்கு நிவ
ப்புத்தூக்கு கழாற்றுக்கு நெடுந்தூக்கு.

§ பயன் இன்பம் தெளிவு நிறைவு ஒளி, வன்சொல் இறுதி மந்தம் உச்சம்.

¶ தாளம் கொட்டு, அசை, தூக்கு அளவு.

+ பதாமை திரிபதாமை கத்திரிகை தூபம் அராளம் இளம்பிறை சுகது
ண்டம் முஷ்டி கடகம் பத்மகோசம் குகி காங்குலம் கபித்தம் விற்பிடி குடம்

அரங்கேற்றுக்காதை.

* பிணையல் உம் எழில் கை உம்
 தொழில் கை உம் - ஒற்றைக் கையும் இரட்டைக்
 கையும் அழகுபெறக் காட்டுங்கையும் தொழில்பெறக்
 காட்டுங்கையும், எண்.
 ணின் கண்வந்த எதிரது தழீஇயஎச்ச உம்மையால்
 பொருட்கையுங் கொள்க.
 பொருட்கையாவது கவியிலுள்ள பொருளைக் காட்டுங்கை.
 பிண்டிக்கை பதா கைமுதல் வலம்புரி ஈராகவுள்ள
 முப்பத்துமூன்று அவியத்தோடு கூடியகை
 பிணையற்கை அஞ்சலிமுதல் வருத்தமானம் ஈராயுள்ள
 பதினைந்தவியத்தோடு
 கூடியகை. கொண்டவகை அறிந்து - பிண்டியும்
 பிணையலும் புறக்கூத்தையும்
 எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்தையுங்
 கொண்ட வகையைத்தெரி
 ந்து, கூத்துவரும் காலே - கூத்து நிகழ்மிடத்து,
 கூடைசெய்தகை வாரத்து
 களைதல் உம் - (அகக்கூத்தில்) ஒற்றையிற்செய்தகை
 இரட்டையிற் புகாம
 லும், வாரம் செய்தகை கூடையில் களைதல் உம் -

இரட்டையிற் செய்தகை
 ஒற்றையிற் புகாமலும், பிண்டி செய்தகை ஆடலில்
 களைதல்உம் - ஆடல் நிக
 முமிடத்து அவியம் நிகழாமலும், ஆடல் செய்தகை
 பிண்டியில் களைதல்
 உம் - அவியம் நிகழுமிடத்து ஆடல் நிகழாமலும்,
 (களைந்து) புறக்கூத்தில்
 பிண்டியைப் பொருட்கையென்றும். பிண்டியைத்
 தொழிற்பெயென்றுங் கூ
 றுவர். குரவைஉம் வரிஉம் வீரவு இல செலுத்தி -
 குரவைக்கூத்திற் குரியகால்
 களும் வரிக்கூத்திற் குரியகால்களும் (தம்முள்)
 கலவாமல் நடத்தி, ஆடற்கு
 அமைந்த ஆசான் தன்ஒடு - (இவ்வாறு) ஆடுதற்கும்
 ஆடுதற்கும் வல்ல ஆசி
 ரியனோடு; “குரவையென்பது கூறுங்காலை -
 செய்தோர்செய்த காமமும்விற
 லும் - எய்தவுலாக்கு மியல்பிற்றென்ப”
 வரியெணப்படுவது வகுக்குங்காலை -
 பிறந்தநலனுஞ் சிறந்ததொழிலும்
 அறியக்கூறியாற்றுழிவழங்கல். அறிந்து
 செலுத்தி என்னும் வினையெச்சங்கள் அமைந்த
 என்னும் பெயரெச்சத்தின்
 முதனிலையோடும், அது ஆசான் என்னும் வினைமுதற்

பொருளோடு முடி

ந்தன.

இசையாசிரியன்மைதி.

யாமுங்குழலுஞ் சேருமிடறும்—தாழ்ஞாற்றண்ணுமை பாடலோடிவற்றி
ன்—இசைந்தபாடலிசையுடன்படுத்து—வரிக்குமாடற்கு
முரிப்பொருளியக்கி
த்—தேசிகத்திருவி
னோசைகடைப்பிடித்துத்—தேசிகத்திருவினோசையெல்லா
ம்—ஆசின் றுணர்ந்த வறிவினனாகிக் — கவியதுகுறிப்பு
மாடற்றொகுதியும்—
பகுதிப்பாடலுங் கொளுத்துங்காலை — வசையறுகேள்வி
வகுத்தன்னவிரிக்கு
ம்—அசையாமரபி னிசையோன்றானும்.

கை அலாபத்திரம் பிரமரம் தாம்பிரசூடம் பசாசம்
முகுளம் பிண்டி தெரிநிலை

மெய்க்நிலை முன்னதம் மண்டிலம் சதாம் மான்றலை சங்கு வண்டு கபோதம்
இலத்தை மகாமுகம் வலம்புரி.

* அஞ்சலி புட்பாஞ்சலி பரமாஞ்சலி கபோதகம் கற்கடகம் கூவபத்திகம்
கடகாவர்த்தம் கிடத்தம் தோரம் உற்சங்கம் புட்புடம் மகரம் சபந்தம் அபயாத்நம்
வருத்தமானம்.

(இ-ள்.) யாமும் - * பேரியாழ்முதலிய நால்வகையாமும், குழலும் - 0 மூ
 க்கில் முதலியவற்றாற்செய்த வங்கியமும், கீரும் - தாளவொத்தும், மிடறும்-
 சாரீரவினையும், தாழ்ஞரல் தண்ணுமை-தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மத்தளமும்,
 ஆடல் ஓடி - அக்கூத்து புறக்கூத்துகளுக்குரிய பதினோரடல்களுமாகிய,
 இவற்றின் ஓடி, இசைந்த - இவ்வா றுருக்களோடு பொருந்திய, பாடல் இ
 சைஉடன் படுத்த - பாடல்களை யிசைகொளுவச்செய்து, வரிக்குஉம் ஆடற்
 குஉம் உரிப்பொருள் இயக்கி - வரிக்கூத்திற்கும் எனைக்கூத்திற்கும் உரிமைப்
 பொருளாயமைந்த விலக்கநான்கினையு மமைத்து, வரிக்கும்
 என்பதற்கு செந் துறை வெண்ணிறை என்னும்
 பாடல்களுக்கும் எனப்பொருள் கூறினும் அ

மையும், தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்து - இயற்சொல் திரிசொல்
 திசைச்சொல் வடசொல் என்று சொல்லப்பட்ட சொற்களிகைகொள்ள வழ
 வாதுபற்றி, தேசிகத்திருவின் ஓசை எல்லாம்-அவவிசைச் சொற்களாற் புண
 ர்க்கப்பட்ட இசைவேறுபாடுக ளெல்லாவற்றையும், ஆக இன்று உணர்ந்த
 அறிவினை ஆகி - குற்றந்தீர அறிந்து (புணர்க்கவல்ல) அறிவையுடையவீன
 கி, கவி அது குறிப்புஉம் - இயற்புலவனது கோட்பாடும், ஆடல் தொகுதி
 உம் - ஆடலாசிரியன் வரவுகளின் தொகுப்பும், பகுதி பாடல்உம் கொளுத்
 தும் காலை - (இவற்றின்) பகுதிக்கமைந்த பாடலும்

(ஆகிய இவற்றோடு).

பொருந்தச்செய்யு மிடத்து, வசை அறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கும் - (சொ
 ல்லப்பட்ட விவற்றை) குற்றம் அற்ற தூல் வழக்கால் வகுத்து விரிக்கும்,
 அசையா மரபின் இசையோன் தான்உம் - வல்ல மரபினையுடைய இசையாசி
 ரியனும். வகுத்தனன் முற்றெச்சம். உடன்படுத்த, இயக்கி, கடைப்பிடித்து,
 அறிவினனாகி, என அடுக்கி நின்ற வேறு பலவினை யெச்சங்கள் விரிக்கும் என்
 னும் பெயரெச்சத்தோடும் அப்பெயரெச்சம் இசையோன் என்னும் வினை
 முதற்பொருளோடு முடிந்தன.

கவிஞானமைகி.

இமிழ்கடல்வரைப்பிற் தமிழகமறியத் — தமிழ்முழுதறிந்த தன்மையன
 டி—எத்தியல்பொதுவிய லென்றிவ்விரண்டின்—நாட்டியானூ னன்குடை
 ப்பிடித்—நிசையோன்வக்கிரித் திட்டதைபுணர்ந்தான்—கசையாமரபி னதுபட
 வைத்து—மாற்றோர்செய்த வசைமொழியறிந்து — நாத்தொலைவில்லா நன்
 னூற்புலவனும்.

(இ-ள்.) இமிழ்கடல்வரைப்புஇல் - ஒலிக்குங்கடல்கூழ்ந்த வுலகில், தமிழ்
 அகம் - கிழக்கே கடலும் தெற்கே குமரியாறும் மேற்கே குடகாரமும் வடக்

* பேரியாழ், மகரபாழ், சகோடபாழ், செங்கோட்டியாழ். இவற்றிற்கு
 நரம்புகள் பேரியாழ்க்கு இருபத்தொன்று, மகரபாழ்க்குப் பதினேழு, சகோ
 டபாழ்க்குப் பதினாறு, செங்கோட்டியாழ்க்கு ஏழ்.

0 அவை மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காவி, கருங்காவி.

அரங்கேற்றுக்காதை.

௩௧

கே திருவேங்கடமூராகிய தமிழ்நாட்டெல்லையில், அறிய - ஆராய்ந்தறிய
 (போந்த) தமிழ் முழுது அறிந்த தன்மையன்ஆகி - மூன்று தமிழையு முற்று
 மறிந்த தன்மையையுடையவனாகி; போந்தசொல்லெச்சம். முழுது என்பத
 னிறுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். எத்தியல்

பொதுவியல் என்ற இ இரண்

டின் - எத்தியல் பொதுவியலென்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டு கூறுபாட்டை
 யுமுடைய, எத்தியல் பொதுவியல் அகம்புறம் என்பாரும்உளர். நாட்டியம் நல்

நூல் நன்கு கடைப் பிடித்து - நல்ல

நாடகநூலை நன்றாகக் கைக்கொண்டு,

இசையோன் வக்கிரித்து இட்டதை உணர்ந்து -

இசைப்புலவன் 0 ஆளத்தி

வைத்த பண்ணீடினானும் அறிந்த * வண்ணம் ஏதாள நிலையிலேவைத்த
நிறத்தையறிந்து கந்தம் ஏதாளத்தா ஹனரப் புணர்ப்பது. ஆங்கு அசைநி

லை, அசையாமரபின் அதுபடவைத்து - குன்றாத

மரபினையுடையவதனை (தன்

கலியில்) பொருந்தவைத்து, மாற்றோர்செய்த

வசைமொழி அறிந்து - பகை

வராத் செய்யப்பட்ட வசைச்சொற்களையுணர்ந்து, நா

தொலைவு இல்லாத -

(ஊசையில் மொழிகளால் அவை தோன்றாதபடி)

தன்னுவினாற் புணர்க்கவல்

ல, நல்ல நூல் புலவன்உம் - நல்ல நூல்களையுணர்ந்த புலவனும். தன்மையனாகி
கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து தொலைவில்லாத என்னும் எச்சந்
கள் ஒன்றையொன்றுகொள்ள நிறமலால் இவை அடுக்கன்று. இறுதியிலு

ள்ள பெயரொச்சம், புலவன் என்னும்

வினைமுதல்கொண்டது.

தண்ணுமையோன்மைதி.

ஆடல்பாட லிசையேதமிழே—பண்ணேபாணிதூக்கேழுடமே—தேசிக

மென்றிவை யாசின்னுணர்ந்து—கூடைநிலத்தைக் குறியின்மிகுத்து—வாரவி
லத்தை வான்குபுவாங்கி—வாங்கியவராத் தியாழுக்குழுவும் — எங்கியமிட்டு
மிசைவனகேட்பக்—கூரியல்காரணங் குறியறிந்துசேர்த்தி — ஆக்கலுமடக்க
லு மீத்திறம்படாமை—சித்திரக்காரணஞ் சிதைவின்றுசெலுத்தும் — அத்தகுத
ண்ணுமை யருந்தொழிமுதல்வனும்.

(இ-ள்.) ஆடல் - எல்லாக் கூத்துகளும், பாடல் - பண்ணல் முதலிய எல்லாப்பாடல்களும், இசை - பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூறுகிய இசைகளும், தமிழ் - வடவெழுத்துநீங்கிய எழுத்துகளாற் கட்டப்பட்ட வாசிரியக் கட்டளைகளும், பண் - பண்களும், பாணி - இருவகைத்

தாளவிகற்பங்களும், தூக்கு - செந்தூக்கு முதலிய எழுவகைத் தூக்குகளும்,

0 ஆனத்தி—வெ. “மகரத்தினொற்றூற் சுருதிவிரவும் - பசுருங்குறினெடில் பாரித்து - நிகரிலாத் - தென்னுதெனவென்று பாடுவரேலாந்தி - மன்ன விச்சொல்லின் வகை. இது காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணாளுத்தி என மூன்றுவகைப்படும்.

* வண்ணம்—பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணம் என மூன்றுவகைப்படும்.

நூ 2

சிலப்பதிகாரம்

முடம் - (இவற்றின்) குற்றங்களும், தேசிகம் - இயற்சொன் முதலிய கால்வகைச்சொற்களும்; என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளை, ஆள் இன்று உணர்ந்து - குற்றம் அற அறிந்து ஏ எண்ணிடைச்சொல், கூடை நிலத்தை குறியில் மிகுத்து - ஒருருவை யிரட்டிக்கிரட்டித் தொக்கவிடத்துத் தொகாதுமிகுத்து, வாரநிலத்தை வாங்குபுவாங்கி (அவ்விடத்து வேறுபடும்) பாக வருவானவழியை நிற்குமான நிறுத்திக் கழியுமானங்கழித்து வாங்கிய வாரத்து (இவ்வாறு) நெழ்த்த வருக்களில், பாடும் குழலும் ஏங்கிய மிடலும்-

யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் ஒலிக்குங் கண்டப்பாடலும், இசைவன பொருந்துவனவற்றை, கேட்ப (கேட்போர்) செவிகொள்ள, கூர் இயல் காரணம் குறி அறிந்து சேர்த்தி -மிக அமைந்த காரணத்தால் குறியறிந்து சேர.

வாசித்து - ஆக்கலும் - மற்றைக் கருவிகளின் குறைநிரப்புதலும், அடக்கலும்-

மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியடக்குதலும்,

மீதிறம்படாமை உம் - ஆக்குமிடத்

தும் அடக்குமிடத்தும் தெரியாமலும் (செய்து) சித்திரம் காரணம் சிதைவு இ
ன்று செலுத்தும் (இந்த) அழகிய கைத்தொழில்கள் சிதையாமல் நடத்தும்,
அதகு தண்ணுமை அருத்தொழில் முதல்வன் உம் - அக் கூறுகளில் (ஒன்றுங்

குறையாமல்) நிறைந்த மத்தளக்கருவியின் அரிய
தொழிலையுடைய ஆசிரியனு

ம், உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கி சேர்த்து என்னும்
வினையெச்சங்கள் ஒன்றனை

யொன்றுகொள்ள நின்று செலுத்தும் என்னும்
பெயரெச்சத்தோடும் அவ்வெ

ச்சம்
தண்ணுமை முதல்வன் என்னும் வினையுதற்பொருளோடு
முடிந்தன.

குழலோனமைதி.

சொல்லியவியல்பிற் சித்திரவஞ்சனை—புல்லியவறிந்து
புணர்ப்போன்பு

ண்பின்—வர்த்தனைநான்கு

மயறைப்பெய்தாங்—கேற்றியகுராலிளி யென்றிரு நாம்பி

—ஒப்பக்கேட்கு முணர்வினனாகிப்—பண்ணமை

முழவின் கண்

ணெறியறிந்து—தண்ணுமைமுதல்வன்

றன் னொடு பொருந்தி—வண்ணப் பட்

டடை யாழ்மேல்வைத்தாங்—கிசையோன்பாடிய விசையினியற்கை—வந்தது
வளர்த்து வருவதொற்றி—இன்புறவிபக்கி யிசைபடவைத்து—வாராநிலத்தைக்

கேடின றுபார்த்தாங்—கோநிலத்தி

னெழுத்தெழுத்தாக—வழுவின் றிசைக்குங்

குழலோன்றும்.

(இ-ள்.) சொல்லிய இயல்பின் (தூல்களில்) சொல்லிய முறைமையால்,
சித்திரம் வஞ்சனை புல்லிய அறிந்து—* சித்திரப்புணர்ப்பும் 0 வஞ்சனைப்புணர்
ப்புமாகப் பொருந்திய இரண்டு கூறுபாடுகளையும் அறிந்து, புணர்ப்போன்

* சித்திரப்புணர்ப்பு—இசைகொள்ளும் எழுத்துகள்மேலே வல்லொற்று
வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

0 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு—இசைகொள்ளாத எழுத்துகளின்மேலே வல்
லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்ந்து புணர்த்தல்.

அரங்கேற்றுக்கூறாத,

கக

பண்பு இன் - பாடும் ஆசிரியனையொத்த பண்பினையுடையனாகி, பண்பினன்
நுற்றதொக்கு நின்றது 0 வர்த்தனைநான்குஉம்-விரல்திறந்தூதுதல் நான்கையும்;
மயல் அறபெய்து - கிலைகுலையாமந்காட்டி, ஆங்கு - அவ்விடத்து, ஏற்றிய
* குரல்இனி என்ற இரு நரம்பின் (பதினாற்கோவையில்)

இரட்டிக்கவரும். குரல்

இனி என்று சொல்லப்பட்ட இணைநரம்புகளால் வரும்
பாலைகளை, ஒப்ப

கேட்கும் உணர்வினன் ஆகி-(இசைதூல்வழக்கால்)

பொருந்தக் கேட்டுப்பா

மும் அறிவினையுடையனாகி, பண் அமைமுழுவின் கண்ணெறி அறிந்து - ஒப்ப
னையமைந்த மத்தளத்தின் கண்ணிகழு முறைமையையறிந்து, தண்ணுமைமு
தல்வன் தன் ஒடி உம் பொருந்தி-அம்மத்தள் ஆசிரியனோடும் பொருந்தி, வண்
ணம் பட்டடையாழ்மேல் வைத்து-வண்ணத்தையுடைய பட்டடை (எல்லா
ப்பண்களுக்கும் அடிமலை ஆதலால்)யாழின்மேல் வைத்து,
வண்ணம் நிறம். பட்டடை நரம்புகளில் இளிக்குப்பெயர்.
வண்ணம், கிரமமாக எனப்பொருள்

கொண்டு பண்களையாழின் மேல்வைத்து

எனப்பொருள்கொள்ளினு மமை

யும். ஆங்கு அசை. இசையோன்பாடிய இசையின்

இயற்கை-(அவ்வாறு வை

த்தவழியே)இசைப்புலவன்பாடிய பாட்டினியல்பை, வந்தது வளர்த்து-வந்த
இதம்(குறைவுபட்டாமல்)நிறுத்தி, வருவது ஒற்றி-வரும் பண்ணிற்கு(அயல் கல
வாமல்)நோக்கி, இன்புற இயக்கி-(வண்ணமுதலாகிய பாட்டினிமுதல்கல்லா
ம்)இன்ப நிரம்பக்காட்டி, இசைபடவைத்து-பண்ணிலக்கணம் பதினொன்றை
யும் நிரம்பவைத்து, வாரம் நிலத்தை - † (முதனடை,

வாரம், கூடை, திரள்

என்று சொல்லப்பட்ட இயக்க நான்கினுள்)

வாரப்பாடலாகிய இடத்தை, கே

டுஇன்றுபார்த்து - அளவுநிரம்ப நிறுத்தி (எனவே கூடைப்பாடலும் அமையும்)
ஆங்கு ஈர்அ நிலத்து இன் - முற்கூறிய வாரம் கூடை என்னும் அவ்விரண்டி
டத்தின் (சொற்றன்மைகளின் எழுத்துக்கள்) எழுத்து எழுத்துஆக - (செதையா
மல்) எழுத்தெழுத்தாக, வருஷ இன்று இசைக்கும் குழலோன் தாண்டம் -
(கூறிய இலக்கணத்தினின்று) வருவாமல் பாடும் குழலையுடையவனும்,

பெய்து உணர்வினனாகி பொருந்தி வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்த பார்
த்து என்னும் எச்சங்கள் இசைக்கும் என்னும் பெயரொச்சத்தோடு தனித்தனி
யாகவும் அப்பெயரொச்சம் குழலோன் என்னும் வினைமுதற்பொருளோடு மு
டிந்தன.

0 வர்த்தனை துணைகள், தற்சனி முதலாகவிட்டுப் பிடிப்பது ஆரோகணம்,
கனிட்டுமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணம். இவ்விரண்டு கூறும் இப்
படிச்செய்தல். இவற்றாலெழும் பண் தூற்றுமூன்று. தற்சனி சுட்டுவிரல்,
கனிட்டம் கிறுவிரல்.

* குரல்நரம் பிரட்டிக்கவருவது அரும்பாலை. இனி நரம் பிரட்டிக்கவரு
வது மேற் செம்பாலை. இவைபோல அல்லாத மற்றைப்பாலைகள்.

† முதனடைமிகவுந் தாழ்ந்த செல்வினையுடையது. திரவ்மிகமுடுகியநடை.
யினையுடையது. இவ்விரண்டி னிடைப்பட்டவாரம் சொல்லொழுக்க முடை
யது. கூடைசொற் செறியும் இசைச்செறிவு முடையது.

⑥

நகர

சிலப்பதிகாரம்

யாழாசிரியனமைதி.

ஈரோழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வியின்

ஈரோழ்பாலை நிறுத்தல்வே

ண்டி—வன்மையிற்கிடந்த தாரபாகமும்—மென்மையிற்கிடந்த குரலின்பாக
மும்—மெய்க்கிளைநரம்பிற் கைக்கிளைகொள்ளக்—கைக்கிளைபொழிந்த பாகமு
ம்பொற்புடைத்—தளராத்தாரம் விளரிக் கேத்துக் — கிளைவழிப்பட்டன ளாங்
கேகிளையும்—தன்கிளையழிவுகண் டவள்வயிற்சேர—ஏனைமகளிருங் கிளைவழி
ச்சேர—மேலதுழைவிரி கீழுதுகைக்கிளை—வம்புறுமரபிற்
செம்பாலையாய—

திருதியா திபாகவாங்கவை—பெறுமுறைவந்த பெற்றியினீங்காது—படுமலை
 செவ்வழி யரும்பாலையெனக்—குரல்சூலாகத்தற் கிழமைதிரிந்தபின்—முன்ன
 தன்வகையே முறைமையிற்றிரிந்தாங் — கினிமுதலாகிய வெதிர்படுகிழமையு
 ம்—கொடிவிளரிமேற் செம்பாலையென — நீடிக்கிடந்த கேள்விக்கிடக்கையி

ன்—இணைநரம்புடையன

வணையுறக்கொண்டாக்—கியாழ்மேற்பாலை யிடமு

றைமெலியக்—குழலின்மேற்கொடி வலமுறைவலிய — வலிவுமெலிவுஞ் சம
 னுமெல்லாம்—பொலியக்கோத்த புலமையோனுடன்.

(இ-ள்.) ஈரோழ் தொடுத்த - பதினான்குகோவை தொடுத்தகோல், தொ
 டுத்த வினைமுற்றுப்பெயர். செம்முறை கேள்வியின் - (பெண்டிர்க்குரிய தான
 முடைய பாடலின்) செவ்விய இயல்பமைந்த

சிறப்பிணையுடைய தாதலால் (அ

தின்கண்) * ஓர் எழ்பாலை நிறுத்தல் வேண்டி -
 செம்பாலை, படுமலைப்பாலை,

செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை,
 விளரிப்பாலை, மேற்செம்பா

லை என்னும் எழுபாலையையும் (இணைநரம்பு தொடுத்து)
 நிறுத்திக்காட்டல் வி

ரும்பி, வன்மையில் கிடந்த தாரபாகம்உம் -

(வட்டப்பாலையின் முடிவுதான

மாய்) வலிந்த நிலையினின்ற தாரத்தின் இரண்டு

மாத்திரையுள் ஒரு மாத்திரை

யையும், மென்மையில் கிடந்த குரலின் பாகம் உம் - (அப்பாலே இனி முதற்றா
ணமாய்) மெலிந்த நிலையில் நின்ற குரல் நார்பின் நான்கு மாத்திரையுள் இர
ண்டு மாத்திரையையும், மெய்க்கிளை நரம்பில்
கைக்கிளை கொள்ள கைக்கிளை -

மெய்மையாகிய தாரநரம்பினந் தரக்கோலில்
கைக்கிளையாக நிறுத்த அத்தாரம்

கைக்கிளையாகவும், பொற்பு உடை தளரா தாரம் ஒழிந்த
பாகம் உம் - அழகி

னையுடைய நிலைகுலையாத தாரத்தின் ஒழிந்த ஒரு மாத்திரையையும், வினிக்
கு ஈந்து - வினரிபிற் கூட்டுதலால், கிளைவழிப்பட்டனள் - (அவ்வினரி) துத்த
மாகவும், ஆங்கு கிளையும் தன்கிளை அழிவுகண்டு அவன் வயின் சேர - அவ்வா
று பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிரண்டு பாலையும் ஆக, ஏனை மகளிர் உம் கிளை
வழிசேர - ஒழிந்த பெண்களும் நரம்பின் வழியே கூட்டப் பதினாற்கோவை
பெண்டிர்க்குரிய தானம் ஆதலால் மகளிர் என்றார்) மேலது உழைஇனி மே
துகைக்கிளை - உழை இனிமுதல் கைக்கிளையிற்றுதியாக, அது பருதிப்பொருள்
விருதி. வம்பு உறு மரபின் - புதுமைமிக்க (மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வ
லிவு மூன்றுமாகிய மரபின்வழியால், செம்பாலே ஆயது (உழைமுதலாக) செம்

அரங்கேற்றுக்காதை.

௬௫

பாலையாயது இறுதி ஆதி ஆக - (அது) தாரமுதலாக, அவை பெறும் முறை
வந்த பெற்றியின் நீங்காது - அவைகள் பெற்ற முறையின்
வழிவந்ததன்மையி.

னின்று நீங்காமல், படுமலை செவ்வழி குரல் குரல் ஆக

அரும்பாலை என-கைக்

கிளைஞரலாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தஞ்ஞாலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், கு
ரால்ஞரலாக அரும் பாலையும், தற்குழமை திரிந்தபின்-தற்குழமை திரிந்தபின்பு,
முன் அதன் வகையே முறைமையின் திரிந்து - இனிமுதல் ஆகிய எதிர்படுகிழ
மைஉம் கொடி விளரிமேற் செம்பாலை என-முன்பு கூறியபடியே தாரம்

ஞரலாகக் கொடிப்பாலையும் விளரி ஞரலாக விளரிப்பாலையும் இனி ஞரலாக
மேற் செம்பாலையும் என, ஆங்கு அசை. நீடிகிடந்த கேள்வி கிடக்கையின்-

அளவின் நிலைபெற்ற தூற்கேள்வியின்வகைபால், இணைநரம்புஉடையன அ
ணைஉற கொண்டு - இப்பதினாற்கோவை நிலையினும் பண்ணின்ற நிலையினும்

இரட்டித்த குரல் ஞரலாக அரும்பாலையும், இனி

ஞரலாகமேற் செம்பாலையும்

போலாதன ஐந்து பாலையும், உழை ஞரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும்
விளரி ஞரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி பெய்தும், யாழ்மேல் பாலை - வீணை

யினிடத்து அரும்பாலை முதலியன, இடம் முறைமெலிய - இடமுறை மெலி
யவும், குழல் மேல் கொடிவலம் முறைவலிய - குழலிடத்துக் கொடிப்பாலை

முதலியன வலமுறை வலியவும், வலியும் மெலியும் சமனும் எல்லாம் - வலியு
ம் மெலியும் சமனும் என்று கூறப்பட்டதான நிலையினையுடைய இசைக்கூறு

பாடுகளை யெல்லாம், பொலியகோத்த புலமையோன் உடன் - விளங்கப்பு
ணர்த்து எழுத் தெழுத்தாக இசைசெய்ய வல்ல யாழாசிரியனும்.

வேண்டி என்னும் வினையெச்சம் கோத்த என்னும் பெயரொச்சத்தோடும்
அப்பெயரொச்சம் புலமையோன் என்னும் வினைமுதற்பொருளோடு முடிந்
தன.

அரங்கின மைதி.

எண்ணியதாலோ ரியல்பின்வழாது — மண்ணைகொருவழி வகுத்தனர். கொண்டு — புண்ணியநெடுவரைப் போருயர்நெடுங்கழை — கண்ணிடை பொருசாண் வளர்ந்ததுகொண்டு—நூனெறிமரபி னரங்கமனக்குங் —கோல் னவிருபத்து நால்விரலாக—எழுகோலகலத் தென்கோளீளத்—தொருகோலு யரத்துறுப்பினதாகி—உத்தரப்பலகையோ டோங்கினபலகை—வைத்தவிடை.

நில நாகோலாக—ஏற்றவாயி லிரண்டுடன் பொலியத் —தோற்றியவரங்கிற் றொழுதனரோத்தப்—பூதகாயெழுதி. மேனிலைவைத்துத்—தூணிழற்புறப்பட்ட மாண்விளக்கெடுத்தாக் — கொருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியுங்—காந்துவரவெழினியும் புரிந்துடன்வகுத்தாக்—கோலியவிதானத் துரைபெறுநி த்திலத்து—மாலேத்தாமம் வளையுடனாற்றி—விருந்துபடக்கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்து.

(இ-ள்.) எண்ணிய தூலோர் இயல்பின் வழாது - (பிறரால்) எண்ணப் பட்ட சிற்பதூலோர் (வகுத்த) இயல்பினின்றும் வழுவரமல், மண்ணைக்

நூன்

சிலப்பதிகாரம்

* ஒருவழி வகுத்தனர்கொண்டு - நிலத்தையோரிடத்து வகுத்துக்கொண்டு, வ குத்தனர் முற்றெச்சம். புண்ணியம் நெடுவரை - (பொதியமலைமுதலிய) நீண்ட புண்ணியமலைகளில், போருயர் நெடுங்கழை - உயர்ந்த மூங்கி லுள், போருயர் ஒருபொருளிருசொல். கண் இடை

ஒரு காண் வளர்ந்தது

கொண்டு - கண்ணொடு கண் இடையே பொருசாணாக வளர்ந்த மூங்கிலைக் கொண்டு, தூல் நெறி மரபின் - தூலிற் கூறுபபடியே, அரங்கம் அளக்கும் கோல் அளவு - அரங்கம் (செய்ய) அளக்குங் கோலினளவு, விரல் இருபத்து நால் ஆக-(உத்தமபுருடனது) கைப் 0 பெருவிரல் இருபத்து நாலாக நறுக்கி, எழுகோல் அகலத்து எண்கோல் நீளத்து ஒருகோல் உயரத்து உறுப்பினது ஆ கி - (அக்கோலால்) எழுகோலகலமும் எண்கோல் நீளமும் ஒருகோற் குறட்

உத்தரம் பலகை ஓடி ஓங்கினபல

கை இடைவைத்த நிலம் நால் கோல் ஆக - (தூணின் மேல்வைத்த) உத்தரப்பலகைக்கும் (அரங்கினிடத்து) அகலத்துக்கு (இட்ட) பலகைக்கும் நடுநின்ற நிலம். நான்கு கோலனவினதாக, ஓடி உருபுமயக்கம். † ஏற்ற வாயில் இரண்டிடன் பொலிய தோற்றிய அரங்கில் - (மூன்றுகோலனவுக்கு) பொருந்த வகுத்த இரண்டி வாயில்களோடு விளங்கத் தோன்றிய அரங்கினிடத்து, பூதகாமேல் நிலை தொழுதனர் எத்த எழுதிவைத்து - அந்தணர் முதலிய நால்வகை வருண பூதரையும் மேனிலத்தே (யாவரும்) வணங்கிப்புகழு எழுதிவைத்து, தூண் நிழல் புறப்பட மாண் விளக்கு எடுத்து - தூணில் நிழலாய்ப் புலப்படாமல் புறம்பாக மாட்சிமைப்பட்ட நிலைவிளக்கை சிறுத்தி, ‡ ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும் கரந்துவர வெழினியும் புரிந்து உடன் வகுத்து - இம்மூன்று திரைகளையும் செயற்பாட்டுடனே பகுத்து, ஓவியம் விதானத்து -

* ஒருவழி ஆவது தெய்வத்தானமும் அந்தணரிருக்கையும் காவும் உடையதாய்ச் சரபுன்னையும் சண்பகமும் போல் நறுநாற்றமுடைய மண்ணுடைத்தாய்த் திண்ணிதாய் மதுரமுடைத்தாய் உவர்த்தரை, நரத்தரை, சரம்பற்றரை, ஓடத்தரை என்பன வொழிந்து, ஊரின் நடுவுள்ளதாய்த் தேரோடும் வீதியின் எதிர் முகமாகவுள்ளது.

o பெருவிரல் அணுவெட்டுக் கொண்டது தேர்த்துகள், தேர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது எள், எள் எட்டுக்கொண்டது நெல், நெல் எட்டுக்கொண்டது பெருவிரல்.

† அக்கோலேழ கன்றெட்டி நீண்டு - மெய்ப்பாணியர்வு மொருகோலாகும் - நற்கோல்வேந்த னயக்குறும்வாயின் - முக்கோளுறு முயர்வுமுரித்தே. என்றார் செயற்றியனார்.

‡ ஒருமுக எழினியாவது இராசதானியி லிடுவது. பொருமுக எழினியாவது அரங்கிலிடுவது. கரந்துவர வெழினியாவது கோலமறைத்து வருமிடத்தி லிடுவது. “வழுலில் கேள்வி நன்னூலுணர்ந்தோர் - எழினிதானே மூன்றென மொழிப,” “அவைதாம் - ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும் - கரந்துவர வெழினியுமென மூவகைபே”

சித்திரத்தையுடைய மேற் கட்டியினிடத்து, உரைபெறு நித்திலத்து மாலைதா
மம் வளையுடன் நாற்றி - புகழ்மைந்த முத்துமாலேகளால் சரியும் தூக்கும்விர
வத் தொங்கவிட்டு, வீருந்துபட கிடந்த அருந்தொழில் அரங்கத்த- புதிதுபட
நிலைபெற்ற பெறுத்தற்கரிய தொழிலையுடைய
அரங்கத்தில்.

வருத்து கொண்டு என்னும் வினையெச்சங்கள் தோற்றிய என்னும் பெ
யரொச்சத்தையும், வைத்து எடுத்து வருத்து நாற்றி என்னும் வினையெச்சங்
கள் தனித்தனி கிடந்த என்னும் பெயரொச்சத்தையும் கொண்டன.

தலைக்கோலமைதி.

பேரிசைமன்னர் பெயர்புறங்கொடுத்த—சீரியல்வெண்குடைக் கம்புந
னிகொண்டு—கண்ணிடைநவமணி யொழுக்கிமண்ணிய—நாவலம்பொலந்த
கட் டுடைநிலம்போக்கிக்—காவல்வெண்குடை

மன்னவன்கோயில்—இந்திர

ஜெறுவன் சயந்தனாகென—வந்தனைசெய்து வழிபடுதலைக்கோல்—புண்ணிய
நன்னீர் பொற்குடத்தேந்தி—மண்ணியபின்னர் மாலைபணிந்து—நவந்தருநா
ளாற் பொலம்பூனோடை—அரசுவாத்தடக்கையிற் பரசினர்கொண்டு—மூர
செழுந்தியம்பப் பல்லியமார்ப்ப—அரசொடுபட்ட வைம்பெருங்குபுட—
தேர்வலஞ்செய்து கவிைகொடுப்ப—ஊர்வலஞ்செய்து புகுந்துமுன்வை
ப்ப.

(இ-ன்.) பேர் இசை மன்னர்பெயர் புறங்கொடுத்த - பெரிய புகழையுடைய அரசர்கள் (போரில்) பெயர்ந்து புறங்கொடுத்த, சீர் இயல்வென்ற குடைக்காம்பு நனிகொண்டு - அழகுபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையின்காம்பினைத் தலைக்கோலாக மிகவுங்கொண்டு, கண் இடை மண்ணிய நவமணி ஒழுக்கி - கணுக்களிடத்துச் சாணையிடித்த ஒன்பதுவகை யிரத்தினங்களை யும், ஒழுங்குபெறச்செய்து, இடைநிலம் நாவலம் பொலம் தகடு போக்கி - (அவற்றின்) இடைநிலங்களைச் சாம்புந்தமென்னும் பொற்றகட்டரற்கட்டிச்செய்து, தலைக்கொல் இந்திரன் சிறுவன் சயந்தன் ஆகளை - இத்தலைக்கோலை இந்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைந்து, வந்தனைசெய்து வழிபடு (மந்திரவிதியாலே) பூசித்து வழிபட்டு, வெண்குடைமன்னவன் கோயில் காவல் - வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய அரசன் கோயிலில் காப்பமைய (இருத்தி) புண்ணியம் நல் நீர் பொன் குடத்து ஏந்தி - புண்ணிய நதிகளி னல்ல நீரைப் பொற்றகுடத்திலே முகந்துவந்து, மண்ணியபின்னர் மாலை அணிந்து (ஆடலாகியின் முதலியோர் இத்தலைக்கோலை) நீராட்டியபின்பு மாலைகுட்டி, நலமதரும் நாள் ஆல் - நல்லகாளில், ஆல் உருபுமயக்கம், பொலம் பூண் ஓடை அரசு உவாதடம் கை - பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்தையுமுடைய பட்டவர்த்தன யானையின் நீண்டகையில், பரனெர்கொண்டு - வாழ்த்திக்கொடுத்து, முரசு எழுந்து இயம் ப.பல் இயம் ஆர்ப்ப - வீரமுரசு முதலாகிய முரசுக ளெழுந்து

ந.அ/

சிலப்பதிகாரம்

ஒலிக்கவும் பல வாத்தியங்க ளொலிக்கவும், அரசு ஒடுபட்ட * ஐம்பெருங்கு முஉம் - அரசனும் அமைச்சரொடு கூட்டி யெண்ணப்பட்ட ஐவகைப் பெரிய கூட்டத்தாரும், செய்து (அந்த யானையுடன்)

கூடச் சென்று, தேர்வலம் -

தேரினிடத்துள்ள, கவிகைகொடுப்ப - கவிஞன்கையில்
கொடுத்து, கொடுப்ப

வினையெச்சத்திரிபு. ஊர்வலம் செய்து புகுந்து

முன்வைப்ப - ஊரை வலஞ்

செய்து (அரங்கில்) புகுந்து (அத்தலைக்கோலை) எதிர்முதமாக வைத்தபின்.

கொண்டு, ஒழுக்கி, போக்கி என்னும்

வினையெச்சங்கள் செய்த என்னு

ம் பெயரொச்சத்தைத் தனித்தனிகொண்டன. செய்து,

வழிபடு, அணிந்து,

கொண்டு, கொடுத்து, செய்து, புகுந்து என்னும்

வினையெச்சங்கள் தனித்தனி

வைப்ப என்னும் வினையெச்சத்தைக் கொண்டன.

வழிபடு வினைப்பகுதி வி

னையெச்சப் பொருளில்வந்தது.

அரங்கிற்புகுந்தாடுகின்றமுறை.

இயல்பின்வழாஅ

விருக்கைமுறைமையின்—சூயிலுவமாக்க ணெறிப்ப

டறிப்ப—வலக்கான்முன்மிதித்

தேறியரங்கத்து—வலத்தூண்சேர்தல் வழக்கெ

னச்சேர்ந்—திந்நெறிவகையி விடத்தூண்சேர்ந்த —

தொன்னெறியியற்கைத்

தோரியமகளிரும—சீரியல்பொலிய

நீரனீங்க—வாரமிரண்டும் வரிசையிற் பா

டப்—பாடியவாரத்தி னீற்றினின்றிசைக்கும்—கூடியகுயிலுவக் கருவிகளெல்
லாம்—குழல்வழிநின்றதியாமேபாழ்வழித் — தண்ணுமைநின்றது தகவேதன்
னுமைப்—பின்வழிநின்றது முழவேமுழவொடு—கூடின் நிறைத்த தாமந்திரி
கை—ஆமந்திரிகைபோ டந்தரமின்றிக்—கொட்டிசுண்டிடையதோர் மண்டி
லமரகக்—கூடியமண்டிலம் பதினென்றுபோக்கி — வந்தமுறையின் வழிமு
றைவழாஅமல்—அந்தரக்கொட்டுட னடங்கியபின்னர் — மீத்திறம்படாமை
வக் காணம்வருத்துப்—பாற்பட்டின்ற பாலைப்பண்மேல் — நான்குடனோர்
இய நன்கமைறிந்து—முன்றளந்தொன்று கோட்டியதனை—ஐந்துமண்டலத்
தாற்கூடைபோக்கி—வந்தவரம்வழிமயங்கியபின்றை—ஆறுநாலு மம்முறை
போக்கிக்—கூறியவைந்தின் கொள்கைபோலப்—பின்னையும்முறை பெய்ரி
யபின்றைப்—பொன்னியல்பூங்கொடி புரிந்துடன்வகுத்து—நாட்டியநன்னூ
னன்குகடைப்பிடித்துக்—காட்டினளரதலிற் காவல்வேந்தன்—இலைப்பூங்கோ
தை யியல்பின்வழாமல்—தலைக்கோலெய்தித் தலையங்கேறி—விதிமுறையாக
வாயிரத்தென்கழஞ்—சொருமுறையாகப் பெற்றனளதுவே — தூற்றுப்பத்த
டுக்கி பெட்டுக்கடைநிறுத்த—வீறுயர்பகம்பொன் பெறுவதிம்மாலை — மாலை
வாங்குநர் சாறுநங்கொடிக்கென — மானமர்நோக்கினோர் கூனிகைகொடுத்
து—நகரநம்பிவர் திரிதருமறுகில்—பகர்வநர்போல்வதோர் பான்மையினிறுத்

* “அமைச்சர்புரோகிதர் சேனாபதியர் - தவத்தொழிற்றுதுவர் சாரண
ரென்றிவர் - பார்த்திபர்க்கைம்பெருங் குழுவெணப்பட்டவர்.”

அரங்கேற்றுக்காதை.

த—மாமலர் செடுங்கண் மாதவிமாலே—கோவலன்வாங்கிக் கூனிதன்னொடு—
 மணமனைப்புக்கு மாதவிதன்னோ—டனைவுறவைகவி
 னயர்ந்தனன்மயங்கி—விடு தலறியா
 விருப்பினனாயினன்—வடுநீங்குசிறப்பிற்
 றன்மனையகமறந்தென.

(இ-ள்.) இயல்பின் வழாஅ இருக்கை

முறைமையின் - (அரசர்முதலாயி னோர்தச் தமக்குரிய)
 வரிசையினின்று தவறாத ஆசனங்களில் முறையாக (இ
 ருந்தபின்) குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட்ட நிற்ப -
 இடக்கைமுதவிய கருவியாளர்

கள் (தாம்நிற்கும் இடத்தில்) முறைமைப்பட நிற்க, அங்கத்து வலக்கால் மு
 ன் மிதித்து ஏறி - நாடகசாலையில் (மாதவி) வலக்காலே முன்வைத்து ஏறி,
 வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கு என சேர்ந்து - வலப்பக்கத் தூணிடத்தே சேர்
 தல் வழக்காதவின் அவ்விடத்தே சேர்ந்து, இந்நெறி வகையால் இடத்தூண்
 சேர்ந்த - மாதவி ஏறி நின்றபடியே இடத்தூணிடத்தைச் சேர்ந்த, தொல்
 நெறி இயற்கை * தோரிய மகளிர்உம் - பழையநெறி யியற்கையையுடைய
 தோரியமடந்தை முதலாயினோரும், சீர் இயல் பொலிய நீர் அல் நீங்க - நன்
 மை யுண்டாகவுந் தீமை நீங்கவும் (வேண்டி) வாரம் இரண்டுஉம் வரிசையில்
 பாட - தெய்வப்பாட விரண்டினையும் பாட, பாடிய
 வாரத்தின் ஈற்றின் நின்று குயிலுவக்கருவிகள் எல்லாம்
 கூடிய இசைக்கும் - பாடிய தெய்வப்பாடலி
 னிறுதியினின்று கருவிகளெல்லாம் கூட விசைக்காரிற்கும்,
 கூடிய செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். செய்யும் என்னும்
 வாய்பாட்டு முற்று நிகழ் காலத்தி ன்மேல் நின்றது.

குழல்வழி நின்றது யாழ் - வங்கியத்தின்வழி நின்றது வீணை
 ப்பாடல், யாழ்வழி - (கண்டத்தின் வழியதுயாழ் ஆகலால்
 மிடற்றுவழிப்பா

டலும் யாழ்வழித்து) யாழின் பாடல் வழியாக, தகவு ஏ தண்ணுமை நின்றது-
 தகுதியாக மத்தளநின்றது, தண்ணுமை பின்வழி முழவு ஏ நின்றது - மத்தள
 க்கருவியின் பின்வழியே குடமுழா நின்றது, முழுவொடு
 கூடி நின்று 0 ஆமந் திரிகை இசைத்தது - குடமுழாவோடு
 கூடி நின்று ஆமந்திரிகை யமைந்தது,

இவை ஒலிகளாதலால் கருவியாகு பெயரென்க. ஆமந்திரிகை ஒடு அந்தாம்
 இன்றி - இவ்வாமந் திரிகையோடே முன்சொன்ன கருவிகன்பருந்து நிழலு
 ம்போல வொன்றாய் கிற்ப, கொட்டு இரண்டு உடைபது ஓர்மண்டிலம் ஆக-
 ஒரு தானத்திறகு இரண்டு பற்றுக, கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று போக்கி-

* தோரியமகளிர் ஆடிமுதிர்ந்த பெண்கள்.

”தலைக்கொளரிவை குணத்

தொடுபொருந்தி - வலத்தகு பாடலுமாடலுமிக்கோள் - இயற்படு கோதைத்
 தோரியமகளே.”

0 சேவகசிந்தாமணி காந்தருவதந்தைவாரிலம்பகம்-கடிந. பாட்டு “தோற்
 பொலிமுழவும்பாழந் துளைபயில்முழவமேங்கக், காற்கொளிகொம்புபேரல்ப்
 பேர்ந்துகைத் தலங்கள்காட்டி, மேற்படவெருவிநோக்கித் தாளைபைவிட்டிட்
 டொல்கித், தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந் துளக்கினுண்மணத்தையெல்லா
 ம.” வங்கியத்தின் வழியாரும் யாழின்வழி முழவமுங் கூடி யிசைத்தல் ஆமந்
 திரிகை என்றார் நச்சினூர்க்கினியர்.

71680

பஞ்சதானப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தைப் பதினெருபற்றா
 லே தேசிகக்கூத்தையாடி முடித்து, வந்த முறையின் வழிமுறை வழாமல் -
 (இப்படிச்செய்தல்) நாடகநூலிலமைந்த முறையாதலால் அம் முறையின் வ
 றிதவறாமல், அந்தரக்கொட்டு உடன் அடங்கியபின்னர்-இவ்வொத்தையாடி
 முடித்தபின்பு,

“சூழ்கழன்மன்னற்குக் காட்டல்வேண்டி” என்பதினின்ற வேண்டி
 என்னும் எச்சமும் சேர்ந்து போக்கி என்னும் எச்சங்களும் ஒன்றையொபொ
 ண்றுகொண்டு அடங்கிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையோடு மு
 டிந்தன.

பால்பட நின்ற பாலேப்பண்-பகுதிபட நின்ற மங்கலப்பண்ணாகிய பாலே
 பண்ணை, மீத்திறம் படாமை வக்காணம்வகுத்து-அளவு கெடாதபடியாளத்
 தியிலேவைத்து,மேல்-அதன்மேலே,நான்கின் ஒருவியந்ந்கணம்அறிந்து மங்
 கலச்சொல்லையுடைய நான் குறுப்புகளினின்றும் நீங்குதலில்லாத உருவுக்
 குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியும் உரு அறிந்து அதனை மூன்று அளந்
 து ஒன்று கோட்டி-அதனை மூன்றொத்துடைய மட்டத்திலெடுத்து ஒரொத்து

டைய வேகதாளத்தில் முடித்து, ஐந்துமண்டிலத்தால்-தேசிகப்பகுதிகளெல்லா
 ம் வங்கிய மண்டிலநிலையால்; கூடைபோக்கி-அத்தேசிகக்கூத்தைச் செலுத்தி;

வந்த வாரம் வழி மயங்கியபின்றை - முக நட்டயிலும்

வாரத்திலும் அக்கூத்

தை முடித்து, மயங்கியபின்றை விளைபெச்சம். ஆறும் நாலும் அ முறைபோக்
 கி - (பஞ்சதானப்பிரமாணமாகக் கட்டப்பட்ட) வடுகிய லொத்தையும் தேசி
 யிய லொத்தையும் இரட்டிக்கிரட்டியுமாக வாடி, கூறிய ஐந்தின் கொன்னை
 போல - சொல்லிவந்த தேசியைப்போல, பின்னைஉம் அ முறை பெயரிய பி
 ன்றை - வடுகு மட்டத்து அடதாள முதலாக ஏகதாளமீறாக வைசாக நிலையி
 லேயாடி முடித்தபின், பொன் இயல் பூங்கொடி புரிந்து உடன் வகுத்து -
 பொன்னாற்செய்த ஒரு பூவினையுடைய கொடி நடித்தாற்போல ஆடல் பாட

ல் முதலிய தொழில்களைச் செய்து, நல்லூர் நாட்டியம் நன்கு கடைப்பிடித்து காட்டினன்-நல்ல தூல்களிற் கூறிய (தாண்டவம், கிருத்தம், நாட்டியம் என்னு மூன்றனுள்) புற நடனமாகிய நாட்டியத்தை யவியத்துப் பாவகந்தோன் ற விலக்குறுப்புப் பதினான்கினெறிவழுவாம் லாடிக்காட்டினன்.

வகுத்து, அறிந்து, அளந்து, கோட்டி, போக்கி, மயங்கியபின்றை, போக்கி, என்னும் வினையெச்சங்கள் பெயரிய என்னும் பெயரெச்சத்தைத் தனித்தனிகொண்டன, வகுத்து என்னும் வினையெச்சம் காட்டினன் என்னும் வினையுற்றின் முதனிலை கொண்டது.

ஆதவின் இலை பூங்கோதை - ஆதலால் இலை செறிந்த பூவாற்றொடுத்த மாலையையணிந்த மாதவியானவள், இயல்பு இன் வழாமை - (தன்பாட்

† காண்புபு உக்கிரமம், துடுமை, ஆயோகம், பிற்கலை.

அரங்கேற்றுக்காதை;

சுக

க்கும் அழகுக்கும் ஏற்ற முறைமையினின்று வழுவார்மல், தலைக்கோல் எய்தி - (தன் வரிசைக்குத்தக்கபடி) தலைக்கோற் பெயர்பெற்று, தலைஅரங்கு ஏறி - எல்லா முதன்மையும் பெறுவதற்குக் காரணமாகிய அரங்கத்திலேறி, காவல் வேந்தன் - உயிர்களைக்காக்கும் அரசனால், விதிமுறை ஆக - (தன் குலத்தலை வரிசையாயிரத் தெண்கழஞ்சு பொன் பரிசம் பெறுகை) நூலில்விதித்த முறையாதலால், ஆக காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம். ஒருமுறை ஆயிரத்து எண் கழஞ்சு ஆக பெற்றனன்-தானும் அம்முறையாய் ஒருநாளேக்குப் பரிசமாக ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு பொன் பரிசம் பெற்றான், அதுவ (அன்று தொடங்கி) அதுவேபரிசம் ஆயினது, நூற்றுப்பத்து அடுக்கி எட்டுகடை நிறுத்த - நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடக்கி யதனிறுதியில் எட்டென்

னும் எண்ணை நிறுத்திய, வீறு உயர் பசும்பொன் இம்மாலே பெறுவது - மா
 ற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை இம்மாலே பெறுவது, மாலேவாங்கு கர்சம் கொ
 டிக்கு சாலும் என - இம். மாலையேவாங்கிச் சூடுகின்றவர் நமது பூங்கொடி
 போன்ற மாதவிக்குக் கணவனாதற்கு அமையும் என்று சொல்லி, மான் அமர்
 நோக்கின் ஓர் கூனிகை கொடுத்து - மான்விரும்பும் பார்வையையுடையா
 ளாகிய ஓர் கூனிகையிற்கொடுத்து, நோக்கின்தொகுத்தல். நம்பியர் திரிதரும்
 நகரம் மறுகுஇல் - நம்பியர் உலாவும் நகரியின் பெருந்தெருவில், நம்பியர் ஆ
 ணிற்கெந்தோர். பகர்வர்போல்வது ஓர்பான்மையின் நிறுத்த-விலைக்கு விற்
 பாராப்போல்வதாகிய பண்பினாணிதுத்த, மாமலர். கெடுங்கண் மாதவிமாலே
 குவளைமலர்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய மாதவியுடைய பரிசுமாலையை,
 மாகருமை. கோவலன்வாங்கி கூனி தன்னுடு மணம் மனைபுக்கு - கோவல்
 னென்னும் ஒரு வாணிகன் வாங்கிக் கூனியோடு மணமிக்க அவன் மனையிற்
 சென்று புகுந்து, மாதவி தன்னுடு அனைவு உறவைகளின் - மாதவிபோடு கல
 ந்து இருத்தலால், வடுநீங்கு சிறப்பின் மனைஅகம்மறந்து - குற்றத்தினின்று
 நீங்கிய சுற்புச் சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையையுமறந்து, அயர்ந்த
 னன் மயங்கி - தன்வசம் அற்று மயங்கி, அயர்ந்தனன் முற்றெச்சம், விடுதல்
 அறிபாவிருப்பினன் ஆயினன் - அவளினின்று நீங்குதல் கூடாத விருப்பினா
 யுடையவனாயினான் - ஏ-று.

எய்தி ஏறி என்னும் வினையெச்சங்கள் பெற்றனள் என்னும் வினையுற்
 றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன, கொடுத்து என்னும் வினையெ
 ச்சம் நிறுத்த என்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையோடுமுடிந்
 தது. வாங்கிபுக்கு உற்றுமறந்து அயர்ந்து மயங்கி என்னும் வினையெச்சங்
 கள் ஒன்றையொன்று கொண்டுமுடிந்தன, நற்றினின்ற எச்சம் ஆயினன்
 என்னும் வினையுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. அகலம் விருத்தியுடையிற்
 காண்க,

நேரிசைவெண்பா.

எண்ணுமெழுத்து மியலேந்தும்பண்ணுன்கும்
பண்ணின்றகூத்துப் பதினென்றும்—மண்ணின்மேல்
போக்கினுள்பூம்புகார்ப் பொற்றொடிமாதவிதன்

வாக்கினுலாடாங்கின் வந்து.

(இ-ள்.) மண்ணின்மேல் - மண்ணுலகின்மேல், பூ புகார் - பொலிவி
ளையுடைய புகார் நகரத்தில், பொற்றொடிமாதவி - பொன்னுலாகிய வேளைய
லையணிந்த மாதவியானவள், ஆடு அரங்குஇன்வந்து - ஆடுதற்குரிய நாடகசா
லையிலேறி, எண் உம் - கணிதத்தையும், எழுத்துஉம் - எழுத்துக்களையும், இ
யல் ஐந்துஉம் - ஐந்திலக்கணத்தையும், பண் நான்குஉம் - பண்கள் நான்கை
யும், பண்ணின்ற - பண்களொடு கூடிநின்ற, கூத்து பதினென்றும் - பதினொ
ரு கூத்துக்களையும், தன் வாக்கினுல் போக்கினுள் - தன் வாக்கினாலும் செய
லாலும் நடத்தினாள்—எ-று.

கணிதம் சுரங்களின் சனன நட்சத்திரங்கள். எழுத்துக்கள் குற்றெழுத்
தைந்து, செட்டெழுத்தேழு. மெய்யெழுத்துகளுள் ம, ந, த. ஐந்தியல் சுரம்,
சுரதம், மதுரம், அலங்காரம், ஆலாபனம். எழுத்தை வேறுபிரித்தமையால்
ஐந்தியல் என்றார். பண்கள் நான்கு பாலே, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி, பதி
னொரு கூத்துக்கள் அல்லியம் முதலியன. அவற்றை முன்னர்க்காண்க. வாக்கி
னுல் என்றமையால் செயலினால் என இனந்தழுவியின்றது உபலக்கணம்.

முற்றிற்று.

சு-ஆவது அந்திமாலை சிறப்புச்செய்காதை

அந்திக்காலத்து மாலையைச் சிறப்புச்செய்த கதையையுடையது. எனவே;- அந்திமாலை (மாலை சிறிதுபொழுதுநிகழ்வது) அந்திக்காலத்தின் கணவந்த மாலை என விரிதலால் உருபும் பயனுந் தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர், மாலை சிறப்புச்செய் மாலைப்போதைச் சிறப்புச்செய் என விரிதலால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், சிறப்புச்செய்காதை சிறப்புச்செய்த கதையையுடையது என விரிதலால் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஆகவே நான்கு சொல் மூன்று சந்தியாகக்கொள்க. சிறப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவரும் வினைப்பகுதியொடு கூடி ஒரு சொன்னீர் மைத்தாய்க் காதை என்னும் பயனிலையோடு முடிதலால் சிறப்பித்த எனப் பிறவினைப் பொருள்மேல்நின்றது. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாதலால் இயல்பாயிற்று.

அந்திமாலை சிறப்புச்செய்காதை.

சுந.

இதுவும்அது.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழுதாண்ட — ஒருதனித்திகிரி யுரவேரற்காணே
வ்—அங்கண்வானத் தணிலிலாவிரிக்குந்—திங்கனஞ்செல்வன்பாண்டென்கொ

லெனன்—திசைமுகம்பசந்து செம்மலர்க்கண்கள்—முழுநீர்வார முழுமெயும்
 பணித்துத்—திரைநீராடை யிருநிலமடந்தை—அரசுகெடுத்தல மருமல்லற்கா
 லை—கறைகெழுசூழிகள் கைதலைவைப்ப—அறைபோகுசூழிக ஹாருதிறம்ப
 ற்றி—வலம்படுதானை மன்னரில்வழி—புலங்கெடவிறுத்த விருந்தின்மன்னரி
 ல்—தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துயரெய்தக்—காதலர்ப்புணர்ந்தோர் களிம
 கிழ்வெய்தீ—குழல்வளர்முல்லைப்—கோவலர்தம்மொடு—மழலைத்தும்பி வர
 யவைத்தாத—அறுகாற்குறும்பெறிக் தரும்புபொதிவாசம் —அறுகாற்செல்வ
 ன் மறுகிற்றாற்ற—எல்வளைமகளிர் மணிவிளக்கெடுப்ப—மல்லன்மூதார் மா
 லைவந்திறுத்தென—இளைபராயினும் பகைபரசுகடியும் —செருமாண்டென்
 னர் குலமுதலாதலின்—அந்திவானத்து வெண்பிறைதோன்றிப்—புன்கண்மா
 லைக் குறும்பெறிந்தோட்டிப்—பான்மையிற்றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி—மீ
 னரசாண்டவெள்ளிவிளக்கத்—தில்வளர்முல்லையொடும்மல்லிகைபலிழந்த—பல்
 பூஞ்சேக்கைப்பள்ளியிற்பொலிந்து—செந்துகிர்க்கோவைசென்றேந்தல்கூல்—
 அந்துகின்மேகலை யசைந்தனவருந்த—நிலவுப்பயன்கொள்ளு நெடுவெண்முற்
 றத்துக்—கலவியும்புலவியுங் காதலற்கனித்தான்—கார்வநெஞ்சமொடு கோவல
 ற்கெதிரிய—கோலங்கொண்ட மாதவியன் நியுங்—குடதிசைமருங்கின் வெள்
 யிர்தன்மொடு—குணதிசைமருங்கிற் காரகிறுதந்து—வடமலையிறந்த வான்கே

முவட்டத்துத்—தென்மலைபிறந்த சந்தனமறுகத்—தாமரைக்கொழுமுறு தாது
 படுசெழுமலர்—காமருகுவளை கழுநீர்மாமலர்—பைந்தளிர்ப்படலை பருஉக்கா
 மூரம்—சுந்தரச்சுண்ணத் துகனொடுமனைஇச்—சிந்துபுதெரிந்த செழும்பூஞ்
 சேக்கை—மந்தமாருத்தம்மயங்கினர்மலிந்தாந்—காவியங்கொழுநாகலத்தொ
 டுங்கிச்—காவியங்கண்ணூர் கனிதுயிலெய்தவும்—அஞ்செஞ்சீரடி யணிசிலம்
 பொழிய—மென்றுகிலெருன் மேகலைநீங்கக்—கொங்கைமுன்றிற் குங்கும
 மெழுதாள்—மங்கலவணியிற் பிறிதணியணியாள் — கொடுங்குழைதுறந்து
 வடிந்துவீழ்காதினள்—திங்கள்வாண்முகஞ் சிறுவெயர்பிரியச் — செங்கயனெ
 டுங்கணஞ் சனமறப்பப்—பவளவாணுதற் றிலதமிழ்ப்பத் — தவளவாணகை
 கோவலணிழப்ப—மையிருங்கூந்த னெய்யணிமறப்புக் — கையறுநெஞ்சத்து
 க் கண்ணியன் றியுங்—காதலர்பிரிந்த மாதர்நோதக்—ஊதுலைக்குருகி னுயி
 ர்த்தனரொடுங்கி—வேணிற்பள்ளி மேவாதுகழிந்து—கூதிர்பள்ளிக் குறுங்க
 ணடைத்து—மலையத்தாரமு மணிமுத்தாரமும்—அலர்முலையாகத் தடையாது
 வருந்தத்—தாழிகுவளைபொடு தண்செங்கழுநீர் — வீழ்பூஞ்சேக்கை மேவாது
 கழியத்—துணைபுணரன்னத் தூவியிற்செறித்த—இணையணமேம்படத் திரு
 ந்துதுயில்பெருஅ—துடைப்பெருங்கொழுந ரோடேற்காலத்—திடைக்குமி
 முறிந்து கடைக்குழையோட்டிக்—கலங்காவுள்ளகலங்கக்கடை செவந்து—

சசு

சிலப்பதிகாரம்

விலங்குமிரநெடுங்கண் புலம்புமுத்துறைப்பவும் — அன்னமென்னடை நண்
 னீர்ப்பொய்கை—ஆம்பொறுந் தேம்பொதிநறுவினைத்—தாமரைச்செவ்வாய்
 த் தண்ணறற்கூந்தற்—பாண்வாய்வண்டு நேர்திறம்பாடக்—காமருகுவளைக்
 கண்மலர்வீழிப்பப்—புள்வாய்முரசுமொடுபொ றிமயிர்வாரணத்து—முள்வா

ய்ச்சங்க முறையெழுந்தார்ப்ப—உரவுநீர்ப்பரப்பி னூர்துயிலெடுப்பி—இரவுத்
 தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும்—அரையிருள்யாமத் தும்பகலுந்துஞ்சான்—
 விரைமலர்வாணி பொடுகருப்புயில்லேந்தி — மகாவெல்கொடிமைந்தன் றிரித
 கு—நகரங்காவ னணிசிறந்ததுவென.

(இ-ள்.) விரிகிதிர்பரப்பி - விரிந்த கிரணங்களைப்பரப்பி, தனி ஒருதிசிரி-
 ஒப்பில்லாத ஒரு திசிரியால்(திசிரி தேருருளை, சச்சரம்)உலகம்முழுது ஆண்ட-
 உலகமுழுதையும் ஆண்ட, உரவேரன்காணேன் - பெரியோனை (இங்கு)
 கரண்கிலேன், ஒருதிசிரி கிலேடை, முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றும் னை
 தொகுத்தல். அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண்,
 அணிரிலா விரிக்கும் திங்கள் அம் செல்வன் - அழகிய நிலவை விரிக்கும் சந்திர-
 ணகிய செல்வன், யாண்டு உளன் கொல் என - எவ்விடத்துள்ளாரோ வெ-
 ண்து;

எழா முருபின்கண் வந்த அத்து, சாரியை யிடைச்சொல். பண்புத்தொ-
 கையாய் நின்ற திங்களஞ் செல்வன் என்னுத்தொடருள் தொ-கொ-க. “கரல
 முலகம்”. என்னும் ௫௭-௫-ஆல். உயர்திணைக்கட்பால் பிரிந்திசையாத திங்கள்
 “சின்றாறு கிசைத்தல்” என்னும் ௫௮-௫-ஆல். “இவணியல் பின்றே” என்ற
 மையால் திங்களஞ் செல்வன் என நின்றாற்கு நின்று உயர்திணையா யிசைத்
 ததெனக் கொள்க. இடையில் வந்த அம்சாரியை டெ-எ-பு-கக-௫. “உணர
 க்கு. நின்” என்னும் புறநடையால் வந்தது. கொல் ஐயப்பொருட்டு.

திரைகீர் ஆடை இருசிலம் மடத்தை - கடலை பாடையாகவுடைய பெரி-
 ய நிலங்கள், அரக் கொடுத்து - தன்கணவனைக் காணாமல்; கண்வன் சூரியன்.
 திசை முகம் பசந்து - நான்கு திசையாகிய தன் முகங்கள் பசப்பூர - பசந்து
 என்றது மாலைக்காலத்துப் பச்சை வெயிலே “செல்குடர்ப்பகுவெய்யோன்றி.
 யன்ன” என மதுரைக் காஞ்சியினுங் கரண்க; இது வினையெச்சத் திரிபு. செ-
 ம்மலர் கண்கண் முழுநீர் வார - செவந்த மலர்போன்ற கண்களு மிக்க நீர்
 கந்த (செவந்த; மலர்களிடத்துக் கள்ளாகிய நீர்முழுதும் கந்த) இது கிலேடை-
 முழு, மெய்உம் பணித்து-தேகமுழுது நடுங்கி, பணிநோய் அது குடநாட்டி வ-
 முக்கு - பணித்து பணி பெய்யப்பட்டு என்னும் அமையும், அல மரும் அல்லல்
 கரலை - மனம் சுழலுகின்ற இடர்க்காலத்தில்;

கொடுத்து என்னும் எச்சத்தின் முடிவாகிய பணித்து என்னும் எச்சத்தின்
 முதனிலையை இடையில் நின்ற பசப்பு, வார என்னும் எச்சங்கள் தனித்தனி
 கொண்டன.

அந்திமாலை

சிறப்புச்செய்காதை.

சுரு

வலம் படுதானை மன்னர் இல் வழி - வெற்றி பொருந்திப் சேனையுடைய அரசரில்லாத காலத்து - வழி இடம் அது காலத்தின் மேல் நின்றது. கறை கெழு குடிகள் கைதலைவைப்ப - கடமைப் பணத்தை (அரசன் கீழ்ப்பட்டு) இறுக்குங் குடிகள் துன்பமடைய, கறை இறைப்பணம்;

துயருறல் என்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்றத் தலைமேற்கவைத்தலென்னும் தொழினிகழ்ச்சியால் உபசரித்தார்.

அறைபோகு குடிகள் ஒருதிறம் பற்றி - கீழறுத்துச்செல்லும்

(தம்மரச

ரோடு உட்பகையையுடைய என்றபடி) குடிகளைத் (தமக்கு) ஒருதலையாகத் துணைபற்றி, புலம் கெட (அவ்வரசர்) நிலங்கெடும்படி, விருந்தின் இறுத்த மன்னர் இல் - புதிதாக வந்துவிட்ட குறுநில மன்னரைப்போல, தாழ் துணை பிரிந்தோர் தனிதுயர் எய்த - (தம்மனத்தில்) தங்கிய துணைவரைப்பிரிந்த பெண்கள் (கறைகெழு குடிகளைப்போல) ஒடுங்கித் துன்பமடையாடுங்கவும், காதலர் புணர்ந்தோர் களி மகிழ்வு எய்த - தங்களை வரைப்புணர்ந்திருக்கின்ற பெண்கள் (அறைபோகு குடிகளைப்போல) களித்து மகிழ் கூராடுங்கவும், குழல் வளர் முல்லை இல் கோவலர் தம் ஒடு முழலைதும்பி வாப்பவைத்து ஊத - வேய்க்குமுலில் வளரு முல்லைப் பண்ணில் (கூந்தலில்வளரு முல்லைமலரில்) ஆயர்க ளோடு, இனமையையுடைய வண்டிகள் வாய்வைத் தூதாடுங்கவும், இது சிலைடை, அரும்பு பொதி வாசம் அறுகால் குறும்பு எறிந்து அரும்புகளிற் பொதிந்த வாசனையை (இடையிற் புருந்துண்ணுதபடி) வண்டிகளாகிய குறுநில

மன்னரை யோட்டி, அறுகால் சினையாகுபெயர்.

சிறுகால் செல்வன் மறுகு

இல்தூற்ற - தென்றலாகிய செல்வன் (அவ்வாசனையை) வீதியில் தூற்றுகிற
கவும்; எல்வளை மகளிர் மணிவிளக்கு எடுப்ப - விளங்கும் வளையையுடைய
பெண்கள் அழகிய விளக்கை எடுக்காசிற்கவும், மல்லல் மூதுறார் மாலை வந்து
இறுத்தென - (வளவர் குலத்துக்கு முதலாயுள்ள சூரியன் ஆண்ட) வளமிக்க
பழைய ஊரின்கண் (விருத்தின் மன்னரைப்போல) மாலைபென்னுங்குதுநில்
மன்னன் வந்திதுக்க;

இறுத்தென விளையெச்சத் திரிபு. எய்த ஊத தூற்ற எடுப்ப என்னும்
நிகழ்கால் விளையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் வந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனி
லையையும், அவ்வெச்சம் இறுத்தென என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையுங்
கொண்டன.

இளையர் ஆயின்உம் பகை அரசு கடையும் - தாம் பிராயத்தால் இளையரா
யிருப்பினும் பகை யரசரை (வேரோடு) களையும், செருமான்தென்னர் குலம்
முதல் ஆதலின்-போரின்மேல் பட்டதென்னர் குலத்துக்குமுதலாதலால், சோ
மகுலத்தென்னன் என்னாது தென்னர் குலச்சேரமன் என்றார். பிறை அலியோ
டு ஒத்து வலியினும் தெறுதலினும் ஒவ்வாமைபாலும் குறைவு மறுவு முடை
மைபாலும் இவர்க்குஅவை யில்லாமைபாலும் உயர்ச்சி நோக்கி; அந்தி வான

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

த்து - அந்திப்பொழுதிற் செவ்வாணிடத்தே, வெண்பிறை தோன்றி - வெள்
ளிய சந்திரன் தோன்றி, பிறை என்னாது வெண்பிறை என்றமையால் வா
னம் என்றதைச் செவ்வான் என்றது. தொ - சொ - ன - ௧௦ - ரு. “எடுத்த
மொழியினஞ் செப்பலுமுரித்தே” என்றாராகவின். புன் கண் மாலை குறும்பு

எறிந்து ஓட்டி-வருத்தஞ்செய்யும் அம்மலைக் கரலமென்னுங் குறுநிலமன் னனை யறுத்தோட்டி; மால்கிறிது பொழுது இடையில் நிகழ்வதாகலின். பாண்மையல் திரியாது - அரகியலினின்று வேறுபட்டாது, பால் கதிர் பரப்பி- வெள்ளிய கிரணத்தைவிரித்து, புகழை விரித்து என்னும் அமையும். மீன் அ ரக-அச்சந்திரன்; உடுபதின வருதல் காண்க. ஆண்ட வெள்ளி விளக்கத்து- (காட்டை) ஆண்ட வெள்ளிய விளக்கத்தில்;

தோன்றி ஓட்டி திரியாது பரப்பி என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றனை யொன் றுகொண்டு ஆண்ட என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும்; அப்பெய ரொச்சம் விளக்கம் என்னும் பிற பெயராயுங் கொண்டன.

இல் வளர் முல்லை ஒடு மல்லிகை - மனையின் கண்வளர்ந்த முல்லை மல ரொடு மல்லிகை மலரும்; சுற்புடை மகளிர்கண்வீட்டின் கண்முல்லைபை வளர் த்தலால் மனைவளர் முல்லை என்றார். பல் பூ அவிழ்ந்த சேக்கை பள்ளி உள் - (அவையொழிந்த) தாழி குவளை முதலிய பலபூக்களும் பரந்த படுக்கையாகிய சபனத்துள், பொலிந்துசென்று வந்து அகல் அல் குல் - பொலிவுபெற்று பர ந்து அழகெந்திய அகன்ற அல்-குலில், அம் துகில் செம் துகிர் கோவை - அழ கிய ஆடையின்மேல்(சூழ்ந்த) செவ்ந்த பவளக்கோவைபாகிய, மேகலை அசை ர்த்தன் வருந்த-மேகலை அசைந்து இரங்காதிற், "எண்கோவைமேகலை காஞ் சி பெழுதோவை, பண்கொள் கலாபம் பதினெட்டுக்-கண்கொள்; பருவம் ப தினான்கு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகைபென் றுணரற்பாற்று." "தழுவும் புதல் வளா பொருகையிற் றழிஇப் பவளஞ்சேர்ந்த பஸ்காழல் குல்" என்றார்கதை யினும். நிலவு பயன் கொள்ளு நெடுவெள் முற்றத்து - நிலவாலாகியபயனைக் கொள்ளுதற்குக் காரணமாகிய வயர்ந்த வெள்ளிய நிலாமுற்றத்தின்கண், கொ ள்ளும் என்னும் பெயரொச்சம் கருவிப்பொருள் கொண்டது. நிலவுப்பயன் கொள்ளும் என்றல் இடக்கரடக்கல். கலவிஉம் புலவிஉம்-காதலற்கு அளித்து- ஒருகாற் கலவியையும் ஒருகாற் புலவியையும் தன் கணவனுக்கு மாறித்தந்து ஆங்கு ஆர் வம் நெஞ்சம் ஒடு - அவ்விடத்து அன்புமிக்க மனத்தோடு, கோவ லற்கு எதிரிய - அக்கோவலனை யெதிரோற்று முயங்கிய கோலம் கொண்ட மாதவி அன்றிஉம் - (முயக்கத்தாற் குலைந்த) கோலத்தை (பின்னும்) புனைந்த மாதவியல்லாமலும்;

அளித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய காரணப்பொருளில் வந் த எதிரிய கொண்ட என்னும் பெயரொச்சங்கள் மாதவி என்னும் வினைமுதற் பொருளைத் தனித்தனிகொண்டன.

அந்திமாலே சிறப்புச்செய்காலை.

49

* குடதிசை மருங்கின் வெள் அயிர் தன் ஓடு குணதிசை மருங்கில் கார் அகில் துறந்து - மேற்றிசையின் கண்ணுள்ள வெள்ளியகண்ட சர்க்கரை யோடு சீழ்த்திசையின் கண்ணுள்ள கரிய அகிற் புகையைப் புகைத்து; குட திசை பவனதேசம், கமழ் புகை புதுப்பாறனுள் தலைமை பற்றிய பொருள் கள் இவ்விரண்டும் ஆதலால் வெள்ளயிர் காரகில் என்றார். “இருங்காழகி லொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார் நெடுநல் வாடையிலும் - குடதிசை குணதிசை வெள்ளயிர் காரகில் இவை கொள் முரண். இவை விரோத அணியு ளடங்கும். வடமலை பிறந்தவான் கேழ் வட்டது - இமைய மலே யிற் பிறந்த மிக்க வொளியையுடைய சிலாவட்டத்தில், தென்மலை பிறந்த சுந் தனம் மறுக - பொதியமலையிற் பிறந்த சுந்தனம் சுழலாநிற்க (அரைக்க என்ற படி) “வடவரைத்தவான் கேழ்வட்டம்” என்றார் பெருங்குறிஞ்சியினும். இதுவும் முற்கூறிய அணி - தாமரை கொழுமுறி தாதுபடு செழுமலர் - தாம ஸாயினது இளந்தளிணாயும் (அதனது) மகரந்தம் நிறைந்த வளவிய மலர்களை யும்; காமரு குவளை கழுநீர் மாமலர் - (கண்டோர்க்கு) விருப்பந் தராரின்ற குவளையாகிய கரிய மலரையும்; காமம்வரு காமரு தொகுத்தல். குவளைக் கழு நீர் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. பைந்தளிர் படலை - பசிய தளிரை யிடையிட்டித் தொடுத்த மலையையும்; பருகாழ் ஆரம் - பருத்த முத்து வட த்தையும்; சுந்தரம் சுண்ணம் துகள் ஓடுஉம் சிந்து அனோடு தெரிந்த - நிறத் தையுடைய சுண்ணப் பொடியோடுஞ் சித்திக்கலந்து கிடந்த; செழும்பூ சே க்கை மயங்கினர் - வளவிய பொலிவையுடைய படுக்கையிற் புனர்க்கிக்கண் மயங்கிய பெண்கள், மந்த மாருதத்து மலிந்து - தென்றற் காற்றால் காதல் மிகுந்து, ஆங்கு ஆவி அம் கொழுநர் அகலத்து ஓடுங்கி - அவ்விடத்துத் தமது பிராணன்போலும் அழகிய கணவர் மார்பிடத்தொடுங்கி, காலி அம் கண்ணார் களிதூயில் எய்த உம்-நீலோற்பலம் போலும் அழகிய கண்ணையுடைய அப்பெ ண்கள் இன்பத்துயில் கூராநிற்கவும்;

துறந்து மறுக என்னும் எச்சங்கள் மயங்கினர் என்னும் வினையுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. மலிந்து ஒடுங்கி என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றின்பொன்று கொண்டு எய்த என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன.

அம் செம் சேறு அடி அணி சிலம்பு ஒழிய - அழகிய செவந்த சிற்பிகள் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைச் சிலம்பு பெறுது நீங்க; மெல் துகில் அல்குல் மேகலை நீங்க - மெல்லிய ஆடையை யணிந்த அல்குல் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பை மேகலை பெறுது நீங்க; திங்கள் வாள் முகம் சிறு வெயர்பிரிய - சந்திரனையொத்த வொளியையுடைய முகம் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைச் சிறுவெயர்ப்புப் பெறுது பிரியாநிற்க; வியர்வனப்பாடமாயின்விகாரம் எனக்கொள்க.

நேர்கட்டி செந்தேனெரிய ரசம் பச்சிலை - ஆரமகி ஹுப்பேரடாறு.

சுஅ

சிலப்பதிகாரம்

வெயர்பிரிய என்ப் பாடமோதி வெயர்ப்பு இரிய எனினும் அமையும். செம் கயல் நெடுங் கண் அஞ்சனம் மறப்ப - செவந்த கயல் போன்ற நெடிய கண்கள் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைமை பெறுது மறப்ப, வாள் துதல் பவளம் திலதம் இழப்ப - ஒள்ளிய நெற்றி தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைப் பவளம் போ

லுஞ் செவந்த திலதம் பெறுது மறப்ப, தவளம் வாள்நகை கோவலன் இழப்ப - வெள்ளிய ஒள்ளிய நகையைக் கோவலன் பெறுது மறப்ப, மை இருங் கூந்தல் கெய் அணி மறப்ப - கரிய பெரிய கூந்தலின் மணத்தை அழ

கிய புழுநெய் பெருதுமறப்ப; கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதாள் - கொங்கையாகிய முற்றத்தில் குங்குமத்தை எழுதாளாய்; மங்கல அணி இல் பிறிது அணிமகிழாள் - மங்கலவணியினின்று வேறணியை யணியாளாய், கொடுங்குழை துறந்து வடிந்து வீழ்காதினள் - வளைந்த குண்டலத்தைப் பிரிந்தும் இயற்கை யழகு நீங்காது தாழ்ந்த காதினளாய், சைஅறு நெருசத்து கண்ணகி அன்றி உம்-செயலற்ற மணத்தையுடைய கண்ணகியாரல்லாமலும்,

ஒழிய, நீங்க, பிரிய, மறப்ப, இழப்பு என்னும் எச்சங்கள் எழுதாள் மகிழாள் காதினள் என்னும் வினைமுற்றுக்களைத் தனித்தனியாகவும், அம்முற்றுக்கள் எச்சங்களாய்க் வகையற்ற என்னும் பெயரெச்சத்தைத் தனித்தனியாகவும் அப்பெயரெச்சம் கண்ணகி என்னும் வினைமுதற்பொருளையுங் கொண்டன.

காதலர் பிரிந்தமாதர் - தங்கொழுநரைப் பிரிந்த பெண்கள்; நோதக (பிரிவால்) துன்பம் அடைதலால், ஊது உலைகுருகின்-ஊதுந் துருத்தியின் உலை மூக்குப்போல, குருகுஉலைமூக்கு. உயிர்த்தனர் ஒடுங்கி (அழலெழி) பெருமூச்செறிந்து செருக்கடங்கி, உயிர்த்தனர் முற்றெச்சம். வேனிலபள்ளி மேவாது கழிந்து-இளவேனிர்காலத்துக் கமைந்த நிலாமுற்றத்தில் செல்லாதொழிந்து, கூதிர்பள்ளி குறுக்கண அடைத்து - கூதிர்காலத்திற் கமைந்த இடைநிலத்தில் (ஒடுங்கித் தென்றலும் நிலவும் புகாமல்) சூனாக் கண்களையடைத்து, மலையத் கு ஆரம் உம் மணிமுத்து ஆரம் உம் - பொதியமலையிற் றேன்றிய சந்தனக் குழம்பு முத்துமாலையும், ஆகத்து அலர்முலை அடையாது வருந்த-மார்பிற் பரந்த முலைகளி லடையப் பெருதுவருந்தவும், தாழிசுவளைதன் செங்கழுநீர்வீழ் தாழியுங் குவளையுங் குளிர்த செங்கழுநீரும் விரும்பிய, பூசேக்கைமேவாது கழிய - பொலிவையுடைய படுக்கையில் (பள்ளித்தாமம்போல) அடையாமல் வருந்தவும், துணைபுணர் அன்னம் தூவியில் செறித்த-தன்-சேவலோடு புணர்ந்த அன்னப்பெடை (அப்புணர்ச்சியாலுருகி உதிர்த்த) வயிற்றின் மயிரைப் பெய்த, இல் உருபுமயக்கம். இணை அணை - பலவகையாகிய அணையின் (மேல்) பலவகையாவது ஐந்து மூன்றாக அடித்தல். மேம்பட திருந்து துயில் பெறுது - மேன்மைபெற (தங்கொழுநர்மார்பில்) செய்யும் இன்பத் துயிலப்பெறாமல், உடைபெருங் கொழுநர் ஊடல்காலத்து - தம்மையுடைய சிறப்பின் மிக்க கணவரோடு (புணர்ந்து முன்) ஊடியகாலத்தில், இடைகுமிழ் எறிந்து

அந்திமாலை

சிறப்புச்செய்காதை.

சசு

கடைகுழைஓட்டி - இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்ற குண்டலத்
தை முதுகுபார்த்து, கலங்காஉள்ளம் கலங்க - நிலைகெடாத (கணவர்) மனம்
நிலைகெட, கடைசெவந்து - தட் கடை செவந்து, விலங்கு கிமிர் நெடுங்கண்-

குறுக்கிட்டுப் பிறழ் நெடியகண்கள், புலம்புமுத்து உறைப்பஊம் (முன்போ
ல உவகை நீர்முத்தம் சிந்தாமல்) அவல நீர்முத்தம் சிந்தவும்.

உயிர்த்து ஒடுங்கி கழிந்து அடைத்து மேவாது என்னும் வினைஎச்சங்
கள் ஒன்றிணையொன்று கொண்டு பெறுது என்னும் எதிர்மறை வினைஎச்ச
த்தின் முதனிலையையும் வருந்தகழியஎன்னும் வினையெச்சங்கள் அவ்வெதிர்ம
றையெச்சத்தின் முதனிலையையும், எறிந்து ஓட்டி செவந்து விலங்குஎன்னும்
கிளைவினை யெச்சங்கள் கிமிர் என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சத்தையும்,
அவ்வெச்சங்கள் என்னும் கிளைப்பெயரையுங் கொண்டன. விலங்குஎன்
னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. குறுங்கண் பண்புத்
தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

* அன்னம் மெல் கடை - அன்னமாகிய மெல்லிய கடைவினையும், நாமும்
ஆம்பல் - தாமும் ஆம்பலும், நாமும் தோன்றிய எனப்பொருள் கொள்ளினு
ம் அடையும் “மரகதமணிக் கயத்தங்களுறிய-அழனிற் பொன்னிதழாயிரம்
விரித்தென” எனக் கதைபிற் கூறுதலால், தேம் பொதி நறு விரை தாமரை-
தேனிறைந்த நல்ல வாசத்தையுடைய தாமரைபு மாகிய, செவ்வாய் - செவந்
தவாயினையும், தண் அறல் கூந்தல் - குளிர்த்த கருமணலாகிய கூந்தலினையுமு
டைய, கல் நீர் பொய்கை - கல்லநீர் மயமாகிய பொய்கை யென்பவன், பாண்
வாய் வண்டு - பாணராக வரய்ந்த வண்டிகள் * நேர் திறம் பாட - புற நீர்
மைபென்னுந் திறத்தாற் பள்ளி யெழுச்சிபாட, புற நீர்மை பாலைப் பண்ணி
ன் திறம் ஐந்தனுள் ஒன்று, காண் வருகுவளை கண் மலர்விழிப்பு - காட்சிக்கி

னிய சுவையாகிய கண் மலரை விழியா நிற்கவும், பொய்கை கண் மலர்விழிப்பன்முடிக்க புன் வாய் முரசம் ஒடு - புன்னொலியாகிய முரசுடனே, வாய் இடவாகு பெயர். பொறி மயிர் வாரணம் - புள்ளியையுடைய மயிர்களையுடைய கோழியும், அத்து வேண்டா வழிச்சாரியை. முன் வாய் சங்கம் - முன் போலும் கூர்த்த வாயையுடைய சங்கமும், முறை முறை ஆர்ப்பு - தத் தமக் குரிய முறையினின் றொலிக்க, உரவு நீர் பாப்பின் ஊர் - கடல் போலும் பாப்பினையும் ஒலியினையு முடைய ஊரை, துயில் எடுப்பி - நித்திரையினின்றும் நீக்கி, பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனால் வருதலால் துயிலெடுப்பி என்றார். இரவுதலை பெயரும் வைகறைகாலும் - இருள் இவ்விடத்தினின்று நீங்கும் வைகறை யாமமளவும், அரை இருள் யாமத்து உம் - அரை யிருளினும் ஓர் யாமத்தினும், பகல் உம் - மறறையரையாமத்தினும், பகல்

* நேர் திறம் “தக்கார் கணேர்திறம் காந்தாரம் பஞ்சமமே - துக்கங்கழிசேர் பாரகமே - மிக்கதிறம் - காந்தார மென்றைந்தும் பாலித்திற மென்றார் - பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து”

100

சிலப்பதிகாரம்

பகுத்தல். தஞ்சான் - நித்திரை செய்யாலும், வினைமுற்றெச்சம். வினை மலர்வானி ஒடு கடும்புவில் ஏந்தி - மணத்தையுடைய மலரம்ளையும் கடும்பு வில்லையும் ஏந்தி, வெல் மகரம் கொடி மைந்தன் - வெல்லுதற்குரிய மீனக் கொடியையுடைய காமன், திரி தரும் - திரிதலால், நகரம்நனி காவல் கிறந்தது - இந்நகரம் மிகவுங் காவலாற் கிறந்திருந்தது - எ-று.

இரவுத்தலை “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப் புறநடைபால் வல்லெழுத்து மிக்கது. “தடவுத்தரை” என வருதலுங் காண்க. ஆர்ப்பு என்னும் வினையெச்சம் பெயரும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், எடுப்பி ஏந்தி என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் திரிதரும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் காவல் என்னும் பெயராயுந் கொ

கூடினார்பானிழலாய்க் கூடார்பால்வெய்யதாய்க்
காவலன்வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே—பூவலரின்
மாதவிக்குங்கண்ணகிக்கும் வானூர்மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங்கங்குற் பொழுது.

(இ-ள்.) கூடினார் பால் - தன்னை யடைந்தாரிடத்து, நிழல் ஆய் - தண்
ணிதாகியும், கூடார் பால் - தன்னை யடையாரிடத்து வெய்யது ஆய் - வெய்
யதாகியும் (நின்ற) காவலன் - கரிகாற் பெரு வளவனது, வெண்குடைபோ
ல் - வெண்கொற்றக்குடைபோல, பூஅலர்இல் (புணர்தலால்) உலகின்கண்
(அபலார் பழிக்கும்பழிச்சொல் இல்லாத) மாதவிசூழம் - மாதவியிடத்தும்,
பூ அலர்இன் (பிரிதலால்) உலகின்கண் (அபலவர்பழிக்கும் பழிச்சொல்லையு
டைய) கண்ணகிசூழம் - கண்ணகியாரிடத்தும், வான் ஊர்மதிவிரிந்து - ஆ
காயத்தில் தவமுஞ் சந்திரனது நிலவுவிரிந்து, போது அவிழ்க்கும் - போதுகூ
லரச்செய்யும், கங்குல்பொழுது-இராப்போதானது, காட்டிற்று (தன்மையைய
யும் வெம்மையையும் அவ்விருவர்பாலும்) காட்டியது—எ-று.

போதுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுமலர் - உவமைக்கும் பொருளுக்கும்
ஒற்றுமை யுண்மைபால் உவமையின் ரெறுழிலைப்பொருட்டுங்கொள்க. இடத்
தினிகழ்பொருளின் ரெறுழிலை இடத்தின்மேலேற்றி மதிவிரிந்து என்றார். அ
விழ்க்கும் என்னும் பிறவினைப் பெயரொச்சம் கங்குற்பொழுது என்னும் கால
ப்பெயரோடு முடிந்தது. உம்மை தொக்குகின்ற ஆய் என்னும் வினையெச்ச
ங்கள் தனித்தனியாய், சொல்லெச்சமாய்நின்ற நின்றஎன்னும் பெயரொச்சத்
தையும், அவ்வெச்சம் வெண்குடை என்னும் வினைமுதற்பொருளையுங் கொ
ண்டன.

ரு-ஆவது இந்திரன்விழவொடுத்தகாதை.

இந்திரனுக்கு விழவை நகரின் கண் ணெடுத்த கதையையுடையது. எனவே;—
இந்திரன் எடுத்த நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், விழவு
எடுத்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஊர் எடுத்த
வழாம்வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், எடுத்தகாதை பெயரெச்சத்
தொடர்; ஆகவே ஐந்துசொல் நான்கு சந்தியாகக்கொள்க. இந்திரவி
ழவு எனவரின் உயர்திணை யீறுகெட்டு நின்றதெனக்கொள்க.

இதவும் அது.

அலைநீராடை மலைமுலையாகத்—தாரப்பேரியாற்று மாரிக்கூந்தல்—கண்
ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடத்தை—புதையிருட்படாம் போகநீக்கி—உதை
யமால்வரை யுச்சிதோன்றி—உலகுவிளங்கவிரொளி மலர்க்கிர்பரப்பி—வே
யாமாடமும் வியன்கலனிருக்கையும் — மான்கட்காலதர் மாளிகையிடங்களு
ம்—கயவாய்மருங்கிற் காண்போர்த்தடுக்கும்—பயனறவறியா யவனிருக்கை
யும்—கலந்தருதிருவிற் புலம்பெயர்மாக்கன்—கலந்திருந்துறையு மிலங்குநீர்வ
ரைப்பும்—வண்ணமுஞ்சண்ணமும் தண்ணறுஞ்சாந்தமும் — பூவும்புகையு
மேவியுலிரையும்—பகர்வநர்திரிதரு நகரவீதியும்—பட்டினமயிரினும் பருத்தி
நூலினும்—கட்டுநுண்வினைக்கா ருகரிருக்கையும்—ஆரமுமெலும் தூசுந்துதி
ரும்—மாசறுமுத்து மணியும்பொன்னும்—அருங்கலவெறுக்கைபோ டளந்து
கடையறியா—வளந்தலைமயங்கிய னனந்தலைமறுகும்—பரல்வேறுதெரிந்த ப

குதிப்பண்டமொடு—கூலங்குவித்த கூலவீதியும்—காழியர்கூலியர் கண்ணொ
டையாட்டியர்—மீன்விலைப்பாதவர் வெள்ளாப்புப்பகருநர்—பாசவர்வாசவர்
மைந்திணவிலைஞரோ—டோசுநர்செறிந்த வுண்மலியிருக்கையும்—கஞ்சகார
ருஞ் செம்பின்செய்ஞ்ஞரும்—மரங்கொற்சுருங்குந்—கைக்கொல்லரும்—க
ண்ணுள்வினைஞரு மண்ணீட்டாளரும்—பொன்செய்புலவரு நன்கலந்தருநரு
ம்—துன்னகாரருந் தோலின்றுன்னரும்—கிழியினுங்கிடையினுந் தொழில்ப
லபெருக்கிப்—பழுதில்செய்வீனப் பால்கெழுமாக்களும்—குழலினும்பாழி
னுந் குரன்முதலேழும்—வழுலின் நிசைத்து வழித்திறங்காட்டும்—அரும்பெ
றன்மரபிற் பெரும்பாணிருக்கையும்—சிறுகுறுங்கைவினைப் பிறவினையாள்
ரொடு—மறுவின் நிவினங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமும்—கோவியன்வீதியுந் கொடி
த்தேர்வீதியும்—பீடிகைத்தெருவும் பெருங்குடிவணிகர் — மாடமறுகும்றை
யோரிருக்கையும்—வீழ்குடியுழுவொடு விளங்கியகொள்கை—ஆயுள்வேதருந்
காலக்கணிதரும்—பால்வகைதெரிந்த பன்முறையிருக்கையும்—திருமணிகுயி
ற்றுநர் சிறந்தகொள்கையோ—டணிவளைபோழுநர் தம்பெருவீதியும்—சூதர்
மாகதர் வேதாளிகொடு—நாழிகைக்கணக்கார்-நலம்பெறுகண்ணுள்—காவ
ற்கணிகைய ராடற்சூத்தியர்—பூவிலைமடந்தைய ரேவற்சிலதியர்—பயிரொழி
ற்குயிலுவர் பன்முறைக்கருவியர்—நகைவேழம்பொடு வகைதெரியிருக்கை

ருஉ

சிலப்பதிகாரம்

யும்—கடும்பரிகடவுநர் களிற்றின்பாகர்—நெடுந்தேருருநர் கடுங்கண்மறவர்—
இருந்துபுறஞ்சுற்றிய பெரும்பாயிருக்கையும்—பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோ
ர்பல்கிய—பாடல்சாஸ்திறப்பிற் பட்டினப்பாக்கமும்—இருபெருவேந்தர் மு
னைவிடம்போல—இருபாற்பகுதியி னிடைநிலமாகக்—கடைகால்யாத்தமிடை

மரச்சோலை—கொடுப்போரோதையும் கொள்வோரோதையும்—நடுக்கின்றி
நிலை இயநாளங்காடியிற்—சித்திரைசித்திரைத் திங்கள்சேர்ந்தென—வெற்றி
வேன்மன்னற் குற்றதையொழிக்கெனத் — தேவர்கோமா னேவலிற்போந்
த—காவற்பூதத்துக் கடைகெழுபீடிகை—புழுக்கலுநொலையலும் விழுக்குடை

மடையும்—பூவும்புகையும் பொங்கலுஞ்சொரிந்து — துணங்கையர்குரவைய
 ரணங்கெழுந்தாடிப்—பெருநிலமன்னந் கிருநிலமடங்கலும்—பெயுப்பிணியும்
 பகையுநீங்கி—வெயும்வண்ணுஞ் சரக்கென்வாழ்த்தி—மாதர்க்கோலத்துவவவை
 யினுறாக்கு—முதிரப்பெண்டி ரோதையிற்பெயர்—மருவூர்மருங்கின் மறங்
 கொள்வீரரும்—பட்டினமருங்கிற் படைகெழுமாக்களும் — முந்தச்சென்று
 முழுப்பலிபீடனை—வெந்திறன்மன்னற்குற்றதையொழிக்கெனப்—பலிக்கொ
 டைபுரிந்தோர் வலிக்குவரம்பாகெனக்—கல்லுமிழ்கவணினர் கழிப்பிணிக்க
 றைத்தோம்—பல்வேற்பரப்பினர் மெய்யுறத்தீண்டி—ஆர்த்துக்களங்கொண்
 டோராரமாமுவத்துச்—சூர்த்துக்கடைசெவந்த சுடுநோக்குக்கருந்தலை—வெற்
 றிவேந்தன் கொற்றங்கொள்கென—நற்பலிபீடனை நலங்கொளவைத்தாம்—
 குயிர்ப்பலியுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து—மயிர்க்கண்முரசொடுவான்பலி
 யூட்டி—இருநிலமருங்கிற்பொருநரைப்பெறுஅச்—செருவெங்காதலிற்றிருமா
 ல்வளவன்—வாளுங்குடைபு மயிர்க்கண்முரசும் — நானொடுபெயர்த்து நண்
 னார்ப்பெறுகலிம்—மண்ணகமுருங்கினென்வலிகெழுதோளெனப்—புண்ணி
 யதிசைமுகம் போகியவர்க்காள்—அசைவிலுக்கத்து நசைபிறக்கொழியப்—ப
 கைவிளக்கியதிப் பயங்கெழுமலையென்—இமையோருறையுஞ் சிமையப்பிடர்
 த்தலைக்—கொடுவரியேற்றிக் கொள்ளையிற்பெயர்வோற்கு—மாரீர்வேலிவச்
 சிரநன்னாட்டுக்—கோணிறைகொடுத்த கொற்றப்பந்தரும் — மகதான்னாட்டு
 வாள்வயவேந்தன் — பகைப்புறத்துக்கொடுத்த பட்டிமன்னடபமும்—அவந்தி
 வேந்தனும் வந்தனன்கொடுத்த — நிவந்தோங்குமரபிற் றோரணவாயிலும்—
 பொன்னினுமணியினும் புனைந்தனவாயினும்—துண்வினைக்கம்மியர் காணும்
 ரபின்—துயர்நீங்குகிறப்பிற் றெல்லோருதவிக்கு—மயன்விதித்துக்கொடுத்தம
 ரபின்வாயினும்—ஒருங்குடன்புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோரோத்தும்—அரும்பெற
 ன்மரபின் மண்டபமன்றியும்—வம்பமாக்கடம் பெயர்பொறித்துக் — கண்
 ணெழுத்துப்படுத்தவெண்ணுப்பலபொதி—கடைமுகவாயிலங் கருந்தாழ்க்கா
 வலும்—உடையோர்காவலுமொரீஇயதாகிக்—கட்பொருளொளிற் கடுப்பத்த
 லையேற்றிக்—கொட்டினல்லது கொடுத்தலினீயா—துன்னார்பணிக்கும் வெ
 ள்ளினிடமன்றமும்—கடனுக்குறளு மூமுஞ்செவிடும்—அழகுமெய்யாளரு மு
 முகினரடிப்—பழுதில்காட்சி நன்னிறம்பெற்று—வலஞ்செயர்க்கழியு மிலஞ்

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

௫௩

சிமன்றமும்—வஞ்சமுண்டு மயற்பகையற்றோர்—நஞ்சமுண்டு நடுங்குதுயருற்
றோர்—அழல்வாய்நாகத் தாரொயிறமுந்தினர் — கழல்கட்கூனி கடுவைப்பட்
டோர்—சுழுவவந்து

தொழுத்துயர்நீங்கும்—நிழல்காணெடுங்க னின்றமன்றமு
ம்—தவமறைந்தொழுகுந் தன்மையிலாளர்—அவமறைந்தொழுகு மலவைப்
பெண்டிர்—அறைபோகமைச்சர் பிறர்மனைநயப்போர் — பொய்க்கரியாளர்
புறங்குற்றாளரென்—கைக்கொள்பாசத்துக்

கைப்படுவாரெனக்—காதநான் குங்

கடுங்குரலெடுப்பிப்—பூதம்புடைத்துணும் பூதசதுக்கமும்

—அரசுகோல்

கோடினு மறங்கு றவையத்—துணாதுல்கோடி பொருதிறம்பற்றினும் — ா
வொடுமலிலாது ளவைநீருத்துப் -- பாவையின்றமூதம் பாவைமன்றமும் —
மெய்வகையுணர்ந்த விழுமியோரோத்தும்—ஐவகைமன்றத் தரும்பலியுநீஇ—
வச்சிரக்கோட்டத்து மணங்கெழுமுரசும் — கச்சயர்னைப் பிடர்த்தலையேற்
றி—வால்வெண்களிற்றரசு வழங்கியகோட்டத்துக்—கால்கோள்விழவின் க
டைநிலைசாற்றி—மங்கலநெடுங்கொடி வானுறவெடுத்து—மரகதழனிபொடி

வியரங்குயிற்றிய—பவனத்திரள்காற் பசும்பொன்வேதிகை—நெடுநிலைமாடக்
கடைமுகத்தியாங்கணுங்—கிம்புரிப்பகுவாய்க் கிளர்முத்தொழுக்கத்து—மங்க
லம்பொறுத்த மகரவாசிகைத்—தோரணநிலைய தோமறுபசும்பொற்—பூர
ணகும்புத்துப் பெர்விந்தபாலிகை — பாவைவிளக்கிற் பசும்பொற்படாத்தை
த்—தூமயிர்க்கவரி சுந்தாச்சுண்ணத்து — மேயிவ்கொண்கை வீதியிற்செறித்
தாய்—கைப்பெருங்குழுவு மென் பெயராயும்—அரசுமாரும் பாதகுமா
ரரும்—கவர்பரிப்புரலியர் களிற்றிள்ளொருகுதியர் — இவர்பரித்தேரின் ரியைந்

தொருங்கெனடி — அரசுமேம்படி இயக்கிலைமருங்கின் — உரைசான்மன்னன்
கொற்றங்கொள்கென — மாயிருஞரலத்து மன்னுயிர்க்கரும் — ஆயிரத்தோ
ரொட்டரசுதலைக்கொண்ட — தண்ணறுங்காலிரித் தாதுமலிபெருந்துறைப் —
புண்ணியன்னைர் பொற்குடத்தேந்தி — மண்ணகமருள வானகம்வியப்ப — வி
ண்ணவர்தலைவனை விழுநீராட்டிப் — பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்கோயிலு
ம் — அறுமுகச்செவ்வே ள்ளனிதிகழ்கோயிலும் — வால்வளைமேனி வரலியோ
ன்கோயிலும் — நீலமேனி நெடியோன்கோயிலும் — மாலைவெண்குடை மன்
னவன்கோயிலும் — மாமுதுமுதல்வன் வாய்மையின்வழி அ — நான்மறைமாயி
ந் — நீமுறையொருபால் — நால்வகைத்தேவரு மூவாறுகணங்களும் — பால்வ
கைதெரிந்த பருதித்தோற்றத்து — வேறுவேறுகடவுளர் சாதுசிறந்தொருபா
ல் — அறவோர்பள்ளி யறனோன்படையும் — புறநிலைக்கோட்டத்துப் புண்ணிய
த்தானமுந் — துறவோருரைக்குஞ் செயல்சிறந்தொருபால் — கொடித்தேர்வே
ந்தனெடு கூடாமன்னர் — அடித்தளைநீக்கு மருள்சிறந்தொருபால் — கண்ணு
ளாளர் கருவிக்குயிலுவர் — பண்ணியாழ்ப்புலவர் பாடற்பாணரோ — டெண்
ணருஞ்சிறப்பி னிசைசிறந்தொருபால் — முழவுகண்ணி லாதமுடுக்கரும்லீ
தியும் — விழவுக்கனிசிறத் தவியலுளாங்கட் — காத்தகொழுநனைப் பிரிந்தலொய்
தா — மாதர்க்கொடுங்குழை மாதவிதனோ — டில்வளர்முல்லை மல்லிகைமயி

ருச

சிலப்பதிகாரம்

லை — தாழிருவளையொடு தண்செங்கழநீர் — பயல்பூங்கோதை பிணையலிற்
பொலிந்து — காமக்களிமகிழ் வெய்திக்காமர் — பூம்பொதிரறுவினாப் பொழி
லாட்டயர்ந்து — நான்மகிழிருக்கை நாளங்காடிப் — பூமலிகாணத்துப் புதுமண
ம்புகுஞ் — புகையஞ்சாந்தம் புலராதுசிறந்த — நகையாடாயத்து நன்மொழி
தினைத்துக் — குரல்வாய்ப்பாணரொடு நகர்ப்பாதரொடின் — திரிதருமயிற் கோ
வலன்போல — இனிவாய்வண்டினெடு டின்னிளவேனிலொடு — மலையமாருதந்
திரிதருமறுகிற் — கருமுகிற்சுமந்து குறுமுயலொழித்தாங் — கிருக்குங்கடலோ
டிடைக்குமிழெழுதி — அங்கண்வானத் தாவுப்பகையஞ்சித் — திங்கண்மீண்டு
திரிதருந், கொல்லென — நீர்வாய்த்திங்க ணீணிலத்தயிர்தின் — சீர்வாங்கத்துவலை

த்திருநீர்மாந்தி—மீனேற்றுக்கொடியோன் மெய்பெறவளர்த்த — வானவல்லி
 வருதலுமுண்டிகொல்—இருநிலமன்னற்குப் பெருவளங்காட்டத் — திருமகன்பு
 குந்திச் செழும்பதியாமென — எரிநிறத்திலவ முல்லையன்றியும் — கருநெடுங்
 குவளையுங் குமிழும்பூத்தாந்—குள்வரிக்கோலத் துறுதுணைதேடிச் — கள்ளக்க
 மல்லந்திரிதலு முண்டிகொல் — மன்னவன்செங்கோன் மறுத்தலஞ்சிப் — பல்லு
 யிப்பருகும் பருவாய்க்குற்றம்—ஆண்மையிற்றிரிந்துதன்னருந்தொழிநிரிபா
 து—நாணுடைக்கோலத்து நகைமுகங்கோட்டிப் — பண்மொழிநரம்பிற் றிவ
 விபாழ்மிறுத்திப் — பெண்வயிற்றிரியும் பெற்றியுமுண்டிகொல் — உருவிலா
 ள் நொருபெருஞ்சேனை—இகலமராட்டிய ரொதிரின்னறுவிலங்கியவர் — எழுது
 வரிக்கோலமு முழுமெயுமுறிதி — விருந்தொடுபுக்க பெருந்தோட்கணவருட்
 ன்—உறைவுமீஇ பொழுக்கொடுபுணர்ந்த — வடமீன்கற்பின் மனையுறைமக
 ளிர்—மரதர்வாணமுசத்து மணித்தோட்டுக்குவளைப் — போதுபுறங்கொடுத்த
 ப் போகியசெங்கடை — விருந்திற்றீர்த்தில தாயின்பாவதும் — மருந்துந்தருங்
 கொலிம் மாநிலவரைப்பெனக் — கையற்றுநடுங்கு நல்வினைநடுநாள் — உள்ளக
 நறுந்தா தகநிறைநிறைந்து—கள்ளுகடுங்குங் கழுநீர்போலக் — கண்ணிகருங்
 கணு மாதவிசெங்கணும்—உண்ணிறைகாந்தத் தொளித்துநீருகுத்தன — எண்
 ணுமுறையிடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தன — விண்ணவர்கோமான் விழவு
 நான்கத்தென.

(இ-ள்.) அலை நீர் ஆடை - கடலாகிய ஆடையினையும்; மலை முலை-பொ
 தியம் இமையம் என்னும் முலை களையும்; ஆகத்து பேர் பாறு ஆரம் (அம் மு
 லைகளையுடைய) மார்பின் கண் பெரிய ஆளுகிய முத்து வடத்தையும், மாரி
 கூந்தல் - மேகமாகிய கூந்தலையுமுடைய, கண் அகன் பரப்பின் மண்ணகம்
 மடந்தை - இடமகன்ற பரப்பினையுடைய (தலைவனையிழந்த) பூதேவி, புதை
 இருள் படாம் போக நீக்கி - (பசுத்துபனித்து) போர்த்த இருளாகிய போர்
 வை கழிய (தனது கதிராகிய காத்தால்) கழித்து, உலகு விளங்கு அவிர் ஒளி -
 உலகு விளங்குதற்குக் காரணமாக விளங்குஞ் சூரியன், மால் உதையம் வரை
 உச்சி தோன்றி - பெரிய உதையகிரியின் முகட்டில் தோன்றி, மலர் கதிர் பா
 ப்பி - விரிந்த கிரணத்தைப் பரப்பா நிற்ப;

ஒளி சூரியன். ஒளி என்னது உலகு விளங் கவிஞரளி என்றமையால் கரி
காற் பெரு வளவன் மரபுயர்ச்சிகூறிய வாரூயிற்று. மலை சாதி ஒருமை. பர
ப்பி வினையெச்சத் திரிபு. நீக்கி. தோன்றி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்ற
னை யொன்று கொண்டு பரப்ப என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு
முடிந்தன.

வேயா மாடம்உம் வியன் கலன் இருக்கைஉம் - சிலா முற்றங்களும் வே
று பாடுகளையுடைய ஆபரணங்களை வைத்த அறைகளும், வேயா மாடம் வே
ய்தலில்லாத மாடம். மான் கண் கால்தர் மாளிகை இடங்கள்உம்-மான் கண்
போலுங் கண்களையுடைய சாரங்களையுடைய மாட மாளிகை யிடங்களும்,
கால் அதர் காற்று வரும் வழி. கயவாய் மருங்கு இல்-காவிரிப்பூம் பட்டினத்தி
ன்பக்கத்தில், புகார்கழிமுகத்துள்ளது ஆதலால் கயவாய்என்றார். காண் போர்
தடுக்கும்-காண்பவர்(கண்கள் தம்மேற்செல்லாமல்)தடைசெய்யும், பயன் அற
அறியாயவனார் இருக்கைஉம்-பயன் தொலைதல நியாத மிலேச்சரிருக்கும் இடங்
களும், கலம் தரு திருவில் புலம்பெயர்மாக்கள்-மாக்கலங்கள்தரும்செல்வத்தின்
பொருட்டால் (தாம் பிறந்த) இடத்தினின்று பெயர்ந்த பிறதேசத்தர் பலரும்-
கலந்து இருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைப்புஉம் - (ஒரு நிலத்தாசைப்போ
ல) கலந்து நெருங்கி யிருக்கும் விளங்கிய கடற்கரையிருப்பும், வண்ணம்உம்
சுண்ணம்உம் தண்ணறு சாந்தம்உம்-தொய்யிறகுழம்பும் பூச்சுண்ணமும் குளி
ர்ந்த நறிய சந்தனக்கூட்டும், பூவும் புகையுமேவிய + விரையும்-விடுபூ தொ
டைப்பூ கட்டுப்பூ முதலிய பூவின் வகையும், அறுவகைப்புகை யறுப்புகளும்
பொருந்திய ஐவகைவாசனை யறுப்புகளும், பகர்வார் திரிதரும் நகரவீதிஉம்-
(ஆகியவிவற்றைமாடங்களும் இருக்கைகளும் இடங்களும்நாடி)விற்பவர்கள்
திரிதாராநீன்றக்கரத்தெருவுகளும், பட்டினம்உம் மயிரின்உம் பருத்திதூலின்உம்-
பட்டுதூலாலும் மெல்லியமயிராலும் பருத்திதூலாலும், துண் வினைகட்டும் கா
ருகர் இருக்கைஉம் - துண்ணிய தொழிலை, (உணியால்) பொருத்தும் சாலியர்
இருக்கைகளும், ஆரம்உம் அகில்உம் தூசுஉம் துகில்உம்-சந்தனக்கட்டையும் அ
கிற்கட்டையும் பட்டாடையும் பவளமும், மாசு அறு முத்துஉம் மணிஉம்
பொன்உம் - குற்றமற்ற முத்துகளும் அவையொழிந்த இரத்திரங்களும்
பொற் கட்டிகளும், வெறுக்கை அருங்கலம் ஓடு அளந்துகடை அறியாவனம்
பொற்பணிகளோ டிலுற்றை யளவுசெய் தெண்ணிக்கரை காணற்கரிய வள
ங்கள், தலை மயங்கிய நளந்தலை மறுகுஉம் - இடங்கள் தோறுமயங்கிக் கிட

க்கின்ற நனந்தலையையுடைய வீதிகளும், நனந்தலை நடு. பால் வேறு தெரிந்த பண்டம் பகுதி ஒடு-பகுதி வேறுபடப்பிரித்த முதினா முதலியபண்டப் பகுதிகளோடு, கூலம் குவித்தகூல வீதிஉம் - நெல் முதலிய எண்வகைக் கூலமுங் குவித்து விற்குங்கூலக் கடைத்தெருக்களும், கூலம் எண் வகைத்து அதனைப் பதிகத்திற் காண்க, பலசரக்கு என்பாரும் உளர், பதினெண்கூலம் என்பார்க்கு

† கொட்டந்தருக்கந் தகரம்விலாரம் - ஒட்டியவைத்தும் விலா.

ஞசு

சிலப்பதிகாரம்

த்த நூலார். அவைஆவன “எள்ளுக்கொள்ளுபயறுமுந்தவரை - கடலைதுவ
ரைமொச்சையென்றும் - குடனியை முதினாக்கூலத்துணவே” அவற்றோடு
கூட்டிப் பதினாறுதல்காண்க.

காழியர் கூவியர் கள்ளொடை பாட்டியர் - பிட்டு வாணிபரும் அப்ப
வாணிபரும் கள்விற்கும் வலைச்சிபரும், கொடை விற்தல், நெர்டு பகுதி. கா
ழியர் வண்ணருமாம், மீன்விலைப்பாதவர் வெள் உப்புப்பதருநர் - மீன்விற்கு
ம் பட்டினவரும் வெள்ளிய உப்புவிற்கும் உமணரும், பாசவர் வாசவர் மை
ரிண விலைஞர் ஒடு - கயிறு விற்போரும் ஐந்து வாசம் விற்போரும் ஆட்டு
வாணிபரோடு, “தக்கோலம் தீம்பூ தகைசாலி லவங்கம்-கற்பூரஞ் சாதியோ
டைந்து.” பாசவர் இலையமுதி வோருமாம், வாசவர் பச்சிறைச்சி விற்போ
ரும் சூட்டிறைச்சி விற்போரும் ஆம், ஓச நர் செறிந்த ஊன்மலி இருக்கை
உம்-எண்ணெய் வாணிபரும் (ஆகிய இவர்கள்) நெருங்கிய ஊன் மிக்க இந்
க்கைகளும், ஓச நர் ஆட்டுவாணிபரும் ஆம், கஞ்ச தாரர்உம் செம்பு செப்
புஞ்ஞர்உம் - வெண் கலக்கன்னாரும் செப்புக்கொட்டிகளும், மரம் கொல் தச்
சர்உம் † கருவகை கொல்லர்உம் - மரத்தைவெட்டிந் தச்சரும் வன் ரொழிலை
யுடைய கொல்லரும், கண்ணுள் விளைஞர்உம் மண்ணீட்டாளர்உம்-விசித்
திரகாரிகளும் சுதையாற் பாவைசெய்வோரும், மண்ணீட்டாளர் குபவரும்

ஆம். பொன் செய புலவர் உம் நன் கலம் தருநர் உம் - உருக்குத்தட்டாரும் இரத்திபப் பணிசெய்வோரும், துன்னகாரர் உம் தோவின் துன்னர் உம் - சிப்பியரும் உறை காரரும், கிழியின் உம் கிடையின் உம் பல தொழில் பெருக்கி - படத்திலும் நெட்டியிலும் பலவகைப்பட்ட தொழில்களைக்காட்டி, பழுது இல் செய்வினை பால் கெழு மரக்கன் உம் - குற்றமற்ற கைத்தொழில்களால் வேறுபட்ட இயல்பினை யுடையவரும், பலவகைப்பட்ட தொழில் படத்தில் இயங்கியற் பொருள் நிலையியற் பொருள்களி னுருவங்களை யெழுதுதல், நெட்டியார் பூக்கொத்து முதலியன செய்தல், குழலின் உம் பாழின் உம் - மூவகைத் துளைக்கருவி யாலும் நால்வகை நரப்புக் கருவியாலும், குரல் முதல் ஏழ் உம் வழிதிறம் வழுவு இன்று இசைத்து காட்டும் - குரல் முதலாகிய ஏழிசையினையும் (அவற்றின்) வழிகின்ற (பண்களுக்கு இன்றி அமையாத) மூவேழு திறத்தையும் குற்ற மில்லாம விசைத்துக்காட்ட வல்ல, அரும் பெறல் மரபின் பெரும் பரண் இருக்கை உம் - பெறுதற்கரிய இசை மாபையறிந்த குழலர் பாணராகிய பெரிய இசை காரர் இருக்கும் இடங்களும், சிறுகை குறுவினை பிறவினையாளர் ஒடு - ஒழுக்கத்திற் சிறியாராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச் செய்ததனால் வரும் பொருளை (உண்ணும்) கை வினையாளரோடு, கை ஒழுக்கம் - மறுவு இன்றி விளங்கிய மருவூர்ப் பாக்கம் உம் - (யவனர் முதல் பெரும்பாணீறு யுள்ளாரோடு குற்ற மில்லாமல் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமும்;

† கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன் பணித்தொழிலினுங் கன்றிய தொழின்மை கருங்கை யெனப்படும்.

இந்திரன் விழுவூரெடுத்தகாதை.

கோவியன் வீதி உம் கொடிதேர் வீதி உம் - அரசர்களுடைய பெரிய தெருக்களும் கொடி கட்டிய தேரோடும் வீழா வீதியும், கோவியன் வீதி சென்றி வெளி-என்பாரும் உளர். பீழகை தெருவு உம் - கடைத்தெருவும், பெருங்குடி வணிகர் மாடம் மறுகு உம் - பெரிய குடிப்பிறப்பினை யுடைய வணிகரது மாடங்கள் (கொருங்கிய) வீதியும், மறையோர் இருக்கை உம் - அந்தணர்க் விருக்கும் இடங்களும், வீழ் குடி - (பலரும்) வீறும்புங் குடிகளும், உழுவர் ஒடி - உழுவர்களோடு, ஆயுள் வேதர் உம் கால கணிதர் உம் - மருத்துவ தூலோரும் சோதிட தூலோரும், பால் வகை தெரிந்த பல் முறை இருக்கை உம் - வேறு வேறுவகை படத்தெரிந்த பல முறைகளோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும், வீழ் குடி காணியாளர். திருமணி குயிற்று நீர் - அழகியமுத்துக் கோப்பவரும், சிறந்த கொண்கை ஒடி அணி வளை போழுவர் - தமக்குரிய சிறந்த கொண்கையால் அழகிய சங்கினை யறுப்பவரும், தம் பெரு வீதி உம் - (ஆகிய) இவர்களது பெரிய தெருவும், சூதர் மாகதர் வே தாளிகர் ஒடி - நின் தேத்துவாரும் இருந்தேத்துவாரும் ஸைதாளி யாடுவோரும் (ஆகிய) இவர்களோடு, நாழிகைக்கணக்கர் (அரசர்க்கு) சென்ற நாழிகை கவிசொல்லுவோரும், நாழிகை வட்டி விடுவாரும் ஆம். "சூதரோத்தமாகதர் துவல் - வேதாளிகரோடு நாழிகையிசைப்ப" என்றார்பிறநம். * நலம்பெறுகண்ணுளர் - நன்மைபொருந்திய சாந்திக் கூத்தரும், மதவகர் என்பாரும் உளர். காவல்கணிகையர் - கணக்கூத்திகளும், ஆடல் கூத்தியர் - அகக்கூத்தாடும் பதியிலாரும், பூவிலைமடந்தையர் - அற்றைப் பரிசுங்கொள்வாரும், ஏவல்சிலதியர் - மடைப்பள்ளிவேலைசெய்யும்பெண்களும், அடியாரும் ஆம். பயில் தொழில் குயிலுவர் - தோற்கருவித் தொழில்பயின்றிசைப்போரும், பல்முறைகருவியர் - பலவகைப்பட்ட யாழ்முதலிய நரம்புக் கருவியுடையவர்களும், படைக்கும் உற்சவத்துக்குங் கொட்டிவோர் எனினும் அமையும். நகைவேழம்பர் ஒடி வகைதெரி இருக்கை உம் - சிரிக்கும் பரியாசகரோடு (சூதர்முதல் வேழம்பரிறுதியாக) பகுதி தெரிந்த இருப்பிடங்களும், கடுப்பரி தடவுநர் களிற்றின்பாகர் - கடிய வேகத்தையுடைய குதிரைகளை நடத்துவேராகிய அச்சவவாதியரும் பாணிய்பாகரும், கடி, தடி என்னும் உரிச்சொல்லின் திரிபு. நெடுந்தேர் ஊருநர் கடுங்கண்முறவர் - நெடிய தேரையுடையவர்களும் கோபம் பொருந்திய கண்களையுடைய காலாட்படைத் தலைவரும், புறம் இருந்து சுற்றிய பெரும்புரய் இருக்கை உம் (அரசன் கோயிலின்) புறத்திருந்து சூழ்ந்த பெரிய பரவிய இருப்பிடங்களும், பீடுகெழு சிறப்பின் பெரியோர் பல்விட (கோவியன் வீதிமுதலாக இருக்கை)

ருப்பிடங்களையுடைய) பெருமை பமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரிபேரார் திர

* “வாசிகைவைத்து மனவேடனியணிந்து, பூசியசுண்ணமுகத்தெழுதி
ந் - தேசுடனே, ஏந்துசுடர்வாஸபிடித்திட மகனுக்குங்காஸிக்கும், சாங்கிக்
சுத்தாட்டத்தகும்”

ருஅ

சிலப்பதிகாரம்

ண்ட, பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினம் பாக்கம்உம் - பாடலில் கிறைந்த சிற
ப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமும்;

பெரு இருவேந்தர் முனையிடம்பேரல் - பெரிய இரண்டு வேந்தர்கள் போர்குறித்துவந்த பாசறை யிருப்புக்கு இடைப்பட்ட நிலம் போர்க்களம் ஆற்ற்பேரல், இருபால் பகுதி இன் இடைநிலம் - ஆக (முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமும் என) இரண்டு கூறுபட்ட மனாக்கு நிலம் ஆக, ஆக விளையெச்சத்திபிடி. கொடுப்போர் ஐதைமம் கொள்வோர் ஐதைமம் - கொடுப்பவர் ஆரவாரமும் வாங்குவோர் ஆரவாரமும், நடுக்கு இன்றி நிலைய - இடைபறாமல் நிலைபெற்ற, மிடை சோலை கடைமரம் கால் - (நிரைபட்ட) நெருங்கிய சோலைவீச்சண்ணுள்ள மரங்களே கால்களாக, கடைகால் யாத்த மிடைமரம் சோலை என்பதற்கு தூரால் இடப்பரப்பைத் தம்முட்படுத்திய நெருங்கிய மரங்களையுடைய சோலை குழந்தளணியும் அமைபும். யாத்த காள அங்காடி இல்கட்டப்பட்ட பல அங்காடியுள் கூடிய கடைத்தெருவில் (உள்ள) காள்ளின்றும் பண்புப் பெயர்ச்சொல் பன்மைமேல் நின்றது. வெற்றிவேல் மன்னற்கு - வெற்றிபொருந்திய. வேலையேந்திய முசுருந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு, உற்றதை ஒழிக்கஎன்-வரும் இடையூற்றைத் தவிர்க்கக்கடவாபென்று, தேவர் கோமான் எவலில் - தேவேந்திரன் எவதலால், போந்த (தேவருலகினின்றும்) வந்த, காவல் பூதத்து கடைகெழுபீடிகை (அவ்வரசன்) மெய்காக்கும் பூதத்தினது இடமகன்ற பலிபீடிகையின்கண்;

முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரன் தன்னகரத்துள்ள அமிரதன் கவர்த்தி பொருட்டுத் தன்மேற் போர்குறித்துவந்த அகராரோடு போர்செய்ய ஆற்றாமை மன்னுலகத்துள்ள முசுருந்தச்சக்கரவர்த்தியைத் தன்னாட்டிலிருத்தியோர் பூதத்தை யவனுக்குக் காவலாக்கி யுடைந்துபோக, அச்சக்கரவர்த்தியோடும் விடாது அகரர்கள் போர்செய்து தமது வலிகுன்றி இவனை வஞ்சகத்தாலல்லது போரில் வெல்லுதல் அரிதென்று கருதிக்காமாஸ்திரம் தொடுத்தார்கள்; அதனாற் சக்கரவர்த்தி கண்ணு மனமும் இருண்டு வசமற்று நிற்கலைப் பூதங்களோடு ஓர் மக்திரத்தை யுபதேசிக்க, அதனால் தெளிந்து அகரர்கள் உடைந்தோட வென்று சக்கரவர்த்தி நிற்கலைத் தேவேந்திரன் வந்துபார்த்து இவ்வகாரையெவ்வாறு வென்றுயென் வினவ, இப்பூதத்தால் வென்றேனென்ச் சக்கரவர்த்தி உறக்கேட்டுக்கிசுர்ந்து அப்பூதத்தைநோக்கி இவ்வரசனுக்கு நிலவுலகிறசென்று துணையாகெனவேவ அப்பூதம்வந்தது என்பது வரலாறு. முசுருந்தன் ஐரிகரம் பெருவளவன் மரபிவள்ளோன்.

“முன்னுளிந்திரன் - காவலுதித்துச் சேவலகொண்டெழுந்த - வேட்டை யமுதலிட்கெவ்முலோர் - இந்நகர்காப்போ ரியாபொனநினைதலும்-தாரகெழு

மாரபதந்நகலகடெனன் - உவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்த விப்பூதம் - நின்வழி
யாகென நீ இப்பெயரவழிக் - கடுவிகை யவனா கணங்கொண்டிண்டிப் -

இந்திரன்விழுவொடுத்தகாதை.

நுகு

பொருதுபோர் தொலைந்தன ராகிப்பெரிதழிந் - தாழ்ந்தனெஞ்சிற குழந்தனார்
 னீனத்த - வஞ்சமன்றிது வஞ்சகத்தல்லது - வேறலரிதெனத் தேறினார்தேறி-
 வளைத்துத்தொடுத்த வல்வாபம்பின் - அயின்முகங்கான்றவாரிருள் வெயிலோ-
 ன் - இருகணுமபுதையப் பாய்தலினொருகணும் - நெஞ்சங்காணுநிற்பநின்ற -
 வஞ்சம்பெயர்த்த மாப்பெரும்பூதம்” என்பதனாலும் உணர்க.

சித்தினாதிங்கள் சித்தினாசோர்ந்தென - சித்தினாமாதத்தில் பௌரணியில்
 சித்தினாநடசத்திரம்வர (அந்நாளில்) சோர்ந்தென வினையெச்சத்திரிபு.
 வலவையின் உரைக்கும் - நாளிலிகளைப்போல (வாய்சோர்ந்து) பேசும், மா-
 தர்கோலித்து (கண்டோர்) விரும்புங் கோலத்தையுடைய, முதிரப்பெண்டி-
 டிர் - மறக்குடிப்பெண்கள், புழுக்கல்லும் - அவரைதுவரை முதலியபண்டி-
 மும், நொலையல்லும் - அப்பவர்க்கமும், விழுக்கு உடைமடைஉம்-நிணத்தை
 யுடைய சோறும், பூ உம் புகை உம் - மலரும் நறுமபுகையும், பொங்கல்லும்-
 கள்ளும், பொங்கல் எனினும் அமையும். சொரிந்து - பெய்து, * துணங்கை
 யர் குரவைவர் - துணங்கைபரும் குரவையரும், அணங்கு எழுந்த ஆடி-தே-
 வரோறியாடி, பெருநிலம் மன்னற்கு - இடம்கன்ற வுலகினையாரும் கரிகாற்
 பெருவளவனுக்கு, இருநிலம் அடங்கல்லும் - பெரியநிலம் புகழ்ந்தும், பசி
 உம் பிணி உம் பகை உம் நீங்கி - பசியும் நோயும் உட்பகைநீங்கி, வசி
 உம் வளன் உம் சுரக்க என வாழ்த்தி - மழையும் வளங்களும் பெருகுத என
 வாழ்த்தி, வசி வசியம் எனினும் அமையும். துணையன் பெயர் - கொக்கரிப்
 போடே பெயராகிற்.

எழாம்வேற்றுமை யுருபின் பயனிலையாய் நின்ற சொரிந்து ஏறி ஆடி
 என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் பெயர் என்னும் வினையெச்சத்தி-
 ன் முதனிலைகொண்டன. முதிரப் பெண்டிர் அரசன் தோயில் அகப்பரி சார-
 ராகிய பெண்கள்.

முந்தசென்று (முந்தகாலத்தில் முக்குந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தாரும், தம்
 முன்) முந்த நெருங்கிப்போய், முழுபலிபிடிசை - தம்மைத்தாமே விதிப்பலி-
 யை (உண்ணும்) பிடிசையில், வெய்திறல் மன்னன்கு உற்றதை ஒழித்தன -
 வெய்ய வலிபையுடைய அவ்வரசனுக்கு உற்ற இடையூற்றை யொழிக்கக்கட-
 வாபென (பூதத்திற்குக்) கூறி, பலிகொடை புரிந்தோர் - பலிகொடுத்தோர்,
 வலிக்கு வரம்பு ஆக என (அப்பலிக்கும்) வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவாபெனக்
 கூறி, மருவூர் மருங்கின் மறம் கொள்வீரர் உம் (இக்காலத்தில்) மருவூரின்
 கண்ணுள்ள வெற்றிகொண்ட வீரரும், பட்டினம் மருவூர் படைகொழுமா-
 க்களும் - பட்டினத்தின் கண்ணுள்ள ஆயுதப்பரபடைபேந்திய மறவரும், கல்

உமிழ் கவணிநர் - தல்ல வீசங் கவணிநராய், தமிழ் பிணி கறை தேரல்-மிக

* துணங்கை "முடக்கியிருகை பழுப்புடையாற்றித்-தாடக்கிய நடை-
பது துணங்கையாகும்" குரவை கைகோத்தாடுங்கூத்து.

கூ0

சிலப்பதிகாரம்

வும் பிணித்தகரிய கேடகத்தோடு, பல் வேல் பரப்பினர் - பலவகைப்பட்ட வேலேந்திய பரப்பினராய், ஆர் அமர் அழுத்த - அரிய போர்களைப் பரப்பில், மெய் உறதிண்டி-தமது உடலை மிகவும் அருவருத்து, ஆர்த்துகளம்கொண்டோர் - ஆரவாசஞ்செய்து அப்போர்களைத்தக் கொண்டவீர், சூரத்து (உலகினரை) அச்சுறுத்து, கடைசெவந்த கடு நோக்கு - கடையிற் செவந்த சுடுதலைப்போலாக் கண்களைஉடைய, கருந்தலை (கிசையால்) கரிய தமது தலை, வெற்றவேந்தன் கொற்றம் கொள்க என-வெற்றியையுடைய சிகரத் பெருவளவன் விசயம்பெறக் கடவாடுவென்று பேசும்படி; நல் பலி பீடிகை * நலம்கொளவைத்து - நல்ல பலிபீடத்தில் நன்மைபெற (அரிந்து அத்தலை) வைத்து, ஆங்கு உயிர்பலிஉண்ணும் (வைத்த) அப்பொழுதே (அறுபட்ட, குறைபுடல்கள் தமக்கு வாயின்மைபால்) உயிர்ப்பலி கொடுத்தோம் உன்மின் (என்று) ¶ உருமுஞால் முழக்கத்து - இடிக்குரல்போல முழக்கத்தைபுடைய, மயிர்கண் முரசு ஒடி - மயிர் சீவாத உரிபாற் போர்த்த முரசத்தாற் கூட, † வான்பலி ஊட்டி - பெரிய அலிப்பலியை ஊட்டி;

“அடிக்கழுத்தின் சிரத்தையவ ரரிவராலோ அரிந்த சிரமணங்குக்குக் கொடுப்பராலோ-கொடுத்த சிர்ங் கொற்றமவைவைத் துதிக்குமாலோ-குறைபுடல்க்கும்பிட்டுக்கு மாலோ”

ஒடி உருபு கருவிப்பொருட்டு, கவணினர் வேற்பரப்பினர் என்னும் குறிப்புவினை முற்றெச்சங்களும் தீண்டி ஆரத்து என்னும் தெரிநிலை வினையெச்சங்களும் தனித்தனியாகக் கொண்டோர் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதலிலியைக் கொண்டன. என வைத்து ஊட்ட என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்று கொண்டன. ஊட்டி வினையெச்சத்திரிபு.

இரு நிலம் மருங்கில் பொரு நகர பெரு திருமால் வளவன் - தமிழ்நாட்டெல்லையுள் இரண்டு நிலத்தின் கண்ணும் (தன்மொடு) போர் செய்யும் அரசு

* நலம்கொளவைத்தல். “மோடிமுன்றலையை வைப்பரே முடிசுலைத்த குஞ்சியை முடிப்பரே - ஆடிநின்று குருதிப் புதுத்திலகம் முகத்தினிடைவைப்பரே” என்பதனாலும் அறிக.

¶ “புனைமருப்பமுந்கக்குத்திப் புலியொடு பெர்ருதுவென்ற; சனைஞாவிருமுத்தேறக் கதழ்விடையரிவைபோர்த்த; துனைஞாந்முரசத்தானைத் தேரன்மலைத்தமிழினென்றன், நனைமலாலங்கற்கண்ணி நந்தனுநதொழுதுசேர்த்தான்” சேவக சிந்தாமணி. “கொல்லேற்றப் பகநதோல் சீவரது போர்த்த மயிர்நான் மலகடுநிலைவோக” என்றார் பி. ம. க. பி.

† ஐயனாதினா புறப்பொருள் வெண்பா மாலை வாகைப்பட்டம்-அவிப் பளி... வென். வாளமருட் செஞ்சேரல் - துள்ளாமைந்த ருயிர்ப்பலிகொடு த்தன்ன... சிறந்த திதுவென்ச செஞ்சேரறு-வாப்ப - மறந்தருவாளம் கொன் னும் - பிறங்கழுவன். ஆருயிரென்ன மவிவேட்டா ராங்குந்தால், வீரிய ரெய் தற்பாலை விடு.

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

சூக

ரைப் பெறுத திருவிறும்பும் கரிகாற் பெருவளவன், திருமால் போன்ற வளவன் எனினும் அமையும். இரு நிலம் மேற்கும் தெற்கும். பொருநர் சோபாண்டியர்கள். செருவெம் காதலின் - போரில் மிக்க ஆசையைமுடையவன் ஆதலால், (வடதிசை சென்றால் போர்பெறலாம் எனக்கருதி) * வான்உம் 0 குடை உம் மயிர்க்கண் முாகுஉம் நாள் ஒடு பெயர்த்து (இவற்றை) நல்ல நாளிற் பெயர்த்து, மண்ணகம் மருங்கின் - இந்நில வெல்லையில், வலிகெழு எந்தோள் - வலி மிக்க எனது தோள், நண்ணார் பெறுக என - புகையாசைப் பெறக்கடவதென்று (தான் வழிபடு கடவுளை மனத்தால்) வணங்கி, புண்ணியதிசை முகம் போகிய அந்நாள் - வடதிசையின்கண் சென்ற வந்நாளில், புண்ணியதிசை வடதிசை, முகம் இடம், அசைவு இல் ஊக்கத்து நசை பிறக்கு ஒழிய - மடிதலில்லாத மனவெழுச்சியால் (செல்லமுயலும்) வீறுப்பம் வேறுக வொழிய, இப்பயம் செழுமலை - இந்தப்பயன் மிக்க இம்மமலை, பகை விளக்கியது என - (குறுக்கிட்டு) புகையை விளக்கியதென்று முனிந்து, இமைப்பவர் உறையும்துச் சிமையம் பிடர்தலை - தேவர்கள் வசிக்கும் அவ்விமைப் மலையின் பிடரியின்கண், கொடுவரி ஏற்றி கொள்கையின் பெயர் வேரோன்கு - தன் புலிக்கொடியை நாட்டி (தான் விரும்பியது பெறுத) கொள்கையோடு மீளும் கரிகாற் பெரு வளவனுக்கு;

ஒடு உருபுமயக்கம். பெயர்த்து என என்னும் எச்சங்கள் தனித்தனியாய்ப் போகிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரொச்சம் நாள் என்னும் காலப்பொருளையும் கொண்டன, என என்னும் எச்சம் ஏற்றி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பெயர் வேரானென்னும் வினைமுற்றுப் பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன.

மர நீர் வேலில் வச்சிரம்மாடு கோன் - கடலை யாணுகமுடைய நல்ல வச்

* ஐயனாரிதனார் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வகுப்பபடலம். வாணிலை “செற்றார் மேற்செல் வயர்ந்து, கொற்றவாணுட் கொண்டன்று” அறிந்தவராய்ந்த நாளாழித்தேர் மன்னன் - எறிந்தில கொள்வாளிபக்க - மறிந்திகலிப் - பின்பகலே யன்றியும் பேணுர்களுட்டுள்ளே. நன்பகலுங் கூகை நகும்.

0 குடைநிலை “பெய்தா மஞ்சரும்பினாப் பப்பெரும்புலவர்புகழ்பரடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்கொண்டன்று” “முன்னர்முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனை, துன்னருந்துபிற்றெழுதெழா; மன்னர், உடைநாளுலந்தன வா லோத நீர்வேலி, குடைநாளிறைவன் கொள்” முாக நாட்கோடல் வந்த விடத்திற் காண்க.

† “கச்சிவளக்கச்சிக். காமக்கேரட்டங்காவன்-மெச்சியினிதிருக்கு மெய்ச் - கச்சுடைக்கக்கொண்டி-காப்பக்களித் தாக் கரிகாற்பெருவளவன்-செம்பொற்றிளி-

திரித்த செண்டு" இமையமலை ஒரு காலத்தில் உன்னைக்கண்டு தாழாது இது மார்க்கும், அப்பொழுது இச்செண்டாற் புடைத்து இறுமாப்பைப் பொழிப் பாயென்று கச்சிக்காவல் பூண்ட சாத்தனா ஒரு செண்டாபுதம் கரிகாற்பெரு வவவனுக்குக் கொடுத்தார் என்பது வரலாறு. அது இச்செய்யுள் ஆல்உணர்க.

சிலப்பதிகாரம்

சுஉ

கிர நாட்டரசன், இறை கொடுத்த - திறையாகத் (தனக்குக்) கொடுத்த, கொற் றம். பந்தர்உம்-(அவனுக்கு) வெற்றியால் வந்த முத்தின் புந்தலும், இவன் உதா சினன், பனகம்பு இரண்டிலுஞ் சேராதிருப்பவன். வள்ள வாய் நல் மகதம் நாடு வேந்தன் - வரட்பேரர் வாய்ந்த நல்ல மகதநாட்டரசன், பனகபுறத்து கொடுத்த பட்டி மண்டபம்உம் - பனகயிடத்து (பொருது) கொடுத்தலித்தியா மண்டபமும், ஓலக்க மண்டபம் எனினும் அமையும். அவநதி வேந்தனும் வந்தனன் கொடுத்த - உஞ்சை நாட்டரசன் (நட்பினனாய்) வந்து கொடுத்த, விவந்து ஓங்கு மரபின் தோரண வாயில்உம் - உயர்ந்து நீண்ட தொழின் மரபையுடைய தோரண வாயில்களும், பொன்னின்உம் மணியின்உம் புனைந்தன ஆயின்உம் - (இவைகள்) பொன்னினாலும் இரத்திநங்கனாலுஞ் செ ய்யப்பட்டன வானாலும், துண்ணினை கம்மியார் காணாமரபின் - துண்ணிய தொழிலில் வல்ல கம்மியாரற் செய்யப்பட்டாத மரபின், ஆயின் - ஆனால் (இவை யாராற் செய்யப்பட்டன வெண்ணில்) துயர் நீங்கு சிறப்பின் - (அக்காலத்துக் கொடுத்த அம் மூவருடைய) பிறர் தடுத்திலில்லாத வெற்றிச் சிறப்பினையுடைய, தொல்லோர்-(அவர்கள்) முதியோர், (ஓர் காலத்து ஓரிடத்துச்செய்த) உத விக்கு மயன் விதித்து கொடுத்த மரபின் - உதவிக்கு (கைம்மாறாக) தெய்வத்தச் சன் நிருமித்துக்கொடுத்த மரபினவாய், ஆங்கு உயர்ந்தோர் ஒருங்கு உடன்பு ணர்ந்து-அவ்விடத்து உயர்ந்தோர் ஒரு சேர்க்கடி; ஏத்தும் அரும் பெறல் மர பின் மண்டபம் - துதிக்கும் பெறுதற்கரிய முரபினையுடைய மண்டபமுதலிய மூன்றுக்கும், உம்மை அசை நிலை - அன்றஉம் (இவை) அல்லாமலும், தம் பெயர் பொறித்து - உடையோர் பெயரொழுதப்பட்டு, எண் எழுத்து கண படுத்த - அளவும் நிறையும் எண்ணும் ஆகிய இலக்கங்களித தம்மிடத்து இட ப்பட்ட, பல பொதி - பல பொதிகள், (உடையதாதி) முகம் கடைவராயில்உம்- தனதிடத்துக் கடைவராயிலினின்றும், கருந்தாழ் காவல்உம்-கரிய இருப்புத்தா மாடிய காவலினின்றும். உடையோர் காவல்உம் (அப்பொருள்களை) உடைய

வர் காத்திருக்கும் காவலினின்றும், ஓர் இயது ஆகி - நீங்கினதாகி, வம்பமாகக் கள் கள் பொருளர் எனின் - (இந்நகர்க்கு) புதியோர் (அதனியல்பு அறியாது) திருநெதன்மைய ராயின், தலை கடுப்ப ஏற்றி-(அவர்கள்) தலைகள் கடுப்ப வைத்து, கொட்பின் அல்லது - ஊரைக்குழி விப்பினல்லாமல், கொடுத்தல் நயாது - (அவர்கட்கு) கொடாமல், உள்ளூர் பணிக்கும் - (மனத்தால் களவுசெய்ய) நினைப்பவனாயும் நடுக்கு விக்கும், வெள் இடை மன்றமும் - வெளியிடத்தை யுடைய பண்ட சாலையாகிய அம்பலமும்;

கடுப்ப கடி என்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்ற கடு பகுதி. கொட்பின் பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். கொடுமை என்னும் பண்பு ஈறுகெட்டி நின்ற கொடுபகுதி, ஈறுகெடுத்தல் சந்தி, புலித்தல் விகாரம், இன் எச்ச விசுதி. கருமை இரும்பினைக் குறிப்பரல் உணர்த்திற்று. ஆகி ஏற்றி நயாது என்னும் வினையெச்சங்கள் பணிக்கும் என்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சத்தின்

இந்திரன்விழுவூடுடுத்தகாதை.

சாந.

முதனிலையைத் தனித்தனியாயும் அப்பெயரெச்சம் மன்றம் என்னும் வினைமுதற் பொருளையுங்கொண்டு முடிந்தன. இதனால் அவ்வூரில் வாழ்வார் பெருஞ் செல்வ ராதலால் களவுசெய்யார் என்பது தோன்ற நின்றலால் குறிப்பெச்சம். பணிக்கு மன்றம் என இடத்தினிகழ் பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

கூன்உம் குறன்உம் ஊன்உம் செவிடுஉம் அழுகு மெய்யாளர்உம் - கூன குக்குறளரும் ஊமரும் செவிடரும் தொழு நோயாலழுகிய உடம் பையுடையவரும், முழுவினர் ஆடி - (புகுந்து) முழுவி னோடி, பழுதுஇல் காட்டு நல் நிறம் பெற்று - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய நல்ல பொலிவைப் பெறுகையால், வலம் செய்யாகழியும் - வலஞ்செய்த தொழுது நீக்கும், இலஞ்சி மன்றம்உம் - பொய்கையையுடைய மன்றமும்.

கூன் ஊம் செவீடு சினையாகு பெயர்கள். குறள் பண்பாடுபெயர், முழு கிணர் முற்றெச்சம். முழுது ஆடி பெற்று வலஞ்செய்யா என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய்க்கட்டியும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும் அப்பெயரெச்சம் இலஞ்சி என்னுங் கருவிப்பொருளையுங் கொண்டன. இலஞ்சி பெயர்கை.

வஞ்சம் உண்டு மயல் பகை உற்றோர் - வஞ்சனைபால் (பிறர் மருந்தாட்ட) உண்டு பித்தேறினோரும், நஞ்சம் உண்டு நடுங்கு துயர் உற்றோர் - கஞ்சினையுண்டு நடுங்கத் துன்பமுற்றவரும்; நாகத்து அழல் வாய் ஆர் எய்து அமுந்நிணர் - பாம்பினது அழலும் விடம் பொருந்திய கூரிய பற்கள் முந்தக்கடி புண்டவருங், கழல் கண் கூளி கடுவைப்பட்டோர் - பிதுங்கின கண்சுளையுடைய பூதஞ் செய்த அச்சத்தைத் தருங்குற்றத்தி லகப்பட்டவரும்; (ஆகிய இவர்கள்) சுழல் வந்து தொழ துயர் நீங்கும் - (ஒருகால்) சூழவந்து துதிக்கத் துன்பத்தினின்று நீங்குதற்குக் காரணமாகிய, நிழல் கால் நெடுக்கல் நின்ற மன்றம் உம் - ஒளியைக் கக்காநிற்கும் நெடியகல் நிலைபெற்ற மன்றமும்.

மயல்பகைமயலாடியபகை, கழல் கண் கழற் காய் போலுங் கண் எனினும் அமையும். நிகழ் பொருளின் நொழிலை இடத்தின் மேலேற்றிச் சல்லின்ற மன்றம்என்றார். நீங்கும் என்னும் பெயரெச்சம் சல் என்னுங் கருவிப் பொருள் கொண்டது.

தவம் மறைந்து ஒழுக்கம் தன்மையிலாள் (தம்மைப்பிறர் நம்புதற்கு) தவவேடத்தில் மறைந்துவின்று. (தவவேடத்திற் கிழுக்கானவற்றின் கண்) ஒழுக்கும் பொய்வேடத்தாரும், அவம்மறைந்து ஒழுக்கும் அலுவல்பெண்டிர் உம் - (தம்மைத்தங்கணவர் நம்புதற்கு) பொய்யொழுக்கத்தில் மறைந்துவின்று விகிரிப்பின் ஒழுக்கும் தீத்தொழிலையுடைய பெண்களும், அறைபோகு அமைச்சர் (தம்மைத்தெளிந்த அரசரை) கீழறுத்துச் செல்லும் மந்திரிகளும், பிறர்மனை நயப்போர் (தமது மனைவியர் தனிப்ப) பிறர்மனைவியரை விரும்புங் கொடியரும், பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிகூற மன்றத்தேறுவாரும்,

புறங்கூற்றாளர் - முன்னர்ப்புகழ்ந்து பின்னர்ப்பழி தூற்றுவாரும் அகிய இவர்
கள், என்னைக்கொள் பாசத்துக் கைபடுவாராண் - எனது னையிற்கொண்ட
பாசத்தினிடத்து அகப்படுவாரொன்று, காதம் நான்கும் கடுங்கூர் எடுப்பி (அ
வ்வூர்) நாற்காதவெல்லையவவும் (கேட்கும்படி) தனது கடிப குரலாவணர்த்தி
பூதம்புடைத்து உண்ணும் பூதசதுக்கம் உம் (அவ்வழியினில்லாரை) பூதம் ஆன
து பாசத்தார் கட்டியடித்து உயிர்ப்பலியுண்ணும் அப்பூதம் நிற்கும் நரசுந்தி
கூடுந் தெருவும்;

கூர் எடுப்பி துயிலெடுப்பி என்றாற்போல நின்றது. எடுப்பி புடைத்து
என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு உண்ணும் என்னும் பெய
ரொச்சத்தின் முதனிலையையும் அப்பெயரொச்சம் பூதம் என்னும் வினைமுதற்
பொருளையுங் கொண்டன. கை இடம் - காதநான்கும் என்பதன் உம்மை மு
ற்றுப்பொருட்டாதலால் அவ்வூர் நான்குகாத எல்லையையுடையது என்பது
பொருள்.

அரக்கோல் கோடின்கூம் - அரகனது செங்கோல் சிறிது வழுவினும்,
உரைதூல் அறம் கூறு அவையத்து - உரைக்கும் (மனுதூல்முறையால்) தரு
மத்தை பெடுத்துக்கூறு சிபாயதலத்தில், கோடி ஒருதிறம் பற்றின்னும் -
(பதைவர் அயலினர் நட்பினர் என்னு முத்திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலா
கிய நடுகிலைமையினின்று) வழுவியொருபாற் கோடினும், நவை நா ஒடு நவி
லாது - அக்குற்றங்களை நாவாற் கூறுது, நீர் உகுத்து அழும்பாவை நின்று -
நீரைச் சிந்திக்கண்ணாற் கூறும்பாவை நிறநலால், பாவை மன்றமும் - (அப்
பெயர்பெற்ற) பாவைமன்றமும்;

உகுத்தமுதல் என்னுந் தொழில் சிகழ்தற்கு இடம் கண்ணுதலால் அத்
தொழில் சிகழ்ச்சி கண்ணின்மேலும், நாவொடு கூறுது என்றமையால் உகுத்
து அமுதல் என்னும் பிரிது தொழில் கூறுதன் மேலும் நின்றன, கூறுது என்
னும் முதல் வினையெச்சம் உகுத்து என்னும் சினை வினையெச்சத்தையும் அவ்
வெச்சம் அழும் என்னும் சினைவினைப் பெயரொச்சத்தையும் அப்பெயரொச்சம்
பாவை என்னும் முதற்பெயரையுங் கொண்டன. நின்று என்னும் காரணப்
பொருளில் வந்த வினையெச்சம் சொல்லெச்சமாய் நின்ற, பெற்ற என்னும்
பெயரொச்சத்தோடு முடிந்தது.

மெய்வகை உணர்ந்த விழும்போர் ஏத்தும் - உண்மையின் பகுதியையு
ணர்ந்த பெரியோரால் துதிக்கப்படும், ஐ வகை மன்றத்து உம் அரும்பலி
உரி - (வெள்ளிடைமன்றம் மகலாகப் பாவையாளரும் நான்கு வகை

ட்டமன் மத்துக்கும் பெறுதற்கரிய பலியீட்டு;

அன்றியும் மன்மத்தும என்பவற்றி னிறுதிகளினின்ற வும்மைகள் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மைகள், ஆதலால் பவி என்பது முற்கூறிய பவிஎன வுணர்க. ஒளி உச்சி தோன்றிப்பரப்ப, வைத்து உடட்டி, பலியுறீஇ என முடிக்க.

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

சுரு

வச்சிரம் கோட்டத்து-இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்குங் கோயிலிலுள்ள, மணம் கெழு முரசும்-மணத்திற்கமைந்த முரசத்தை, முரசு மணமுரசு விழா முரசு என இருவகைப்படும். மண்கெழுமுரசும் எனப்படும் ஓதி மார்ச்சனை யமைந்த முரசும் எனப்பொருள் கூறுவாரும் உளர். கச்சம் யானையிடர் தலை ஏற்றி-கச்சத்தையுடைய யானையினதுபிடரின் கண்ணேற்றி, கச்சம் யானைக் கழுத்திடு கயிறு. வால் வெண் களிற்று அரசு வழங்கிய கோட்டத்து-வெள்ளிய அயிராவதிற்கும் கோயிலின்கட்சென்று விழுவின்கால்கோள் கடைநிலைசாற் றி-விழவின் றெடைக்கத்தையும் முடிவையும்(இந்திரனைக்கொண்டிருக்கவென் அவ்வயிராவதத்திற்கு)அறிவித்து, தங்கியகொள்கை தரு நிலை கோட்டத்து-இந்திரன் தங்கிய கொள்கையைபுடைய கற்பகத்தருநின்ற கோயிலின்கண், * மங்கலம் நெடுங்கொடி வான் உற எடுத்து - அட்டமங்கலத்தோடு அயிராவதம் எழுதிய கொடியை வின்னுலகிற் செல்ல வெடுத்து, மரகதமணி ஒடு வயிரம் குயிற்றிய பவளம் திரள் கால் - மரகத-இரத்தினத்தோடு வயிரமுயிழைத்த பவ ளத்தாலாகிய திரண்ட கால்கள் நிராத்த, பசும்பொன் வேதிகை - பசிய பொ ன்னுலாகிய திண்ணைகளையுடைய, நெடு நிலை மாடம் கடைமுக்கத்து யாங்கண் உம்-உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின் வாயில் கன்னிடங்கள் தோறும், கிம்புரி - பூண் செறிந்த (கொம்பினையும்), பருவாய் - பிளந்த வாயால் (கக்கி ய) கிளர் முத்து ஒழுக்கத்து - பருத்த முத்தொழுக்கினையும், மங்கலம் பொறி த்த - அட்ட மங்கலங்களையும் நிலைபெறச் செய்த, வாசிகை - வாசிகை வடிவு போல வளைப (செய்த) மகரம் தோரணம் நிலை இய - மகர தோரணங்கணி லைபெற்ற, மேலிய கொள்கை வீதியில்-பொருந்திய கொள்கையையுடைய வீ தியின் கண், தோம் அது-குற்ற மற்ற, பசும் பொன் பூரண கும்பத்து - பசிய பொன்னுலாகிய பூரண கலசத்தையும், பொலிந்த பாலிகை - விளங்கிய முளைப்பாலிகையையும், பாவை - பெண் வடிவமாகச் செய்த சீவற்ச த்தையும், விளக்கின்-விளக்கினையும், பசும் பெண் படாம் ஐ - பசிய பொ ன்னுலாகிய கொடியையும், தூ மயிர் கவரி - கையொத்த மயிரையுடை யு-கவரிபையும், சுந்தரம் சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய சுண்ணப்பொடியையும், செறித்து - நெருங்கச்செய்து, ஆங்கு (பலியிட்ட) அப்பொழுது, ஐம் பெருங்குழுஉம் - அமைச்சர் முதலிய பெரிய ஐந்து கூட்டத்தாரும், 0 எண் பெயர் ஆயம்உம்-கரணத்தியல்வோர் முதல் இவுனி மறவரீருகிய எண் வகை

* மங்கலம் சுமரம், நிறை குடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். கண்ணாடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு;

சுவத்திகம், நினைதருடம் எனக் கூறுதலும் உணர்ச்சி. சுவரசம் குழந்தையை இடையில் வைத்திருக்கும் ஒரு பெண்வழிவம், சுவத்திகம் மண்டபவழிவம்.

0. “கரணத்தியல்வேரர் கருமவிதிகள் - கணகச்சுற்றன் கடைகாரப்பாளர் - நகரமாந்தர் நனிபடைத்தலைவர் - யானைவீர சிவுளிமறவர் - ஏனைபொன் பெய் ராயமென்ப”

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

யரண கூட்டத்தாரும், கவர் பரி புரவிவர் - பகுத்து விரியுஞ் செலவினையுடைய குதிரையை யுடையவரும், பரிவிரைவு, களிற்றின் தொகுதியர்-யானைக் கூட்டத்தை யுடையவரும், இவர் பரி தேரினர்-எறுதலையுடைய குதிரை யுடையதேனையுடையவரும் ஆகிய, அரசகுமாரர் உம் பரதகுமாரர் உம்-அரசரும் வணிகரும், ஒருங்கு இணைந்து நண்டி-ஒரு சேரத்தம்பிற் பொருந்தித்திரண்டு;

அரச குமாரர் பரத குமாரர் பிளவு படாது நின்றலால் ஒரு சொன்னிர் மைபன். ஏற்றி, சாற்றி, எடுத்து, செறித்து என்னும் வினையெச்சங்கள்-ஒன்றினை யொன்று கொண்டு சொல், வெச்சமாய் நின்ற இட்ட என்னும் பெய் சொச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

அரசு மேம்படஇ - தமது அரசியல் மேம்பட்ட விரும்பி, அகன் நிலை மருங்கு இன் - நகரின் கண்ணுள்ள, உரைசால் மண்ணை கொற்றம் கொள்க என - புகழ்மைந்த சரிதரப் பெருவளவன் வெற்றி கொள்ளக் கடவனெனக் கூறி; மாயிரு ஞாலத்து மன் உயிர் காக்கும் - பெரிய வுலகின்கண் ஆக்கத்தையுடைய வுயிர்களைக் காக்காநிற்கும், ஓர் ஆயிரத்து எட்டி அரசு தலை கொண்ட-ஓராயிரத்தெட்டாசர் தலையிற் சுமப்பித்து வந்த, தன் நறு தாது மலி காவிரி பெருந்துறை - குளிர்த்த நறிய மணமுள்ள மலர்த்தாதுக ணிறைந்த காவிரியினது பெரிய சங்கமுக நீர்த்துறையின் கண், நல் புண்ணியம் நீர் பொன் குடத்து ஏந்தி - நல்ல புண்ணிய தீர்த்தநீரைப். பொன்னாலாகிய குடத்திலேந்தி, மண்ணகம் மருள் - மண்ணுலகம்-விண்ணுலகமாய் மயங்கா நிற்ப, தேவர்களெல்லாம், இங்கிருத்தலால் மருள்வென்றார், வானகம் வியப்ப - விண்ணுலகத்திலுள்ளோர் (தமதுலகத்திலு மிக்க சிறப்புடையதென) அநிசயிக்கா நிற்ப, விண்ணவர் தலைவனை விழுகர் ஆட்டி - தேவர்கள் தலைவனாகிய தேவேந்திரனை மேம்பட்ட திருமஞ்சனமாட்டி, விண்ணவர் தலைவன் என்றது அவன் வச்சிரத்தை. பிறவாயர்களை பெரியோன் கோயில்உம் - (மற்றைத் தேவரைப் போல) பிறவர்களை பெரியோனாய் உடைய இவ்வான் கோயிலுள்

பொருள் அறியாத ஒரு மலையையுடைய ஆழைவனது மகாயலுள்ளும், யாக
கையிற் பிறவாத பெரியோன் எனப்பொருள் கூறி நிட்களன் எனினும், அ
மையும், அறுமுகம் செவேன் அணிதிகழ் கோயில்உம் - ஆறு முகத்தையும் செ
ய்ய நிறத்தையுமுடைய முருகவேவின்னு அழகு விளங்கும் கோயிலுள்ளும், வா
ல்வளை மேனி வாலியோன் கோயில்உம் - வெள்ளிய சங்குபோலும் வெண்
மை நிறம் பொருந்திய திரு மேனியையுடைய பல தேவனுது கோயிலுள்ளும்,
கீலம் மேனி கெட்டியோன் கோயில்உம் - கீல மணிபோலும் நிறத்தையுடைய
திருமேனியையுடைய திருமாலது கோயிலுள்ளும், மாலை வெண் குடை மன்
னவன் கோயில்உம் - முத்த மாலைபையுடைய வெண்கொற்றக் குடைவினை
யுடைய கரிகாற் பெரு வளவனுது கோயிலுள்ளும், செவ்வேள் வாலியோன்
கீலமேனி இவை தொடர்நிலை முான். மாமுது முதல்வன் - மிக்க முதுமை
பையுடைய முதல்வனாகிய பிரமன் (அருளிய) வாய்மையின் வழாஅ - உண்மை
யினின்றுத் தப்பாத, நால்மறை மரபின் - நான்கு வேதங்களின் நெறிப்படி,

இந்திரன்விழாநெடுத்தகாதை.

௬௭

ஒருபால் தீ முறை - ஒரு பக்கத்தில் ஓமங்கள் முறையாக (கடக்கவும்) - நால்
வகை தேவர்உம் † மூ ஆறு கணங்களும் - நால்வகைப்பட்ட தேவர்களும்
பதினெட்டிவகைப்பட்ட கணங்களுமென, பால் வகை தெரிந்த பகுதி -தோ
ற்றத்து - பகுப்புள்ள வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து வகுத்த பகுதித்தோற்றத்தையு
டைய, வேறு வேறுகடவுள் காறு ஒருபால் நிறந்து-வெவ்வேறுதேவர்களுது
திருவிழா ஒருபக்கத்திற் நிறப்பவும், நால்வகைத்தேவர் முப்பத்து மூவர். அவர்
கள் அட்ட வசுக்கள், சூரியர், பன்னிருவர். உருத்திரர் பதினொருவர், மருத்து
வர் இருவர்..

அறவோர் பள்ளி - அருகாபள்ளியிலும் புத்தர்பள்ளியிலும், அறன்தோன்
 பு அடைஉம் - தருமம்போதிக்குமிடத்திலும், அறமாகிய நோன்பு அடுத்தலையு
 டையதென சிற்றலால் காரணப்பெயர், பிளவுபடாது ஒரு சொல்லீர் மை
 த்தாய்சிற்றலால் அறனோன்பு வரைக்கும் பகுதி. புறநிலைகோட்டத்து -
 புறம் புள்ளகோயிலிலும், புண்ணியம் தானம்உம்-ஏனைப் புண்ணியதலங்களி
 லும் (உள்ள) துறவோர் உரைக்கும் செயல் ஒருபால்சிறந்து - துறவினர் பு
 ராரணம்படிக்கும் செய்கைகள் ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், கூடா மன்னர் அடி
 தனோர்க்கும் - தம்மொடுகூடாத பகையாசர்களுடைய காலிலிட்டதனையை
 நீக்குதற்கு, கொடியதேர்வேந்தன் அருள் ஒருபால்சிறந்து - கொடிகட்டிய தே
 வையுடைய கரிகாற் பெருவளவனது அருள் ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், நீக்
 கும் என்னும் பெயரொச்சம் தொழிற் பெயர்ப் பெருளில் "நின்றுகங்கா
 ணுமருந்தினேன்" என்றும்போலவந்தது. கண்ணுளரார் - மதங்கரும், பெ
 ரும்பாணர் அல்லது குழலர்எனினும் அமையும். கருவி குயிலுவர் - தேற்கரு
 வி வரசிப்பவர்களும், பண்பாழ புலவர் - நாய்பின் வீக்கம் அமைந்த வீணை
 யில்வல்ல அறிஞரும், பாடல் பாணர் ஓடி - பாடிதலையுடைய பாணர்களோ
 டி, (பாடும்) எண் அரும் சிறப்பின் இசை - அளந் தறிதற்கரிய சிறப்பினைபு
 டைய இசைகள், ஒருபால் சிறந்து - ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், சிறந்து என
 வருவனவற்றை வீனையெச்சத்திரிபுகள் எனக்கொள்க, முழவு கண் துயிலாத
 முடுக்கர்உம். வீதிஉம் - (இரவிலும் பகலிலும் இவ்வாறு நடத்தலால்) முரசங்
 கண்ணுறங்காத குறுந்தெருக்களிலும் கெடுந்தெருக்களிலும், விழவுகளி சிறந்
 த் வியலுள் ஆங்கண் - விழவின் களிப்புமிக்க ஊரின்கண், வியலுள் அகன்ற இ
 டம் இது ஒற்றிமையால் ஊரின்மேல் நின்றது;

இவைநது ஈண்டி மேம்படிஇ எந்தி ஆட்டி இவ்வெச்சங்கள் ஒன்றனை
 பொன்று கொண்டு சிறந்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையேயும்கூடும்,

† "கண்ணார் கிம்புருடர் விச்சாதார் கருடர்-பொன்னம்ர் பூதர் புதழிய
 க்கர் - மன்னும், உரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம் - பாகதியோர் சித்
 தர் பரலர்" "காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப்பசாககள் - எந்து புத்தமேய்
 விராக்கதரோ - டாய்ந்த திறல், பேரோ வியல்புடைய பேரே பூயியாருடனே-
 ஆகாய வரசிகளாவார்"

சொல்லெச்சமாய்நின்ற நடக்க சிறப்ப என்னும் எச்சங்கள் அப்பெயரொச்சத் தின் முதனிலையோடும், அப்பெயரொச்சம் வியலுள் என்னும் நிலப்பொருளோ டிழுமிந்தன.

காதல் கொழுநனை பிரிந்து அலர் எய்தா மாதா கொடுங்குழை மாதவித் தனாடி - (தன்னால்) காதல்செய்யப்பட்ட கணவனைப் பிரிந்து (வேறுபாட்டால்) பழிச்சொல்லையடைபாத அழகிய வளைந்த குண்டலத்தைபுடைய மாதவி யோடு, (யாவரும்) காதல்செய்யும் மலரும் பருவமுடைய அரும்பாந்தண்மை யினின்று நீங்கி அலராத விருப்பந்தருள் தலைவளைந்த குழைகளையுடைய குருக் கத்தியோடு, இது மாதவிமேலுக் குருக்கத்திமேலும் வந்ததால் பிரிமொழிச்சி லேடை. நனை அரும்பு. கொழுமை மலரும்பருவம். மாதா அழகு, வி ருப்பம், இவ்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை தாழி-குவளை தண் செங்கழு நீர் பூ பயில் - (குருக்கத்தியோடு) இவ்வின்கண் வளர்க்க வளரு முல்லை மல்லி கை இருவாட்சி தாழி குவளை குளிர்ந்த செங்கழுநீர் ஆகிய பூக்களாற்றொழித் த, கோதை பிணையலில் பொலிந்து - மாலையாற் பெர்லிவுபெற்று, கோ தை ஒழுங்கு எனப் பொருள்கொண்டு ஒழுங்காயுள்ள மாலையெனப் பொரு ள்கொள்ளினும் அமைபும். காமம் களி மகிழ்வெய்தி - காமத்தாற் களித்து ம கிழ்ந்து, மகிழ்வெய்தி ஒருசொன்னீர்மைத்து. நறுவிரை பொதிகாமர் பூபொ ழில் ஆடிக் அயர்ந்த - நறிய வாசம்பொதிந்த அழகிய பூக்களையுடைய கோ லையில் மாதவியோடு விளையாடி, (புணர்ந்து என்பது கருத்து) நான் மகிழ் இ ருக்கை நான் அங்காடிவில் - எப்பொழுது மகிழ்ந்திருக்கு நானங்காடி யின்க ண், இருக்கை என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. பூமலி கா னத்து புதுமணம் புக்கு - பூவிற்கும் இடங்களிலுள்ள புதியமணத்திற் கலந்து பூவிற்கும் இடத்தைப் பூவின்மிகுதியாற் காமம் என்றார். புனைதம் சரந்துஉ ம் புலராத - அகிற்புனையுஞ் சந்தனக்குழம்புமாதிய இவற்றின் செவ்விறாறு மல், சிறந்த நகை ஆடு ஆயத்து நல்மொழி திளைத்து - சிறந்த நகைபோடு வி னையாடுங் கூட்டத்தில் (காமக்குறிப்பாகிய) மகிழ்ச்சிமொழியி லிடைவிடாது பயின்று, குரல்வாய் பாணர் ஒடிதம் - குரலென்னும் இசைபாடும் வாயையு டைய பாணர்களோடும், கரம் பரதர் ஒடிதம் - நகரத்திலுள்ள வணிகரோ

யும், திரிதரும் மாயின் கோவலன் போல - திரிசுன்ற வொழுக்கத்தை யுடைய கோவலன்போல, மலையமரூதம் - (பொலிந்து மகிழ்வெய்தி ஆட்டயர்ந்து புக்கு திளைத்து) தென்றலானது இளவாய் வண்டின் ஒடு - (பாணர்போல) இனி என்னும் இசையைப்பாடும் வரையுடைய வண்டினோடும், இன் இளவேனில் ஒடு - (நகரப் பாதர்போல) இனிய இளவேனிலோடும், திரிதரும் மறவு - உலாகும் வீதியின்கண் ;

இது கோவலன்மேலும் தென்றல்மேலும் செல்லுதலால் செம்மொழிச் சிலேடை. தென்றற்கு மொழிதிளைத்தல் மொழியின்தண்மையில் திளைத்தல், திளைத்தல் இடைவிடாது பவிலுதல். குரலுக்கு இளி இளையாதல்கோக்கி இளி

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

காசு

வாய்வண்டு என்றார். “எழாநரம்பினை நாலுநட்பாகும் - ஐந்துகிளையாறு மூன்றும்பகையே” என்றார். இசைமாபுடைவார். பொலிந்து மகிழ்வெய்தி அயர்ந்து புக்கு திளைத்து என்னும் எச்சங்கள். ஒன்றிணையொன்றுகொண்டு திரிதரும் என்னும் பெயசொச்சத்தின் முதனிலையோடும் அப்பெயரொச்சம் மரபுஎன்னும் பிறபெயரோடும் போல் என்னும் உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் திரிதரும் என்னும் பெயரொச்சத்தோடும் அப்பெயரொச்சம் மறுகு என்னும் நிலப்பொருளோடு முடிந்தன.

அம் கண் வானத்து பகை அரவு அஞ்சி-அழகிய இடத்தையுடையவானத்தின்கண்பகையாகிய இராசுவென்னும்பாம்பு(வருமென்று)அஞ்சி,திங்கள்உம்-சந்திரனும், கருமுகில் சுமந்து-பெரியமேகத்தைச் சுமந்து, குறுமுயல் ஒழித்து-சிறிய களங்கத்தை யொழித்து, இரு கருங்கயல் ஒடி - (இரு மருங்கினும்) இரண்டு“கருங் கயல்களோடு, இடை குமிழ் எழுதி - இடையே ஒரு குமிழ் மலராயுமெழுதி, ஈண்டு திரிதரும் கொல்என-இவ்விடத்துத் திரியாநின்றதோஎனவும், சிறப்பும்கமதொகுத்தல். மீன்றுகொடியோன்-மீனக்கொடியையுடையமன்மதன், நீர் வாய்தண்ணிய தன்மை பொருந்துதலையுடைய, திங்கள் நீநிலத்து - சந்திரனாகிய பெரிய நிலத்தில், நீர் வாய் அமிர்தின் துவலை-சிறப்புப் பொருந்துதலையுடைய அமுதத்தினறு வலையை, மாந்தி மெய்பெற வளர்த்த-பருகி வடிவுபெற வளர வளர்த்த, வான வல்லி - மின்னற்கொடி, வருதல்உம்-உண்டு கொல் என - வருதலும் உனதோ வெனவும், கமவல்லி யொன்றுளதாதலால் பிறிதினியைபு நீக்கிய அடைதந்து வானவல்லி என்றார். உம்மை சிறப்பு. இ செழும் பதி - இந்த வளத்தையுடைய நகரத்தின் கண், இரு நிலம் மன்னன்கு - பெரிய நிலத்தையுடைய கரி கடலனுக்கு, பெருவளம் காட்ட - தனது அளவிறந்த வளத்தைக் காட்டுதற்கு, திருமகள் புகுந்ததாம் என-திருமகள் வந்து புகுந்தாளென்று, ஈற்றயல் தொக்கு நின்ற புகுந்ததாம் என்னும் வினைமுற்று ஒரு சொன்னீர்மைத்து. எரி நிறத்து இலவம்உம் - அழல்போல நிறத்தையுடைய இலவ மலராயுந், முல்லைஉம் - முல்லையரும்பையும், அன்றிஉம்-(இவை) ஒழிந்தும், கரு செய்க்குவளைஉம்-(இரண்டு) கரிய பெரிய குவளை மலரையும், குமிழ்உம் (ஒரு) குமிழ் மலரையும், பூத்து - மலர்த்து, உள் வரிக் கோலத்து - உள்வரிக் கோலத்தோடு, உறுதுணை தேடி-(தனது அன்பு) மிக்கதுணையைத்தேடி, கள் அக்கமலம் திரிதல்உம் உண்டு கொல் என - கள்ளையுடைய அத்தாமரை திரிதலும் உண்டோ எனவும், உள் வரிக் கோலம் வேற்றுருக்கொண்டு நடத்தல். இதனை வேணிற் காதையிற் காண்க, எனன்ம் கமலம் எனக்கொண்டு உரு மாறிலுந்த கமலம் எனினும் அமையும். பல் உயிர் பருகு

ம் பருவாய் கூற்றம் - பல வுயிர்களையும் பருகும் அங்காந்த வாயையுடைய இயமன் (உருவொடு திரிந்து பருகில்) மன்னவன் செங்கோல் மறுத்தல் - அஞ்சி-அரசனது செங்கோலை மறுத்தலாமென்று (அதற்கு) அஞ்சி, (மறைந்து நின்று பருகவேண்டி) தன் அருந்தொழில் திரியாது - தனது அரிப கொலைத்தொ

எ0

சிலப்பதிகாரம்

ழில் கெடாமல், ஆண்மையிற் திரிந்து - ஆண் தன்மையினின்று திரிந்து, நாண் உடை கோலத்து - நாண்முடைய கோலத்தோடு, நகை முகம் கோட்டி - புன்னகையோடு முகத்தை வளைத்து, நரம்பின் திவவுயாழ் பண்மொழி யிறற்றி - (கடுங்கூர லொழித்து) நரம்பின் கட்டு அமைந்த வீணையின் பண்போல

மொழிபயின்று, பெண் வயின் திரியும் பெற்றிடும் உண்டு கொள் என - பெண்ணுருவோடு இவ்விடத்துத் திரியும் தன்மையும் உன்று கொல்லோ எனவும், (தமதுறுப்போடுத் தொழிலோடும் இவ்வாறு வயித்துப் புகழ்ந்து கூறி) உருவிலாள் ஒரு பெருஞ்சேனை - மன்மதன்து ஒப்பில்லாத் பெரிய சேனையாகி, இகல் அமர் ஆட்டியர் (தமது) உறுப்புகளால் மாறுபட்டுப் போர்செய்து வெல்லும் பொது மகளிர்; எதிர் சின்று அவர் விலங்கி - எதிரே நின்று புகழ்ந்து கூறினோர் (போகாமல்) - விலக்கி (புணர்) எழுது வரிக்கோலம் மெய் உம் உறீஇ - (தமது முலை முதலிய வறுப்புகளில்) எழுதிய தொப்பில் முதலிய கிற்றுகள் மார்ப்முழுதும் தோய்தலால், விருந்து ஒடு புக்க பெருந்தேள் கணவர் - (தம்மகளிர் ஊடல் தீர்ப்பு) விருந்தினரோடு வந்த பெரிய தோளையுடைய கணவரோடு, உடன் உறைவு மரீஇ ஒழுக்கு ஒடு புணர்ந்த (ஊடாது) உடன் உறைதலை மருவி வழிபாட்டோடு புணர்ந்த, வடமீன் கற்பின் மனை உறை மகளிர் - அருந்திபோலும் கற்பையுடைய தமது இல் வாழ்க்கைக்குரிய மகளினா, மாதர் வாள் முகத்து - அழகிய வொளி பொருந்திய முகத்திலுள்ள, மணி தோடு குவளை போது - சீலமணிபோலு மிதழையுடைய குவளை மலர், புறங்கொடுத்து போகிய கடை செய்மை - புறங்காட்டிப்போதற்குக் காரணமாகிய கண்களின் கடையின் செயப்பு, விருந்தில் தீர்ந்திலது ஆயின் - விருந்தால் தீராததாயின், இமர் சிலம் வரைப்பு - இப்பெரிய சிலவெல்லை, பாவது உம் மருத்து உம் தருங்கொல் என - (ஊடல் தணிதற்கு) சிறிது மருத்துந்தா வல்லதோ வென்று (புகழ்ந்து) கை அற்று நடுங்கும் நல்லினை நடு நாள் - (தமது நெஞ்சோடு) செபலற்று நடுங்கா நிற்கும் விழுவின் நடு நாளில்; “விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவர்” முதல் “விருந்திற் தீர்ந்திலதாயின் பெருநில வரைப்பு மருத்துத் தருங்கொல்” என்பது பாதையாயிற் பிரிந்த தலைவர் “விருந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு மகிழ்தல்” என்னும் துறைப் பொருண்மேல் சிந்தது. விருந்து கண்டொளித்த ஐடல் எங்கு வெளிப்படுமோ வென்று கருதினர் ஆதலால் “கையற்று நடுங்கும்” என்றார். போகிய என்னும் பெயரொச்சம் செங்கபை என்னும் கருவிப்பொருள் கொண்டு முடிந்தது. பாவதும் மருத்தும் என்பவற்றினின்ற உம்மைகள் சிறப்புப்பொருளுள். மர் சில வரைப்பு மருத்துத் தருங்கொல் என்பதில் சல்லியகாணி முதலியன ஊடலைப் போக்கு மருந்தாகா என்பது எஞ்சி சிற்றலால் குறிப்பெச்சம்.

விண்ணவர்கோமான் விழவுநான் அகத்து-அவ்வந்திரானது விழவுநாளின்கண், உன் அகம் நறுந்தாது - உள்ளிடத்திலுள்ள நறியதானுகளால் (மதுவாழி)

† மருத்து—சல்லியகாணி, சமனகாணி, சந்தானகாணி, மிருதசஞ்வேணி.

இந்திரன்விழுவொடுத்தகாதை.

எக

அகம் நின்றநிறைந்து-அகத்தே நின்றநிறைந்து, ஒளித்து கன்உக (அகத்தினின்
றும் அத்தாடைத்தன்னுள்) ஒளித்து அம்மதுவழிய, நடுங்கும் கழுநீர்போல-செந்
துங்கழுநீர்மலரைப்போல, கண்ணகி கருங்கண்உம் மாதவிசெங்கண்உம்-கண்
ணையாரது கரியகண்களும்மாதவி செவந்தகண்உளும், உள்நிறைகரந்தத்து நீர்
நிறைந்து ஒளித்து உகஉருத்தன-உள்ளேநிறைந்த காதலால்(மனத்தேவருத்தம்
மகிழ்ச்சிஎன்னும், நீருறி நிறைந்து அக்காதலைத்தன்னுள்) ஒளித்து (மனத்தினி
ன்றும் அந்நீர்) வழியச் செந்நினை, எண்ணும்முறை இடத்தின்உம் வலத்தின்உம்
துடித்தன-(கருங்கண் செங்கண் என்று) எண்ணியமுறையே இடப்பக்கத்தும்
வலப்பக்கத்துந் துடித்தன-எ-று.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையில், உக்
ளநிறைந்து உகவென்னுந் தொழிலைப் பொருளுக்கும், பொருளிலுள்ள
ஒளித்து என்னுந் தொழிலை உவமைக்குந் கொண்டு தொழிலுவமம் ஆகக்
கொள்க; காதல் அழகு அதனைக் காதல்எனஉபசரித்தார். காதல்கிருவர்க்கும்
பொது, கூட்டமின்மையாலும் உண்மையாலும் கருங்கண் செங்கண்எனவும்,
பின்னர்க்கண்ணையார்க்குக் கூட்டமும்மாதவிக்குப் பிரிவும் உண்மையால் இ
டத்திலும் வலத்திலும் துடித்தனஎனவும் கூறினார்.

வாமுடையதிறல்வா னவர்கோனுக்கெனவே
வாமுடையோருயி ரிழப்ப-வீர
முழுவெடுத்தபேரொலியான் மூவுலகோரேத்த
விழுவெடுத்தான் பூமுகாரவேந்து.

(இ-ள்.) பூ புக்கர்வேந்து - பொலியையுடைய புகாரரசனாகிய கரிகாற் பெருவளவன், ஓரம்உடையோர் உயிர்இழப்ப-நெயிலைமை கோடித்தன்னொடு போர்முகத்தெதிர்த்த கொடுங்கோலரசர்கள் தமதுயிரிழப்பவும், மூவுலகோர் ஏத்த - மூன்றுலகத்தோர் வணங்கவும், வாரம்உடையதிறல் - தனக்கே யுரிய வெற்றியினமேம்பட்ட, வானவர் கோனுக்குள்ள - தேவேந்திரனுக்கென்று, வீரமுழவு எடுத்தபோர் ஒலிபாலவிழவு எடுத்தான் - வெற்றிமுரசு மிடைவிடா 'தொலிக்கும் பெரியமுழக்கினோடு திருவிழாவை முட்டின்று நடத்தினான்-எ-று.

புடைமுரசு, கொடைமுரசு, வெற்றிமுரசுஎன முரசுமூன்றுவகைப்படும். புடைமுரசைவிலக்கி காண்முரசு எனக்கொள்ளலும் ஒன்று.

சு - ஆவது. கடலாட்டுக்காதை.

—*—

விழவின்முடிவில் மாதவியோடு தோவலன் கடலில் நீராடுதலையுடைய கதை யையுடையது எனவே;—கடல் ஆட்டு கடலில் ஆடுதல் என விரிதலால் எழாம்வேற்றுமைத்தொகையிலத்தொடர். ஆட்டுக்காதை ஆடுதலையுடைய கதையையுடையது எனவிரிதலால் உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்

எஉ

சிலப்பதிகாரம்

டாம்வேற்றுமைத்

தொகையிலத்தொடர். ஆகவே மூன்றுசொல்இரண்

செந்தியர்க்கக்கொள்க,

இதுவும் அது.

வெள்ளிமால்வரை வியன்பெருஞ்செடி—கள்ளவீழ்பூம்பொழிற் காமக்
 கடவுட்டுக்—நடுநகயெனெடுங்கட்—கரதவிதன்னெடு—விருந்தாட்டயருமோர்
 விஞ்சையர்வீரன்—தென்றிசைமருங்கினோர் செழும்பதிந்நுள்—இந்நீரன்
 விழவுகொண் டெடுக்குகாளிதுவெனக்—கடுவிசையுணர் கணங்கொண்டி
 ண்டிக்—கொடுவரிபூக்கத்துக் கோங்கரகாத்—தொடுகமுன் மன்னற்குத் தொ
 லைந்தனராகி—நெஞ்சிருள்கூர் நிகர்த்துமேல்விட்ட—வஞ்சம்பெபர்த்த மா
 பெரும்பூதம்—திருந்துவேண்ணற்குத் தேவரோவ—விருந்துபலியுண்ணு மிட
 னுங்காண்கும்—அமராவதிகாத் தமரிம்பெற்றுத்—தமரிற்றந்த தகைசால்சிற
 ப்பிற்—பொய்வகைவின்றியும் பூமியிற்புணர்ந்த—ஐவகைமன்றத் தமைதியுங்
 காண்கும்—நாரதன்வீணை நயந்தெரிபாடலும்—தோரியமடந்தை வாரம்பாட
 லும்—ஆயிரங்கண்ணோன் செவியககிறைப—நாடகமுருப்பி நல்காளாகி—
 மங்கலமிழப்ப வீணைமண்மிசைத்—தங்குகவிவெனைச் சாபம்பெற்ற—மங்
 கைமாதவிழ்விழுதற்றோன் றிய—அங்கரவகலல்குலாடலுங்காண்கும்—துவரி
 தழ்ச்செவ்வாய்த் துடியிடையோயே—அமராத்லைவனை வணங்குதும்பாடெ
 னச்—சிமையத்திமையமுஞ் செழுநீர்க்கன்கையும்—உஞ்சையம்பதியும் விந்தத்
 தடவியும்—வேங்கடமலையுந் தாங்காவினையு—காவிரிகாடுங் காட்டியயின்ன
 ர்ப்—பூவிரிபடப்பைப் புகார்மருங்கெய்திச்—சொல்லிவமுறைமையிற் றொ
 முதனன்காட்டி—மல்லன்முதார்மகிழ்விழாக்காண்போன்—மாயோன்பாணி
 யும் வருணப்பூதர்—நால்வகைப்பாணிய நலம்பெறுகொள்கை—வானூர்மதி
 யமும் பாடியபயின்னர்ச்—சீரியல்பொலிய நீரனீங்கப்—பாரதியாடிய பாரதியா
 ள்கத்துத்—திரிபுரமெரியத் தேவரவேண்ட—எரிமுகப்பேரம் பேவுல்கேட்ப—
 உமைபவனொருதிரு குகவேங்கிய—இமைபவனாடிய கொடுகொட்டியாடலு
 ம்—தோர்முன்னின்ற திசைமுகன்காணப்—பாரதியாடிய வியன்பரண்டரங்க
 மும்—கஞ்சன்வஞ்சங் கடத்தற்காக—அஞ்சனவண்ண னாடியவாடலுள்—அல்
 வியத்தொருதியு மவுண் றகடந்த—மல்லினாடலு மரக்கடனடிவண்—நீர்த்திரை
 யாங்கத்து நிகர்த்துமுன்னின்ற—ஞர்த்திறங்கடந்தோ னாடியதுடியும்—படை
 வீழ்த்த வுணர்பையென்பதக்—குடைவீழ்த்தவாழுன் னாடியகுடையும்—வா
 ணன்பேரார் மறுகிடைநடந்து—நீணிலமளந்தோ னாடியகுடமும்—ஆண்மை
 திரிந்த பெண்ணைக்கோலத்துக்—காமனாடிய பேடியபாடலும்—காய்கிளவவு
 ணர்கடுந்தொழில்பொறுஅள்—மாயவனாடிய மரக்காலாடலும்—செருவெங்
 கோல மவுணர்நீக்கத்—திருவின்கெய்போ ளாடியபாவையும்—வயலுழைநின்
 று வடக்குவாயிலுள்—அயிராணிமடந்தை பாடியகடைபமும்—அவரவாணியு
 டனவாவன்கொள்கையின்—நிலையும்படியு நீங்காமாயின்—பதினொராட

கடலாட்டுக்காதை.

௭௩

பூம்பொழி லிருந்தியான்கூறிய — மாதவிமரபின்
மாதவியிவளெனக் — காத

லிக்குரைத்துக் கண்மெகிழ்வெய்தியு—மேதகுசிறப்பின்விஞ்சையனன்றியும்—
அந்தரத்துள்ளோ ரறியாமரபின்— வந்துகாண்குறாஉம் வானவன்விழாபும்—
ஆடற்கோலமு மணியுங்கடைக்கொல— ஊடற்கோலமோ டிருந்தோ ணுவப்
பப்—பத்துத்துவரினு மைந்துவிரையினும்—முப்பத்திருவகை போமாலிகையி
னும்—ஊறியநன்னீருறைத்தநெய்வாசம்—நாறிருங்கூத்தனலம்பெறவாட்டி
ப்—புகையிற் புலர்த்திய

பூமென்கூந்தலை—வகைபெறுமானமதக் கொழுஞ்சே
றாட்டி—அலத்தகமூட்டிய வஞ்செஞ்சேறடி— நலத்தகுமெல்விர
னல்லணிசெ

றீ இப் — பரியகநூபுரம்
பாடகஞ்சதங்கை—அரியகங்காலுக் கமைவுறவணிந்
து—குறங்குசெறிதிரள்
குறங்கிற்செறித்துப்—பிறங்கியமுத்தலா முப்பத்திரு
காழ்—பிறங்கினர்பூந்துகி
னீர்மையினுடிக்—காமர்கண்டிகை தன்னொடும்பி
ன்னிய—தூமணித்தோள்வளை
தோளுக்கணிந்து—மத்தகமணிபொடி வயிரங்

கட்டிய—சித்திரச்சூட்சு செம்பொற்கைவளை—பரியகம்வால்வளை பவளப்ப
ல்வளை—அரிமயிர்முன்கைக் கமைவுறவணிந்து—வாளிப்பகுவாய் வணங்குது
மோதிரம்—கேழ்கிளர்செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம்—வாங்குவில்வயிரத்து
மரகதத்தாட்செறி—காந்தண்மெல்விரல்

கரப்பவணிந்து—சங்கிலிநுண்ணொடா

டர்பூண்ஞாண்புளைவிளை—அங்கமுத்தக வயிரோமோடணிந்து—கயிற்கடை
பொழுதிய காமர்தாமணி—செய்த்தருகோவையிற் சிறுபுறமறைத்தாங்—கிந்
திரநீலத்திடையிடையிரண்ட—சந்திரபாணித்தகைபெறுகடிப்பிணை—அங்கா
தகவயி னழகுறவணிந்து—தெய்வவுத்தியொடு

செழுநீர்வலம்புரி—தொய்யகம்

புல்லகற் தொடர்ந்தலைக்கணி—மையீரோதிக்குமாண்புறவணிந்து—கூடலு
மூடலுங் கோவலற்கனித்துப்—பாடமைசேக்கைப் பள்ளியுளிருந்தோள்—உ
ருகெழுமுது ருவாத்தலைவந்தெனப்—பெருநீர்போரு மிரியன்மாக்களொடு—
மடல்விழ்காணற் கடல்விளையாட்டுக்—காண்டல்விருப்பு வேண்டினனாடுப்—
பொய்கைத்தாமரைப் புள்வாய்புலம்ப—வைகறையாமம் வாரணங்காட்ட—
வெள்ளிலிளக்க நள்ளிருள்கடியத்—தாரணிமார்பொருடு பேரணிப்பணிந்து—
வானவண்கைய எத்திரியேற—மான்மர்நோக்கியும் வையமேறித்—கோடிபல
கடுக்கிய கொழுந்திக்குப்பை—மாடமலிமறுகிற் பீடினகத்தெருவின—மலர
ணிபொழுக்கத்து மணிவிளக்கெடுத்தாங்—கலர் கொடியுறாகும்கெல்லும்வீசி—
மங்கலத்தாடுபார் தங்கலனொலிப்ப—திருபுடைமருங்கி னுந்திரிவன பெயரும்—
திருமகனிருக்கை செவ்வனங்கழிந்து—மகரவாரி வளந்தந்தோங்கிய—நகரவீதி
நடுவட்போகிக்—கலந்தருதிருவிற் புலம்பெயர்மாக்கள்—கலந்திருந்துறையு மி
லங்குதினாவரைப்பின்—வேலைவாலுகத்து விரிதிரைப்பரப்பிற்—கூலமறுகிற்
கொடியெடுத்துறுவலும்—மாலேச்சேரி மருங்குசென்றெய்தி—வண்ணமுஞ்சா
ந்து மலருஞ்சண்ணமும்—பண்ணியப்பகுதியும் பகர்வோர்விளக்கமும்—செ
ய்வினைக்கம்மியர் கைவிளைவிளக்கமும்—காழியர்மோதகத் துமுறுவிளக்கமு
ம்—கூலியர்காரகல் குடைக்கால்விளக்கமும்—நெடைநலின்மகடேக் கடை

கெழுவிளக்கமும்—இடையிடையின்விலை பகர்வோர்விளக்கமும் — இலங்கு
 ரீர்வரைப்பிற் கலங்காண்விளக்கமும்—
 விலங்குவலைப்பரதவர் மீன் றிமில்விள
 க்கமும் —மொழிபெயரிடத்தோ
 ரொழியாவிளக்கமும்— கழிபெரும்பண்டங்
 காவலர்விளக்கமும்—நுண்வினைக்கம்மியர்
 செய்வினைவிளக்கமும் —எண்னு
 வரம்பறியா வியைந்தொருங்கீண்டி—இடிக்கலப்பன்ன
 வீரயிர்மருங்கிற்—கடி
 ப்பகைகாணுங் காட்சியதாகி—விராமலர்த்தாமரை
 வீங்குநீர்ப்பரப்பின்—மரு
 தவேலியின் மாண்புறத்தோன்றுங்—கைதைவேலி
 நெய்தலங்கானல்—பொ
 ய்தலாயமொடு பூங்கொடிபொருந்தி—நிரைநிரையெடுத்த
 புரைதீர்காட்சிய—
 மலைப்பஃரமுங் கடற்பஃரமும் — வளந்தலைமயங்கிய
 துளங்கலிலிருக்கை
 யும்—அரசகுமாரரு முரிமைச்சுற்றமும் —
 பரதகுமாரரும் பல்வேறுயமும்—
 ஆடுகளமகளிரும் பாடுகளமகளிரும்—தோடுகொண்மருங்கிற் சூழ்காலெழினி
 யும்—விண்பொருபெரும்புகழ்க் கரிகால்வளவன்—தண்பதங்கொள்ளுந் தலை
 நாள்போல்—வேறுவேறுகோலத்து வேறுவேறுகம்பலை — சாறயர்களுத்தின்
 வீறுபெறத்தோன்றிக்—கடற்க்காடெலிக்கும்

காவிரிப்பேரியாற் — றிடங்

கெடவீண்டிய நால்வகைவருணத்—தடங்காக்கம்பலை யுடங்கியைந்தொலிப்ப
க்—கடற்புலவுகடிந்த மடற்பூந்தாழை—சிறைசெய்வேலி யகவயினாகோர்—
புண்ணீழற் புதுமணற்பாப்பின்—ஓவியவெழினி சூழ்வுடன்போக்கி—விதா
னித்துப்படுத்த வெண்காலமளியிசை—வருந்துபுரின்ற வசந்தமாலையைக் —தி
ருந்துபுரல்யாழ் செவ்வனம்வாங்கிக்—கோவலன்றன்ஞெடுங் கொள்கையினி
ருந்தனண்—மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிதானென.

(இ-ள்.) மால் வெள்ளி வராவியன் பெருஞ் செடி-பெரிய வெள்ளி மலை
யிற் பார்த்துயர்ந்த ஆலின் கண், கள் அவிழ்ப்பு பொழில் - தேனொழுக வவழிந்
த மலர்களையுடைய கோலையிடத்து, கருங்கயல் நெடுங்கண் காதலி தன்னுடு -
கரிய கயல்போல நெடிய கண்களையுடைய தனது மனையாளோடு, காமக் கட
வுட்கு விருந்தாட்டி அயரும் ஓர் விஞ்சையர் வீரன் - மன்மதனுக்கு (ஆண்டு
தோறும்) விழவினை விரும்பிச் செய்யும் ஒரு விச்சாதாருள் வீரன், வியன் பெ
ரு என்னுங் குறிப்பால் செடி ஆலின்மேல் நின்றது. விஞ்சையர் வீரன் கூட்
டிப்பிரித்தலில் வந்த ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். தென்திசை.
மருங்கின் ஓர் செழும் பதி தன் உள்- தென்றிசையின் கண்ணுள்ள ஒரு வள
விய நகரின் கண், இந்திரன் விழவு கொண்டு எடுக்கும் நாள் இது என - இந்தி
ரன் விழவிற்கு நாள் கொண்டு கொடி யெடுக்கும் நாள் இந்நாள் என்று தன்
மனைவிக்குக் கூறி;

காமக்கடவுள் விழா முடிவு பங்குனிமாதத் திருபத் தொன்பதிற் சித்திரா
நாளிலே ஆதலால் மேலை மாதத்தில் இச்சித்திரா நாள் என் பான் இந்திரன்
விழவு கொண்டெடுக்கு நாளினு என்றான். இங்கு மாதமும் நாளும் கூறியது
என்னை யெனின்; - கோவலனும் கண்ணகியாரும் ஊரினின்றும் போய் மது

கடலாட்டுக்காதை.

எரு

ராயிற் புகுந்து அக்கோவலன் இறந்த
க் கென்க, இது பின்னர்க் காண்க.

மாத முதலியவற்றோடு மாற்றுபடாமை

கவிச்சை அவுணர் கணம் கொண்டு ஈண்டி - (போர் முகத்து) விரைந்
து செல்லும் வேகத்தையுடைய அசுரர்கள் கூட்டங்கொண்டு நெருங்கி, கொ
டு வரி ஊக்கத்து - புலி போன்ற வன்மையோடு, கோ-நகர் காத்த கழல் தொ
டு மன்னன்கு-விண்ணுலகத்தைப் புரந்த வீர கண்டையணிந்த முகஞந்தச் சக்
கரவர்த்திக்கு, தொலைந்தனர் ஆகி - புறங் கொடுத்து, நெஞ்சு இருள் கூர -
(போரில் வெல்லுதல் தமக்கு அரிதாதலால் அவ்வரசன்) மனமுங் கண்ணும் ம
றைபட, நிகர்த்து - தம்முனொத்து, மேல் விட்ட வஞ்சம் - அவன் மேலே வி
யகாமாத்நிரத்தை, பெயர்த்த-(தனது மந்திரமொழியால்) போர்க்கு, மா பெ
ரும் பூதம் - பெரிய பூதம், திருந்து வேல் அண்ணல் கு- (போர்முகத்துத் தன்
துடலிற்பட்ட புழை வழியால்) வளைவு நிமிர்ந்த வேலை யேந்திய அவ்வரசன்
பொருட்டு, தேவர் எவ - இந்திரன் எவப்போந்து, விருந்து பலி உண்ணும்
இடீன்உம் காண்கும்-(நகரத்துள்ளோர்) விருந்தாக விடும்பலியை யுண்ணும்
இடத்தையும் காண்போம்;

இதன் வரலாற்றை இந்திரன் விழ்ந்து கொடுத்தகாதையிற் காண்க. தனது
துடலிற்பட்ட புழை வழியால் திருந்துதலாவது பகை வருடலிற் பட்டு வளைந்த
வேலைத் தனது துடலிற்பட்ட புழை வழியிற் போக்கி நிமிர்த்தல். கொடு வரி வ
ளைந்த வரியையுடையது என விளைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை நிலைத்தொடர். குடாவடி என வருதல் காண்க. கோ விண். கண

ங்கொண்டு ஈண்டி தொலைந்தன்றாகி நிகர்த்து ஒன்றையொன்று கொண்டு விட்ட என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும் அப்பெயரொச்சம் வஞ்சம் என்னும் செயப்படு பொருளையும், எவ என்னும் வினையெச்சம் போந்து என்னும் சொல்லெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் உண்ணும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையுங் கொண்டன. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தேவர் ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி “ஒருமை சுட்டிய பெயர் நிலைக்கிளவி - பன்மைக்காகு மிட்னுமாருண்டே” தொ - சொ-எ-கூடு-ரு-ஆல்-காண்ட. காண்கும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை முற்று..

அமராவதி காத்து அமரில் பெற்று - (அவ்வசுரரால் வந்த இடர் நீங்க) அமராவதியைக் காத்து அப்போரினாற் பெற்று, அமரில் எனப் பாடமாயின் அத் தேவேந்திரனால் எனப் பொருள் கொள்க, தமரில் தந்த - கரிகாற் பெருவளவன் மாயிலுள்ளோர் தந்த, தகை சால் சிறப்பின் - பொலிவு மிக்க சிறப்பினையுடைய, பொய் வகை இன்றி உம் பூமியில் புணர்ந்த - பொய்க்கும் பகுதியில்லாமற் பூமியில் நிலபெற வைத்த, ஐ வகை மன்றத்து அமைதி உம் காண்கும் - ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையுங் காண்போம்.

எகா சிலப்பதிகாரம்

* நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடல் உம் - நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழி சையின் இன்பத் தெரியப்பாடும் பாடலையும். தோரிய மடந்தை O வாரம் பாடல் உம்-ஆடி முதிர்ந்தபின் ஆடும் பெண்கள் காலின் கொத்தறுத்துப்பாடுகின் றவள் பாடும் வாரப்பாடலையும், ஆயிரங் கண்ணோன் செவி அகம் நிறைய

உருப்பசி நாடகம் நல் காள் ஆகி - இந்திரனது காதினகம் நிரம்ப உருப்பசியானவன் பாடிக்கண்ணூர் ஆடலும் விரும்பாள் ஆதலால், வீணை மங்கலம்

இழப்ப என - நாரதமுனிவன் வீணை தனது

மங்கலமிழந்து மண்ணுலகிற்

பிறக்கவெனவும், இவன்மண்மிசைதங்குகளென - இவ்வுருப்பி மண்ணின்மேல்
அவ்வீணையோடு பிறக்கவெனவும், சாபம்பெற்ற மங்கை மாதவி - சாபத்தை

யடைந்த உருப்பசியாகிய மாதவியின், வழிமுதல் அங்குதோன்றிய-வழிமுதற்

* “வயந்தமாலே நயந்தமுனிவான் - எய்தியவவையி னிமைபவ்வணங்
க - இருந்தவிந்தான் றிருந்திழைபுருப்பி - ஆடனிகழ்க பாடலோடங்கென -
ஒலியச்சொன்ன மேவினனெழுந்து - கோலமங்கோப்பு தூலொடுபுணர்ந்
த - இசையுடமு மிசையத்திருத்திக் - கரந்துவரலெழினியொடு புருந்தவன்
பாடலிற் - பொருமுகவெழினியிற் புறங்கிழ்தோற்றம் - யாவரும்விழை
யும் பாவணியாகலின் - நயந்தகாதற் சயந்தன்முகத்தின் - நோக்கெதிர்நோ
க்கிய பூக்கமழ்கோதை - நாடியவேட்கையி னுடனெகிழப் - பாடன்முதலிய

பல்வகைக்கருவிகள் - எல்லாநெகிழ்தலி னெல்லாமுனிவான் - ஒருதலையி
ன்றி யிருவாநெஞ்சினுங் - காமக்குறிப்புக் கண்டனன்வெகுண்டு - சிந்தாம
ணிமுடி யிந்திரன்மக்ளை - மாணுவிதலோய் வேணுவாகென - இட்டசாபம்
பட்டசயந்தன் - சாபவிடைய ருடவத்தோய்நீயென -

மேவினன்பணிந்து

மேதகவுரைப்ப - ஓடியசாபத் துருப்பிதலைக்கட்டும் - காலெக்கழையு நீயே
யாகி - மலையமால்வரை வந்துகண்ணுற்றுத் - தலையாங்கேறிச் சார்திசெ
ன்றவன் - அகலநாரதன் கைக்கொள்வீணை - அலகிலம்பணமா கெனச்சபி
த்துத் - தந்திரியுவப்பத் தந்திரிநாரிற் - பண்ணியவீணை
மண்மிசைப்பாடி - ஈ ண்டுவருகெனப் பூண்டசாபம் -
இட்டவக்குட முனியரங்கேவிட்டனன் - என் பவேந்த
னவையகத்தென்” வயந்த மலை பொதிய மலை. இது

வயந்த மாலை

என நின்றல் விகாரம். உருப்பசி இந்திரன்

மகன் மேற் காதல்கொண்டமைய.

நராதமுனிவன் அறிந்து பாழின் பகை நரம்பு படவிசைத் துணர்ந்த, அதனை யுணர்ந்த அகத்திய முனிவர் கம்மை மதிபாதிவ்வாறுணர்த்தினானென வெரு ண்டு, அம் முனிவன் வீணேபோடு இவன் மண்ணிற் பிறக்கவெனச் சாபமிட் டனர் என்பது வரலாறு.

0 வாரம்-ஓரொற்று வாரம் ஈரொற்று வாரம் எனச் செய்யுள் இருவகை ப்படும். அவை தாளத்தில் ஒரு மாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையும் பெற்று வரும். அங்கேற்றுக் காதையுள் வாரம் என்பதற்கு இவ்வாறு கொள்ளினும் அமையும்.

கடலாட்டுக்காதை.

எ எ

பெயரா பவ்விடத்திற்பிறந்த; அரவு அகல் அல்குல் ஆடல்உம் காண்கும்-அர வுன்படம்போலும் அகன்ற அல்குலையுடையவளது

ஆடலையுங் காண்போம்

அரவல்குல் எனப் பாடமும் உண்டு.

துவர் இதழ் செவ்வாய் துடி இடையோய் - பவனம் போலும் செவந்த வாயும் உடுக்கை போலும் சிறுதிய இடையையு முடைபாய், யாம்உம் அமரர் தலைவனை வணங்கு தும் என - நாமும் தேவேந்திரனை வணங்கு வோம் (வரு க) என்று கூறி (போய்) யாம் என்பத னிறுதியில்

எதிரது தழீஇய எச்ச வும்

ஐம் தொகுத்தல். ஏகாரம் இசை நிறை. போய் சொல்லெச்சம். இமை பத்து இமையம்உம் செழுநீர் கங்கைஉம் - சிகரத்தையுடைய இமைய மலையையும் மிக்க நீரையுடைய கங்கையையும், உஞ்சை அம்பதிஉம்

விந்தத்து அடவிஉம் -

அவந்தி யென்னும் நாட்டையும் விந்த மலையின்

கண்ணுள்ள காட்டையும், வே

ங்கடம் மலை உம் தாங்கா விளையுள் காவிரி நாடு உம் -

வேங்கட மலையினையும்

நிலம் பொருத விளைச்சலையுடைய காவிரி நாட்டினையும், விளையுள் தேரைப் பாய்த்துள் புலிப்பாய்த்துள் என்பதுபோல நின்றது. காட்டிய பின்னர் பூவிரி படப்பை புகார் மருங்கு எய்தி-(தன் காதலிக்கு இன்னது இன்னது) எனக் காட்டிச் சிலநாள் அங்குத்தங்கியபின்பு மலர்கள் விரிந்த படப்பைகள் சூழ்ந்த காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் கண்ணடைந்து, படப்பை தோட்டக்கூறு, சொல்லிய முறைமையின் தொழுதனன் காட்டி - முன் சொன்ன முறையாக இடமும் அமைதியும் இவை யென்று தொழுது தன் மனைவிக்குக் காட்டி, மல்லல் மூது ஊர் மகிழ் விழா காண்போன் -வளவிய பழைய அந்நகரின் கண் தேவர் கள் மகிழும் விழவினைக் காண் கின்றவன்;

மணி விழா எனப் பாடம் ஆயின் அழகிய விழவு எனப் பாட்டங்கொள்க. தொழுதனன் முற்றெச்சம். என போய் என்னும் வினை யெச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்று கொண்டு காட்டிய என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பின்னர் என்னும் காலப் பொருளையும், எய்திதொழுது காட்டி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றிையொன்றுகொண்டு காண்போன் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரின் முதனிலையையுங் கொண்டன.

மாயோன் † பாணியும் - திருமாலேப் புரவுந் தேவபாணியும், பாணி பாட்டு - இயற்றமிழின் வருங்கால் கொச்சக வொரு போகாய் வரும், வருவழி பெருந் தேவபாணி சிறு தேபாணி யென விருவகைத் தாய்வரும் “சூறிய வுறுப்பிற் குறைபாடின்றித் - தேறியவிரண்டிற் தேவபாணியும்” என்றார் ஆகலின்; அங்ஙனம் வருந்தா வினை நிலை என வடுக்கி முகத்திற் படுத்தாவினை முக நிலை எனவும்; இடை நிற்பனவற்றை இடை நிலை யெனவும், இறுதியில் நிற்பனவற்றை முரி நிலை யெனவும் - பெயர் கொடுத்தார் செய்யுளியலின் கண்.

† “எனை யொன்றே - தேவர்ப் ப்ராதன் முன்னிலைக்கண்ணே” தொல் காப்பியம்-செ-௧௩ அ-௫. அது முத்தமிழ்க்கும் பொது.

இனி இசைத்தமிழின் வருங்கால் முகநிலை கொச்சகம் முரிவு என்பர். ஒருசார்

ஆசிரியர் இசைப்பா இசையளவு பா என்னும் இரு பகுதியுள் அஃது இசைப்

பாவின் பகுதி என்பர் அது பத்துவகைப்படும்

“செத்துறை வெண்டுறை தே

வபாணி யோரிரண்டும் - வந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்திருவ - ஆற்று வரி காணல்வரி முரண் மண்டிலமாத்-தோற்றுமிசைப்பாவின் சுட்டு” என்றார்

இசை நுணுக்கமுடைய நற் சிகண்டியார். இது ஒன்பது வகைப்படும் என்றார்

பஞ்ச மரபுடைய அறிஞர் “செப்பரிய சிந்து திரிபதாதி சீர்ச்சவலை - தப்பொ

ன்று மில்லாத சம்பாதம் - எப்படியும் - செத்துறை வெண்டுறை பேருந்தேவ பாணி யெனப் - பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா” இனி நாடகத்தமிழிற் பெருந்தேவபாணி வருங்கால் தேவகையும் சிறு தேவபாணியால் வருணப்பூ தரையு மூவடி முக்கால் வெண்பாவாற் றுதிக்கின்றுழி அவர் அணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியும் துதித்து அவராற் பெறவேண்டு வனவாம் “தி ருவளரரங்கிற் சென்றினிதேறிப் - பரவுந்தேவரைப் பரவுங்காலே - மணிதி கழ்செடுமுடி மாணிபத்தானை - அணிதிகழ்பளிங்கி னெளியினைபென்றுங் - கருந்தாதுடுத்த கடவுளைபென்றும் - இரும்பினத்தனிக்கொடி யேந்தினைபெ ன்றும் - கொடுவாய்நாஞ்சிற் படையோயென்றும் - கடிமலர்க் கண்ணியை பென்றும் - சேவடிபோற்றிச் சிலபலவாயினும் - மூவடிமுக்கால் வெள்ளையி ன் மொழிப” என்றார் மதி வாணனார்.
இனி முற்கூறிய பதினோ ராடற்கு

முதனிலை யாகிய மாயோன் பாணி வருமாறு

“மலர்மிசைத்திருவினே வலத்தி

னில்மைத்தவன் - மறிநிலைக்கடலினே மதித்திடவடைத்தவன் - இலகொளித்த
டவரை கரத்தினிலெடுத்தவன் - இனநிலைத்தொகைகளை யிசைத்தலிலழைத்த
வன் - முலையுணத்தருமவனை லத்தினேமுடித்தவன் - முடிகள் பத்துடையவ னுர
த்தினையறுத்தவன் - உலகனைத்தையுமொரு பதத்தினிலொடுக்கினன் - ஒளிம
லர்க்குழறருவதற் கினியழைக்குமே” இது பெருந்தேவ பாணி. இயற்றமிழி
ல் எண் சீரால் வந்த வொரு போரு கொச்சகக்கலிப்பா. சிறு தேவபாணி “வ
ண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதன வேள் மிக வெய்யக் -

கண்ணளபோர் புல

னல்லாக் கனல் விழியா லெரித்தனையால் - எண்ணிறந்த
தேவர்களு மிருடிக

ளு மிரிந்தோட் - வொண்ணுதலாள் பாகங்

கொண்டொரு தனியே இருந்

தனியே” மாயோனை முற் கூறியது காவற்

கடவுளாதலால் அருளுதற்

கென்க.

வருணப்பூதர் ௩ நால் வகை பாணியும் - வருணப்பூதரைப் பரவும் நால்

௩ வருமாறு “அந்தணர்வேள்வியோ

டருமறைமுற்றுக - வேந்தன்வே

ள்வியோ டியாண்டிபல்வாழ்க - வணிகரிருநெறி நீணிதிதழைக்க - பதினெண்
கூலரு முழுவர்க்குமிருக - அரங்கியற்கூத்து நிரம்பிவினேமுடிக - வாழ்கநெடு
முடி கூர்கவென்வாய்ச்சொலென்-றிப்படிபலிகொடுத்தினைவனிறநெருக்குச்-
சேட்பட்டவமைத்துச் செழும்புகைகாட்டிச் - சேவடிதேவனாயேத்திப்பூதரை-

கடலாட்டுக்காரதை.

எக

வகைத் தேவபாணியும், நலம் பெறு கொள்கை

* வான் ஊர் மதியம் உம் பா

டிய பின்னர் - (பல்லுயிர்களுந் தன் கலையால்) நன்மை

பெறுந் தன்மையையு

டைய வாணிற் செல்லும் சந்திரனையும் பாடிய பின்பு, உம்மையால் சூரியனே
யும் அன்றி என்க. தேவர் வேண்ட - பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வேண்டவு

ம், எரி முகம் பேர் அம்பு ஏவல் கேட்ப -

வடவையைத் தன் தலையிலுடைய திருமாலாகிய பெரிய

அம்பு தனது ஏவல் வழி நிற்பவும், திரி புரம் எரிய - தி

ரி புரம் எரிந்து கீறாக, பாரதி ஆடிய பாரதி அங்கு கத்து - பைரவி யாடியவப்

பைரவி யரங்கமாகிய ஈமத்தில், உமையவள் ஒரு திறன் ஆக - உமையவள் ஒரு

கூற்றினளாய் நின்று (தானங்களை) செலுத்த, ஓங்கிய இமையவன் ஆடிய

0 கொடு கொட்டி ஆடல் உம் - (எல்லாத் தேவரினும்) உயர்ந்த இறைவன் கை

கொட்டி நின்றாடிய கொடு கொட்டி யென்னும் ஆடலும்; திரி புரம் தீ மடுப்

பக் கண்டிருங்காது கை கொட்டி யாடுதலால் அக் கொடுமை நோக்கிக் கொடு

கொட்டி எனப்பெயர் தந்தார். வேண்ட, கேட்ப,

என்னும் வினை யெச்சம்

களி எரிய என்னும் எச்சத்தையும், அவ்வெச்சமும் ஆக என்னும் எச்சமும் ஆடி

ய என்னும் பெயரெச்சத்தையும் தனித்தனி கொண்டன.

தேர் முன் நின்ற திசை முதன் காண் - (நான்கு வேதங்களாகிய குதிரை
களைப்பூட்டிக் கூர்முட் பிடித்து) தேரின் முன்னே நின்ற பிரமன் காண், பா
ரதி ஆடிய - (அவன் பிரிவால் வருந்தியதைக் கருதி)

பாரதி வடிவாய் வெண்

ணீறணிந்து இறைவன் நின்றாடிய, வியன் +

பாண்டரங்கம்உம் - பெரிய பா

ண்டரங்கம் என்னும் திருக்கூத்தும், நின்றாடிய

எனப்பாடம் ஆயில் காண்

நின்றாடிய எனப் பொருள்கொள்க. ஆடல்உள் சுஞ்சன்

வஞ்சங் கடத்தற்காக-

அஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலுள்,

ஓ அல்லியத் தொகுதிஉம் - ஆடல் பத்

மூவடிமூக்கால் வெண்பாமொழிந்து - செவியிழுக்குறாமை வேந்தனைபேத்தி
க் - கவியொழுக்கத்தது நின்றழிவேந்தன் - கொடுப்பனகொடுப்ப வடுக்குமெ
ன்ப” என்றார் மதி வாணாரர்.

* சந்திரனைப் பாடும் தேவபாணி “குலாகடன் மதிக்குமதலைபைக் - கு
றுமுயலொளிக்கு மாணை - இரவிருளகற்று நிலவனை - இறையவன்முடித்த
வணியனைக் - கரியவன்மனத்தி னுழையனைக் - கயிரவமலர்த்து மவுணனைப் -
பரவுநர்தமக்கு நின்றிரு - பதமலர்த்துப்ப வினையையே”

0 “கொட்டிகொடுவிடை யோனாடிற்றதற்குறுப் - பொட்டிய நான் கா
கு மென்ப”

† “பாண்டரங்கமூக்கண்ண னாடிற்றதற்குதுப் - பாய்ந்தனவாறாகு மென்ப”

§ “அல்லியமாயவ னாடிற்றதற்குதுப்புச் - சொல்லபவாறாகு மென்று” எனவும், “ஆடலின்றி நிற்பதையெல்லா - மாயோனும் வைணவநிலையே” எனவும் வருதல்காண்க.

அ0 சிலப்பதிகாரம்

துள் கஞ்சனது வஞ்சத்தால் வந்த யானையினது கொம்பை முறித்தற்காக நின் னாடிய அல்லியத் தொகுதி என்னும் கூத்தும், ஏழா முருகு கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில் வந்தது. முகம் மார்பு கை கால் முதலியன வட்டனை அவி நயமுத

லியன விரிந்து தொழில் செய்யர்து நின்றலால்

தொகுதி என்றார்.

அவுணன் கடந்த * மல்லின்

ஆடல்உம் - வாண்ணாகிய அசுரனை வெல்லு தற்கு

மல்லனாய்ச் சென்றறை கூவி பெதிர்த்தவனுடனை

நெரித்துத் தொலைத்த

மல்லாடலும், மா கடல் கடு வண் டிகர்த்து முன்நின்ற குர் திறம் கடந்தோன் - கரிய கடலினடுவில் கோர்த்து முன்னே நின்ற குரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சனையைக் கடந்த முருகக்கடவுள், நீர் திரை அரங்கத்து - அக்கடலின் அலை யாகிய அரங்கில் நின்று, ஆடிய 0 துடிஉம் - (துடி கொட்டி) ஆடிய துடிக்கூ த்தும், அவுணர் படைவீழ்த்து பையுள் எய்த - அசுரர்கள் பேரிற்றகு ஆற்றா து படைபைப்போர்ட்டி விட்டு வருந்த, குடைவீழ்த்து அவர் முன் ஆடியுட் குடைஉம் - (முழுகுறிய முருகன்) அவ்வசுரர்கள் முன்பு தன் குடைபைச்சூய் த்து (அதுவே போர்முக எழினியாக) நின்று ஆடிய குடைக்கூத்தும், வாணன் (காமன் மனோகிய அதுருத்திரனைத் தன்மகள் நிமித்தமாக) வாணசூன் (சிறை வைத்தலால்) பேர் ஊர் மறுகு இடை கடந்து - (அவனது) பெரிய கோ என்

று ககர வீதியின் கட்சென்று, நீர் நிலம் அளந்தோன் ஆடியுட் குடம்உம் - கொடிய நிலங்கடந்த கண்ணனாடிய குடக்கூத்தும், குடம் பஞ்சலோகத்தாலு மண்ணாலும் இயற்றியது. இது விநோதக் கூத்தாறனுள் ஒன்று “புரவியகாந்தியு மன்றியும்பாதம் - விரவியவிநோதம் விரிக்குங்காலை - குரவைகலிடங் குடக் கூத்தொன்றிய-காணனோக்குத் தோற்பாவைக்கூத்-தென்றிவைபாறு நகைத் திறச்சுவையும் - வென்றியும்விநோதக் கூத்தெனவிசைப்ப” ஆண்மை திரிந் த - விதாரம் வீரியம் துகருந்தன்மை பத்தி முதலிய ஆண்மைத் தன்மைகளினி ன்று வேறுபட்ட, பெண்மை கோலத்து - (முலைமுதலிய வறுப்புக்களையுடைய) பெண்மைக் கோலத்தோடு, காமன் ஆடிய பேடி ஆடல்உம்-(தன் மகனை வா ணன் சிறையினின்று மீட்ச) மன்மதனாடிய பேடிக்கூத்தும், ஆண்மை தாடி எனினும் அமையும். “கருளிட்டாடியமருன்படு பூக்குழல்-பவளச் செவ்வரயத் தவளவெண்ணகை - ஒள்ளிரெடுங்கண் வெள்ளிவெண்டோட்டிக் - கருங் கொடிப் புருவத்து மருங்குவளைநிருததற்-காந்தளஞ் செங்கை யேந்திளவனமு லை - அகன்றவல் குலந்துளம்ருங்குல் - இகந்த வட்டிடை பெழுது வரிக் கோ

* “கொடியவனாடிற்று மல்லாடல்மல்லிற் - கொடியாவுறுப்போ னாந் தாம்”

0 “துடி பாடல் வேன் முருகனுடலதனுக் - கொடியரவுறுப்போ ணாந்
தாம்”

† “அறுமுகத்தோனாடல் குடைமற்றதற்குப் - பெறுமுறுப்பு நான்காகு
மென்ப”

‡ “குன்றெறித்தோனாட லதனுக்கடக்குப - ஐந்துறுப்பாகவே வாய்ந்து”

கடலாட்டுக்காதை.

அக

லத்து—வாணன்பேருர்மறு கிடைநடந்து—ஈணிலமளந்தோன் மகன்முன்
முடிய—ஆடற்கோலத்துப் பேடுகாண்குதரும்” என்றார்
ஆதலின். காய்

சினம் அவுணர்கிறிந்தொழில் பெர்றுஅள் — (பிறரை)

வருத்தும்கோபத்தை

புடைய அசுரர்கள் (வஞ்சத்தாற்செய்யும்) கடியதொழிலிப்பொருதவளா
கிய, மாயோள் ஆடிய * மரக்கால் ஆடல் உம் - ஹந்தையாடியமரக்கால்

என்னும்பெயரை புடையகூத்தும், அசுரர்கள் உண்டு

மப்போரார்போர்செ

ய்து வெல்லலாற்றாது வஞ்சத்தால் வெல்லக்கருதிப்பாம்புதேள் முதலிய
வாய்ப்புகூத, அவற்றையுணர்ந்து கலக்கிக்களைதற்கு மரக்கால் கொண்டாடு

தலான் மரக்கால் ஆடல் ஐயிற்று. அவுணர்செருவெம் கோலம்சீங்க—அசு
ரர்கள் போர் (செய்தற்குக்கொண்ட) வெய்யபோர்க்கோலம் ஒழித்தமோ
கிக்க, செய்யோள் திருஆடிய பாவை உம்—(கொல்லியம் பாவைவடிவாய்)
செவந்தநிந்தையுடையவாணிய இலக்குமியாடிய பாவைக்கூத்தம். வடக்
ருவாயில் உள் (வாணனதுகரின்) வடக்குவாயிலின் கண்ணுள்ள, வயல்
உழைநின்று—வயலில்கின்ற, ஆயிராணிமடந்தை ஆடிய பாவையம்உம்—
இந்திராணிபாடிய கடையக்கூத்தம், கடையம்கடைசிக்கூத்தம்.

அவர்அவர் அணிஉடன்—அவரவர்களுடைய ஆபரணத்தோடும், அவர்
அவர் கொள்கையின்—அவரவர்களுடைய கொள்கையோடும் (பொருந்தி)
நீரல் நீங்க சீர் இயல்பொலிய — அவதான நீங்கத்தாளவியல்பு பொலிவு
பெரு நிற்க, நிலைஉம் படி கம் உம்—நின்றமுதேனும் வீழ்ந்தாடுதலும் ஆகிய,
நீங்காமரபின் பதினோர் ஆடல் உம் (அவர் அவரினின்றும்) நீங்காத மரபினை
யுடைய பதினொருவகைப்பட்ட ஆடலும், பாட்டின் பகுதி உம் (அவ்வாட
லுக்கேற்ற) பாடலின் வேறுபாடும், விதிமாண்கொள்கையின் விளங்குதா
னாய் (ஆகிய அடித்திற்கு) விதித்தமாட்கிமைப்பட்ட கொள்கையைப் புலப்
படக்காணும், தாது அவிழ் பூ பொழில்இருந்தயான் கூறிய—மதுவொடு
மலர்ந்த பூக்களுடைய சோலையின் கண் (நின்றோடு) இருந்து நான் சொல்
லிய, மாதவி மரபின் மாதவி இவள்ளை—மாதவி மரபில்வந்த மாதவி யிவ
ளென்று, காதலிக்கு உரைத்துகண்டு மகிழ்வு எய்திய — நன்மனைவிக்குக்
கூறித் (தானும்) கண்டு மகிழ்கூர்ந்த, மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன் அன்றி
உம்—மேம்பாடுள்ள சிறப்பினையுடைய விஞ்சைவீரன் அல்லாமலும்;

அந்தரத்துள்ளோர் அறியா மரபின் வந்து—விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்
கள் உள் வரியோடுவந்து, காண்குறும் வானவன் விழவுஉம்—காணும் இக்

† “காமனதாடல் பேட்டாடலத் குதுப்பு—வாய்மையினராயினுக்கு”

* “மர்வளாடன மரக்காலத்தகுதுப்பு - நாம் வகையாற்சொல்லுங்
காணுக்கு”

† “பாவை திருமகளாடிற்றத்தற்குதுப — மோவாம லொன்றுடனே
யொன்று”

† “கடையமயிராணியாடிற்றதனாக—கடையாடிதுப்புக்களாது”

திரன் விழவும், தம்மைக்காணு மண்ணுலகினர்க்குப் பொருமைவினையும்
ஆதலால் உள்வரியோடு வந்து என்றார். ஆடல் கோலம் உம் அணிடம் கடைக்
கோள் - ஆடலும் (அவ்வாடலுக்கமைந்த) கோலமும் (அவ்வாட்டந்தாற்
பிறந்த) சமீபமும் முடிவுபெறுதலால், ஊடல் கோலம் ஒடு இருந்தோன் உவ
ப்ப (இனிக்காட்சிதழித்ததென) வெறுப்போடி நுத்த கோவலன்மகிழ, மன
த்தினிகழந்த ஊடல் முகங்காட்டுதலால் ஊடலோடு என்றமைபாறு கோல
மோடு என்றார். * பத்து அவரின் உம்—பத்து வகைப்பட்ட அவரினாலும்.

ஐந்து விதாயின் உம்—ஐந்துவகைப்பட்ட வாசனையாலும், இதனை ஆந்தி மாலை சிறப்புச் செய்காததற்காகாண். முப்பத்திருவகை. † ஓமாலி கையின் உம்—முப்பத்திரண்டு வகையதாகிய ஓமாலிகையாலும் ஊதிய நஸீர்—ஊதிக்காயப்பட்ட நல்லீரால், வாசம் செய்கிறதே—வாசனை யையுண்டா செய்மிச்சு, நானுஇரும் கூந்தல்—மணங்கமழும் பெரிய கூந்த லை, நலம்பெற ஆட்டி அழகுபெற நீராட்டி, “ஓசை கிணாயிலும் நானாது துவளிலும்—ஆதறநினைமேலிரண்டோ மாலிகையிலும்—நானாறந்ததுப்பி லுனமுசன் குறை-ஊதினகண் ருவந்தனராட்டி” என்றார். பிறரும். புக்க யில் புலர்த்திய பூமென்கூந்தல் † ஐவகைபெறு-புகையாதுலர்த்திய பொலி வையுண்டா மெல்லியகூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த, பெறுவினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. கொழுமான் மதம்சேதுண்டி. - கொழுவி யிருக மதக்குழம்மை பூட்டி, மிருகமதம் சவ்வாது. அலத்தகம் ஊட்டிய அம் செம் சேதுஅடி - செம்பஞ்சுத்தழம் பூட்டிய சுழிய செவந்த சிற்றடி யிலுள்ள, நலந்தருமெல்லிரல் நல் அணிசெறிது—அழகு மிக்கமெல்லிய லீரஸ்களில் (செறிக்கப்படும்) நல்ல மகரவாய் மோதிரமுதலாகிய நல்ல

* “பூவந்திரிபலை புணர்வன் கருங்காலி - நாவலொடு நான் மரமாம்.”
திரிபலைக்காய, தரன்றிக்காய, செல்லிக்காய். நால்மரம் ஆல்அரசு அத்தி இத்தி, பூவம்மரமாம்.

† “இலவங்கம் பச்சிடுகச்சோவமேலம்-குலவியநாகணங்கோட்டம்-சில விய நாகமதர் வரிசுதக்கோலநன்னாரி - வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசீர்- போகாத-கத்தாரிவேரிவிநாய்ச்சைசு கண்டில்வெண்ணெய்—ஒத்தகடுகெல்லி யுயர்தானதி - கொத்தலரும்-வண்ணக்கச்சோமரோணுகமாஞ்சியுடன்—எண் ணஞ் சயிரோக மின்புழுஞ்—கண்ணியினம் - புண்ணெறுந்தாது புலியுகிர் பூஞ் சுரளம்—பின்னதமால்ம் பெருவருளம்—பன்னம்—பதுமுததுண்ணோலம் பைக்கோடுவேரி—சுதிர் நவையாயோமாலிகை” இது கலிவெண்பா.

‡ ஐவகைஐவனறும், கொண்டை சுருள், குழல், பனிச்சை, முடிமயிகா உச்சியின் முடித்தல், கொண்டை பக்கல்முடித்தல், சுருள்பின்னெசெருகல், குழல்சுருட்டி முடித்தல், பனிச்சையின் விவிடுதல். ஐந்துவகையாக முடித் தலை ஐவகை என்றார்.

அணிகளைச் செறித்து, அவைபீலி கால் மோதிரம் * பரியகம் தூபுரம்பாடகம் சதங்கை அரியகம் — பாசசாலமும் சிலம்பும்பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியும் என்னுமிவற்றை, காலுக்கு அமைவுற அணிந்த—கால்களுக்குப் பொருந்தவணித்து.

“அவ்வாய் மரகதத்தணிவிளர் மோதிரம் பைவாய் பதம் பொற்பரிய கதூபுரம்-மொய்ம்மணிவரம்பிள் முல்லையங்கிண்கிணி-கௌவியவேனவுங் காலுக்கணிந்தாள்” என்றார்பிறரும். குறங்குசெறிதிரள் குறங்கில்செறித்து-குறங்குசெறிஎன்னும் ஆபரணத்தைத்திரண்ட தொடையிற்செறித்து, குறங்குசெறிக வானாபரணம். பிறங்கியமுத்தரை முப்பத்திருகாழ்—விளங்கிய பருமுத்தக் கோவையையும் முப்பத்திரண்டு கோவையாகிய விரிசிகையை

யும், நிறம் கிளர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடது - நிறங்கொண்டு விளங்கும் பொலிவையுடைய நீலச்சாதாருடையின்மேல் முறையாகவுடுத்த; “குறம் சூசெநியொடு கொய்யலங்கார — நிறந்திளர்பூந்துகி வீர்மையினுடது— பிறங்கியமுத்தரை முப்பத்திருகாழ்—அறிந்தவையை ரவல்குற்கணிந்தாள்” என்றார் பிறரும். காமர்கண்டிகை தன்ஓடும் - விருப்பஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையோடும், பின்னிய—நீங்காமற் பொற்றொடராற்பிணித்த, தாமணிதோ ள்வளை - களங்கயில்லாத முத்தாலாகிய தோள்வளையை, தோளுக்கு அணிந்து - தோள்களுக்கு அணிந்து, காமம் காமர்போலி. “ஆய்மணிகட்டிய மைந்த விலைச்செய்கைக் - காமர்கண்டிகை தண்டன் முத்திடைக் - காமர் பொற்பாசக் கொளுத்திக்கவின்பெற - வேய்மருன்மென்றோள் விளக்கவ ணிந்தாள்” என்றார் பிறரும். மத்தகம்மணி ஓடு - முகப்பிறந்தடிய மாணிக்க தத்தோடே, வயிரம் சுட்டிய (பத்தியாக) வயிரங்கள் அமுத்திய, சித்திரம் சூடகம் - சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகத்தையும், செம்பொண்கைவளை செவந்தபொன்றாற் செய்த வளைகையும், பரியகம்-சரியையும், வால்வளை- சங்கவளைகளையும், அன்றி வெள்ளிவளை எனினும் அமையும். பலபவளவளை பலபவளவளைகளையும், கைவடம் எனினும் அமையும். அரிமயிர்முன் கைக்கு அமைவுற அணிந்து - அழகியமயிரையுடைய முன்கைக்குப் பெருந்தவணிந்து “புராதபுசித்திரப்பொன்வளைபோக்கில்—அரியலர் பொன்மணி மெல் லென்கடகம்—பரியகம்வால்வளை பாத்தில்பவளம் — அரிமயிர்முன்கைக்க மைய்வணிந்தாள்” என்றார் பிறரும். வளைபருவாய் வணங்குதம்மோதிரம்- வரணையின் அங்காந்த வாய்போலும் வளைந்தநெளியையும், பருவாய்மோ திரம் ஒப்பினையபெயர். செம்கேழ் கிளர்கேழ்மணிமோதிரம்-செவந்தவெர ளி(உச்சமாக) விளங்குமொளியையுடையமாணிக்கபீடத்தையும், வரங்குவி ல்வயிரத்து-(பக்கத்தே)வளைந்துகிரையும் ஒளியையுடைய வயிரம்இனிதந்த,

* “பரியகம் ஆவது பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறம்மணியடம்—பின் னியதொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம்—தன்னொடுதொடக்கித் தமணியச்சில ம்பின்—புறவாய்சூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே”

மரத்தம் தான் செதி - மரகதக்கடைச்செதியையும், காந்தள் மெல்லிரல்கரப்பு அணிந்து - காந்தள் மலர்போலு மெல்லியவிரல்கள் (ஆவற்றன்) மறையவ ணிந்து, சங்கிலி துண்டொடர் பூண் ஞாண் - நீரசங்கிலியையும் துண்ணிய

சங்கிலியையும் பூணப்படும் நாணையும், பூண் ஞாண் சவடிசரப்பனி முதலா யின. புனைவினை ஆரம்ஒடு - (கையால்) புனையப்பட்ட சித்திரத்தொழிலை யுடைய முத்தாரத்தோடு, அம்கழுத்து அகமவயின் அணிந்து - அழகிய கழுத் தினிடத்தேயணிந்து, கயில்கடைகாமர் தாமணிசெயத்தரு ஒழுதிய கோவை யில் - (சங்கிலிமுதல் ஆரம் இறுதியாயுள்ள அணிகளுக்குக்கெல்லாம் தலையொன் றும்) கோக்குவாய் தொடங்கி விருப்பஞ்செய்யும் களங்கமில்லாத பலமணி களால் - ஊக்கமாகச் செய்தபின்னாலியால், சிறுபுறம்மறைத்து - பிடரியை மறைத்து, சூங்குஅசை "சங்கிலி துண்டொடர் பூண் ஞாண் புனைவினை - தொங்கலருத்தி திருந்துங்கயிலணி - தண்கடன்முத்திற் றகையொரு கா டெனச் - கண்டபிறவுங் கழுத்துக்கணிந்தான்" என்றார் பிறரும். இந்திர நீலத்து - இந்திரநீலத்தால், இடை இடைதிரண்ட சந்திரபாணிதகைபெறு கடிப்பினை - இடையிடையே (பயிலமுகப்பில்) கட்டியவயிரங்களால் அழகு பெற்றரு தம்பையை, அம்காது அகவயின் அழகுஉற அணிந்து - அழகிய வடிந்த காதின் கண் அழகுமிகவணிந்து, "தூஸ்வராய்ந்து டாவலரும் ஸகவி னைச் - கோலங்குயின்ற குணஞ்செய் கடிப்பினை - மேல்வராயினு மெச்ச விற்றொடு - கோலமை காதிற் கவீன்பெறப்பெய்தான்" என்றார் பிறரும். தெய்வ உத்தியொடு - சீதேவியார் என்னும் அணியோடு, வலம்புரி செழு நீர் - வலம்புரிச் சங்கின்ன்கடையும், தொய்யகம் - பூரப்பாணையும், புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லியும், தொடர்ந்த தலைக்கணி (ஆகிய இவைதம்மில்) தொடர்ந்தொன்றான தலைக்கோலத்தை, மைார் ஒதிக்குமாண்பு உற அணிந் து - கரியபெரிய கூந்தலுக்கு அழகுமிகவணிந்து, கூடல் உம் ஊடல் உம்

கோவலற்கு அளித்து - கூடலையும் பின்பு ஊடலையும் அக்கோவலனுக்குத் தந்து, பாடு சேக்கை அமைபள்ளிஉள் இருந்தோள் - பெருமையோடுபயிற் கையமைந்த பள்ளியிடத்தேயிருந்தமாதவி, ஊடல் ஆவது எண்ணில் காமம் எரிப்பினும் மேற்செலாப்பெண்மையு நாணுமழிந்து வந்து குறையற்றுக்கூடு மளவும் நீலிர் பிரிவாற்றியிருந்தீர் அன்பீலீர் என்றல். அளித்தல் ஆவது

அதனால் வருந்துன்பத்தைத் தருதல்.

உவப்ப என்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய ஆடி ஊட்டி செறிது அணிந்து செறித்து உட்கு அணிந்துமறைத்து அணிந்து என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்றுகொண்டு அளித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் இருந்தோள் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலையையுங்கொண்டன.

உவாதலைவந்தென (விழவிற்குக் கொடியெடுத்த நாள்முதல் இருபத் தெட்டுகளும் விழவுநடந்து பின்னாளில் கொடியிறங்கி விழவாற்றுப்படுத்

கடலாட்டுக்காதை.

அரு

தநாளில்) பெளரணைவர, வந்தென
வினையெச்சத்திரிபு. உருகெழுமுது ஊர்

(பகைவர்) உட்கச்செய்யும் பழைய ஊரின்னும், தொ-சொ-உ-ச-ஞ.
“உரு” லுட்காகும் புரையுயர்வாகும்” என்பதனால் அதிக.
உட்கல்-அஞ்சல், பெரு

நீர் இரியல்போகும் மாக்கள்ஒடு - சுடற்கரைக்கண்
(இடம்பிடிக்க) விரைந்து

செல்லுமக்கடையாடு, பெருநீர் “கங்கைக்கண்
ணியைடச்சேரி” என்றாற்போலநி

ன்றது. மடல்அவிழ்கானல் கடல்விளையாட்டு (தானும்)

இதழ்விழ்ந்தகானலை

யுடைய கடல்வினையாட்டுள், கானல் ரெ
ய்தனிலத்திளஞ் சோலை. காண்

டல் விருப்பு வேண்டினள் ஆகி (தோல்விவெற்றிகளை)
காணும் விருப்பத்

தால் கோவலனை வேண்டினளாகி,
வேண்டினளாகி என்பது அவன் வேண்

டாமையை உணர்த்தி நின்றது குறிப்பெச்சம்.

பொய்கை தாமரைபுள்

வாய் புலம்ப—பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவாகிய
படுக்கையிற் றுயின்ற

பறவைகள் அத்தயிலினின்று வாய்விட்டுப்

புலம்பாநிற்கவும், வைகறையா

மழ் வாரணம் காட்ட—வைகறைப் பொழுதைக்

சோழிகள் காட்டாநிற்க

வும், வைகறைவிடியல் வைகு அறைஎனப்பிரித்து அற்றைநாட் பொழுதெழி
ந்தறுதல் எனப் பொருள்கொள்க. வெள்ளி விளக்கம் நள் இருள் கடிய—
சந்திரனது வெள்ளிய கிரணம் செறிந்த இருளையோட்டா நிற்கவும், வெள்
ளிவிளக்கம்சந்திரன் எனினும் அமையும். தார் அணி

மார்பன் ஒடு (தன் வே

ண்டுகோளால் உடன்பட்ட) மாலைமையணிந்த

மார்பையுடைய கோவல்

ஐந், பேர்அணிஅணிந்த—அணிதற்குரிய ஆபரணங்களும்நூலும்அணிந்து,
வானம் வண்கையன்அத்திரி ஏற—மேகம்போதும் கொடுத்தலையுடையகை

வையுடைய அக்கோவலன் கோவேறுகழுதையிலேற, மான் அமர்நோக்கி உம் வையும்ஏறி—மான் விரும்பும் பார்வையையுடைய அம்மாதவியும்கொல் லாவண்டிலில் ஏறி.

வாரணம் என

வாளாகுறினமையால்

சங்குங்கொள்க. வந்தெனஎன்

னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய வேண்டினளாகி அணிந்து என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு, ஏற என்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய ஏறி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைக் கொண்டன. புலம்ப • காட்ட கடிய என்னும் வினையெச்சங்கள் ஏறிஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

கோடி பலஅடுக்கிய

கொழுமிதிசூப்பை

கோடியென்னும் இலக்கத்

தைப்பலகோடி மேலடுக்கப்பட்ட வளவியந்திக்கு வியலையுடைய, மாடம் மலிமறுகின் பீடிகை தெருவின் - மாடங்கள் நிறைந்த வீதிகளையுடைய கடைத்தெருவின்கண், மலர்அணி ஒழுக்கத்து-மலர்நினாயின் வரிசைபோல, மங்கலம் தாசியர் - அழகியபணிப்பெண்கள், மணிவிளக்குஎடுத்த - விளக்கையு மாணிக்கவிளக்கையு மெடுத்த, ஆங்கு அலர் கொடி அறுகும்நெல்லும் வீசி - அவ்விடத்துமலலையும் கொடியறுகையும் நெல்லையும்சிறிதி, தம்க லன் ஒலிப்ப இருபுடை மருங்கின் உம் திரிவன பெயரும்-தமது ஆபர

அகா

சிலப்பதிகாரம்

னங்கள் (ஒன்றோடொன்று தாக்க) ஒலிக்க இரண்டிபக்கத்திலும் திரிந்து
 செல்லும், திருமகள் இருக்கைசெவ்வன்கழிந்து - திருமகளுக் கிருப்பிடமா
 கிய அக்கடைத்தெருவை வேருகக்கழிந்து, நீங்குதற்கு அருமைதோன்றத்
 திருமகளிருக்கை என்னுர். செவ்வன் செம்மை என்னும்பண்படியாக வந்த
 பெயர்ச்சொல். அம்பதப்புணர்ச்சிக்கண் வந்தசாரியையிடைச்சொல். மத
 ரம்வாரி வளம்தந்து ஓங்கிய - மகரமீன்களையுடையகடலினது வளத்தைக்
 கொண்டவருதலால் உயர்ச்சிபெற்ற, வளமதுவதுசங்குமுத்துப் பவளமுத
 லியன். நகரமீதிருவென்போகி - நகரத்தினது வீதியினமே. சென்று,
 கலம்தரு திருவின்புலம்பெயர் மாக்கள் - மாக்கலங்கள் தரும்செல்வத்தின்
 பொருட்டால் (தாம்பிறந்த) இடத்தினின்று பெயர்ந்த பிறதேசத்தார் பல
 ரும், கலந்து இருந்து உறையும் இலங்கு திராவேலை வரைப்பின் - (ஒருநி
 லத்தாரைப்போல) கலந்து நெருங்கியிருக்கும் விளங்கிய அலைகளையுடைய
 கடற்கரையின்கண், விரிதிரை வாலுகத்துப் பரப்புஇன்-விரிந்த அலைகள்கொ
 முத்தவெண்மணற் பரப்பினையுடைய; கூலம் மறுகில்-பலகூலங்களையுங்குவி
 த்த வீதியில், கொடிஎடுத்த றுவலும் மாலை-(இன்னசாதிக்கு இன்னதுண்டெ
 ன்று)கொடிகளெடுத்துச்சொல்லும்ஒழுங்கினையுடைய,சேரிமருங்குசென்று
 எய்தி-சேரியிற்போய் (நெய்தலந்தானலை)அடைந்து, வண்ணம் உம்சாந்து
 உம் மலர் உம்சுண்ணம் உம்-(தொய்யிலெழுதும்) வண்ணங்களுக்கு சந்தனக்
 குழம்பும்மலரும்சுண்ணப்பொடியும், பண்ணியம்பகுதிஉம் பகர்வோர்விளக்
 கம்உம்-பண்ணிகாரவர்க்கங்களுமாகிய இவைகளை விற்போர் (வைத்தவிளக்
 குகளும், செய்கினை கம்மியர் கைவினைவிளக்கம்உம் - செய்யந் தொழிலில்
 வல்லபணித்தட்டார் பணிபண்ணும் (இடங்களில்வைத்த) விளக்குகளும்,
 காழியர் மோதகத்து ஊழ்உது விளக்கம் உம்-பிட்டு லாணிபர்பிட்டு (விற
 கும் இடங்களில்) முறையாக வைத்தவிளக்குகளும், கூவியர் கார் அகல்
 குடைகால்விளக்கம்உம்-அப்பவாணிபர் கரிய அகலையுடைய குடைத்தண்
 டில் வைத்தவிளக்குகளும், கொடைநலில் மகடே கடைகெழு விளக்கம்

உம் - (பல பண்டங்களையும்) விற்குமிலேச்சப் பெண்தள் தம்கடையில்
 ஈவத்த விளக்குகளும், இடை இடைமீன் விஹிபகர் வோர்விளக்கம் உம்-
 இடையிடையே மீன்விற்போர் (ஈவத்த) விளக்குகளும், இலங்குநீர் வரை
 ப்பில் கலம் காணவிளக்கம் உம் - நிற்கும் நாடு (இன்னதென) மரக்கலங்
 களே யழைக்கும் விளக்குகளும், விலங்குவலை பரதவர் மீன்திமில் விளக்
 கம் உம் - (மீன்களை) குறுக்கிட்டுப் படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர்
 கள் திமிலில்வைத்த விளக்குகளும் “முந்நீர்நாப்பட்டியிற்சுடர்போலச்-
 செம்மீனினும்குமாக விசம்பின்” என்றாற்பிறரும். மொழிபெயர் இடத்
 தோர் ஒழியா விளக்கம் உம்—பாடையேறுபட்ட தேயத்திலுள்ளோர் பிற
 துறைகளிற்போகாமல் (பனைக்கால் நாட்டியதன்மீது மண்ணிட்டெரிக்கும்
 தீநாறு என்னும்) விளக்குகளும், கழிபெரும்பண்டம் காவலர் விளக்கம்
 உம்—மிக்கபெரியபண்டங்களுையுடைய பண்டசாலை காப்போரிட்ட விளக்கு.

கடலாட்டுக்காதை.

அள

களும், துண்கிணைகம்மியர் வினைசெய் விளக்கம்உம் (செய்தற்கரிய) துண்
 ணிய தொழிலில் வல்ல கம்மியர்கள் வினைசெய்யும் (இடங்களில்வைத்த)
 விளக்குகளும் (ஆகியஇவைகள்) எண்ணு வரம்பு அறியா - எண்ணிக்கை
 வரம்பாஸ்திதற்கரியவாகி, ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—ஒரு சேரப்பொருந்
 தி நெருங்குதலால், இடி கலப்பு ஆன்ன - தெள்ளாத மாவைக் கலந்தா
 லொத்த, சர் அயிர். மருங்கின்—மிகவும் துண்ணிய மணல்மேல் (இட்ட)
 கடிப்பகை காணும் காட்சியது ஆகி—வெண் சிறுக்கும்(புலப்பட)காணும்
 காட்சியையுடையதாகி, வீங்கு நீர்ப்பரப்பு இன்—மிக்க நீர்ப்பரப்பினுள்ள,
 விரை தாமரைமலர்—வாசனைையுடைய தாமரை மலர்க்கையுடைய, மரு
 தம்பேலியின்—மருதநிலத்திலும், மாண்பு உறதோன்றும்—அழகு மிகத்
 தோன்றும், கைதையேலி—தாழையுடைய வேலியாகவுடைய, நெய்தல் கா
 னல்—நெய்தனிலத்திலுள்ள கானலின் கண், கானல் இளஞ்சோலை. பொய்
 உஞ்சுயம்ஒடி—வினையாட்டுப் பெண்களோடு, பூங்கொடி பொருத்தி—பூங்
 கொடிபோல் வானாகிய மாதவி வினையாடச்சென்றுபொருத்தி:—

சுழித்துபோகி எய்தி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒன்ற வினையொன்று கொண்டு முடிந்து பொருந்தியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன. ஈண்டி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் தோன்றும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் நெய்தல் என்னும் வினைமுதற் பொருளையுங் கொண்டன.

நிரா நிரா எடுத்த—வரிசை வரிசையாகக் குவித்த, புறாநீர் காட்டி ய—குற்றமற்ற தோற்றத்தை யுடைய, மலை பல்தாரம் உம்—மலைகள் தந்த பலபண்டங்களும், கடல் பல்தாரம் உம் வளம்—கடல் தரும் பலபண்டமு மாகிய வளங்கள், தலைமயங்கிய இல் துளங்கல் இருக்கை உம் - இடங்கள் தோறும்யகி கிடக்கின்ற தமதிடத்து (மரக்கலங்கள்) அசைகின்ற து ஹைமுசங்கலும், அரசு இளங்குமாரரும் — அரச குமாரர்களும், உரிமை சுற்றம் உம்—அவர்களது உரிமைச்சுற்றமும், பரத குமாரரும்—வணித குமாரர்களும், பலவேறு ஆயம் உம்—அவர்களது பலவேறுவகைப் பட்ட பெண்கள் கூட்டமும், ஆடுகளம்மகளிர் உம்—அரங்கிலாடும் பெண்களும், பாடுகளம்மகளிர் உம்—பாடுங்கண்டத்தையுடைய பெண்களும், தோடு கொள் மருங்கில்—கூட்டங்கொண்ட விடங்கடோறும், தோடு தொகுதி, தோடு கொள் மருங்கு என்பதற்கு - இதழையுடைய புபாழிலிடத்து எனி னும் அமையும், அரசர்க்கும் வணிகர்க்கும் அவரோடு புனலாடன் மரபன் மையால் உரிமையென்னது பல்வேறாயம் என்றார். கால்சூழ் எழினி உம்— காலிச் சூழ்தலையுடைய திரையும், வேறுவேறுகோலத்த (முற்கூறிய)வெவ் வேறு கோலமும், வேறுவேறு கம்பலை - வெவ்வே றாவாரமும், வின் பொரு - விண்ணுலகிற்சென்ற, பெரும்புகழ் - பெரிய புகழையுடைய, கரி தால் வளவன் - கரிகாற் பெருவளவன், தண்பதம் செள்ளரும் தலைநாள்

அஅ

சிலப்பதிகாரம்

போல - புதுப்புனல் விழவு கொண்டாடுந் தலை நாளைப்போல, ஆயர் காறு களத்தின் - நடக்கும்விழவின் இறுதியில் (புனலாடும்) இடங்களும், விதுபெற தோன்றி - பெருமை பெறத்தோன்றி நிற்க, தோன்றி வினையெச்சத்திரிபு

தோடு என்பதனோடு கம்பலையையும் எழி னி
என்பதனோடு கோலத்தையுங்

கூட்டி எதிர் நிரனிறையாகக்கொள்க.

கடல்களாமெலிச்சும் - கடலினது

கலையைக் குத்தியிடிக்கும், காவிரிபேர் யாது - காவிரி யென்னும் பெரிய
புகார்முக மெங்கும், இடம்கெட ஈண்டியநால் வகைவருணத்து - இடமில்
லையாக நெருங்கிய நால்வகை வருணத்திலுள்ளோரது, அடங்கா கம்ப
லை - ஒடுங்குதலில்லாத ஆரவாரமானது, உடங்கு இயைந்து ஒலிப்ப-ஒரு
சேரக்கூடி யொலிக்க, கடல் புலவு கடிந்தமடல் பூதாழை சிறைசெய்
வேலியின் அகலயின் - கடலினது புலால் நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடல
விரும் பூவையுடைய தாழையாற் சிறையாகச் சூழப்பட்ட இடத்தில்
இடம் என்பது நடு. ஓர் புண்ணைமீழல் புதுமணல் பரப்புஇன்-ஒப்பில்லாத
புண்ணைமரத்தி னிழையுடைய அழுக்கில்லாத மணற்பரப்பினிடத்து, ஓவி
யம் எழிநிசூழ உடன்போக்கி - சித்திரம் எழுதிய திரையைச் சூழவுண்டி,
விதானித்து படுத்தவெண்கால் அமளிமிசை-மேற்கூடுங் கட்டிமுடித்த யா
ணைக்கொம்பாற் கடைந்தகாலையுமுடைய அமளியின்மேல், வெண்மை முன்
னத்தி னுணருங்கிளவி. வருந்துபு நின்ற வயந்தமாலையை-வருந்திநின்ற
வயந்த மாலையின் கையின் கண்ணுள்ள, நல்யாழ்-இன்பம் விளைத்தற்குக்
காரணமாகிய வீணையை, திருந்துபு செவ்வன்வாங்கி - திருத்தமாக மகிழ்
வோடு வாங்கி, பின்னர் ஊடலொடு வாங்குதலால் செவ்வன்வாங்கி என்
றார். மாமலர் நெடுங்கண்மாதவி - கரியமலர்போலும் நெடியகண்களை
யுடைய மாதவி, கோவலன் தன்ஓடும் கொள்கையின் இருந்தனன்-கோவ
லனோடும் சேர்விருந்தான். என்று.

அமளிமிசை வாங்கி இருந்தனன் எனமுடிக்க - தோன்ற ஒலிப்ப என்
னும் விளையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் இருந்தனன் என்னும். வினைமுற்றின்
முதனிலையோடு முடிந்தன.

எ—ஆவது கானல்வரி.

—:0:—

கடலாழிய கோவலனும் மாதவியுமகழக் கானலின் கண்ணிசழந்த
யாழ்ப்பாட்டு என விரிதலால் உருப்பயனும் உடன்றோக்க ஏழாம்பேற்று
மைத் தொடைநிலைத் தொடராய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்குறிபாயிற்று.
இதனுட்கதை நிகழ்ச்சியின்மையால் கானல்வரிக் காதை என்றதுகானல்
வரி என்றார்.

கானல்வரி.

அகநா

கட்டுரை.

சித்திரப் படத்துப்புக்குச் செழுங்கோட்டு மலர்புனைந்து - மைத்தடங்
கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப் - பத்தருங் கோடுமாணியு
நரம்புமென் - நித்திரத்துக்குற்ற நீங்கிய யாழ்கையிற் ரெழுதுவாங்கிப்-
பண்ணல் பரிவட்டணையாராய் தறைவரல் - கண்ணியசெலவு வினையாட்டுக்
கையூழ் - பண்ணிய ருறம்போக்கென்று நாட்டிய - என்வகையாலிசையெ
ழீஇப் பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - மரகதமணிக்காழ் செறிந்த மணிக்
கார்தண் - மெல்விரல்கள் பயிரவண்டின் கிளைபோலப் - பண்ணரம்பின்
மிசைபடர் - வார்தல்வடித்தலுந்தலுற்றழல் - சேருடனுருட்டறெருட்டலெள்
ளல் - ஏருடைப்பட்டடைபென - இசையோர் வகுத்த வெட்டுவகையின்-
இசைகரணத்தப் பட்டவகை செவிதொரீஇ - ஏவலன்பின் பணியாகெனக்-
கோவலன்கை யாழ் நீட்டவவனும் - காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல்

வரிப் - பாணியுமாதவி தன்மனமகிழ - வாசித்த ரெடங்கு மன்னே.

இ-ள். சித்திரம் பட்டதுஉள் புக்கு - சித்திரித்த உறையிற்புருந்து, செழு கோடு மலர் புனைந்து - வளவிய கோட்டுறுப்பில் மலர்மாலையைத் தரித்து. "வீழ்மணி வன்புபாய்ந்து மிதித்திடக் கிழித்தமலை - சூழ்மணிக்கோட்டு வீணை" எனச் சிந்தாமணியிற் காந்தருவதத்தையார். இலம்பகத்திற்காண்க. இது அந்நிலக்கருப்பொருள்களுள் ஒன்று. மைதடம்கண்-மையெழுதிய அக ன்ற கண்களையுடைய, மண்ம்கோலம்மகளிர் போல்-மண்க்கோலத்தையுடைய பெண்களைப்போல, வனப்புளய்தி-அழகுவாய்ந்து, உவமையும்பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால்பொருளின்றொழிபுயலமைக்கேற்றித்தொழிலுலமம் ஆகக்கொள்க * புத்தர்உம் கோடுஉம் ஆணிஉம் நரம்புஉம்என்ற-பத்தர்கோடு ஆணிநரம்புஎனக் கூறப்பட்ட, இத்திறத்த குற்றம் நீங்கிய-இக்கூறுபாடுக ளாகிய வுறுப்புக்களின் கண்ணுள்ள குற்றத்தினை நீங்கிய, யாழ்கையில் தொழுதுவாங்கி-(வயந்தமலை நீட்டிய) வீணையைக்கையாற்றொழுது வாங் கி,குற்றம் ஆவது ஒவ்வோ ருறுப்பிற்குக் கூறிய அளவையினை யேறு படுதல். பண்ணல் - இணைகிளை பகை நட்பு ஆன நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலும், பரிவட்டனை - வீக்கினநரம் பை அகம்புறமாகிய விரல்களால் கரணம்செய்து தடவிப்பார்த்தலும், ஆராய்தல்-ஆரோகண அவரோகண வகையாலிகையைத்தெரிதலும், தைவ ரல் - சுருதியேற்றலும், கண்ணிய - கருதத்தக்க, செலவு - ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதலும், கையூழ் - பாடநினைத்தவண்ணத்தில் சந்தத்தை விடுத் தலும், வினையாட்டு - வண்ணத்திற்செய்த பாடல்களை மின்பமாகப் பாடு தலும், குறம்போக்கு என்று - குடகச்செலவு துள்ளற்செலவு பாடுதலும் என, நாட்டிய எண்வகைஆல் (இசைநூலில்) நிறுத்திய எட்டுவகையால்,

* கோடேபத்தர் ஆணிநரம்பே - மாடகமெனவரும் வகையினதாகும். இவையாழிதுறுப்பு என அறிக.

இசை எழீஇ (தூங்முதலிய) இசைகளையெழுப்ப, * பண்வகைதூல் பரிவு
தீர்ந்து - பண்ணின் வகையால் வருத்தநீங்க, தீர்ந்து விளையெச்சத்திரிபு.
இவச பண்ணன் இருவகைய ஆதலால் பண்ணுள்ளார், மரகதமணி காழ்
செயிந்த - மரகத வயிரங்களாலாகிய வளையல்செயிந்த, மணிகார்தள் மெல்
விரல்கள் - ஆழகிய கார்தள்போன் நகையிலுள்ள மெல்லிய விரல்கள்,
பயிர - ஒலியையுடைய, வண்டின் கிளைபோல் - வண்டின் கூட்டம்போல்
(வண்டினொலிபோல் என்பதுபொருள்) "பசும்பொன்யாழ்-நரம்புதேனூர்த்
தெனத்திண்டி" என றெ இலம்பகத்தில்வருதல்காண்க. பண்-வீக்குதலுமைந்
த, நரம்பு இன்மிகை பட்ட - நரம்பின்மேற்செல்ல, வார்தல் வடித்தல் உறழ்
தல் உந்தல் - எடுத்தலும் படுத்தலும். நலிதலும் சும்பித்தலும், சீர்தடன்-
முறையோடு, உருட்டல் தெருட்டல் என்னல் பட்டடைஎன் - உருட்டலும்
தெருட்டலும் என்னலும் பட்டடையுமென, இசையோர் வருத்த - இசை
நூலோர்கூறிய, எட்டுவகையின் இசைகரணத்து பட்டவகை செவ்விது.
ஓரீஇ - எட்டுவகைப்பட்ட பண்ணின் கிரியையிற் பொருந்திய சூற்றத்தைச்
செவ்விதாசரிக்கி, இசையும்பண்ணும் வேறன்மையால் இசை என்றார். அன்
பின் ஏவல்பணி ஆகஎன - அன்பினையுடைய ஏவலன் போலப்பணித்த வழி
யில் நிற்கஎன, "மாலே-சூழ்மணிக்கோட்டு வீணைச்சுகர்புரிநரம்புநம்பி-ஊழ்
மணி மிடறுமொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறு" என்றார் றெ இலம்பகத்தில்
கோலவன் கையாழ்ந்த - கோவலன்கையில் வீணையாழ்ந்த, அவன்உம்
காவிரியை நோக்கினஉம் கடல்காணல் வரிப்பாணிஉம் - அக்கோவலனும்
காவிரியைக்கருதிய சிறப்புகளையும் கடலின்கண் காணல்வரி இசையையும்,
மாதவி தன்மனம் மகிழ்வாசித்தல் தொடங்கும் - மாதவியினது மனங்களி
கூர வாசிக்கத் தொடங்குகின்றான். மன் ஏ அசை நிலைகள்.

ஆற்றுவரி.

இடைமடக்காய் அறுசீரான்வந்த ஒருபோரு கொச்சகம்.

க. திங்கண்மாலையெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவேதச்சிக்
கங்கைதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாய்வாழிகாவேரி
கங்கைதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாதொழிதல்கயற்கண்ணாய்
மங்கைமார்பெருங்கற்பென்றறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

உ. மன்னுமாலையெண்குடையான்வளையச்செங்கோலதுவோச்சிக்
கன்னிதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாய்வாழிகாவேரி
கன்னிதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாதொழிதல்கயற்கண்ணாய்
மன்னுமார்பெருங்கற்பென்றறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

*. பரவோடணைத லிசையென்றார் பண்ணென்றார் - மேவார்பெருந்தா
னமெட்டாணும்-பாலாய் - எமித்தன்முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்-புடுத்த
* மையாற் பண்ணென்று பார்.

கானல்வரி.

சங்க

உ.

உழவரோதைமகலோதையுடைநீரோதைதண்பதற்கொள்
விழவரோதைசிறந்தார்ப்பநடந்தாய்வாழிகாவேரி

விழவரோதைசிறந்தார்ப்பநடந்ததெல்லாம்வாய்காவா
மழவரோதைவளவன்றன்வளனேவாழிகாவேரி.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்கள்.

க. இ-ள். திங்கள் - சந்திரனையொத்த, மாலையெண்குடையான்-முத்

தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையானாய், சென்னி-சரிகாற்பெருவளவன், செங்கோல் அதுஒச்சி - செங்கோல்செலுத்தி, கங்கைதண்ணீர்புணர்ந்தால் உம் - கங்கையென்னுமகளைப்புணரினும், காவேரி - காவேரியே, புலவாய் - நீ பிணங்காய், கயல் கண்ணாய் - கயலாகிய கண்களையுடையாய், காவேரி - கங்கைதண்ணீர் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் - கங்கையென்னுமகளைப்புணரினும் நீ பிணங்காதிருத்தல், மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு என்று அறிந்தேன்-பெண்களது பெருங்கற்பியலென்றறிந்தேன், வாழி - நீ வாழ்சு.

இவ்விற்றுவந்த பாங்கிபிரிந்த தலைவனோ டோதுவக்குந் தலைவியைப் புகழ்தல். மெய்ப்பாடி உவகைஇவற்றைக்குறிப்பித்தின்று. ஆன்மாக்களி. டத்துத் தண்ணளியையுடையன் என்பார்வெண்குடையான் எனவும், நடு நிலைமையினின்று கொடாதவன் என்பார் செங்கோலது ஒச்சினவையும், இவற்றோடு இவன் ஆண்ட எல்லை கங்கைக்கரை காறும் என்பார் கங்கைதண்ணீர் புணர்ந்தாலும் எனவுங்குறிஞர். கங்கை தண்ணீர்புணர்ந்தல் ஆளுகைமேல் நிற்பலால் உதாரவணி. பின்வருவதற்குக்கொள்க. நதியிற் கயலுள் தாதலிற் கயற்கண்ணாய் என்றார். செங்கோலது அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. முன்னின்ற வாழி முன்னிலை அசை.

உ. இ-ள். மன்னுமலை வெண்குடையான் - நிலைபெற்ற முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையையுடைய சரிகாற்பெருவளவன், வளைய (எல்லாநிலமும்) தன்னுட்பட, செங்கோல் அதுஒச்சி-செங்கோல்செலுத்தி, கன்னி தண்ணீர் புணர்ந்தால் உம் காவேரி புலவாய் - குமரியைப்புணரினும் காவேரி நீ பிணங்காய், கன்னி தண்ணீர் புணர்ந்தாலும் புலவாது ஒழிதல். குமரியைப்புணரினும் நீ பிணங்காதிருத்தல். கயல்கண்ணாய்-கயலாகிய கண்களையுடையாய், காவேரி-மன்னுமாதர் பெருங்கற்பு என்று அறிந்தேன்வாழி-பெண்களது பெருங்கற்பியலென்றறிந்தேன் நீ வாழ்சு.

முன்னர் வடக்கினெல்லை கூறியதுபோல இதனால் தெற்கின் எல்லை கூறினார்.

ங. இ-ள். உழவர்ஓதை - உழுதொழிற்செய்வோர் ஆரவாரமும், மகம் ஓதை-யாகஞ்செய்வோர் ஆரவாரமும், உடைநீர் ஓதை (கோல்யஅணியை) உடைத்துச்செல்லும் நீர்ப்பெருக்கி ஓரவாரமும், தண்பதமகொள்விழவர் ஓதை - புதுப்புனல்விழுகொள்ளும் விழவினராரவாரமும், சிறந்து ஆரப்பமிக்கொலிச்சு, காவேரி நடந்தாய் - காவேரியே நீ நடந்தாய், விழவர்ஓதை-

புதுப்புனல் விழவுகொள்ளோர் ஆரவாரமும், வாய் கா வா-நீர் வரும் வழி
 னய்க்காத்து, மழவர்ஓதை - இளமைப்பருவமுடைய மள்ளர்கள் செய்யும்
 ஆரவாரமும், சிறந்துஆர்ப்ப - மிக்கொலிப்ப, நடந்ததுஎல்லாம் - நடத்த
 லெல்லாம், வளவன் தன்வளன் ஏ - கரிகாற்பெருவளவனது வெண்குடை
 செங்கோலின் வளங்களே, காவேரி - வாழி - வாழ்க. ஏ - று.

இவளதுவெண்கொற்றக்குடைசெங்கோலிவைகளால்காவிரியினிடை
 யருவொழுக்கும் அதனூல்வரும் செல்வங்களும் உளவாம் என்பார் வளவன்
 தன்வளனே என்றார். வாய் வழி "வாய்நன்கமையாக்குளனும்" என்பதனா
 லறிக. ஆற்றுவரி இசைப்பாவுறுப்பினுள் ஒன்று.

சார்த்துவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

இது நகர்மேற் சார்த்திக் கூறுதலால் சார்த்துவரி ஆயிற்று.

க. மோதுமுதுதியாயன்மொத்தண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாய்ச்சங்கம்
 மாதர்வரிமணன்மேல்வண்டதுமுதழிப்பமாழ்கியைய
 கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமாலேப்
 போதுபுறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புக்காரோயெம்மூர்

உ. காதலரீகிக்கழிக்கான்ற்கையுறைகொண்டென்பின்வந்தார்
 ஏதிலர்தாமரையாய்மரப்பிறப்பதையாங்கறிகோமைய
 மாதரார்தண்ணுமதிநிழனிரிளைக்கண்டுமலர்ந்தநீலப்
 போதுமறியாதுவண்ணேசலாடும்புகாரோயெம்மூர்.

ங. கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
 ஆரியஞள்பொய்த்தாரறனிலொன்றேழையம்யாங்கறிகோமைய
 விரிகதிர்வெண்மதியுமீன்கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்
 புரிவளையுமுத்துங்கண்டார்மப்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரோயெம்மூர்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்கள்.

(க.) மோதுமுது திரையால் மொத்துண்டு - கையொடு பொருதும் பெ
 ரிய அலையால் தாக்கப்பட்டு, போந்து அசைந்த சங்கம் முரல்வாய், (அதி
 வின்று) நீங்கித் தளர்ந்த சங்குகள் ஒலிக்கும் வாயுால், மாதர்வரி மணல்
 மேல் வண்டல உழுதுசுழிப்பு — அழகிய நிறத்தையுடைய மணலின்மேல்
 மகளிர் விளையாட்டை யுழுத்திக்காநிற்ப, மாழ்கி - மயங்கி, கோதைபரிந்து
 அசைய - (கடைகூடாக்) கூந்தல்கட்டினின்று சோர, மெல்விரலால் கொ
 ண்டி ஓச்சம் குவளைமாலி போது புறங்கணிப்ப - (தமது) மெல்லியவிர
 ல்களால் கொண்டு ஓச்சாநிற் சம் குவளைமாலியின் கண்ணுள்ளமலரைப்புற
 த்தில்) கடைக்கணித்தலால், போவார் சண்போசா புகார் ஏ ஏம்மூர்-செல்

கானல்வரி.

காநு

லும் வினையாட்டிமகளிர் கண்கள் (செல்லும் வழிமேற்) செல்லுதலொழிந்த
காவிரிப்பூம்பட்டினமே எமதுராம்.

கரிகாற் பெருவளவனது ஆற்றைப்புசும்புகூறி, அதனாற் சிறந்த நக
ர்ச்சிறப்புக் கூறுவார் தலைவியினமைத் தன்மை பாங்கிகூறல் என்னுந் து
றைமேலேற்றிக் கூறினார். தாம் வினையாடும் சிறுநிலைச்சிதைத்த சங்கிலை
வெருண்டு கடைகூடாத கூந்தல்கூடக் சட்டிய ருவனைமாலையைக் கொண்டு
ஓட்டிதலால் வெகுளிஎன்னும் மெய்ப்பாடும் அம்மாலையின் கண்ணுள்ளமலர்
விழிப்பைப் பார்ப்போர் நோக்காக் மருண்டமையால் மருட்கையென்னு
மெய்ப்பாடும் காண்க. ஐயஅசைநிலை. போதுகின்னினிவாய்க் கொள்ளுமல்
ராதலால் புறங்கணிப்ப என்றார். ஏ பிரிநிலை.

உ. இ-ள். கழிகானல் காதலர்ஆகி - கழிபின்கண்ணுள்ள கானலில் (என்
னோல்) விருப்பமுடையராய், கையுறைகொண்டு எளிபின்வந்தார் — கையு
றையேந்தி (யான்ஈற்கும்சமயம் நோக்கி) எளிபின்வந்தது நின்றதலைவர், தாம்
ஏதிலர்ஆகி(இன்று) தாம் அயலாராகி, ஆக்குயாம் இரப்பநிற்பது அறிகோம்.
அவ்விடத்து (இன்று) நாம் இரக்க நின்றலையறியா நிற்போம், மாதரார்
கண்ணும்—பெண்களது கண்ணையும், மதிநிழல் நீரினைகண்டு மலர்ந்த நீலம்
போதும்—சந்திரனது கிரணத்தின். நன்மையைப்பார்த்து மலர்ந்த நீலமல
ரையும், அறியாது வண்டு ஊசலாடும் புகார் ஏ எம்மார்—(வேறுபாடறியா
மல்) வண்டிகள் ஊசல்போல வருவதுபோவதுமாய்த்திரியும் புகாரோ யெம்
முராம்.

ஏதிலர்தாமாகி என்றமையால் அமையம்நோக்கி நின்றதலைவன் இன்று
அயலானபோல் காலந்தாழ்த்தமையால் தலைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழை
ப்பேற்றல் என்னும் துறையும் மெய்ப்பாடுவருத்தமும், இவன் குறிமருண்ட
மையை வண்டின்மேலேற்றி உள்ளுறையுமமும் பட்டக்கூறினார். அறிகு
வோம் அறிகோம் தொகுத்தல். மாதரார் அழகினைபுடையார், தலைவன்சிறை
ப்புறமாகக் கூறினமையால் ஆக்குஎன்றது பட்டர்க்கையிடத்தானாகிய தலை
வனைப் பெணவறிக.

நட. சூரியமலர் நெடுங்கண் காரிகை—நீலமலர்போலும் நெடியகண்களை யுடைய பாங்கியே, கடல்தெய்வம் முன்—வருணன் முன்னர், காட்டி காட்டி (உன்னை) பிரியேனென்று வற்புறுத்திக்கூறி, அரியகுள் பொய்த்தார்—(ஒரு வழித்தணத்தலால்) அரியகுளினின்றும் தவறினார், அறன் இலர் என்று—அற மில்லாதவரென்று (நீ இயற்பழித்தலால்) ஏழையம்யாங்க அறிகோம் (ஏழைய மாமகிய நாம் எவ்விடத்து (அறனிலொன்று) அறிவோம், விரிகதிர் வெண்மதி உம் மீன்கணம் உம் ஆம் என்று—விரிந்தகிரணத்தையுடைய வெள்ளிய சந்திரனும் நட்சத்திரமாமென்று, விளங்கும் வெள்ளைபுரி வளை உம் முத்து உம் - விளங்காரின்ற வெள்ளியவிரும்பும் சங்கையம் முத்தையம் — பார்

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

த்த, ஆம்பல்பொதிஅவிழ்க்கும்—ஆம்பலரும்புமுறுக்கவிழ்க்காநிற்கும், புராரோ பெம்மார்.

கடற்றெய்வங்காட்டிக் காட்டி அரியகுள் பொய்த்தார் என்பது தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தலும், அறனிலொன்பது பாங்கியியற்பழித்தலும், ஏழையம் யாங்கறிகோம் என்பது தெய்வம் பொறைகொளச் செல்வோம் என்றலும், மெய்ப்பாடுவருத்தமும் இளிவரலும் அச்சமும், சங்கைச் சந்திரனென்றும் முத்தைநட்சத்திரமென்றும் ஆம்பல் கருநிலர்தல் கூடலுளதாய போது பிரிவுமுளதாக அவற்றைக் கருதாமல் தலைவன்கூறியதையே கூற்றாகப்பற்றிநின்றமை மேல்கிற்றலால் உள்ளுறையுமமும் காண்க. காட்டிக் காட்டிதொழிற்பன்மையிடுக்கு இதுவற்புறுத்தல்மேல்கின்றது. தாம்கூறிய குள்தப்பில் தெய்வம் கடுந்துன்பஞ்செய்யும் என்பதுதோன்ற அரியகுள் என்றார். யாங்கு வினாவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல். கடற்றெய்வம் எனக் கருப்பொருள் கூறினார் “தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை - செய்தியாழின் பருதியொடுதொனக இ - ஆவ்வகைபிறவும் கரு வென மொழிப” தொ-பொருள்-அதத்தினையியல்-கடி - கு.

இசைப்பாவினுள் ஒன்று.

ஓரொலிவெண்டிதற.

- க. துறைமேயவலம்புரிதோய்நதுமணலுமுததோற்றமாய்வான்
பொறைமலிபூம்புண்ணைப்பூவுதிர்நுண்டாதுபோர்க்குங்கானல்
நிறைமதிவாண்முகத்துநேர்கயற்கண்செய்த
உறைமலியுய்யாரோபூர்சுணங்குமென்முலையேதிர்க்கும்போலும்
- உ. நிறைங்கொள்புலரலுணங்கனின்னுபுள்ளோர்ப்புகரலைதலைக்கீடாக்
கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன்னிறநுஞாழல்கையிலுன்றி
மணங்கமழ்பூங்கானன்மன்னிமற்றாண்டோர்
அணங்குறையுமென்பதறியேனறிவனேலடையேன்மன்னே.
- ங. வலைவாழ்நர்சேரிவலையுணங்குமுன்றின்மலர்க்கையேந்தி
விலைமீனுணங்கல்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டிவேறோர்
தொலைவேனெடுங்கட்கொடுங்குற்றம்வாழ்த்தல்
அலைநீர்த்தண்கானலறியேனறிவனேலடையேன்மன்னே.

கந்தருவம்.

நாற்சீரான் இடைமடக்காய்வந்த தாழிசை ஒருபோகு கொச்சகம்.

- ச. கயலெழுதிலில்லெழுதிக் காரெழுதிக்காமன்
செயலெழுதித்தீரந்தமுகந் திங்களோகாணீர்
திங்களோகாணீர்தி மில்வாணர்சீறுர்க்கே
அங்கணோவானத் தரவஞ்சிவாழ்வதுவே.

டு. எறிவலைகளார்ப்ப விருமருங்குமோடும்
கறைகெழுவேற்கண்ணே கடுங்குற்றங்காணீர்
கடுங்குற்றங்காணீர் கடல்வாணர்நீதூர்க்கே
மடங்கெழுமென்சாபுயன் மகளாயதுவே.

கூ. புலவழிவெள்ளுணங்கல் புள்ளோப்பிக்கொண்டார்க்
கலவனையெய்யு மணங்கிதுவோகாணீர்
அணங்கிதுவோகாணீ ரடம்பமர்தண்கானல்
பிணங்குநேரைம்பாலோர் பென்கொண்டதுவே.
வேறு.

எ. பொழிதருநறுமலரோபுதமணம்விரிமணலே
பழுதறுதிருமொழியேபணையிளவனமுலையே
முழுமதிபுரைமுகமேமுரிபுருவவிலிணையே
எழுதரியமினிடையெணையிடர்செய்தவையே.

அ. திரைவிரிதருதுறையேதிருமணல்விரியிடமே
விநைவிரிதருமலரோமிடைதருபொழிவிடமே
மருவிரிபுரிசுழலேமதிபுரைதிருமுகமே
இருகயலிணைவிழியெணையிடர்செய்தவையே.

க. வலைவளர்தருமணலேமணம்விரிதருபொழிலே
தளையவிழநறுமலரோதனியவழியிடமே

முனைவாளரிளநகையேமுழுமதிபுரைமுகமே
இழைவாளரிளமுனையேயெனையிடர்செய்தவையே.

இவை ஒன்பதும் ஒருதொடர்கள்.

க. இ-ள். துறைமேய - நீர்த்துறையிற் பொருந்திய, வலம்புரி மணல்
தோய்ந்து உழுத-வலம்புரிச்சங்கு மணலிற்றோய்ந்து முக்காலமுத, தோற்
றம் மாய்வான் - காட்சி கெட, பூ புன்னை பொறைமலி - பொலிவையுடைய
புன்னையிற் பாரமாக யிக்க, பூஉதிர்ந்துண்டாது போர்க்கும்உரான் - பூக்
கள்கிந்தியு றுண்ணியமகரந்தரூபம் கானலின்கண், நிறைமதி - கலைநிறை
ந்த, வான் முகத்து, ஒளிபொருந்தியமுகத்தில், நேர்கயல்கண்டெய்த - (தம்
மில்) ஒத்தகயல்போன்ற கண்கள்கெய்த, உறைமலி (என்னினின்று) நீந்
காத யிக்க, உய்யானோய் - விழைத்தற் கரியவிரகநோயை, சுணங்கு ஊர்
மெல் முலைஏதிர்க்கும் - தேமல் பரவிய மெல்லியதனமே தீர்க்காநிற்கும்.

போலும் ஒப்பில்போலி, தலைவனெஞ்சொடு கிளத்தல் - மெய்ப்பாடு
அச்சத்திற் பெருமிதம், துறைசெயப்படு பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர்
துறு பகுதி. மாய்வான் வான் வினையெச்ச விசுதி.

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

உ. நிணம் கொள்புலால் உணங்கல்கின்று - நிணங்கொண்ட புலாலுண
ங்கலின் கண்ணின்று, புள்ளுப்புக்கலை - (கவரவரும்) காக்கைகளை போட

மிகு காலத்தில், தலைக்குடாக (அச்சிற்றுயிர்களுக்கு) உதவியாக (ஓட்டுதல் போல்) கணம்கொள்வண்டு ஆர்த்து உலரம்—கூட்டங்கொண்டவண்டிகள் ஒலித்துஉலாவும், கன்னிதறுஞாழல் கையில்ஊன்றி—உன்னித் தன்மையையும் நல்லவாசனையபுமுடைய குங்குமமரங்கள் அவ்விடங்களில் நிலைபெற்று, மனம் கமழ் பூகாணல்—வாசனைகமழும் பொலிவையுடைய கானத்தில், மன்னிஆண்டு ஓர் அணங்கு உறையும்என்பது—நிலைபெற்று அவ்விடத்து ஒருபிணத்தெய்வம் வசிக்கும் என்பதை, அறியேன் — நான் அறியேன், அறிவனேல் அடையேன்—அறிவேனாகில் நானங்குச்சேனேன்.

புள்ளோப்புவார்க் குவண்டிகளும் ஒப்பி உதவிசெய்யும்என்பார்கணம் கொளவண்டார்த்துலரம் என்றார். தலைவன்நெஞ்சொடு புலந்துகறல். மெய்ப்பாடு அச்சம், கன்னியெயில் குமரிவாழை எனவழங்குதல்போலக்கன்னி ஞாழல்என்றார். இது குணவணி.

ந. வலைவாழ் நர்சேரி-வலையான்முயன்றுண்ணும் பரதர் சேரியின்கண், வலைஉணங்கு முன்றில்-வலைபுலருமுற்றத்தில், மலர்கைஏந்தி - மலர்போன்ற கையின்கணேந்தி, மீன்உணங்கல்வலைபொருட்டாக - மீனுணங்கல்விற்கும் பொருட்டாக, கொலைவேல்நெடும்கண்-கொல்லும்வேல்போன்றநெடியகண் கையுடைய, வேறு ஓர் கொடும்கூற்றம் - வேறொரு கொடிய இயமன், வேண்டிஉருவம்கொண்டு-விரும்பும்அந்நிலச்சிறுமிய ருருவத்தைக்கொண்டு, அலைநீர் தண்காணல் வாழ்தல்அறியேன் — அலைக்கும் நீரையுடைய குளிர்ந்த கானலின்கண் வாழ்தலையறியேன், அறிவனேல் அடையேன் - (நான்) அறிவேனாகிற்சேனேன்.

விலைதொழிற்பெயர் அதுபெயொச்சப்பொருளில்வந்தது. கூற்றம்சொல்லால் அஃறிணையாதலால் வேறு என்றார்.

ச. கயல்எழுதிவில் எழுதி கார் எழுதி - கண்களும் புருவமும் கூந்தலும்

எழுதி, காமன்செயல் எழுதிதீர்ந்த - காமனது செயல்கள் எழுதிமுடிந்த - முகம் ஒதிங்கள் காணீர் - முகமோச்சந்திரன் (அதனைக்) காணுநிற்பீர், திங்களோ - அச்சந்திரனோ, தியில்வாணர் சீதூர்க்கு - பரதர் சிற்றூரின் கண்ணே, (கீர்செல்லில்) அம் கண் நேர்வாணத்து - அழகிய இடம்பொருந்திய வாணத்தின்கண், அரவு அஞ்சிவாழ்வது காணீர் (தனக்குப்பகையாயுள்ள) இராகுவையஞ்சி வாழ்தலைக்காணுநிற்பீர்.

திங்கள் கலை நிறைந்தசந்திரன். தீர்ந்த என்பது தொழில்முடிந்த என்பதன்மேல்கின்றது. காமன்செயல் ஆவதுபிறரைத் தன்வசப்படுத்துகை பாவகற்குக்குறை நேர்தலைவன், தலைவியிலிடங்கூறுநிறற் றதுறை, மெய்ப்பாடி உவகை, நிலமக்கள் தியில்வாணர், முதற்பொருளாகிய நிலம் சிற்றூர்.

கானல்வரி.

சுஎஎ

மற்றையவற்றிற்கும் ஒக்கும்-வினாப்பொருளில் வந்த ஓகாரம்பொருத்த மில் புணர்ச்சி. வாழ்கர் வாணர்மருஉ. குஉருபுமயக்கம். ஏபிரிநிலை. வாழ்வது இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல்.

இ. எறிவனாகள் ஆர்ப்ப (தனது கையிலணிந்த) ஒளி வீசும்வளையல்களொலிப்ப, இருமருங்கு உம் ஒடும்-இரண்டுசூண்டலத்தின் கண்ணும் ஒடிப்பாயும், கறைகெழுவேல்கண்ணு - உதிரந்தோய்ந்த வேல்போன்ற கண்ணோகடுங்கூற்றம் - சுடியஇயமன், காணீர் - காணுநிற்பீர், கடுங்கூற்றம் - அக்கடியஇயமன், கடல்வாணர் சீதூர்க்கு - பரதர்சிற்றூரில், மடம்-அறிபாடமையையும், கெழுமென்சாயல் மகள் ஆபதுகாணீர் - மிக்கமென்மைத் தன்மையையு முடைய பரத்தியா யிருத்தலைக் காணு நிற்பீர்.

கடுமைகடியென்னும் உரிச்சொற்றிரிபு “சாயன்மென்மை” தொ-உரி-உக. கு. மென்சாயல் “ஒருபொருளிரு சொற்பிரிவிலவகையார்” னுடி எச்சவியல். சுச-சு. சாயல் என்பதனிறுதியில் என்னும்மை தொகுத்தல்.

சு. புலகு - புலால் நாற்றத்தையுடைய, மீன்வெள் உணங்கல்—மீனாகிய வெள்ளிய உணங்கலை, புள்ளப்பிக்கொண்டார்க்கு—(கவரவரும்) காக்கையை யோட்டும் பரத்தியருள், அலவல்நோய் செய்யும்—துன்பநோய் செய்யா

நிற்கும், அணங்குத—தெய்வப்பெண்ணே, இது—இவ்வுருவம், காணீர்—காணுநிற்பீர், அணங்குஇது—அத்தெய்வப் பெண்ணே, அடம்பு அமர்—அடப்பங்கொடி நிறைந்த, தண்காணல்—குளிர்ந்தகாணலின்கண், பிணங்கு நேர்ஐம்பால்—இடைவெளியின்றிநெருங்கிக்கடை யொத்தசுந்தலையுடைய, ஓர்பெண்கொண்டது—ஒருபெண்வடிவங்கொண்டிருத்தலை, காணீர்—காணு நிற்பீர்.

மீன்வெள்ளுணங்கல் புள்ளோப்பிக்கொண்டார் செய்தி. அடம்புவார் கொடி. ஐம்பால் ஐந்துவகையாய்முடித்தல் ஐந்தாகியபகுப்பினை யுடையது எனப் பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. இது னைக்கடலாட்டுக்காதையிற்காண்க. உணங்கல் (காய்தல்) தொழிலாகுபெயர். வற்றல் என வழங்குதல் காண்க. ஒப்பிக்கொண்டார் தற்செயலில் வந்த வினையாலணையும்பெயர். ஒப்பு பகுதி, இகரச்சாரியை, உகரக்கேடும் ககரத் தோற்றமும் சந்தி, கொள்தற்செயலில்வந்த விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. ஒப்பு ஒப்புவிசாரம், கொள்விசுதி தொல்காப்பி யச்சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க. அலவல் தொழிற்பெயர் அலம் பகுதி. கு உருபு மயக்கம்.

எ. பொழில்தருநறுமலர் ஏ - சோலைகள் தரும்நல்ல வாசனையையுடைய மலர்களே, புதுமணம் விரிமணல் ஏ - (மலர்கள்சிற்திக் கிடத்தலால்) புதிய மணம்வீசும்மணற்குன்றுகளே, என்னைஇடர்செய்தவை. - என்னைவருத்திய பொருள்கள், பழுது அறுதிருமொழி ஏ-பனைஇளவனமுலை ஏ - குற்றமற்ற
கூட.

சுஅ

சிலப்பதிகாரம்

தலைவியின்

சொற்களுமே

பெருத்தமுதிராத

சந்தனக்கோலத்தை யுடைய

தனங்களுமே, முழுமதிபுணாமுகம் ஏ-முரிபுருவம்வில்

இணை ஏ-கலைநிறைந்த

சந்திரனையொத்த முகமுமே (நெரிதலால்) நிலையினின்று
பிறழ்ந்தபுருவமா

கியவில்லிரண்டிமே, எழுது அரியமீன் இடை
ஏ-(உருவில்லாகமயால்) என்

இலெழுதற்கரிய மின்னல்போன்ற இடையேயாம்.

நெய்தனிலத்திற்கு உரிப்பொருள் இரங்கல்

ஆதலால் அஃறிணைப்பொ

ருள்உண்க்கோட்டுநபோல முன்னிலைப்பாற்படுத்தி என்னைத்தன்பஞ் செய்
தன இவையென்று கூறுதலால் தலைவனிரங்கல். இதுபுலனெறியும்க்கல்லாத
துறை. மற்றை யவற்றிற்கும்

இஃது ஒக்கும். மலரோமணலே விளிகேற்றுமை

மற்றை ஏகாரங்கள் பிரிநிலைப்பொருளான.

அ. திரைவிரிதருதுறையே திருமணல்விரியிடமே - "அலைவிரிந்தநீர்த்துறை

யே அழ கியமணல்பரந்த இடமே, வினாவிரிதருமலரோ
மிடைதரு பொழில்

இடமே - வாசனையொடு மலர்ந்தமலரோ

இடமின்றிமரங்கள் நெருங்கிய

சோலையிடமே, எனை இடர்செய்தவை - என்னையிடர் செய்தபொருள்கள்
மருவிரிபுரிஞ்ஞல் ஏ மதிபுரைதருமுகம் ஏ - வாசனைநீங்காத புரியையொத்த
கூந்தலுமே சந்திரனையொத்த அழகியமுகமே, இருகயல் இணைவிழி ஏ இர
ண்டுகயல்களையொத்த இரண்டுகண்களுமேயாம்.

க. வளைவளர்தருமணலே மணம்விரிதருபொழிலே-சங்குகள்கண்வளரு
மணற்குன்றே வாசனைபரந்தசோலையே, தனை அவிழ்நறுமலரே தனி அவ
ள்திரி இடமே - கட்டவிழ்ந்த வாசனைவையுடைய மலரோதனித்த அத்தலைவி
உலாவும் இடமே, என்னை இடர்செய்தவை - என்னைத்தன்புஞ் செய்தபொ
ருள்கள், முனைவளர் இளங்கை ஏ - அங்குரம்போலவிளங்கும்விளக்கமுடை
ய்பற்களே, முழுமதிபுணாமுகம் ஏ-சந்திரனை யொத்தமுகமே, இழைவளர்
இளமுலை ஏ - ஆபரணமிடையறுத முதிராத தனக்களையாம்.

முன்றிடத்தமுகத்தைப் புகழ்ந்துகூறியது காட்சிக்குரிய பொருளாத
லால்என்க. புகுமுகம்புரிதலுள் கூடங்கும். அதாவது ஒருவனும் ஒருத்தியும்
எதிர்ப்பட்டவழித் தன்னைவயனோக் குதற்கண்விரும்புமுள்ள நிகழ்ச்சி.

தினை நிலவரி.

இதுவும் அது.

க. கடல்புக்குயிர்கொன்றுவாழ்வாரின்னையர்
உடல்புக்குயிர்கொன்றுவாழ்வைமன்னியும்
மிடல்புக்கடங்காதவெம்முலையோர்பார்த்
திடர்புக்குயின்னிடையிழவல்கண்டாம்.

கானல்வரி.

சைக

உ. கொடுங்கண்வலையாலுயிர்கொல்வாநுந்தையர்
நெடுங்கண்வலையாலுயிர்கொல்வைமன்னியும்
வடங்கொண்முலையான்மறையின்னுப்போல

றுடங்கியுருமென்னுசுப்பிழவல்கண்டாய்.

ந. ஒநித்திமில் கொண்டுயிர்கொல்வாரின்னை யர்
கோடும்புருவத்துயிர்கொல்வையமன்னீயும்
பீடும்பிறரெவ்வம்பாராய்முனைசுமந்து
வாடுஞ்சிறுமென்மருங்கிழவல்கண்டாய்.

வேறு.

இடை மடக்காய் வந்தது.

ச. பவளவுலக்கைகையாற்பற்றித்
தவளமுத்தங்குறுவாள்செங்கண்
தவளமுத்தங்குறுவாள்செங்கண்
குவனையல்லகொடியகொடிய.

ரு. புண்ணீழற்புலவுத்திராவாய்
அன்னநடப்பநடப்பாள்செங்கண்
அன்னநடப்பநடப்பாள்செங்கண்
கொன்னேவெய்யகூற்றங்கூற்றம்.

சு. கள்வாய்நீலங்கையிலேந்திப்
புள்வாயுணங்கல்கடிவாள்செங்கண்
புள்வாயுணங்கல்கடிவாள்செங்கண்
வெள்வேலல்லவெய்யவெய்ய.

நற்றயலடி யொழிப ஏனையடி

மடக்காய் வந்தது.

எ. சொன்மடவன்னஞ்சொன்னடையொவ்வா
ஊர்நீரோதமூழ்கித்திரிவாண்முன்
சொன்மடவன்னஞ்சொன்னடையொவ்வா.

இவை ஏழும் ஒரு தொடர்கள்.

க. இ-ள். நின்ஐயர்-உனதுதந்தை மார், கடல்புக்கு-கடலிற்சென்று, உயிர்
கொன்றுவாழ்வார் - மற்றேருயிரைக்கொலைசெய்து அதனால் வாழாநிற்பார்;
நீஉம்உடல்புக்கு - நீயுமக்களுடம்புட்சென்று, உயிர்கொன்றுவாழ்வைமன்-
உயிரைக்கொலைசெய்து அதனால்வாழாநிற்பாய் (உமதுதொழிலிதுவாதலால்)
மிடல்புக்கு அடங்காத - வலிமையமைந்து அடங்குதலில்லாத, வெம்முலை
ஓர் பாரத்த - விருப்பந் தருத்தனமாகிய ஒருபாரத்தால், இடர்புக்குஉகும் -

-கூ00

சிலப்பதிகாரம்

தேய்ந்தசிறையும், மின்இடை இழவல் எண்டாய்-மின்னலையொத்த இடை
யையிழத்தலைக்காணாய்.

பிறர்க்கு முன்னர்த் துன்பஞ்செய்வோர் பின்னர்த்தாம் பெருந்துன்பம் அடைவர் என்பதுதோன்ற முன்னர்க்குலத்தியல்புகூறி உறுவது கூறலாக யின்னிடையிழவல்கண்டாய் என்றார். மெய்ப்பாடு அச்சம். அறிவையுஞ் சிதைப்பாய் என நின்றலால் மண் ஆக்கத்தில் வந்தது. தெளிவுபற்றிக் கண்டாய் என எதிர்காலத்தையிறந்த காலமாகக்கூறினார். கடல்புக்குயிர் கொன்று வாழ்வார் செய்து.

உ. துந்தையர் - உமதுதந்தையார், கொடுங்கண்வலை ஆல் - வளைந்தகண் னையுடையவலையினால், உயிர்கொல்வர், உயிர்கொல்லாநிற்பர், கொடுங்கண் வலையால் - நெடியகண்ணாகிய வலையினால், நீயும் உயிர்கொல்வையமன் - நீயும் உயினைக்கொல்லாநிற்பாய், வடம்கொள்முலையால் - முந் துவடமணிந்ததன பாரத்தால். மலையின்னுபோல - வானத்திலம்றையுமின்னுப்போல, துடநீ கி உசும்மெஸ்துசப்பு இழவல்கண்டாய் - துவண்டிமெலியுமெல்லிய இடை யிழத்தலைக்காணாய்,

ஈ. நின்னயர் - உனதுதந்தையார், ஓடும்நிலில்லொண்டு உயிர்கொல்வர் (கடலில்) செல்லுந்தோணியால் உயினைக்கொலைசெய்யாநிற்பர், நீயும் கோ டிம்புருவத்து உயிர்கொல்வையமன் - நீயும்வளைந்த புருவத்தாலுயிர்கொல்லா நிற்பாய், பிறர்பீடும் எவ்வம்பராய் - (நின்னால்) பிறர்மிகவும் (வருந்தும்) துன்பத்தைப்பாராய், முலைசுமந்துவாடும் சிறுமெஸ்மருங்குஇழவல்கண்டாய் - முலைசுமத்தலால் வாடாநின்ற சிறியமெல்லிய இடையை இழத்தலைக்கா னாய்.

பீடும் பண்புப்பெயரடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம் பீடி பகுதி.

ச. பவள உலக்கை கைபால்பற்றி-பவளக்கொடியை உலக்கையாகக்கை யிற்பற்றி, தவளம்முத்தம் குறுவாள் செய்கண் - வெள்ளிய முத்தத்தை (அரிசியாகக்கொண்டு) குற்றும்பரத்தியின் செவந்தகண்கள், குவளை அல்ல (கண்ணிய அன்மையால்) குவளை மலரல்ல, கொடியகொடிய (கொலைசெய் தலால்) கொடியனவாம்.

படைத்து மொழிகளவி, மெய்ப்பாடி அச்சம். பவளம் முத்தம் கருப் பொருள்கள். கொடியகொடிய தொழிற்பன்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்கு. தனக்கு வருத்தஞ்செய்தலின் வேறென்றாகக் கற்பித்துக்கூறினமையால் படைத்துமொழி கிளவியாயிற்று.

டு. புன்னைநீழல் - புன்னைமரத்தினிழலில், புலவதிரைவாய் - புலால்நாத் தருடைய அலைதவழும் இடத்தில், அன்னம்நடப்ப - அன்னம்கற்றுநடக்க, நடப்பாள்செம்கண் - நடக்கின்றவள் செவந்தகண், கொன்னே - வாளா, வெய்யகூற்றம்கூற்றம் (உயிராக்கவரதலால்) கொடிய இயமனும்.

கானல்வாரி.

க0க

புன்னை மரம். அன்னம் புள். கூற்றம்கூற்றம் துணிவுப்பொருளில் வந்த அடுக்கு.

க. கள்வாய் நீலம் கைவில் ஏந்தி - கள்ளமைந்த குவளை மலனாக் கை யிலேந்தி, உணங்கல்வாய்புள் கடிவாள் செம்கண் - மீறுணங்கலைக் கவர வரும் புன்னை ஓட்டிவாளது செவந்தகண்கள், வெள்வேல் அல்ல - நிணம் தோய்ந்தவேலல்ல, வெய்யவெய்ய (எப்பொழுதும் தீமையைத்தருதலால்) தீயனவாம்.

எ. ஊர் ஓதம்நீர் - தவறும் அலைநீரில், மூழ்சிதிரிவாள்முன் - முழுதியுல வும்பரத்தியின்முன், சொல்நடை-புகழும் (அவளது) நடைபடைய, சொல்மட

மை அன்னம் ஒவ்வா - சொல்லும் அதியாமைமையபுடைய

அன்னங்கள் ஒப்

பாகா.

கட்டுரை.

ஆங்குக்கானல்வரிப்பாட்டின்பாணிகேட்டுவரிமானெடுக்கண்மாதவி—
மன்னுமோர்குறிப்புண்டவன்றன்னிலையங்கினென்க—கலவியான்மகிழ்
ந்தன்னப்போற்புலவியால் யாழ்வாங்கித் — தானுமோர் குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப்பாட்டின்பாணி — நிலத்தெய்வம்வியப்பெய்த நிலைத்தோர்
மனமகிழ்த் — கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்த கண்டத்தாற்பாடத் தொடங்
குமன்.

இ-ள். ஆங்கு-கேட்டு-வரிபொருந்தியமான்போன்ற நெடியகண்உளையுடை
யமாதவி பென்பவள், அவ்விடத்துக் (கோவலன்பாடிய) கானல்வரிப்பாட்
டினிகைசகேட்டு, மன்னும் — மயங்கினான் என் —
நிலைபெற்ற ஓர் குறிப்பி

னைப்பொருந்திய கோவலன் தனது நிலையினின்று மயங்கினென்று, கல-
வியால்—வாங்கி—புணர்ச்சியால்களிக்கூர்ந்தவள்போலப் பிணக்கோடுவீண-
லையவாங்கி, தான் உம்—வியப்பு எய்த—தானும் ஒருகுறிப்பினள்போலக்
கானல்வரிப் பாட்டினிகையால் நெய்த நிலத்துக்குரிய தெய்வம் அதிசயப்
ப, நீள் நிலத்தோர்—மன்—அகன்றவுலகிலுள்ளோர் மனங்கனிப்பாழோடு
பொருந்தியமைந்த கண்டத்தால் பாடத்தொடங்கினான். மன அசைநிலை
உண்ட அகரீறு தொகுத்தல். கலம்பாழ்.

ஆற்றுவரி.

இடைமடக்காய் அறுகிரான்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

க. மருங்குவண்டுசிறந்தார்ப்பமணிப்பூவாடையதுபோர்த்துக்
கருங்கயற்கண்விழித்தொல்கிடந்தாய்வாழிகாவேரி
கருங்கயற்கண்விழித்தொல்கிடந்ததெல்லாநின்கணவன்
அறிந்துசெங்கைல்லையாமையறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

க02

சிலப்பதிகாரம்

உ.

பூவார்சோலையிலாலப்புனப்பூங்குயில்களிசைபாடக்
காமர்மாலையருகசையநடந்தாய்வாழிகாவேரி

காமர்மாலையருகசையநடந்ததெல்லாநின்கணவன்
நாமவேலினிறங்கண்டேயறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

ங.

வாழியவன்றன்வளநாட்டின்மகவைவளர்க்குந்தாயாகு
ஊழியுய்க்கும்பேருதவியொழியாய்வாழிகாவேரி
ஊழியுய்க்கும்பேருதவியொழிபாதொழுதலுலகோம்மடம்
ஆழியாள்வரன்பகல்வெய்யோனருளேவாழிகாவேரி.

இவை மூன்றும் ஒரு தொடர்கள்.

க. மருங்கு - பக்கத்தில், வண்டு (வளையல்)

வண்டிகள், சிறந்து ஆர்ப்ப-

மிக்கொலிப்ப, மணிபூ ஆடை அதுபோர்த்து - சிழிய
(பொலிவையுடைய)

பூவாகிய ஆடையைப்போர்த்து,

கருங்கயல்கண்விழித்து - கரியகயலாகி

கண்ணைவிழித்து, காவேரி ஒல்கிநடந்தாய் - கா
வேரியேதுவண்டிநடந்தாய்,

கருங்கயல் - நடந்தது எல்லாம்—அவ்வாறு

நடத்தலெல்லாம் - நீள்கண்

வன் - உனதுகண்வனாகிய கரிகாற்பெருவளவன், செ
ங்கோல் வளையாமை

அறிந்து - செங்கோல்கோடாமையை யறிந்து, காவேரி

- அறிந்தேன் (நா

னும்) அறிந்தேன்.

காவேரி அண்மைவிளி.

மருங்குவண்டிசிறந்தார்ப்ப மணிப்பூவாடை

யது போர்த்து செம்மொழிச்சிலேடை - அறிந்து என்னும் வினையெச்சம்
தன்முடிபாகிய நடந்ததுஎன்னும் தொழிற்பெயரி வினாடியில் நின்றது.

உ. பூ ஆர் சோலைமயில்ஆல - மலர்நிறைந்த

சோலையில் மயில்கள் கூத்

தூட, புனம்பூ குயில்கள் இசைபாட - புனத்திலுள்ள பொலிவையுடைய
குயில்க ளிசைபாடாநிற்க, காமர் மாலை அருகு அசைய - விருப்பந்தருமலர்
மாலையருகிலசையாநிற்ப, காவேரி நடந்தாய்,
காமர்—நடந்ததெல்லாம்—

இவ்வாறு நடத்தெல்லாம்,
நின்கணவன் - உனதுகணவனாகிய கரிகாற்பெ
ருவளவனது, நாமம் - அச்சத்ததத்தரும், வேலின்நிறம் கண்டு — வேலி
னொளியைக்கண்டு, காவேரி—அறிந்தேன் - (நானும்) அறிந்தேன்.

தங்கணவர் களிகூரத் தாங்களிகூர்தல் கற்புடைமகளிரியல் பாதலால்
தன்கணவன் ஏந்தியவேல் அழக்கடையாது ஒளிவீசுதலைக்காணுதலில் மயி
லாலக் குயிலிசைப்ப மாலையசையக்காவேரி நடந்தது
என்றார்.

ந.. அவன் தன்வளம் நாட்டின் மகவைவளர்ச்சும் தாய் ஆகி — அக்கரி
காற் பெருவளவனது நாட்டின்கண் (எங்கும்பரவி யெவ்வுயிர்களையும் வள
ர்ப்பித்தலால்) பிள்ளையவளர்க்குந் தாய்போலாகி, காவேரி - ஊழியைக்
கும் பேர்உதவி ஒழியாய்—ஊழிசூறும் (அளவறிந்து) செலுத்தும் பெரிய
வுதவியினின்றும் நீங்காய், ஊழிஒழுதல்—அவ்வாறு செலுத்தும் பெரிய

கானல்வரி.

வுதவியின்று நீங்காது செல்லுதல், உலகுலும்பும்ஆழி ஆள்வான் — உல
கினைப்பாதுகாக்கும் சக்கரத்தையுடையவனாகி, பகல் வெய்யோன்அருளே-
ஞரியன் மரபிற் பிறந்தகரிகாற் பெருவளவன் கருணையே, காவேரி.

கரிகாற் பெருவளவனது ருலத்திற்குமுதல்
பகல் வெய்யோனருளே என்றார்.

வெய்யோன் ஆதலால்

சார்த்துவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோரு

கொச்சகம்.

க.

திங்கதிர்வான் முகத்தாள்செவ்வாய்மணிமுறுவற்கொவ்வாவேனும்
வாங்குநீர்முத்தென்றுவைதலுமான்மகன்போலவருதிரைய
வீங்கோதந்தந்தவிளங்கொளிர்வெண்

முத்தம்வினாஞ்ஞானம்

பூங்கோதைகொண்டிவினைஞர்போன்மீளும்புகாரோயெம்மூர்

உ.

மறையின்மணந்தாண்டவன்பரதார்பாக்கத்துமடவார்செங்கை
இறைவனைகதேறுவதையேழையொங்கனமியாங்கதிகோமைய
நிறைமதியுமீலுமெனவன்னீன்புண்ணிரையரும்பிப்பூத்த
பொறைமலர்ப்பூங்கொம்பேறவண்டாம்பன்மலருதம்புகாரோயெம்மூர்

ந.

உண்டாறாயொன்றாஜுனெழிபாப்பாக்கத்துறையொன்றின் நித்
தண்டாநோய்மாதர்தலைத்தருதியென்பதிபாங்கநிகோமைய
வண்டாநிறையழிப்பக்கையான்மணன்முகந்தாமதிமேனிண்ட
புண்டோய்வேனீர்மல்கமாதர்கடநூர்க்கும்புகாரோயெம்மூர்.

க. இ-ள். தீ கதிர்வாண்முகத்தாள் — இனிய விரணத்தைபுடைய சந்தி
ரணையொத்த வொள்ளிய முகத்தைபுடையாளது, செவ்வாய்மணிமுறுவற்கு
ஒவ்வாஏனும் — செவந்தவாயிலுள்ள அழகிய முறுவல்கள் அளவறுக்கக்
கூடா? அவைகளுக்கு (இவை) ஒப்பாகாவாயினும், வாங்கு நீர்முத்து என்று
(ஒருவாறு அளவறுத்து) வாங்குந்தன்மையையுடையமுத்துகளென்று, வைக
ல் உம்மால்மகன்போலவருதிர்—நாள்தோறும் உருவுள்ளமன்மதன்போலவ
ரானின்றீர், எம் ஊர்—எமனூரோ, வீங்கு ஓதம்—பெருத்த அலையானது,
தந்தவிளங்கு ஒளிர் வெள்முத்தம் (கடல்) தந்தவிளங்காநின்ற விளக்கத்தை
புடைய வெள்ளியமுத்தத்தை, பூ கோதை கொண்டு — மலராகிய மாலை
யோடுகொண்டு, விளாசும்கானல்—வாசனைமிக்க கானலின்கண், விலைஞர்
போல் மீளும் புகார் ஏ—விலைபகர்வாணாப்போல மீளாநிற்கும் காவிரிப்பூம்
பட்டினமே.

அமிர்தகிரண் ஆதலால் திங்கதிர் என்றார் இது பண்புத்தொகை நிலை
க்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர், நீர்கையுறையாகஏற்

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

திவந்த முத்தினை நான் என் தலைவிக்கணிவேனாகில் இந்நெய்தனிலத்துள்
எமதை யன்மார்காணி னிந்நிலத்து முத்துஅன்றென்று ஐயப்படுவர் அத
னால் திங்குவினையும் என்பாள் புகாரே யெம்மூர் என்றாள். துறைபாங்கிகை
யுறமறுத்தல் மணிமுறுவற்கொவ்வா என்றது அவயவத்தருமைகூறல்.
மெய்ப்பாடு இனிவரல். வீயப்பு-வலைஞர்க்காரம் பெயரிடைநிலை, வருதிர் தகர

இடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. எம்மூர் தலைவிநய்யும் தன்னொடு படுத்தி எம்மூர் என்றான் இதுவழாநிலை. மீளும் என்னும்பெயரெச்சம் புகார் என்னும் நிலப்பொருளோடு முடிந்தது. பின் வருவனவற்றிற்கும் இஃ தொக்கும்.

உ. இ-ள். வன்பரதர் பாக்கத்து - வலியநெய்தனிலை மாக்களது ஊரின் கண், மறையின்மணந்தாரை - களவிற்புணர்ந்ததலைவரினின்று (பிரிந்த) மடவார் செங்கை இதைவனைகள் ஞாற்றுவதை - மாதரது செவந்தகையில் நிலை பெற்றவனைகள் கழன்று மறையொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தலை. ஏழையார் அறிகோம் - ஏழையாராகிய பாக்களறிவோம் (எமதை யன்மார்அறிந்தால்) யாங்கு (இது) எவ்விடத்து (நிகழ்ந்ததென) எங்கனம் - எவ்வாறு (முடியு

மோ அதனை அறியமாட்டோம்) நிறைமதி உம் மீளும் என - கலைநிறைந்த

சந்திரனும் நட்சத்திரமும்போல, அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, நீள் புன்னை - ஓங்கியபுன்னைமாங்கள், நிரைஅரும்பிபூத்த - வரிசையாக அரும்பிம

லர்ந்த, மலர்பொறை பூகொம்பு ஏற - மலராகிய பாரமிக்க பொலிவையுடைய கொம்பின்கண்ணேற, வண்டு ஆம்பல்மலர் ஊதம் எம் ஊர்புகார் ஏ - வண்டுகள் (மதுவைக்கொள்ளுகொள்ள) ஆம்பல்மலரின் கண் ஊதாநிற்கும் எமதூர் காவிரிப்பூம் பட்டினமே.

தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிசெறிப்பறிவுறுத்திய தோழிகுறியிடமாகத் தமதுனாயும் கூறினள். மெய்ப்பாடு அவலம். அறியமாட்டோம் சொல்லெச்சம். ஐ உருபுமயக்கம். அரும்பிபூத்த விரோத அணி.

ங. இ-ள்.

ஊன் சூழியாபாக்கத்துள் - புலால்நீங்காதநெய்தனிலத்தின்

கண், உண்டாணா ஒன்று - அனுபவித்தவரினின்ற நிற்காது, உறை ஒன்று இன்றி - உறைதல்சிறிதுமில்லாமல், தண்டாநோய் - நிற்காதபிரிவென்னும் கோளைய, மாதர்தலைநுதி - (எமது) தலைவியின்கண் தாராநின்றாய், என்பது யாங்குஅறிகோம்-என்பதை (நின்னிடத்தன்றி) எவ்விடத்தறிவோம், திகை-கடறிநிரையானது, வண்டல் உழிப்ப - வினையாட்டைச் சிதைக்க, மாதர்-வினையாட்டு மகளிர்கள், கைஆல் மணல்முகந்து - கையினால்மணலையள்ளி, மதிமேல்நீண்டபுண் தோய்வேல் - சந்திரனையொத்த முகத்தின்கண்நீண்ட ஊன்தோய்ந்தவேல்போன்ற கண்கள், நீர்மல்க - நீர்சிறந்த, கடல்தூர்க்கும் எம் ஊர்புகார் ஏ - அக்கடலைத்தூர்க்கா நிற்கும் எமதூர் காவிரிப்பூம்பட்டினமே.

கானல்வரி.

க0ரு

உண்டாணா உருபுமயக்கம். ஒன்று செய்யா என்னும் இறந்தகாலவினை யெச்சம். வண்டால்நீட்டும் உழிகீட்டல். பாங்கி தலைவியளமைத் தன்மை கூறுதலோடு தலைவனொடுகொந்துவினாடல் என்னுந்துறைப்பொருளும் அவ லம் என்னும்மெய்ப்பாடுங்கூண்க.

கானல்வரி.

நாற்றீரான்வந்த தாழிகை ஒருபோது கொச்சகம்.

க. புணர் துணையோடாடும்பொறியலவனோக்கி
இணர்தலைதழுங்கானலெண்ணையுநோக்கி
உணர்வொழியப்போனவொலிதிரைநீர்ச்சேர்ப்பன்
வணர்சுரியைம்பாலோய்வண்ணமுணரோனல்.

உ. தம்முடையதண்ணளியுந்தாமுந்தம்மான்றேரும்
எம்மைநினையாதுவிட்டனரேல்விட்டகல்க
ஆம்மெனினரவடம்புகாளன்னங்காள்
எம்மைமறந்தாராயாமறக்கமாட்டேமால்.

ங. புன்கண்கூர்மாலுபுலம்புமென்கண்ணேபோல்
துன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியால்
இன்கள்வாய்நெய்தானீயெய்துங்கனவினுள்
வன்கண்கானல்வரக்கண்டியிலுதியோர்.

இடைமடக்காய், வந்தது.

ச. புள்ளிமான்றேராழிபோனவழியெல்லாம்
தெள்ளுநீரோதஞ்சிதைத்தாய்மற்றென்செய்கோம்
தெள்ளுநீரோதஞ்சிதைத்தாய்மற்றெம்மோடிங்
குள்ளாரோடுள்ளாயுணராய்மற்றென்செய்கோம்.

ஒருபோகுதரவுகொச்சகம்.

டு. நேர்ந்தகங்காதலர்வேமிநெடுந்திண்டேர்
 ஊர்ந்தவழிசிறையலுர்ந்தாயாலோதமே.
 ஊர்ந்தவழிசிறையலுர்ந்தாய்மற்றெம்மோடும்
 தீர்தார்போற்றீர்ந்திலையால்வாழிகடலோதமே
 பூர்தண்பொழிலேபுணர்ந்தாடுமென்னமே
 ஈர்ந்தண்பிறையேயிதுதகாதெண்ணீரே.

உ. இ-ள். வணர்சுரி ஐம்பாலோய் - கடைகுழன்ற இடையில் நெறிநத
 கந்தலையுடைய பாங்கியே, புணர்தனை ஒடு ஆடும் (தன்னினின்று) நீங்காத
 பெட்டை நண்டோடு ஆடாநின்ற, பெற்றி அலவன்னோக்கி—புள்ளிகளை

க0கா சிலப்பதிகாரம்

யுடைய ஆணைடைப்பார்த்து, இணர்ததை பூகானல் என்னை உம்கோக்
 கி - பூங்கொத்த நெருங்கிய பொலிவையுடைய கானலில் என்னையும் பார்
 த்து, உணர்வு ஒழிய - அறிவு (என்னினின்று) நீங்கியொழிப (தன்னோடு
 வர என்றபடி) போன-சென்ற, ஒலிதிகா நீர் சேர்ப்பன் வண்ணம் உண
 ரோன்ஆல்—ஒலிக்கும் அலையையுடைய கடற்றுறை வனது கரு த்திணையறிபா
 தாயினேன்.

ஆடுதல் கலத்தல். நோக்கி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம்போன
 என்னும் பெயரெச்சத்தின் முற்றிலாகொண்டது. பாங்கியொடு தலைவிதலை
 வினையெடுத்ததுக்கூறல் என்னுந்துறை. மெய்ப்பாடு
 வருத்தம்.

இ-ள். அம்மென் இணர அடம்புகாள் அன்னங்காள்—அழகியமெல்
கிய பூங்கொத்துகளையுடைய அடம்புகளே அன்ன
ங்களே, தாமும் தம் உடைய தண் அளிஉம்—தாமும்
தமது தண்ணிய அன்பும், தம்மான் தேர் உம்—தமது
குதிரை கட்டிய தேரும், எம்மை நினையாது
விட்டனரோல்— (வந்துமறவேனென்று கூறி) மறந்து
பிரிந்தனராயில், விட்டகல்க—மறந்து

பிரியக்கடவர், எம்மை மறந்தாரா யாம்
மறக்கமாட்டோம்—எம்மைமறந்த
அத்தலைவரை நாம் மறக்கமாட்டோம்.

தாம் என்னும் தலைமைப்பொருளோடு தண்ணளியும்மான்றேரும்எனத்
தலைமையில் பொருளையும் விராயெண்ணித்தலைமைப்பொருள் கொண்டுமுடி
ந்தவினையேதலைமையில்பொருளுங்கொள்ளவைத்தல்-தொ-நி-நுக-ஆம்-
சூ-இல் காண்க. நன்னுலார்-பொது-உள-சூ-இல் நினைவிரவிச்சிறப்பினால்
உயர்திணை முடிபேற்றலில் திணைமரபு ல்லுவமைதி யென்றார். இணரசினை
யடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரொச்சம் இது காம மிக்க கழிபடர்
இளவி. மெய்ப்பாடி இளிவரல்.

உ. இ - ள். புன்கண்கூர்மலை - துன்பமிக்கமலைப்போதில், புலம்பும்
என்கண்கு போல் - (துயிலாது) வருந்தும் எனதுகண்களேபோல, இன்கள்
வாய்நெய்தால் - இனியமதுநிறைந்த நெய்தன்மலரோ, துன்பம் - உழவாய்-
வருந்தாய், துயிலப்பெறுதி - நித்திரைசெய்கின்றாய், கானல் - கானலின்
கண், நீ எப்தும்கண்வினுள் - நீ கானும்கனுவில், வன்கணர்வாகண்டுயிலுதி
லு - (பிரிந்த) ததுகண்மையை யுடையதலைவரைக் காணத்துயில்கின்றாயோ
(கீகூறாய்)

புன்கண் கூர்மலை எனச்சிறுயொழுது கூறினார். நெய்தால் விளிவேற்
றுமை, இது ஒருவகைமலர். உழவாய்முன்னில் ஒருமையேவல் விளைமுற்று.
கண்டியிலுதி முன்னிலையொருமை விளைமுற்று. ஏவல் தொழிற்படுத்துவதா
லும்முன்னில் தொழிலுணர்த்தவதாலும் தம்முள்வேற்றுமை. உழ பகுதி
கண் என்னும்பெயர்ச்சொல் தன்னைவினைப்படுத்த வரும். வினைப்பகுதியோயி

கானல்வரி.

க0௭

கடையொருசொற்றன்மைப் பட்டுநின்றகண் மீட்ப்பகுதி,
உ, து இரண்டுஞ்

சாரியைகள், உகரக்கேடுசுத்தி, இதுநிகழ்காலத்தின்
மேல்நின்றது. இ முன்

விளையொருமைவிருதி, இதுரெய்தலொகி
புலத்துகூறல்துறை. மெய்ப்பாடு
வருத்தம்.

ச. இ - ன். புள்ளிமாண் தேர்ஜுழி

- புள்ளியையுடைய குதிரைபூண்ட

தேரிஜுருள், போனவழி எல்லாம்-சென்றவழிகளெல்லா
வற்றையும், தெள்

ளும் நீர் ஒதம்சிதைத்தாய் - தெள்ளியநீர்த்துணாயே
நீயழித்தாய், மற்று

என்செய்கோம் - (அதற்கு) பிறிது (பாம்)
யாதுசெய்வோம், எம்ஓடு இங்கு

உள்ளார் ஓடு உள்ளாய் - எம்முடன் இங்குள்ள
தட்பினராகிய பாங்கிமா.

ரோடு நீயும் உள்ளாய், உணராய் (அவர்கள்
என்னுயர் அறியாமைபோலநீயும்)

அறியாய், என்செய்கோம் - யாதுசெய்வோம்.

உள்ளாரோடு என்றமையால் எப்பினராகிய
பாங்கிமார் எனவும், அறி

யாய் என்றமையால் பாங்கிமாரும்
என்னுயர்நாயநியார் எனவுங்கூறியும்.

இப்போது என்றலைவர் வருகின்றிலர்
அவர்சென்றதேர்வழியையாவதுநோ

க்கியுயிருய்வோ மெனவீருக்க நீபதனையழித்தாய்
எனத்தேர்வழியை நோக்க

கிக்கடலோடு புலந்துகூறுதலால், தேர்வழிகோக்கிக்
கடலொடுபுலந்துகூறல்

துறை, மெய்ப்பாடுவருத்தம்.

டு. இ - ன். நோக்கத்தம்சாதவர்
- மனமொத்தநமதுதலைவரது, நெடுதிண்

தேர்நேமி - நெடியதிண்ணையதேர் பூண்ட வருள்,
ஊர்ந்தவழிசிறைய ஒதம்

ஏ ஊர்ந்தாய்-சென்றவழிநாக் கடற்றினையேயதன்மேற்சென்றாய், எம்ஓடு
உம்தீர்த்தார்போல் (தூர்த்தத்தன்பமுறுத்தலால்) எம்மினின்நீங்கியதலை
வரைப்போல், தீர்ந்திலை - நீங்காது உள்ளாய்

(கொடியன் என்றபடி) கடல்

ஒதமேவாழி

- கடற்றினையேவாழாய் (கெடுவாய்என்றபடி) பூதண்பொழிலே

பொலிவையுடைய தண்ணியசோலையே, புணர்ந்து ஆடும் அன்னம் ஏ-பிரிடா
தாடும் அன்னங்கடையே, ஈர்த்தண்துறை ஏ-மிக்கதண்ணிய நீர்த்துறையே (நீவிர்
தன்மையும் உவகையும் உடையராயிருந்தும்) இதுதகாது என்னிர்-இச்செய்
•கைதக்க தன்மென்று கூறிமறுக்கிலிர் (நீவிருங்கொடியர் என்றபடி).

ஆனியும் உவகையுமுடையோர்

தம்மாட்டுள்ளோர் பிறர்க்குக்கெடுதி

செய்வதை நோக்கின் ஒழிகவென்று ஒழிப்பது மாபு,
ஒழிக்காராயின் அவர்

வன் கண்ணராவர், ஆதலால் ஒதத்தின்
கண்ணுள்ளபொழிலும் துறையும்

அன்னமு மதுக்காமையா லவற்றைக் கொடியன எனவும், தீர்த்தலை என்
றமையாற் செடியையெனவும், வாழி என்றமையாற்கெடுவரப் எனவும்
குறிப்பாற்கூறிலும், கடலோதமே என்பது காலும் தேர்வழிநோக்கிச் கட
லொடு புலந்து கூறலும், பொழிலை அன்னமே ஆறையே என அவற்றின்
கொடுமை கூறினமையாற் கர்ம மிக்கவழிபாட் ளினையும் ஆம். மெய்ப்பாடு
வருத்தம், நீர் பிணை நர்ந்தன்னடுறை.

க0அ

சிலப்பதிகாரம்

திணை நிலவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

க. நன்னிலத்தின் பூண்ணிந்துநல்லஞ்சால்பவளக்கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக்கழனிதொறுந்திரையுலாவுகடற்சேர்ப்ப
புண்ணிப்பொதும்பர்மகரத்தின்கொடியோனெய்தபுதுப்புண்கள்
என்னைக்காணுவகைமறைத்தாலன்னைகாணிலென்செய்கோ.

உ. வாரித்தீரளநகைசெய்துவண்செம்பவளவாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர்வலைமுன்றிற்றிரையுலாவுகடற்சேர்ப்ப
மாரிப்பீரத்தலர்வண்ணமடலாள் கொள்ளக்கடவுள்வரைந்
தாரிக்கொடுமைசெய்தொன்றன்னையறியிலென்செய்கோ.

ங.

புலவுற்றிரங்கியதுநீங்கப்பொழிற்றண்டலையிற்புகுந்துதிர்ந்த
கலவைச்செம்மன்மணங்கமழத்திரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப

பலவுற்றெழுநோய்தணியாதபடர்நோய்மடவாடனியுழப்பப்
பலவுற்றிரங்கியறியாநோயன்னையறியிலென்செய்கோ.

க. இ-ள் நல்ல நிலத்தின் பூண்அணிந்து-நல்லநெய்தல் நிலத்துக்குரிய
ஆபரணத்தைபணிந்து, நலம்சால்பவளம் கலைபடுத்து - அழகுமிக்க பவள
மாகிய ஆடையுடுத்து, திரை - கடலினலையானது, செந்நெல் - செந்நெற்
பயிரையுடைய, பழனம் கழனிதொதும்-வயல்கடோதும், உலாவு கடல்
சேர்ப்ப--உலாவும் கடற்றுறையை யுடைய தலைவனே, புண்ணிப்பொதும்
பர்-புண்ணிமரச்சோலையின்கண், மகரத்தின்கொடியோன் - தின்னியமினக்
கொடியையுடையமன்மதன், எய்தபுதுபுண்கள்--எய்தலாலாகியபுதியபுண்
களை, என்னைக்காணுவகை மறைத்தால்தம் - எனக்குத்தெரியாவண்ணமறைப்

பிறும், அன்னை காணில் என்செய்கு - தாய் அவற்றைக் கண்டால் நான்யாது செய்வேன்.

ஊரன் ஆகியதலைவன் அந்நிலத்தக்குரிய ஆகை அணிமுதலியவற்றோடு துறைவன் ஆனான் என்பாள் நன்னிலத்தின் பூணணிந்துபவளக்கலையுடுத்துக் கழனிதொறும் உலாவுங் கடற்சேர்ப்பவளாள். இது இறைச்சிப் பொருட்டி எய்த காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம், என்னை உருபு மயக்கம். செய்குதன்மை யொருமைவினைமுற்று, குவ்விகுதியே எதிர்கால் த்தையுணத்தியது. பாங்கிதாயறிவுகூறி வரைவுகடாதல், மெய்ப்பாடு அச்சம் பயன்வரைதல், மற்றையவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

உ. வாரிதாளம் நகைசெய்து - கடலின் கண்ணுள்ள முத்தமாகிய புன் னகைசெய்து, வன்செம்பவனம் வாய்மலர்ந்த—வளவிய செவந்தபவள மாகிய வாயைத்திறந்து, பரதர் சேரிவலை முன்தில் திரை உலாவுகடல்.

கானல்வரி.

க0க0

சேர்ப்பு — பரதரது சேரியின்கண் வலையுணங்கு முன்திலில் திரைகளு லுங் கடற்றுறையையுடையாய், மாரிபீர்த்து அலர்வண்ணம்—கார்க்காலத்து மலர்ந்த பீர்க்கமலரினிறத்தை, மடவாள் கொள்ள—அன் தலைவிகொள்ள, கடவுள்வரைந்து—கந்தருவமணஞ்செய்து, இகொடுமை செய்தார் ஆர் என் று அன்னை அறியில் என்செய்கு—இந்தக்கொடுமை செய்தவரெவொன்று தாயறிந்தால் நான்யாதுசெய்வேன்.

பீர்க்கமலரினிறத்தைக்கொள்ளுதல் பசுலையுத்தல். மாரிபெரும் பொழுது இதனெய்தலுக்கு இன்மையால் பீர்க்கலருக்கு அடையாகக்கொள்க. பீர் பீரம் அம்பகுதிப் பொருள்விசுதி.

ங. புலவு உற்று—புலால்நாற்றமிசுந்து, இரங்கியது

நீங்க (பலரும்) வரு

ந்தாநின்ற முடை நாற்றம்நீங்க, பொழில்
தண்டலையிபுகுந்து — சோலை விற்சென்று,
உதிர்ந்தகலவை செம்மல்மணம்கமழ—அங்கு
உதிர்ந்தபலவா கிய பழம்பூக்களின் மணங்கமழாநிற்க,
திரைஉலாவுதடல் சேர்ப்ப—அலை

கலவைக் கடற்றுறையையுடையார், பலஉற்று எழுரோய்—பலவாகமிக்
கெழுந்த நோயான், தணியாத படர்நோய்—ஆற்றத்தணியாத வருத்தஞ்
செய்யுங் காமநோயில்,
மடவாள்தனிஉழப்ப—என்தலைவி துணையின்றி வருந்த,
பலஉற்று இரங்கி அறியாநோய் (இவள் வருந்துதற்குக்
காரணம்யா தென) பலவாகக்கருதி மெலிந்து
என்னுலறிதற்கரிய நோயை, அன்னையறி யில்
என்செய்கு—தாயறிந்தால்யாது செய்வேன்.

கலவை கலத்தல் அதனாற் பல்வென்றும். கல பகுதி ஐ புடைபெயர்ச்
சிப்பொருளில்வந்த விசுதி - பலவற்றால் எழுதலாவது சந்திரன் தென்றல்
முதலியவற்றாலெழுதல். இரங்கியது வினையாலனையும் பெயராதலால் அக
ரச்சாட்டுத்தொகுத்தல். உழப்பன்னும் வினைபெச்சம் நிகழ்காலத்தின்மேல்
நின்றது. உழபகுதி.

மயங்கு துணை நிலவரி.

தாழிசை ஒருபோகு கொச்சகம்.

க. இனையிருள்பரந்ததுவேயெரிசெய்வான்மறைந்தன்னே

களைவரும்புலம்புநீர்கண் பொழியுஞ் தனவே
தனையவிழ்மலர்க்குழலாய்தளர்ந்தார்நாட்டுளதாங்கொல்
வளைநெகிழ்வெரிசிந்திவந்ததிம்மருண்மலை.

உ. கதிரவன்மறைந்தனனேகாரிருள்பரந்ததுவே
எதிர்மலர்புறையுண்கண்ணெவ்வநீருகுத்தனவே
புதுமலர்புறாமுகத்தாய்போனார்நாட்டுளதாங்கொல்
மதியுமிழ்நதுகதிர்விழுங்கவந்ததிம்மருண்மலை.

கக0

சிலப்பதிகாரம்

ங. பறவைப்பாட

டங்கினவேபகல்செய்வான்மறைந்தனனே
நிறையிலாநோய்கூரநெடுங்கணீருகுத்தனவே
அனுமலரவிழ்சுழலாய்துறந்தார்நாட்டுளதாங்கொல்
மறலியாவென்னுயிர்மேல்வந்ததிம்மருண்மலை.

ச. இ-ள்.

தளைஅவிழ்மலர்குழலாய்—கட்—விழ்ந்தமலரையணிந்தகூந்தலை
யுடைய பாங்கியே, எரிசெய்வான்
மறைந்தனன்—சூரியன் மறைதலால், இளை
இருள்பரந்தது—காடுபோலும் இருள்பரவியது,

புலம்புகளைவுஅரும் நீர் - புலம்புதலாலிடைவிடாது
 வருநீனா, கண்பொழி உகுத்தன - கண்கள் பொழிந்து
 சிந்தின, வளைநெகிழ எரிசிந்தி - (கையினின்றும்)
 வளைகள்சுழல அழலைச்சிந்தி, வந்தது இம்மருள்
 மாலை—வந்த இம்மருளுமாலைப் பொழுது, தணந்தார்நாடு
 உளதுகொல் — (என்னை) பிரிந்த தலைவர் நாட்டில்
 உளதோ (இருப்பின்வாராரல்லர்)

மறைந்தனன் வந்தது என்னும் வினைமுற்றுக்கள்
 கருவிப் பொருளினும் பெயரெச்சத்தினும் வந்தன, மருள்
 என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சம் மாலையென்னும்
 எல்லைப் பொருளோடுமுடிந்தது. மாலையம் பொழுதுகண்டு
 பெருமகள்புலம்பல் துறை. மெய்ப்பாடுவருத்தம். கொல்
 ஒழியிசைப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.
 மற்றையவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

உ. இ-ள். புதுமலர் புறாமுகத்தாய்—அன்றலர்ந்த
 தாமரையைபொத்த

முகத்தையுடையபாங்கியே, கதிரவன் மறைந்தனன்—சூரியன் மறைதலா
 ல், கார் இருள்பார்த்தது—சூரிய இருள்பரவியது, மலர்-எதிர்—(தமக்கு உவ
 மையாகவந்த) தாமரைமுதலிய மலர்களோடு போர்செய்யும், புறா உண்
 கண்—மேலாகியமையுண்டகன்கள், எவ்வம் நீர் உகுத்தன—துன்பத்தால்
 நீரைச்சிந்தின, மதி உமிழ்ந்து கதிர்விழுங்க வந்தது இ மருள் மாலை—சந்
 திரனை யுமிழ்ந்து சூரியனைவிழுங்கவந்த இம்மருளு மாலைப்பொழுது, போ
 னார் நாடு உளது கொல்—(என்னின்று) நீங்கினதலைவரது நாட்டிலுளதோ
 (இருப்பின்வாராரல்லர்).

மதியுமிழ்து கதிர்விழுங்க இதுசமாதியணி. குணவணியெனினும்ஒக்கும்.

௩. துறுமலர் அவிழ்குழலாய்—நெருங்கிய மலரவிழ்ந்த கூந்தலையுடையாய், பகல்செய்வான் மறைந்தனன்—சூரியன்மறைதலால், பறவை பாடி அடங்கின—பறவையினொலியடங்கின, நிறைஇலர நோய் கூட — அளவு படாத விரகநோய் மிகுதலால், நெடுகண்ணீர் உருத்தன — நெடியகண்கள் நீரைச் சிந்தின, மறவி ஆய் என் உயிர்மேல்வந்தது—இயமனாய் எனதுயிரின்மேல் (கோபித்து) வந்த, இமருள் மாலை — இம்மருளு மாலைப்பொழுது, துறந்தார் நாடு உளது கொல் (என்னை) பிரிந்ததலைவர் நாட்டிலுளதோ (இருப்பின் வாராரல்லர்).

மாலி காரணப்பெயர்மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்ப்பொருள்விஞ்சி.

கானல்வரி.

ககக

வேறு.

இடைமடக்காய் வந்ததாழிசை
ஒருபொருசொச்சகம். ச.

கைதைவேலிக்கழிவாய்வந்தெம்
பொய்தலழித்துப்போனாரொருவர்
பொய்தலழித்துப்போனாவொம்
மையன்மனம்விட்டகல்வாரல்லர்

௫. *கானல்வேலிக்கழிவாய்வந்து
நீநில்கென்றேநின்றாரொருவர்
நீநில்கென்றேநின்றாவொம்
மானேர்நோக்கமறப்பாரல்லர்

• கா. அன்னந்துணையோடாடக்கண்டு
நென்னனோக்கினின்றுரொருவர்
நென்னனோக்கினின்றுரவொன்
நெடுங் கண்ணிட்டுப்போவாரல்லர்.

சா. இ-ள். கைகைவோலி

கழிவாய்வந்து—தாமதையவேலியாகவுடைய
கழியின்கண்வந்து, எம்பொய்தல் அழித்துபோனார்
ஒருவர் - எமதுவினையா
ட்டைச் சிதைத்துச் சென்றார் ஒருவர், அவர் எம்மையல்
மனம்விட்டு அகல்
வார் அல்லர் — அவர். எமது மயக்கத்தையுடைய
மனத்தைவிட்டு நீங்கா
ரல்லர்.

பொய்தலழித்தல் கூடல்மேல் நிற்பலால் மெயல் மனம்என்றான்.

பொ

ய்தலழித்தல் இடக்கரடக்கல். போனார்என்னும் வினைமுற்று ஒருவர்என்னும்
பெயரோடுமுடிந்தது. அகல்வாரல்லர் இத்தொடருள்வருமொழிமறை. தலை
வனைப் பழித்த பாவத்திக்கு வகைதல் வேட்கையையுடைய தலைவி தலைவனி
யற் படமொழிதல் துறை.மெய்ப்பாடுபெருமிதம். ப்யன்வகைதல்வேட்கை.

நா. இ-ள். கானம்வேலி கழிவாய்வந்து—கானலை வேலியாகவுடைய கழி
யின்கண்வந்து, நீதில்களன்று கின்றார் ஒருவர் - நீநிற்கவென்று (தாமதம்)
கின்றார் ஒருவர், அவர் எம்மான் நேர்நோக்கம் மறப்பார் அல்லர்—அவர்
எமது மானப்போன்ற பார்வையினின்று நீங்காரல்லர்.

நில்க அகரவீறுதொகுத்தல் - கனவுநிலைகூறல்துறை. மெய்யப்பாடும்
பயனும்முற்கூறியன. பின் வருவதற்கும் ஒக்கும்.

சு. அன்னம் துணை ஒடு நென்னல் ஆட்கண்டு—அன்னம் தனது பெட்ட
யோடு நேற்று விளையாடநோக்கி, நோக்கி நின்றார் ஒருவர். - என்னையும் பா
ர்த்து, நின்றார் ஒருவர், அவர் என்ருகிந்நகண்விட்டு போவார் அல்லர்—அவர்
எனதுநெடிபகண்விட்டு நீங்காரல்லர்.

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

ஈற்றயலடியொழிய முற்றும் அடிமடக்காய்வந்த தாழிசை
ஒருபோகு கொச்சகம்.

எ. அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்
அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்
உடைதிரைச்சேர்ப்பற்குறுநோயுரையாய்
அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்.

இ-ள். கானல்-கானலின்கண், அடையலெம்-(எமர் தறித்தனர்தினி) அடையோம், குருகே-நாளைகளே, (இங்குவரும்) உடை (காரையொடுமோதி) உடைந்த, திரைசேர்ப்பன்கு—அலைகளையுடைய துறைவளை (கானில்) அடையல்—வரையடைதலொழிசு, உறுநோய்—(எமது) மிக்க பிரிவுநோயை (கூறுய்)

மற்றையவைவெளி. அடையலெம் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. அடையல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று. “மகனெனல்மக்கட் பதடியெனல்” அல்விசுதி எதிர்மறையிலும் உடன்பாட்டிலும் வருதல்காண்க. அடையாதேஎனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறையேவ லொருமை விசுதியெனிலும் அஃமயும். தலைவியையுடன்கொண்டு போகாநின்ற தோழி இக்கானலின்கண் ஒருவர்வருவர், வரின் துமரொடுகடி யுலகமகிழ்ச்சியால் எம்மைமறவன் மின்என்பாள் அடையல் என்றாள். நாரையொடு கூறி வரைவுகடாதல். மெய்ப்பாடு அழுதை. பயன்செறிப்பிவிதுத்தல்.

வேறு.

அ. ஆங்கனம்பாடியவாயிழைபின்னரும்
கார்தன் மெல்விரல்கைக்கிளைசேர்குரல்
தீந்தொடைச்செவ்வழியரும்பாலைசையெழீஇப்
பாங்கினிற்பாடியோர்பண்ணுப்பெயர்த்தாள்.

இ - ள். ஆங்கனம்பாடிய ஆயிழை - அவ்வாறுபாடியமாதவி, பின்னர் உம் - பின்னும், கார்தன் மெல்விரல் - கார்தன்போன்றமெல்லியவிரலினால் கைக்கிளைகுரல்சேர்-கைக்கிலையே குரலாகவும் உழையே குரலாகவும் - தீந்தொடைசெவ்வழியரும்பாலைஇசைஎழீஇ-இனிமைதொடுத்தையுடையசெவ்வழிப்பாலை அரும்பாலைஎன்னும் இசையைஎழுப்பி, பாங்கினின்பாடி (இசை தூதுட்கூறிய) முறையினின்றவழுவாது பாடி, ஓர்பண்ணுபெயர்த்தாள். ஒருபண்ணினை நடத்தினாள்.

இடைமடக்காய்வந்தது.

க. துளையர்விளரிநொடிக்குந்தீம்பாலை
இளிகிலையிற்கொள்ளவிதுத்தாயான்மாலை
இளிகிலையிற்கொள்ளவிதுத்தாய்மன்னியெற்
கொளவல்லாயென்னுவினொள்வாழிமாலை.

கானல்வரி.

க0. பிரிந்தார்செறிந்துரைத்தபேர்ருளினீழல்
இருந்தேங்கிவாழ்வாருயிர்ப்புறத்தாய்மலை
உயிர்ப்புறத்தாய்நீயாகியுள்ளாற்றுவென்றன்
எயிற்புறத்துவேந்தனோடென்னாதிமலை.

இறுதிமடக்காய்வந்தது.

கக. பையுனோய்கூரப்பகல்செய்வான்போய்வீழ
வையமோகண்புதைவந்தாய்மருண்மலை
மாலையாயின் மணந்தாரவராயின்
ஞாலமோநல்கூர்ந்ததுவாழிநீமலை.

ககந

பாதர்பாடும் இனிய

விளரிப்பாலை,

இனிகளையில்கொள்ளமாலை

இறுத்தாய்-இனி என்னும் இசைக்

சூரிய ஐந்தாம்நரம்பிற்

பொருந்தமாலைப்பொழுதேவந்துவிட்டாய், மாலைநீ

என்கொனைவல்லாய் - மாலையே நீ என்னைக்கொள்ளாதலில் வல்லாய் (ஆதலால்) என் ஆவிகொள் - எனது உயிரை (பலியாகக்) கொள்ளாய். வாழி (அதனாலாயினும்நீ) வாழ்க.

அ-க-இவ்விரண்டு செய்யுள்களுக்கும் இவ்வுரை ஒருவாறு கக்கொள்க,

விளரி அந்நிலத்தின் பண், இது கருப்பொருள்: எற்கொனைவல்லாய் என்றது

இரங்கல், இது உரிப்பொருள். துறையும் மெய்ப்பாடும் முன்னர்க்குறியவை

கொள்க.

க0. இ-ள். மாலை—மாலைப்போதே, பிரிந்தார் (தம்மினின்று) பிரிந்த தலைவர், செறிந்து உரைத்த (தம்மொடு) கலந்து கட்டுரைத்த, பேர்அருளின் நீழல் இருந்து—பெரிய (அவரது) அருளினிழலிலிருந்து, ஏங்கி வாழ்வார். உயிர்புறத்தாய் - மனம்வருந்தி வாழாமகனிரது உயிரின்கண்ணுள்ளாய், நீ உயிர்புறத்தாய் ஆகி—நீ உயிரின்கண்ணுள்ளாயாதலால், உள்ஆற்றா என்பதன்-ஆற்றாதலில்லாத மனத்தையுடையனது, எயில்புறத்த வேந்தன்குடு(வரை விடைவைத்துப் பொருள்மேற்பிரிந்து) மதிலின்புறத்த முற்றிய தலைவனோடு, மாலை என் ஆதி—மாலைப்போதே என்னுகின்றாய் (உயிர்ப்புறத்தாயோ நடப்பினையோ என்றபடி) கூறாய்.

கூறாய்சொல்லெச்சம். இருந்தேங்கி வாழ்வாருள் தானும் ஒருத்தியாதலால் தன்னையும் உளப்படுத்தி ஆகி என்றன் வேந்தனோடென்னுதி எனவும்

இங்கிருப்பதுபோல் தலைவருயிர்ப்புறத்தாய்தில் வாராதிரார் என்பதுதோ
ன்ற என்னுதி எனவும்குறினள். ஆகி முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று ஆ
பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இ முன்னிலை யொருமைவினாதி. இவ்
வினாதி நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. தான்சாரியை தன்மையொடுசார்ந்து
நின்றலால் இடவழுவமைதி. மாலைப்பொழுதொடு வருந்திக்கூறல் துறை.
மெய்ப்பாடு அமுக்க. அடியில் வருவன வற்றிற்கும் ஒக்கும்.

சுரு

ககச

சிலப்பதிகாரம்

கக. இ-ள். பகல் செய்வான்

போய்வீழ — சூரியன் அத்தமிழ்த்தலால்,
பையுள் நோய்கூர—(பிரிந்தோர்) துன்பநோய்
மிகவும், வையம் ஒ கண்
புதைய—உலகமோ செயலற்றொடுங்கவும்,
மருள்மாலை வந்தாய்—மருளு
மாலைப்பொழுதேவந்தாய், நீ மாலை
ஆயின்—நீமாலைப்பொழுதானால், அவர்
மணந்தார் ஆயின்—அத்தலைவர் மணந்தோரானால்,
மாலை மாலைப்போதே,
ஞாலம் ஒ நல்கார்ந்தது—உலகோ வறுமையுற்றது,
நீவாழி—நீவாழ்க.

உலகிலுள்ள உயிர்களுள் தானொருத்தியாதலால் தன்னையும் உளப்படு

த்தி ஞாலம் எனவும், மாலைப்போதும் பிரிந்த தலைவரும்
 ஒரு நிகரானவாய்
 துன்பத்தைச் செய்தலின் நல்கார்ந்தது எனவும்
 கூறினாள்.

கட்டுரை.

எனக்கேட்டுக்-கானல்வரியிற்பாடத்தா னொன்றின்மேல்வைத்துமாயப்
 பொப்பலகூட்டுமாயத்தாள் பாடினாளென

யாழிசைமேல்வைத்துத்தன்னூ

ழ்வினைவந்துருத்ததாதலின்-ஆவ்வுற்ற திங்கண்முகத்திகவவுக்கைநெகிழ்ந்த
 னனாய்ப்-பொழுதிங்குகழிந்ததாதலின்எழுதுமென்றுடனேயெழாதே - ஏவ்
 லாளருடன் சூழ்தரக்கோவலன் போயபின்னர்த் ..

தாதவிழ்மலர்ச்சோலை

யோதையாயத்தெ தாலியவித்துக் - கையற்றநெஞ்சினளாய்வையத்தினுட்
 புக்குக் - தாதலுடனன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள் - ஆங்கு மாயிருநூ
 லத்தாசுதலைவணக்கும் - சூழியாணைச்சுடர்ப்பூட் செம்பியன் - மாலைவெண்
 குடைகவிப்ப - ஆழிமால்வரையகவயி னுங்கென.

என(பாடாய்)என,தானொன்றின்மேல்வைத்து கானல்வரியில் பாடகேட்
 டு-தான்ஒருபொருளின்மேல்வைத்துக்கானல்வரியிற்பாடக்கேட்டு, பலமாய

பொய்-பாடினாளை-பலபொய்களைக் கூட்டியுண்மைபோலக்கூறும் வஞ்சனை யுடையாள் யாழ்சையின் கண்வைத்தப் பாடினாளென்று, தன் ணாழ்வினை வந்து உருத்தது ஆதலின் - தனது ணாழ்வினைவந்து முதிர்ந்தது ஆதலால், இந்நைப்பதிகத்திற்காகாண்க. அஉற்றதிங்கள் முகத்திகவவுகைநெகிழ்ந்தனன் ஆய் - அவ்விடத்திருந்த சந்திரன்போலு முகத்தையுடைய மாதவியி னகத் திட்டகை நெகிழ்ந்து, ஈங்குபொழுது - கோவலன்போயபின்னர் - ஈங்குச் சூரியன் அத்தமித்தனன் ஆதலால்நாம் எழுவோமென்று மாதவியுடனே யெழாமல் ஏவலாளர் தன்னொடுகூழ்ந்துவரக் கோவலன்போனபின்பு, தாது அவிழ்மலர்சோலை ஒதைஆயத்த ஒலி அவித்து - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலர்களை யுடைய சோலையின்கண் (கோவலனைப் பிரிதலால்) ஆரவாரத்தை யுடையபெண்கள் கூட்டத்தின்மகிழ்ச்சி பொலியைக்கெடுத்து, - கை அற்ற நெஞ்சினள் ஆய்வையத்தின் உள்புக்கு - செயலற்ற மனத்தையுடையவளா கிக்கொல்லாவண்டியிலேறி, காதல் உடன் அன்றிமாதவி - வெறுப்போடு மாதவியர்வுகள், ஆங்குமாயிருஞாலத்தது - அவ்விடத்து பெரியவுலகின்னை

வேளிர்காதை.

ககரு

அரசுதலைவணக்கும் - அரசர்களைது தலைதன்னைவணங்கச் செய்யும், சூழியர்

னை சுடர்பூண்செம்பியன் - முகபடாத் தையுடைய ஒளியையுடைய அணிக

ளணிந்தகரிகாற் பெருவளவனது, மாலைவெண்குடைமால்ஆழிவரை அகவ

யின் உம் கவிப்ப - முத்தமாலையையணிந்த வெண்கொற்றக் குடையாளது

பெரிய சக்கரவாளகிரியின் கண்ணுங்கவிந்து நிழலைச்செய்ய, தன்மனைபுக்கா

ள்-தன் துமனையிற்புகுந்தாள்.

உருத்தது முதிர்ந்தது. கவவு அகத்திடுதல். மாயம் வஞ்சனை பொய்.

பொழுதுசூரியன். கை - செயல், அகம்வயின் ஒருபொருட் பன்மொழிகள்.

குமாரிநதியின் கண்ணும் என் நிற்றலால் அகவயின் என்பதனிதுதியில் இறந்

ததுதழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தல். அரசர்கள் குமாரிநதிக்கும் சக்கர வாளகிரிக்கும் இடையிலுள்ளோர். மாயிரு உடம்படுமெய்யல்லாத யகரம்

பெறுதல் “இடையுரிவடசொலின்” என்பதனாற்கொள்க. இசைப்பா ஆத ளால் கொச்சகம் வெண்மிறைகளால் வந்தது.

இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

சேவலொடுதுயின்மணிவண்டுகாலைக்,
களிநிறவண்டாதுதிர்ப்பத்தோன்றிற்றேகாமர்
தெளிநிறவெங்கதிரோன்றோர்

இ - ள். சேவல் ஒடுதுயில்—ஆண்வண்டோடு (பிரியாத) துயிலும், மணி வண்டு-கரியபெட்டைவண்டு, காலை-வைகறைப்போதில், களி-களிப்போடு, நிறம்வந்தாது உதிர்ப்ப—ஒளியையுடைய வளவிய மகரந்த தத்தை புதிர் க்காநிற்ச, காமர்—அழகிய, தெளிநிறம்வெங்கதிரோன்றோன்றோன்றிற்று— மறைதலில்லாத வெளிவையுடையசூரியனது தேர்தோன்றியது. (சூரியன் உதயஞ்செய்தான் என்றபடி)

சேவலோடுதயில்வண்டு ஆதால்தளினனவும், வேனிற்காலத்துச்சூரியன் ஆதலால் தெனிகிற வெங்கதிரோன் தேர் எனவும் கூறினார்..

அ—ஆவது வேனிற்காலை.

—:0:—

இளவேனிற் போதில் (பிரித்தமாதவி) வருந்திய கதையையுடையது எனவே;—உருபும் பயனுந்தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடர் என்க; ஆகவே இரண்டு சொல் ஒரு சந்தியாகக் கொள்க.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

கொடியோன் குன்றமூர் தொடியோன் பௌவமும்—தமிழ்வரம்பறுத்த தன்புனனுட்டு — மாடமதுளையும் பீடாருறந்தையங் — கலிகெழுவஞ்சியு

கதகத

சிலப்பதிகாரம்

மொலிபுனற்புகாரும்—அரசுவீற்றிருந்தவுரைசால்சிறப்பின்—மன்னன் மரன்மகிழ்துணையாகிய—இன் விளவேனில் வந்த திவனென — வளங்கெழு பெர்திவின் மாமுனிபயந்த — இளங்காற்றாதனைசத்தனனாகவின் — மகரவெல் கொடிமைந் தன்சேனை—புகரறுகோலங்கொள்ளுமென்பதுபோற்—

கொடியிடை சோலைக்குயிலோனென்னும்—படையுள்படுவோன்

பணியொ

ழிகூற—மடலவிழ்கானற் கடல்விளையாட்டினுள் —

கோவலனுடக் கூடா

தேடிய—மாமலர்நெடுங்கண்மாதவிவிரும்பி—வாறுறநிவந்த மேனிலைமருங்கின்—வேனிற்பள்ளியேறிமாணிகை—தென்கடன்முத்துந் தென்மலைச்சந்

தும்—தன்கடனிறுக்குந்தன்மையவாகலிற்—கொங்கைமுன்றிற் குங்குமவ
 ளாகத்து — மையறுசிறப்பிற்கையுறையேந்தி — அதிராமரபின் யாழ்கை
 வாங்கி—மதாரகீதம்பாடினன்மயங்கி—ஒன்பான்விருத்தியுட் டலைக்கண்வி
 ருத்தி—ரன்பாலமைந்த விருக்கையளாகி—வலக்கைப் பதாக்கைகோட்டொ
 ரிசேர்த்தி—இடக்கைநால்விரன்மாடகந்தழீஇச்—செம்பகை யார்ப்பேயதிர்
 வேகூடம் — வெம்பகைநீக்கும் விரகுளியிற்று — பிழையாமரபி னீரோழ்
 கோலையின் — உழைமுதற்கைக்கிளைபிழுவாய்கட்டி—இளைகிளைப கைநட்
 பென்றிநான்கின்—இசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கிக் - குரல்வாயினி
 வாய்கேட்டன ளன்றியும்—வரன்முறைமருந் கிளைந்தினுமேழினும் - உழை
 முதலாகவுமுழையீறுகவும்—குரல் குரலாகவுங் குரலீறுகவும் - அகனினைமருத
 மும்புறனினைமருதமும்—அருகியன்மருதமும்பெருகியன்மருதமும்—நால்வகை
 ச்சாதிபுநலம்பெறநோக்கி—மூவகையியக்க முறையுளிக்கழிப்பித்—திறத்திசை
 ப்பயிந்தென்றிசைக் கரணத்துப்—புறத்தொரு பாணிபிற்பூங்கொடிமயங்கிச்
 சண்பகமாதவித் மாலங்கருமுகை - வெண் பூமல்லிகை வேரொடுமிடைந்த
 அஞ்செங்கமுரீர யிதழ்கத்திகை - எதிர்பூச்செம்மலிடை நிலத்தியாத்த—மு
 திர்பூந்தாழை முடங்கல்வெண்டோட்டி - வீராமலர்வாரளியின் வியனிமமா
 ண்ட - ஒருதனிச்செங்கோ லொருவனானையின் - ஒருமுகமன்றியு முலகு
 தொழுதிறைஞ்சுந் - திருமுகம்போக்குஞ் செவ்வியளாகி - அலத்தகக்கொ
 முஞ்சேறனை இயல்வது - பித்திகைக்கொழுமுுகை யாணிகைக் கொண்டு-
 மன்னுயிரொல்லா மசிழ்துனை புணர்க்கும் - இன்னினவேனிலிள் வரசாள்வா
 ன் = அந்திப்போதகத்தரும் பிடர்த்தோன்றிய - திங்கட்செல்வனாஞ்செவ்
 வியனல்வன் - புணர்ந்தமாக்கள் பொழுதிடைப்படினும் - தனந்தமாக்கடந்
 துனைமறப்பினும் - நறம்பூவானிரல்லுயிர்கோடலின் - இறம்பூதன்மையஃ
 தநிறிதிமின்னென் - எண்ணெண்கலையு மிசைந்துடன்போக்கிப்—பண்ணுந்
 திறனும் புறங்கூறுநாலில் - தனைவாயவிழ்ந்த தனிப்படுகாமத்தின் - விளை
 யாழ் மழலையின் விரித்துணையெழுதிப் - பசந்தமேனியளபுடருதுமாலையின்
 வசந்தமாலையை வருகெனக்கூ உய்த் - தாமலர்மாலைத் துணிபொருளெல்
 லாம் - கோவலற்களித்துக் கொணர்கவீங்கென் - மாலையாங்கிய வேலரிநெ
 டுங்கண் - கூலமறுகிற் கோவலற்களிப்பத் - திலகமுமளகமுஞ் சிறுகடுஞ்

சிலையும் - குழையுங்குமிழும் கொவ்வையுங்கொண்ட - மாதர்வாண்முகத்தா

மதை இயநோக்கமொடு - காதலிற்றோன்

தியகண்கூடுவரியும் - புயல்சுமந் - துவருந்திய

பொழிகதிர்தியத்துக் - கயலுலாத்திரி

சருங்காமர்செவ்வியற்

பாகுபொதிபவளந்திறந்துநிலவுதவிய

நாகிளமுத்தினகைநலம்காட்டி-வரு

கென வந்துபோகெனப்போகிய-கருநெடுங்கண்ணிகாண்

வரிக் கோலமும் -

அந்திமாலைவந்ததற்கிரங்கிச்-சிறதைநோய்-கருமென்சிறுமை நோக்கித்-
கிளிபுரைகிளவியு-மடவனகடையும் - களிமயிற்சாயலுங் கரந்தனளாகிச்-
செரு வேனெங்குட்சிலதியர் கோலம் - ஒருதனிவந்த வள்வரியாடலும்-
சிலம்புவாய் புலம்பவு-மேகலையார்ப்பவும் - கலம்பொருசுப்பினன் காதலே

க்கமொடு - திரிந்துவேரூயவென் சிறுமைநோக்கிப் -

புறத்துநின்றாடிய

புன்புறவரியும் - கோதையுங்குழலுந்தாதுசோளசுமம் - ஒருகாழ்முத்துந்
திருமுலைத்தடமும் - மின்னிடவருத்த, நன்னுதரோன்றிச் - சிறு குறுந்தொ
ழிலியர் மறுமொழியுப்பப் - புணர்ச்சியுட்பொதிந்த கலாந்தருகலவியில்,
இருபுறமொழிப்பொருள் கேட்டனளாகித் - தளர்ந்தசாயற்றகைமென்குந்
தல்-கினர்ந்துவேரூகிய கிளர்வரிக் கோலமும் - பிரிந்துறைகாலத்துப் பிரிந்த

னளரகி - என்னுறுகினைகட்டுத் தன்னுறுதுயாம் - தேர்ந்ததேர்ந் துணாத்த
 தேர்ச்சிவரியன்றியும் - வண்டமர்கோதையு மாணியுண்மயங்கிக்-கண்டவர்
 க்குணாத்த காட்சிவரியும் - அடுத்தடுத்தவர்முன் மயங்கியமயக்கம் - எடுத்த
 வர்தீர்த்த வெடுத்தக்கோள்வரியும் - ஆடன்மகளேயாதலினாயிழை - பாடி
 பெற்றவப்பைந் தொடிதனக்கென - அணித்தோட்டித்திருமுகத் தாயிழை
 யெழுதிய - மணித்தோட்டித்திருமுக மறுத்தற்கிரங்கி - வாடியநெஞ்சத்து
 வசந்தமாணியும் - தோடலர்கோதைக்குத் துணைந்துசென்றுரைப்ப - மாண
 வாராராயினுமாணிழை - கால்காண்குவமெனக் கையறுநெஞ்சமொடு-பூம
 ஸ்ரமணிமிசை பொருந்தாதுவதிர்தனள் - மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிதா
 னென.

இ-ள். நெடியோன்குன்றம் உம் - திருமாலினது வேங்கடமணியும்,
 தொடியோள் பெளவம் உம் - சூழிக்கடலும், தொடியோள் எனவே பெ
 ண்பாற்பெயராம் சூழியென்பதாயிற்று;—ஆகவே தென்பாற் கண்ணதோ
 ராற்றிற்குப் பெயராம். ஆயின் தொடியோனதையும்என்னுதுபெளவம், என்
 றது என்னையெனின்;—முதலாழி யிறுதிக்கட்டங்கண் மதுராயகத்துத்தலை
 ச்சங்கத்த சத்தியனரும் இறையனரும் சூழவேளும் முஞ்சியூர் முடிநாக
 ராயரும். நிதியின் சிழ வனுமென்றிவருள்ளிட்டநாலாயிர்த்த நானுற்று
 நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதலாணாயும் முது
 குருகுங்களரியா விராயு முள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயி
 ர்த்தநானுற்றுநாற்பதிற்குள்ளிருந்தனர் * இரியனார் காய்கினவமுதிமுதல்
 கடுக்கோளியுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர் அவருட்கவியாங்கேறினார்

* இரியனார் சங்கமிருத்தவர்.

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்

எழுவார் பாண்டியருள், ஒருவன் செயமா கீர்த்தியனாகிய

நிலந்தருதிருவீழ்

பாண்டியன் தொல் காப்பியம் புலப்படுத்தியினான்.
அக்காலத்தவர் நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு
வடவெல்லையாகிய பஃறுளி யென்னும்

ஆற்றிற்கும் குமரியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே
யெழுநூற்றுக்காவ தம், இவற்றினீர்மலிவானென மலிந்த
ஏழ்தெங்கநாடும் ஏழ் மதுனாநாடும்

ஏழ் முன்பாலைநாடும் ஏழ் பின்பாலைநாடும் ஏழ்

குன்றநாடும் ஏழ் குணகா நாடும் ஏழ் குறும்பனைநாடும்

என்னும் இந்நாற்பத்தொன்பது நாடுங் குமரி கொல்ல
முதலிய பன்மலைநாடுங் காடும் பதியுந் தடநீர்க்குமரி

வடபெருங்

கோட்டின் காறுங்கடல்கொண் டொழுகலாற்குமரி நதியைப்பெளவம் என்
றார் எனவுணர்க. இஃதென்னை பெறுமாறெனின்;—“வடிவேலெறிந்த வான்
பகைபொருது - பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக் - குமரிக்கோடு
கொடுங்கடல்கொள்ள” என்பதனானுங் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனாரு
ரைத்த இறையனார் அகப்பொருள் * உரையானும், உரையாசிரியராகிய
இளம்பூரணவடிகள் † முகவுரையானும்பிறவாற்றானும்பெறுதம். அஃதற்
ருக வடக்கின்கண் வேங்கடமலை, தெற்கிற்கு மரிக்கடலெனக் குறியாற்
கூறினானோனும் கீழ்பான்மேல் பாற்கெல்லை கூறுததென்னையோ வெனின்;—

நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றுந்
தென்பாற் கெல்லை

குமரிப்பெளவமென்றுங்கூறினமையான்
ஒழிந்ததிசைகட் கொழிந்தபெளவ

மென்பது எல்லையாயிற்று. என்னை “வேங்கடங்குமரித் தீம்புனற்பௌவமென் - நந்நான்கெல்லை தமிழ்துவழக்கே” என்றார் சிகண்டியாரும் ஆக

* இறையனாரகப்பொருள் “அன்பினைத்திணைக்கள வெனப்படுவ-தந்தரணரநுமறைமன்றலெட்டினுள்-கந்தருவவழக்கம்என்மனார்புலவர்” வடக்குங்குடக்குங்குணக்கும்வேங்கடங்குமரித்தீம்புனற்பௌவமென் நந்நான்கெல்லையகவயிற்றிடந்ததூலதன் முறைமை வரலிதின்விரிப்பின் இந்நூலதாவரலாறு மூவகைச்சங்கமிரியனார் பாண்டியர்கள், அவருட்டனிதூல்கேட்டார் யாரோவெனின்;—தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும் குன்றமெறிந்த முருகவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நிரியின்கிழவனுமித்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்மரென்பது, அவருள்ளிட்டுநாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர்பாடினொன்பது, அவர்களாற் பாடப்பட்டன பரிபாடையுமுது நானாயுமுது குருகுங்களரியா விரையு மித்தொடக்கத்தன. அவர்நாலாயிரத்து நானூற்றுநாற்பத்திறியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப, அவர்களுட் சங்கமிரியனார்களாயின வழுதி முதலாகக்கடும் கோனீராகவெண்பத்தொன் பதின்மரென்ப. அவருட்கவியாக் கேறினார் எழுவார்பாண்டியர் என்பது, அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்த்தது கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரை யென்ப.

+ “கடல்கொள்வதன்முன்பு பிறநாடும் உண்மையிற் றெற்கு எல்லையாகக்கூறினார்” தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் ச-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

வேனிற்காதை.

ககக

லின், அன்றியும் வடதிசைக்கண். ஒழிந்த திரிபுடை மொழிபல வுளவாகலான் மலையெல்லை கூறியொழிந்த திசைமூன்றிற்குந் திரிபின்மையாற் கடலெல்லை கூறினானென்னும் அடையும்தமிழ்வரம்பு அறுத்த தன்புனல்நாடு-தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறப்படும் தமிழ் வேந்தருடைய குளிரந்தநீரையுடையநல்லநாட்டிடத்து, மாடம்மதுரைம - மாடங்கணிறைந்த மது

ரையும், பீடுஆர்

உறந்தை உம் - பெருமைநிறைந்த உறையூரும், கவிபெழு வஞ்சி

உம் - மங்கலவோசை மிக்கவஞ்சிநாடும், ஒலிபுனல்

புகார் உம் - ஒலிக்கும் நீர்

குழந்தை காவிரிப்பூம்பட்டினமும், அரசவீற்றிருந்த உரைசால் சிறப்பின் -
(ஆகிய இந்நான்கு நகலிற்கும்) அரசனும் * (தந்தையும் குதிரையும் யா
னையும்சேனையும் இச்சொன்ன முறையேவைத்து) வீற்றிருந்த புகழமை

ந்த சிறப்பினையுடைய, மாரன்மன்னன் - மன்மதனாகிய அரசனுக்கு, மகி
ழ்துணை ஆகிய இன்ன இளவேனில் - மதிச்செயைத்தருந்ததுணைவனாகிய இனிய இள

வேனில் என்னும் அரசன், இவன்வந்தது (இப்பொழுது) இவ்விடத்து வந்துவி
ட்டானென்று, வரும்என்னும் எதிர்காலத்தைவந்ததென இறந்தகாலத்தாற்கு.

நிறார் இதுவினாவு, என்னை; - "வாராக்காலத்து வினைச்சொற்களினி - இறப்
பினுநிகழ்வினுஞ் சிறப்பத்தோன்றும் - இயற்கையுந் தெனியுங்கிளங்குங்
காலை" தொ - சொ - வி - ச - அ - கு. இஃதென் சொல்லியவாரோ வெ

னின்; - காமனுக்குத் தேர்தென்றலும் குதிராகினியும்யானை அந்திப்போ
தும்சேனைமகளிரும் ஆதலால், தேர்பாண்டியர்காவலும், குதிரைசோழர்காவ

லும், யானைசேரமான்காவலுமாக்கித்தானும்தன்சேனையும்புகாரின்வீற்றிருந்

தானென்பது இதனது கருத்து. வளம் கெழுபொதியில் மாமுனிபயந்த-
வளமைபொருந்திய பொதிய மலையிலுள்ள பெருந்தவத்தை யுடைய அகத்

தியமுனிவன்பெற்ற, இளங்கால்தாதன் இசைத்தனன் ஆகலின் - தென்றற்
காற்றுகியதுதன் (குயிலோனுக்கு) சொன்னாநாதலின், மகரம்பெல்கொடி

மைந்தன் சேனை புகர் அறுகோலம் கொள்ளும் என்பதுபோல் - வெல்லு
யினக் கொடியையுடைய காமன் சேனையாயுள்ளா லெல்லோரும் குற்ற

மற்ற போர்க்கோலத்தைக் கொண்மினென்னும்பொருள்தோன்ற, கொடியி
டைசோலை குயிலோன் என்னும்படை உள்படுவோன் பணிமொழிகுற-
பூய்கொடிகள்நெருங்கியசோலை யென்னும்படை வீட்டிலிருக்கும் அக்குயி

* உருவிலாளனொருபெருஞ்சேனைஇகலமராட்டியபொதிர்நின்று விலங்கி
எனவும் "மகரவெல்கொடி மைந்தன்சேனை - புகர்அறுகோலம் கொள்ளுமென்

பதுபோல்" எனவும் மேற்கூறுதலானும் "திண்பரித் தென்றலுந்தேருந்தார்பு
 னை-வண்பரிக்கிள்ளையுமாலைபாணையுங்-கண்கடைப்படுங்கொலைக்காமர்சேனை
 யும்-எண்படப்புருத்தனனிரதிகாரந்தனை" எனப் பிறர்கூறுதலானும் உணர்க.
 † "கோவையார் - விண்டலையாவர்க்கும் வேந்தர்வண்டில்லைமெல்லங்
 கழிஞும் - கண்டலையே கரியாக்ககன்னிப் புண்ணைக்கலந்தகள்வர்-கண்டலையே
 வரக்கங்குலெல்லா மங்குல்வாய்விளக்கும்-மண்டிலமே பணியாய் தமிழேற்
 கொளுவாச்சமே என்பதுட்காண்க".

கஉ௦ சிலப்பதிகாரம்

லோனென்னும் சேனையுனோர் வாச்சியமாயுள்ளவன்
 (தென்றற் காற்று

சியதுதன் தனக்குபணித்தமொழியை (சேனைக்குச்சின்னமுதி) கூற, பணி
 பணித்தல் அது ஆவது அருளிச்செய்தல் இதுதிசைச்சொல் கடல்வினை
 யாட்டின் உள்மடல் அவிற்கானல் - கடலாட்டாகிய வினையாட்டின்கண்
 ணே இதழவிற்தகானலின்கண், கோவலன் ஊடகூடாது ஏகிய - கோ
 வலனுடுதலால்கூடாமல் (தமியளாய்த் தம்மணியில்) சென்ற, வினையாட்
 டென்றார் வினையாட்டிப் பூசலாயிற்று என்னும்வழக்கு. மாமலர் நெடுங்கண்.

மாதவி - கரியமலர்போலும் பரந்தகண்களையுடைய

மாதவி,வான் உறுநிவந்த

மேனிலைமருங்கின் விரும்பி ஏறி - விண்ணுலகிற்பொருந்த வுயர்ந்த (பருவத்
 திற்குப்பொருந்திய) மேனிலையில் ஒருபக்கத்தில் (நிலாமுற்றத்தில்) விரும்பி
 யேறி,மாணியை-மாட்சிமைபட்ட ஆபரணத்தையணிந்த அம்மாதவியானவ
 ள், தென்கடன்முத்தலம்தென்மலை சந்துலம்--தென்னியநீரையுடைய-கட
 லிற்கொன்றிய முத்தமும் பொதியமலையிற் றொன்றிய சந்தனமும், தனது
 டன் இறுக்கும் தன்மைய ஆகலின் - (தான் இளவேனிற காலத்தில் மன்

மதனுக்கு) தனது திறையாக விநுக்குந்தன்மையை

யுடைய பொருள்களாத

லால், குங்குமம் (முன்சென்றபின் பனிக்காலத்தில்) குங்குமத்தால் (அலங்கரிக்கப்பட்ட) கொங்கைமுன்றில்வளரகத்து - தனமுற்றம்மாசியபரப்பில், மை அதுசிறப்பின் கையுறை ஏந்தி-குற்றமற்றசிறப்பினையுடைய காணிக்கைப் பொருள்களாக (அவற்றை) ஏந்தி, (ஏந்தி என்றது பூண்டும்பூசியும் என்றபடி) தனத்துக்குமுற்றம் மார்பு. அதிராமரபின் யாழ்கைவாங்கி-(கோவை) கலங்காத மரபினையுடைய யாழ்கையில்வாங்கி, மயங்கி (முந்துகண்டத்தாற்பாடிய மதராசீதம்) மயங்கி, மதராசீதம்பாடினள் (யாழால்) மதராசீதம்பாடத தொடங்கினவள்;

கூற என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்த எச்சமாதலால் விரும்பி - என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அது ஏறி என்னும், வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அது பாடினள் என்னும் வினைப்பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன. மயங்கினென்னும் எச்சத்தின் முடிபும் அது * ஒன்பான் விருத்திஉள்-ஒன்பதுவகைவிருத்தியுள், தலைக்கண்விருத்தி முதலிலுள்ள விருத்தியாகிய, நன்பால் அமைந்த இருக்கையளவூகி - நன்மைப்பகுதியமைந்த பதுமாசனத்தையுடையவளாய், (தனக்கு நாயகனின்

* விருத்தி யென்பது ஒவிய நூலுள் நிறநல் இருத்தல் கிடத்தல்இயங்குத லென்னு மிவற்றின் விகற்பங்கள் பலவற்றுள், இருத்தல் திரிதரவுடையனவும் இல்லனவுமென விருபகுதி, அவற்றுள் திரிதரவுடையன யானை, தேர், புரவிமுதலியன. திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும். “பதுமுகமுற் கட்டிதமே பொப்புடி - இருக்கை சம்புட மயமுகஞ்சுவத்திகம் - தனிப்புட மண்டில மேகபாதம் - உளப்பட ஒன்பதம் - ஆகுந் திரிதர வில்லாதிருக்கை” என்றாக்கலானும் “யன்னாள்சழிந்தபின்னர் முன்

வேணிற்காதை.

கஉக

மையாற் காதிநாயகனாக மானதத்தானேக்கி யெதிர்முகமாகவிருந்து) தாதி
நாயகன் எனனை “முதத்தோ டெதிர்முகமாகநோக்கி-நயத்தகவொருவனாள்-
கவனாகிய-தோற்றமும்” எனவும் “நல்லிசை மடந்தை
நல்லெழில்காட்டி-

அல்லியம் பங்கயத்தயனி னிதுபடைத்த -

தெய்வஞ்சான்ற தீஞ்சுவை நல்

யாழ் - மெம்பெற்றவண்ணகிமேலொடு கீழ்புண

ந்-திருகையின் வாங்கியிடவ

யினரீஇ - மருவியவினையம் பாடுதல்கடனே” என்றார் ஆகலின். வினையம்
தேவபாணி: இதனுள் * வலக்கைப்பதாடைகோடு ஒய்சேர்த்தி-வலக்கைப்ப
தாக்கையக்கோட்டின்மேல்வைத்து, இடக்கைநால்விரல்மாடசம், சமீஇ-இட
க்கையிலுள்ள நான்குவிரல்களால் மாடகத் தைத்தழுவி, மாடசம்வீக்குங்கரு
வி. வலக்கைப்பதாக்கையாவதுபெருவிரல்குஞ் சித்தொழிந்தவிரலெல்லாம்மி

மிர்த்தல் + செம்பகை ஆர்ப்பு ஏ அதிர்வு ஏ

கூட்டம்-இசைவழிப்படா திசைத்

தலும், மாத்திரைகடந் தொலித்தலும், நரம்பைச்சிதறவுந்தலும், இசைநிற
வூது தன்பகையாகிய ஆளுநரம்பினிசையிற்குன்றித் தன்னோசை மழுங்கு
தலும், ஏகாரம் எண். வெம்பகை நீக்கும் விரகு உளி அறிந்து - (ஆகிய)
வெய்ய பகை நரம்பு நான்கும் புசாமல், நீக்கும்பேரறிவாற்கடைப் பிடித்
தறிந்து, உளிமூன்றும் வேற்றுமைப்பொருள்பட்டுநிற்கும் ஒரிடைச்சொல்

னாள் - எண்மைப் பாட்டினு விரக்கமே நிறீஇ - ஒண் வினையோ வியர் கண்
ணிய விருத்தியுட் - டலைவயினும் பர்த்தாள் குறிக்கொண்ட - பாவைநோத்
கத் தார்ணக்கெய்தி” எனப்பெருங்கதையுட்குறினமை யானுங்கொள்க.

இவ்வி நாடக நூலா ரிவ்விருப்பை யைப்பெதன் விரிவலா. யறைபாற்கறித் தொகைவலாயறை கூறுவாரதனை யொன்பதி னடக்கினாரென் லுணர்க “ஆதிப்பாவிருத்தி யைப்பதிற்புலவர்-ஒதிக்கொண்டனரொன்பர்ன்விருத்தி” என்றராகலின் இதனூன் தலைக்கண்விருத்தியாவது பதுமாசனம்; அதுகாலடி கள்மாற்றிக் குதிமேலா யிருத்தல்.

* “நிருபித்-தெல்லா விரலுமிர்த்திடையின் நிப்-பெருவிரல்குஞ் சிப் பதர்லகயாரும்” எனரூர் ஆகலின்.

† “இன்னிகைவழியதன் தி யிசைத்தல் செம்பகையதாரும் - சொன்ன மாத்திலாயி னோக்க விசைத்திடுஞ் சுருதியார்ப்பே - மன்னிய விசைலு ராது மழுங்குதல் கூடமாகும் - நன்னுதல் சிதறவுத்தலதிரவென நாட்டி னாரே” இது பஞ்சபாரதியம். செம்பகையார்ப்பேயதிரவேகூடம்என்பதற்கு “பண்ணோடுளரா-வின்பமிலோசையென்மனூர்புலவர்” “ஆர்ப்பெனப்படுவ தளபிறந்திசைக்கும்” “அதிரவெனப்படுவ திருமெனலின் திச் - சிதறியுரை க்கு நருச்சரிப்பிசையே” “கூடமென்பது குறிப்புறவிளம்பின் - வாய்வுதின் வராது மழுங்கியிசைப்பதுவே” இவை நான்கு மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும் என்னை “நீரிலே நிறறலமுதல்வேத நிலமயங்கும் - பாரிலேநிறறலிடிவீழ் தனோய்மார்ப்பாற்படல்கோள் - நேரிலேசெம்பகையார்ப் பொடிகூடம்திரவு நிறறல்-சேரினோர்பண் கணி லமயக்கம்படுஞ்சிற்றிடையே” இதுகளைக்காந்தரு வதத்தை யாரிலம்பகத்திற்காண்க.

கஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

பிழையா மரபின் ஈரோழ் கோவையின்

— மயங்காத மரபினையுடை

யபதினாற் கோவையாகிய சகோடபாழை, உழைமுதல் கைக்கிளை இய வாய் சட்டி — உழைக்குமுதலாகிய குரலாகவும், கைக்கிளைக்குஇயதியா

கிய தாரமாகவுங் சட்டி, இக்குரல் முதலேழிநு முற்றோன்றியது தாரம்.

† இணைகளைப்பகை நட்புஎன்ற இநான்கின்—இணைகளை
பகைநட்புஎன்றுசொ

ல்லப்பட்ட இந்நான்கினும், கிளை ஐந்தாம் நரம்பு,
இசைபுணர்சூழி நிலைஎய்த

நோக்கி—உழை குரலதாகிய கைக்கிளை தாரமதாகிய கொடிப்பாலை முதற்
பிறக்கக் 'நோக்கி, கு, இ, து, வி, கை, தா. செம்பகை ஆர்ப்பு அதிர்வுகூடம்

இவைஅவையொழிந்தஆறுநரம்பும்.முன்னர்காண்க †

குரல்வாய் இனிவாய்

கேட்டனள்-இனிகுரலாக வாசித்து, கேட்டனள் முற்றெச்சம். இனிவட்டப்
பாலை இடமுறைத்திரிபுகூறுகின்றார். என்னெனின், உழைகுரலாகியகொடிப்
பாலையிந்தஇடமுறைதிரியுமிடத்துக்குரல்குரலாயதுசெம்பாலை, இதனில்குர
லிற்பாதிபுந்தாரத்திலொன்றும் இரண்டினந்தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்
திலேகின்ற வோரலகைவிளரியின்மேலேறிட, விளரிகுரலாய்ப் படுமலைப்பா
லையாம், இம்முறை யேதுத் தங்குரலாயது செவ்வழிப்பாலையாம், விளரிகுர
லாயது அரும்பாலையாம், கைக்கிளை குரலாயது

மேற்செம்பாலையாம், தாரம்

குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என அந்தரமைந்து

நீக்கியுறழ்ந்து கண்டு

கொள்க. இவ்விடத்திற்குர நரம்பினந்தரக் கோலைத்தாரமென்பது “தன்ன
ந்தானும் தன்வழிப்படாத” என்னுஞ் சூத்திரவிதியானென்க. இவ்வேழுபெ
ரும்பாலையினை முதலெடுத்தி தூத்துமுன்று பண்ணும்பிறக்கும். அவற்றுட்
செம்பாலையுட் பிறக்கும் பண்கள்பாலையாம், நாகநாதம், ஆசரி, தோடி, கௌ
ளி, கார்தாரம், செந்துருத்தி, உதையகிரி எனவிலைபிறவும், விரிப்பினுரை
பெருகுமாதலி னவற்றைவந்தவழிக் கண்டுகொள்க. “நாற்பெரும்பண்ணுஞ்
சாதிரான்கும்-பாற்படுதிறனும்பண்ணெனப்படுமே” என்றாராகலின். அன்
திரியும் வரன்முறைமருங்கின் ஐந்தின்உம் ஏழின்உம் - அல்லாமனும் முற்கூ
றியவகையே கிளையாகிய ஐந்தாநரம்பினும் இணையாகிய ஏழாநரம்பினும்,

* “ஒன்றேடிருபது மொன்பதும் பத்துடனே - நின்றபதினாலும் பின்னேழும் - குன்றாத - நால்வகையாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே மேல்வகைய நூலோர் விதி. நால்வகையாழ் அரங்கேற்றுக் காசையிற் காண்க.

† இந்நான்கும் தாரமுதலாக எண்ணவுள்ள ஆறுநரம்பும் “தாரத் தட் டோன்று முறை யுழைபுட்டோன்றும் - ஒருங்குரல் குரலிஹட்டோ ன்றும் - சேருமினி - உட்டோன்றுந் துத்தந்தத் தத்துட்டோன்றும் விளரி- கைக்கிளையுந் தோன்றும் பிறப்பு”

‡ “குன்றாக்குரற்பாதி தாரத்திலொன்றும் - நடுவணைய இணைகிளையாகக் - கொடியிடையாய் - தாரத்திலொன்று விளரி மேலேறுமென் - ருரோத்திளி குரலாய் நின்ற.

வேலிற்காதை.

கஉ௩

உழைமுதல் ஆகஉம் - உழைகுரலாகவும்,

உழைநறுஆகஉம் - உழைதார மா

கவும், குரல்குரல் ஆகஉம் - குரல்குரலாகவும், குரல்

நறுஆகஉம் - குரல் தாரமாகவும், அகனிலை மருதம்உம்

- (நினாயே) உழையேகுரலாய்க் கொடி

ப்பாலை அகனிலைமருதமாகவும், புறனிலைமருதம்உம் -

உழைதாரமாய்க் கைக்

கிளை குரலாய் மேற்செம்பாலை புறனிலைமருதமாகவும், அருகியல் மருதம்

உம் - குரல்குரலாய்ச் செம்பாலை அருகியன் மருதமாகவும், பெருகியல்மரு

தம்உம் - குரல்தாரமாய்த் தாரங்குரலாய்ப்

பெருகியன் மருதமாகவும்

இது நிர்விதை. நால்வகை சாதி உம் நலம்பெறநோக்கி - (சொல்லப்பட்ட)
நால்வகைச்சாதிப்பண்ணையும் ஓசையினினைமெபெறநோக்கி, மூவகை இயக்
கம் - வலிவுமெலிவுஞ் சமனுமென்னு மூவகைப்பட்ட
(சுருதியினிற்கு நிலை

மையிலே நிறுத்தி) முறைஉளிகழிப்பி-முறையானே
யத்தொழிலைக்கழித்து,

திறத்து இசைப்படும் தென்றிசைக்கரணத்து புறத்து
ஒருபாணியில் பூங்

கொடிமயங்கி - திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாகிய

(இச்சாதிப் பெரும்பண்க

ளுள்) புறநிலைமருதப்பண்ணை யாசித்தலில்

மாதவிமயங்கி, அன்றியத்திறங்

களுட் புறநீர்மையென்னுந் திறத்தின் மயங்கிஎன்றுமாம்;

சேர்த்தி தழீஇ அறிந்துகட்டி நோக்கிகேட்டு

நோக்கிசுழிப்பி என்னும்

வினையெச்சங்கொன்றனை யொன்றுகொண்டு

மயங்கியென்னும் வினையெ

ச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன.

பசந்தமேனியள்

— (கோவலனைப்பிரிதலால்) நிறம் வேறுபட்டமேனி

யையுடைவளராய், விராமலர்வாளியின் -

வாசனையையுடைய சிறியமலரம்

பால், வியன்நிலம்மாண்ட—பெரியநிலமுழுமையுந்தன்னடிப்படுத்திய, ஒரு தனிசெங்கோல் ஒருவன் ஆணையின் - ஒப்பில்லாததனிச் செங்கோலையுடைய வொருவனாகிய காமராசனையால், ஒருமுகம்அன்றி உலகுஉம்தொழுது இறைஞ்சும் திருமுகம்போக்கும் செவ்வியள் ஆக—ஒருமுகமல்லாமலெல்லாவுலகமுந்தொழுது வணங்குமியவன் திருமுகத்தைப் போதவிடக்கடவோ மென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடையவளாகி, செவ்விமனோரதம் உம்மைபொருத்தயில்புணர்ச்சி. திருமுகம் தருதிவழிச்சு, சண்பகம்மாதவித மாலம் கருமுகமல்லிகைவெண்பூவேர்ஒரிஅம்செங்கழுநீர்ஆய்இதழ்மிடை ந்தபூகத்திகைஇடைநிலத்துயாதத்—சண்பகமலரும் குருக்கத்தியும் பச்சிலையுமிருவாட்சியும்மல்லிகைமலரும்வாசனைப்புதலும் அழகிய செங்கழுநீரித முமாகிய இவற்றான் நெருங்கத்தொடுத்தபூவின் (மணமாறுபடுஞ்செவ்வியையுடைய) மாலையினடுவில், செம்மல் எதிர்முதிர்நாழைபூ (தொடுத்த) மலரும் பருவமெதிர்கொள்ள முதிர்ந்தநாழைப்பூவினது, முடங்கல்வெண்தோடு—முடக்கத்தையுடைய வெள்ளியதோட்டால், அல்லதுபித்திகை கொழுமுனை ஆணிகைகொண்டு (அதற்கு) அயலதாகியகிறுசண்பகத்தின்கொழுமியமுனை யாகிய வெழுத்தாணியைக் கையின்வாங்கிக்கொண்டு, அலத்தகம்கொழும் சேறு அனைது — கொழுமிய செம்பஞ்சக் குழம்பிற்றேய்த்து (எழுதுகின்

கஉச

சிலப்பதிகாரம்

றவன்)

மனஉயிரல்லாம் மகிழ்துணைபுணர்க்கும்இன்னிளவேனில் இளவரசர் ஆள்வான்—ஆக்கத்தையுடையவுயிர்ப்பரப்புகளையெல்லாம்தாமகிழுந்துணையோடு புணர்விக்கும் இவியிளவேனி லென்பான் இளவரசனாதலால், செவ்வியன் அல்லன் - நெறிப்படச்செய்யான் (அவனையன்றியும்) அந்திப் போது அத்து - அந்திப்பொழுதின்கண் அரும்புஇடர் தோன்றிய திங்கள்

செல்வன் உம் - உண்டாகும் விரகத்தின்மேல்
தோன்றிய சந்திரனாகிய

செல்வனும், அந்தியாகிய யானையின் பிடரிற்றோன்றிய திங்களெனிற்பிறை
யாம் ஆகவே;—நாடு காண்சாறையுள் “வைகறையாமத்து-மீன்றிகழ் விசும்
பின் வெண்மதிரீங்கக் சாரிருணின்ற கடைநாட்கங்குல்” பூருவபக்கத்துப்
பதினாலாம்பக்கம் என்பதனோடும் “ஆடித் திங்கட்படம் வெள்ளிவாரத்தொ
ள்ளொரியுண்ணெனும்” என்பதனோடு மாறுகொள்ளுதலாற் பெர்ருந்தா தெ
ன்க, இனிவிழவின் முதலுமுடிவுக் கடலாட்டும் புலவியும் புறப்பாடும் வழி
ச்செலவும் பொறையுயிர்த் திருப்பும்நிறைபதி புருதலுந் தீதலுநாளு மூர்
திப்பாடு முதனடுவிறுதியாகக் கட்டுகாசாறையுள் விரித்துக் கூறுவாம் அத
னுட் கண்டுகொள்க. திங்கட்செல்வன் என்பதற்கு

அந்திமாலை சிறப்புச்செ
ய்காசையில் திங்களஞ்செல்வன் என்பதற்குக் கூறியவிதிகொள்க. உம்மை
இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு. தந்தைநாயரிடத்தின்று மாலையெயெ
ன்னும் யானையின் பிடரிற்பிறந்த செல்வன் என
இழித்துக் கூறினாளெனினு அமையும். புணர்ந்தமாக்கள்
பொழுதுஇடைப்படின உம் - புணர்ந்தோர் சி
றுபொழுது ஊடலால் இடையேசுழியினும்,
தணந்தமாக்கள் தம்முனை

மறப்பின்உம் - (ஒதல்முதலியவற்றால்) பிரிந்தோர் தமது மனைவியர்க்குக்
(கூறியபருவம்) பொய்ப்பினும்,தமம் பூவாளியின்—(மன்மதனது) நறியம
லரம்பால், நல்லுயிர் கோடலின்—இன்பதுகரு முயிர்சனைக் கொண்டிலிடுத
லால், செவ்வியன் அல்லன்—அவனுஞ்செவ்வியனல்லன், இறம்பூது அன்
மை—(அவனுக்குஇது) புதியதன்று, அஃது அறிந்திடமின்னன்—அதனை யறி

மினென்றுகொண்டு, அறிந்திடின் அறிபருதி, து சாரியை, நகரத்தோற்றமு
 ம். உகரக்கேடும்சந்தி, இடுபருதிப் பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபருதி, மி
 ன் ஏவற் பன்மை விசுதி. எண்ணெண்கலை உம் இசைந்து உடன்போக்கி—
 அறுபத்துநான்கு கலையும் வழிபட்டிப் புகழ்ந்து நடக்க, போக்கி தன்வினை
 ப்பொருளில்வந்த பிறவினை யெச்சத்திரிபு. பண்உம் திறன்உம் (அவற்றுள்)
 பண்களுந் திறமுமாகிய இவற்றால், தொக்குறின்ற ஏழாமுருபு கூட்டிப்பிரி
 த்தல். புறங்கூறுநாவில்—புறங்கூறுப்படு நாவினால், பண்களும், திறனும் இவள்
 சொல்லுக்குத் தோற்றமையால் புறங்கூறும் என்றார். புறங்கூறுதல் நிகர
 ல்லாதார் தம்பொருளமையின், அவரில் வழி யிகழ்ந்து கூறுதல். அன்றிப்பண்
 னையுந் திறனையும் பழிக்குநா எனினும் அமையும். யாழ்வினை மழலையின்—யாழ்
 போலும் (இனிமை) முற்றிய மழலைச் சொல்லோடு, தனைவாய் அவிழ்ந்த
 சுட்டுக்குலைந்த, தனிப்படு காமத்தின் — சிறந்தார்க்குஞ் சொல்லுதற்கரிய
 சுட்டுருக்குக காமத்தினை, விரித்து உரை எழுதி—(அப்பாசாத்தை) பேசிப்

வேணிற்காதை.

கஉரு

பேசி யெழுதி, பட்டர் உறுமாலையின் — நினைவு மிகுமாலையென்னே, பட்டர்
 துன்பம் எனினும் அமையும். வசந்தமாலையை வருக என கூய் — வசந்த
 மாலையை வருகவெனவழைத்த, தாமஸ் மாலையின் — ஆராய்ந்தமலராத்
 ரெடுத்த மாலையின்கண் (எழுதி) துணிபொருள் எல்லாம்— தீர்ந்த பொரு
 ளெல்லாவற்றையும், கேர்வலற்கு அளித்த ஈர்க்கு கொணர்க என — கேர்வ
 லனுக்கு ஏற்பச் சொல்லி யிப்பொழுதே கொண்டிவருவரயாகவென்று சொ
 ல்ல, கொணர்க கொணு பருதி. அளிக்க என்றாது அளித்துக்கொணர்க என்
 றாள் அதுகாமன் திருமுகம் ஆதலானும் முன்னரிகன் பிரிவதறியாமையாத
 லானும் என்க.

செவ்வியளாகி ஆனை இகைக்கொண்டு எழுதி கூய் அளித்து என்னும்
இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு கொணர்க என்
னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன.

மாலைவாங்கிய வேல் அரி நெடுங்கண் —
(மாதவிகொடுத்த) மாலையை
வாங்கிச்சென்ற வேல்போன்ற அரிபரந்த
நீண்டகண்களையுடைய அவ்வ
சந்தமாலை, கூலம் மறுகின்
கோவலற்கு அளிப்ப—கூலத்தையுடைய கடை,
லீதியின்கட் கோவலனைக் கண்டு கொடுத்த, கூலம்
என்பதனை முன்னர்த்
காண்க. சிறு கடுஞ்சிலை உம் குமிழ் உம் கொவ்வை
உம் அளகம் உம் தில
கம் உம் குழை உம் கொண்டமாதர்
வாள்முகத்து—சிறிய கடிய வில்லையும்
குமிழ் மலையும்த் கோவைக்கனியையும் தனக்கு
உறுப்பாகக்கொண்டு தில
கத்தையுந் கூந்தலையுந் குண்டலத்தையுமுடைய
அழகிய ஒள்ளிய முகத்

தின்கண், மதைஇயநோக்கம்ஒடு—மதர்த்தநோக்கத்தோடு, காதலின்தோன்
றிய * கண்கூடுவரியும்—(என்மேல்)காதலையுடையாள்போற் றேன்றிமுதலி
ல்எதிர்முகமாகநின்ற நடித்தநடனமும், கண்கூடுதெரிசனம் அல்லதகாட்சி,
அதாவது ஒருவர் கூட்டவன்றித்தானே வந்து நிற்கும் நிலைமை. வரிமுன்ன
ர்க்கான்குபுயல்சுமந்து வருந்தியகதிர் பொழிமதியத்து—கூந்தலைச்சுமந்துவ
ருந்தியஅமிர்தகிரணத்தைவீசுமுகத்தினிடத்து,கயல்உலாதிரிதரும்கரமர்செ
வ்வியின்—கண்களுலாவித்திரியும்விருப்பந்தருஞ்செவ்வியோடே,பாருபொதி
பவளம் திறந்து-பாகைப்பொதிந்தபவளம்போன்ற வாயைத்திறந்து, நிலவு
தவியிளநாகுமுத்தின்நகைநலம்காட்டி—ஒளியைத்தருகின்ற இளஞ்சங்கு
பெற்றமுத்தையொத்தநகையினலத்தைக்காட்டி,இளமுத்து ஒளிதருதல்கரு
திநாகிளமுத்தென்றாரொனிணும்அமையும்,வருகஎனவந்துபோகஎனபோகிய-

* வரி என்வகைப்படும் என்னை “கண்கூடு காண்வரியுள் வரிபுறவரி—
இளர்வரியையந்தோடொன்ற வுரைப்பிற்—காட்சி தேர்ச்சி பெடுத்துக்கோ
ளென—மாட்சியின்வருஉமென்வகை நிலைத்தே” “கண்கூடென்பது கரு
துங்காலை—இசைப்பவராரதுதானேவந்து—தலைப் பெய்து நிற்கு நிலையிற்
மென்ப”.

கடகா

சிலப்பதிகாரம்

வருதவெனவந்துபோகவெனப்போகிய,கருநெடுங்கண்ணி * காண்வரிக்கோ
லம்உம்-கரியநெடுங்கண்ணையுடையமாதலியினது காண்வரியென்னுந்தோல
மும், புயல்மதிகயல்பவளம் இவைஉவமையாகு
பெயர்கள். அந்திமாலைவந்த

அதற்கு

இரங்கி-(பாண்பிரிந்தகாலத்து)அந்திமாலைவந்ததாக
(பிரிவாற்றாமல்)

இரங்கி,

என்சிறந்தேநாய்

கூடும்சிறுமைநோக்கி—எனது சிந்தைநோயா
 கியமிக்கவறுமையைத் தானறிந்து,
 செருவேல்நெடுங்கண் - போரிற்றுகிய
 வேல்போன்ற நீண்டகண்களையுடையாள்,
 கிளிபுகாவிளவி உம்மடம் அனம்
 நடை உம்களிமயில்சாயல் உம்—கிளியையொத்த
 சொல்லையும் மீட்பும்

பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்தமயில் போலுஞ்சா
 யலினையும், கரந்தன்னளகி - ஒளித்தவளாகி, சிலதியர்கோலம்—தோழிமார்
 கோலத்தை, (கொண்டு) ஒருதனிவந்த + உள்வரி ஆடல் உம் - தான் தனி
 வந்துநின்றநடித்த உள்வரி யென்னுந்நடிப்பும், உள்வரியென்பது வேற்று
 ருக்கொண்டுநடித்தல். கலம்பொருதுசுப்பினள்-ஆபரணங்களை யணியவும்
 பொருதது சுப்பினையுடையவள், சிலம்புலாப்புலம்பஉம்மேகலைஆர்ப்ப உம்-
 சிலம்புகள்வாய் விட்டுப்புலம்பவும் மேகலைவாய்
 விட்டார்ப்பவும், காதல்

நோக்கம் ஒடு (என்மேற்) காதலையுடையாள்
 போலவந்துநோக்கு நோக்க
 மோடு, திரிந்துவேறு ஆய என்சிறுமைநோக்கி -
 தன்னைப்பிரிதலால் என்
 தன்மை) திரிந்துவேறுபட்ட வெனதுவறுமையை
 யறிந்து, புறத்து நின்று

ஆடிய + புன்புறவரி உம் (என்னுடனணையாது) புறம்பேரின்று நடித்தநடிப்
 பும், புறவரியாவது தாலுடனணையாது புறத்தினின்று விடைபெறுவது. நல்

துதல் - நல்லநெற்றியை யுடையாள், கோதை உம் குழல் உம்தாது சேர்
அளகம் உம் ஒருகாழ்முத்தம் உம்திருமுலைதடம் உம் — மாலையுங்கூந்த
லும்மகாரந்தஞ்செறிந்த மயிர்க்குழற்சியும் ஒப்பில்லாதமுத்துவடமும் அழ
கியதன்மாதிய உயர்ந்தவிடமும், மின் இடைவருத்த (ஆகியவிலை) மின்னல்
போன்ற இடையைவருத்த, தோன்றி(புறவாயிலில்) வந்துநின்று, சிறுருதுந்
தொழிலியர் மறுமொழி உய்ப்ப-தொழியர்மறுமாற்றஞ் சொல்ல, புணர்ச்சி
உள்பொதிந்தகலாம் தருகலவியில் - புணர்ச்சியைத் தன்னுட்பொதிந்த கல
கந்தருக்கலவி நிமித்தமாக (யான்சொல்லி விட்டதனை) இருபுறமொழிபொ
ருள்கேட்டளள் ஆகி - இருபுறமொழிப்பல பொருளாகக்கொண்டு, தளர்ந்த
சாயல்தைகமென்கூந்தல் - தளர்ந்தமென்மைத் தன்மையையும் அழகிய

* “காண்வரியென்பதுகாணுங்காலை - வந்தபின்னர் மனமகிழ்வுறுவன-
தந்து நீங்குந்தன்மைய தாகும்”

† “உள்வரியென்பதுணர்த்துங்காலை - மண்டிலமாக்கள் பிறிதோருரு
வங்-கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற்குரித்தே” என்றாராகலின், மண்டில
மாக்களாவார் பாண்டவர்.

‡ “புறவரியாவது புணர்க்குங்காலைத் - தலைப்படலிசைப்பவரானு தலை
வாழுன்னர்ப் - புறத்துநின்று விடைபெறுவதுவே”

வேனிற்காதை.

கஉ௭

மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய அம்மாதவி,
கிளர்ந்துவேறு ஆகிய * கிளர்

வரிக்கோலம் உம் - புலவியாற் போகின்றான் போல
நடித்துப்போன நடிப்

பும், இதனாக்கூறியது யான்புணர்ச்சி
நிமித்தமாகப்புலந்து தன் சிலதியர்க்
குச்சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டபடி
யன்றிப்புலந்து சொன்னேனாக

என்பது, கிளர்வரியென்பது நடுகின்றிருநவர்க்குஞ்
சந்துசொல்லக் கேட்டி

நிற்பது. பிரிந்து உறைகாலத்து பிரிந்தனள் ஆகி -
(நான்) பிரிந்திருக்கும்

பொழுதில்பிரிவாற்றாமல் வருந்தினவளாகப் பாவித்து,
என் உறுகினைகட்டு -

எனதுமிக்கவுறவினர்க்கு, தன் உறுதுயரம் -

தனதுமிக்க துயரத்தை, தேர்

ந்து தேர்ந்துஉரைத்த +

தேர்ச்சிவரிஉம்-தேடித்தேடிக்கூறியதேர்ச்சிவரியும்

தேர்ச்சிவரி என்பது நாயகன் கிளைகட்டுத்

தன்றுன்பங்களைத் தேடித்தே

டிச் சொல்லுதல், அன்றி உம்-அதுவல்லாமலும், வண்டு

அமர்கோதை உம்-வ

ண்டுவிரும்புங்கூந்தலையுடையாள்,

மாலைஉள்மயங்கி-மாலைக்காலத்தில்தம்மயங்

சி, கண்டவர்க்கு உகாத்த $\dagger$ காட்சிவரி
உம்-கண்டோரெவர்க்கும் (தன்விச
தை)சொல்லிநடித்தகாட்சிவரியும்,காட்சிவரியென்பதுதன்
வருத்தைப்பல

ருங்காணநடித்தல்.
அடுத்தவர்முன்அடுத்துமயங்கிய மயக்கம்-அடுத்த பிறர்
முன்புஅடுத்து(தான்மேன்மேலும்)மயங்கியமயக்கத்தை,அவர்எடுத்துத்தீர்த்த
எடுத்துக்கோள்வரிஉம்-அவர்களெடுத்துத்தீர்த்த
அம்மயக்கத்தைத்தீர்த்த எடு

த்துக்கோள்வரியும்,எடுத்துக்கோள்வரியென்பது
தான்மையறவெய்தீவீழ்ந்
தாளாகவீழ்ந்து பிறொடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்.
ஆயிழை-ஆராய்ந்த

ஆபரணத்தைபுடையாய், அபைந்தொடிஅப்பசியவளையையுடையதவி,ஆயி
ழைபைந்தொடி இவ்விரண்டும்அன்மொழித்தொகைகள். ஆடல்மகள்ஏஆதவி.

ன்-நாடகமகளையாதலால், தனக்குஅவளுக்கு(இங்ஙனம்நடித்தல்இடல்பல்ல

வா)பாடுபெற்றஎன்(அவள்) படுக்கைஇனிவறிதாயின
என்றுகூறி (அம்மாலை

யைமறுக்க) பாடுமுதனிலை திரிந்ததொழிலாகுபெயர்.இவற்றிற்கூறியதுஎன்
னையெனின்;-முன்புதா னிவளேரடுகூடியும்ஊடியுஞ்செல்வின்றகாலத்து இங்
னனம்நடித்தநடிப்பை நாடகவுதுப்பாகியகண்கூடுமுதல்எடுத்துக் கோளீரூயு
ள்ளவரியெட்டிநோடுஞ் சிலைடித்துக்கூறிய கோவலன்,நாடகமகளிர்க்கு இ
ந்நாடகம்பிறந்துடைமையன்றோவெனச்சொல்லிமறுத்தது.அணிதோடுதிரு

* “இளர்வரியென்பது இளக்குங்கலை - ஒருவருய்ப்பத்தோன்றியவ
ரவாய்-இருபுறமொழிப்பொருள் சேட்டுநிற்பதுவே” என்றாராகலின்.

† “தேர்ச்சியென்பது தெரிக்குங்காலைக் - கேட்டமாக்கள் கிளைகண்ட வர்முன் - பட்டதுமுற்றது நினை இயிருந்து - தேர்ச்சியோடுகொத்தலிற்றேர் ச்சியாகும்” என்றராகலின்.

‡ “காட்சியிரியென்பது கருதுங்காலைக் - கேட்டமாக்களைக் கண்டவர் முன்னர்ப் - பட்டதுகூறிப்பரிந்து திற்பதுவே” என்றர் ஆகலின்.

¶ “எடுத்துக்கோனை யிசைக்குங்காலை-அடுத்தழிந்து மாழ்கிலிழ்தரவம் பர்-எடுத்துக்கோள்புரிந் தெடுத்துக்கோளே” என்றராகலின்.

கஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

முகத்து ஆயிழை எழுதிய-காதணியாகிய தோட்டையுடைய அழகிய முகத் தையுடைய மாதவிஎழுதியனுப்பிய, மணிதோடு திருமுகம் மறுத்தற்கு-அழ கியதாழையிதழாநிய வோலையை மறுப்ப, குவ்வருபு விளையெச்சப் பொரு ளில் வந்தது. இரங்கி வாடியநெஞ்சத்து வசந்தமாலை உம்-வருந்திமெலிந்த மனத்தையுடைய வசந்தமாலையாகிய கூனியும், தோடு அலர்கோதைக்கு னனைந்து சென்றுஉணாப்ப - பூவிதழ்பாரந்த கூந்தலையுடைய மாதவிக்கு வி னைந்தபோய்க்கூற, மாமலர் நெடுங்கண்மாதவி-கரியமலர்போன்ற நீண்ட

கண்களையுடைய அம்மாதவி, மாணிழை -

மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை

யுடைய வசந்தமாலையை (நோக்கி)மாலையாரர் ஆயின் உம் - (ஆற்றாளாகிய தலைவியை யாற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தலைவனியற்பழித்த தோழிக்குத் தலை வியியற்படமொழிகின்றனராதலால்)இம்மலைப்பொழுதில்வருவர்வாரராயி னும், காலையாங்குவம் என - கலைப்பொழுதி லிங்குக்காண்போமென்று கூறி, கைஅறுநெஞ்சம் ஒடு - செயலற்றமனத்தோடு, பூமலரமளியிசைப்போ ருந்தாது வதிந்தனள்—(தானிருந்த) மலரமளியின்சுண இமைபொருந்தாது (வருந்தித்) கிடந்தனள். எ-து.

பொருந்தாது

வதிந்தனள்

என்பதற்குக்

கணவனொடு கூடாது தங்கி

னள் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்.

இனிதான் என்னும் இரண்டும் அசைகள். அளிப்ப

என்னும் நிகழ்கால

வினை யெச்சம் மறுத்தற்கு என்னும் பிறவினைமுதல்வினை யெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் இரங்கி என்னும் பிறவினைமுதல்வினை யெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் துணைந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் சென்று என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் உணர்ப்புரன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம்என என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பிறவினைமுதல்வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பொருந்தாது என்னும் எதிர்மறையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் வதிந்தனள் என்னும்வினைமுற்றின் முதனிலையையும்கொண்டன.

ஊழினீரொல்லாமுருவிலரன்றனனானை

கூடுமினென்றுசூயில்சாற்ற - நீடிய -

வேணிற்பாணிற்கலந்தாள்மென்பூந்திருமுகத்தைக்

காணிற்பாணிக்கலந்தாய்காண்.

(இ - ள்) ஊழினீர் எல்லாம் - (உலகத்துள் ஒருவனும் ஒருத்தியுமா யுள்ளோருள்) ஊழினவராயுள்ளீர் ஒல்லீரும், உருவிலான்தன் ஆணை - மன் மதனது திருவாணையே, கூடுமின் என்று (தம்மில்) கூடுங்கொன்று, சூயில் சாற்ற - சூயில்கள்கூற, நீடிய (பிரிந்துகாலம்) நீடுதலால் (ஆற்றாளாக) வே னில்பால் - இளவேனிற்காலத்தில், நீன்கலந்தாள் (என்றும்) நினனோடுகலந்

கலத்திறமுரைத்தகாலைத்.

கஉக

தமாதவினது, மெல்பூதிருமுகத்தை - மெல்லியபூவிலெழுதிய திருமுகத்
தை, காள்இல்பாணிக்கு அலந்தாய்கான்-கானலிடத்து (அவள்பாடிய) பாட்
டிற்கு வருந்தினவனே, காண் - காணாய். (என்று)
ஒலையை நீட்டினாள்).

எ - று.

அலந்தாய் விளிவேற்றுமை. எல்லாம் என்னும்
பொதுப்பெயர் பொது
மை நீங்கிநின்றது. நீடியகாரணப்பொருளில் வந்த
இறந்தகாலப் பெயர் சொ
சம். கானல்கான் தொகுத்தல்.

செந்தாமனாவிரியத்தேமாங்கொழுந்தொழுக
அந்தாரசோகமலரவிழக் - கொந்தார்
இளவேனில்வந்ததாலென்னாங்கொலென்றன்
வளவேனில்சுண்ணிமனம்.

(இ-ள்) செந்தாமரை விரிய

(பின்பனிக்காலத்துக்கருகிய) செந்தாம்

ரையரும்புகள் (கருகாது) மலரவும், தேமாகொழுந்து ஒழுக-தேமாமாங்க
ளின் தளிர் விளங்கவும், அந்தார் அசோகம் மலர்அவிழ - அழகியவரிசை
யாயுள்ள அசோகங்களினதுபோது அவிழவும்,

கொந்து ஆர் (எங்கும்) பூங்

கொத்துகள் நிறைய, இளவேனில்வந்தது - இளவேனிற்
பொழுதுவந்தது,

என்தன்-எனது, வளம்

வேல்நில்கண்ணி-கோடாதவேல் (தன்னுருத்திரிந்து)

நிலைபெற்ற கண்களையுடையாளது, மனம் எனஆம்

கொல் (நின்னைப் பிரித

லால்) மனம் யாதாய்முடியுமோ

(கோவலனையருளாய்) எ-து.

கருகிய கருகாது. என்பவற்றை யெல்லாவற்றிற்குங் கூட்டுக. முதலொரு சினைக்கொற்றுமையுண்மையால் சினைவினையமுதல் மேலேற்றிச் செந்தாமரை.விரிய தேமாங்கொழுந்தொழுக அந்தரசோகமலரவிழ என்றார். ஆர் என்னு முதனிலை வினையெச்சத்தில்வந்தது. மலரும் பருவத்தை யுடைபோதை மலர் என்றது முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். விரிய ஒழுக அவிழ ஆர் என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய்வந்ததுஎன்னும்பிறவினை முதல் வினையின் முதலிலை கொண்டன, கோவலனே அருளாய் சொல்லெச்சம்.

-----:0:-----

சு-ஆவது கருத்திறமுரைத்தகாதை.

(தான்கண்ட) கனவினதுவரலாற்றைத்தேவந்திச்சுக்கறிபகதையையுடையது எனவே; கருதிறம் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைக்கிலைத்தொடர், திறம் உரைத்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், உரைத்த்காதை பெயரெச்சத்தொடர்; ஆகவே-நான்குமொழிமுன்று சந்தியாகக் கொள்க.

க லி வெ ண் ப ா :

அகனகரெல்லாமரும்பவிழ்முல்லை

நிகர்மலர்நெல்லொடுதூஉய்ப் - பகன்மாயந்த

மாலேமணிவிளக்கங்காட்டியிரலிற்கோர்

கோலங்கொடியிடையார் தாங்கொள்ள - மேலைநாள்

மாலதிமாற்றாண்மகவுக்குப்பாலளிப்பப்

பால்விக்கிப்பாலதன்றாண்சோர - மாலதியும்

பார்ப்பாடுநாடுமனையாளென்மேற்படர்தல்விட்

டேற்பனகூறுரென்றேங்கி - மகக்கொண்

டமரர்தருக்கோட்டம்வெள்ளியாணைக்கோட்டம்

புகர்வெள்ளைநாகர்தங்கோட்டங் - பகல்வரயில்

உச்சிக்கிழான்கோட்டமூர்க்கோட்டம்வேற்கோட்டம்

வச்சிரக்கோட்டம்புறம்பணையான் - வாழ்க்கோட்டம்

நிக்கந்தக்கோட்டம்நிலாக்கோட்டம்புக்கெங்கும்

தேநிற்காளெம்முறுநோய்தீர்மென்று - மேவியோர்

பாசண்டச்சாத்தற்குப்பாடுகிடந்தாளுக்
கேகம்படியோரிளங்கொடியாய் - ஆசிலாய்

செய்தவமில்லோர்க்குத்தேவர்வரங்கொடார்
பொய்யுரையன் லுபொருளுரையே - கையிற்
படுபிணந்தாவென்றுபறித்தாள் கைக்கொண்டு
சுடுகாட்டுக்கோட்டத்துத்தாங்கிருளிற் - சென்றங்
கிடுபிணந்தின்னுமிடாகினிப்பேய்வாங்கு
மடியதத்திட்டாண்மகவை - இடியுண்ட

மஞ்ஞைபோலேங்கியமுதாளுக்கச்சாத்தன்
அன்னைநீயேங்கியழேலென்று - முன்னை

உயிர்க்குழவிகாணுயென்றக்குழவியாயோர்
சூயிற்பொழும்பர்நீழல்குறுக - அயிர்ப்பின்றி
மாயக்குழவியெடுத்தமடிதிரைத்துத்
தரய்கைக்கொடுத்தாளத்தைபலாள் - தூய

மறையோன்பின்மாணியாய்வான்பொருட்கேள்வித்
துறையோபவர்முடிந்தபின்னர் - இறையோனுந்
தாயத்தாரோடுவழக்குரைத்துத்தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும்வேண்டுகடன்செய்து - மேலைநாள்

கருத்திறமுரைத்தகாதை.

தேவந்தியென்பான் மனைவியவளுக்குப்

பூவந்தவுண்கண்பொறுக்கென்று - மேவித்தன்

மூவாவினநலங்காட்டியென்றோட்டத்து

நீவாவெனவுணாதூநீந் குதலூர் - தாமொழியாள்

ஆர்த்தகணவன்கன்றனனாய்ப்போயெற்குந்

தீர்த்தத்துறைப்படிவேனென்றவனைப் - பேர்த்தகிங்ஙன்

மீட்டித்தருவாயெனவொன்றின்மேலிட்டிக்

கோட்டம்வழிபாடுகொண்டிருந்தான் - வாட்டருஞ்சீர்

கண்ணகிநல்லாளுக்குற்றகுறையுண்டென்

றெண்ணியநெஞ்சத்தினையளாய் - நண்ணி

அறுகுசிறுபூளைநெல்லொடுதூய்ச்சென்று

பெறுககணவனோடென்றாள் - பெறுகெனக்

கடுக்குமென்னெஞ்சங்கனவினாலென்கை

பிடித்தனன்போயோர்பெரும்பதியுட் - பட்டேம்

பட்டபதியிற்படாததொருவார்த்தை

யிட்டனாராரிடுதேளி - டென்றன்மேல்

கோவலற்குற்றதோர்தீங்கென்றதுகேட்டுக்
காவலன்முன்னர்யாங்கட்டினாத்தேன் - காவலனே
நீர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டாலுடையாடேன்
தீக்குற்றம்போலுஞ்செறிதொடறு - தீக்குற்றம்

உற்றேனோடுற்றவுரவோனோடியானுற்ற
நற்றிறற்கேட்கினகையாகும் - பொற்றொடறு
கைத்தாயுமல்லைகணவந்தொருரோன்பு
பொய்த்தாய்பழம்பிறப்பிற்போய்க்கடுக - உய்த்துக்
கடலொடுகாவிரிசென்றலைக்குமுன்றில்
மடலவிழ்நெய்தலங்கானற் - றடமுள
சோமகுண்டஞ்சூரியகுண்டத்துறைமூழ்கிக்
காமவேள்கோட்டம்தொழாநாந் - கணவொடு
தாமின்புறுவருகத்துத்தையலார் -
போகஞ்செய்யுமியினும்பேய்ப்பிறப்பர் - யாமொருகாள்
ஆடுதுமென்றவணியிழைக்கவ்வாயிழையாள்
பீடன்னெனவிருந்தபின்னோ - நீடிய
காவலன்போலுங்கடைத்தலையான்வந்துநங்
கோலன்னென்றுசேரர்குற்றினையாள் - கோவலனும்

வாடியமேனிவருத்தங்கண் - டியாவுஞ்

சலம்புணர்கொள்கைச்சலதியோடாடிச்
குலந்தருவான்பொருட்குன்றந் - தொலைந்த
இலம்பாபிராணுத்தருமெனக்கென்ன
நலங்கேழ்முகத்தினகைநலங் - காட்டிச்
சிலம்புளகொண்மெனச்சேயிழைகேளிச்
சிலம்புமுதலாகச்சென்றகலனோ
மிலந்தபொருளிட்டலுற்றேன் - மலர்ந்தகீர்
மாடமதுநாயகத்துச்சென்றென்னோடிங்
கேடலர்கோதாயெழுகென்ன - நீடு
வினைகடைகூட்டவியன்கொண்டான்கங்குல்
கனைசுடர்கால்சீயாமுன்.

இ-ள், கொடி இடையார் தாம் - பூங்கொடிபோன்ற
இடையையுடைய பெண்கள், அகல் நகர் எல்லாம் -
அசன்றபட்டினத்திலுள்ள மனையிடமெங் கும், நகர்
இடவாகுபெயர். பகல் மாய்ந்தமாலை-கதிரோன்மறைந்த
மாலைக் காலத்தே, அரும்புஅவிழ்முல்லை * நிகர்மலர் -
அரும்பினது முறுக்கவிழ்ந்த ஒளியையுடைய மலரை,
நெல்ஒடு தூய் - நெல்லொடுதூவி, மணிவிளக்கம் காட்டி
(இல்லுறை தெய்வத்தை வணங்கி) மாணிக்கவிளக்கையும்
மைவிளக்

கைபுமெடுத்த (அம்மாலைக்காலத்தே) இரவிற்கு ஓர் கோலம்கொள்ள - இரவின் (தங்கொழுநரோ டெதிர்க்கும்) போர்க்கோலம்கொள்ளாநிற்ப, கோலம்கொள்ளல் முன்புபூண்ட அணிமுதலியவற்றையும் உடையயுகங்களைநது வேறுபூணல் - நிகர் ஒளி, கோலம் ஒப்பீசர். பகல் தொழிலாகுபெயர். மாய்தல் மறைதல். "கனிமாய்கழனி" என்பதனாற்காண்க. மணிவிளக்கம் உம்மைத்தொகை. அன்றி அழகியவிளக்கு எனினும் அமையும். "தூயமகனிர் தாம்-
 நெல்லுமலருந் தாய்க்கைதொழுது - வல்லார் வரை மாலையயர்வு" என்றார் நெடுநல்வாடையினும். மேலைநாள் - முன்னொருநாளில், மாலதிமாற்றான் - மகவுக்கு பால்அளிப்ப - மாலதி யென்பவனோர் பார்ப்பனிதன் மாற்றான் பின்னைக்குத் தன்முலை சுரந்தபாலை (சங்கால்) ஊட்ட, பால் ஆன்பா லெனினும் அமையும். பால்விக்கி பாலகன் தான்சோர - அப்பால் விக்குத லால் (தன் கையிலுள்ள) அப்பாலகன்மரிக்க, பாலகன் என்பது காலவழக்கு மாலதிஉம் - அம்மாலதியென்பவனும், உம்மை இழிவு சிறப்பு. பார்ப்பான் மலையாள்-பார்ப்பானும் அவன் மனைவியும், ஒடு என்னொடு. என்மேல் படர் தல்விட்டு - என்மேலடரப் பழிகுறுதலொழித்த, ஏற்பனகூரார் என்று ஏன் கிம்ககொண்டு - ஏற்தஞ்சொற்களைக் கூருரென்று மனம்வருந்தி யப்பின்னை

* "நீர்வார் கிசர்மலர் கடுப்ப" என்றார்.

கலத்திறமுரைத்தகாதை.

க.ந.ந.

னயக்கொண்டு, உமரர் தருகோட்டம்-தேவர் தருகிற்குங்கோயிலும், வெள்ளையானைகோட்டம்-அயிராவத நிற்குங்கோயிலும், புகர் வெள்ளை நரகர்தம் கோட்டம் - அழகிய பலதேவர் கோயிலும், வெள்ளைநாகர் பலதேவர்-புகர் அழகு. பகல் வரையில் - சீழ்த்திசையிற்றோன்றும், உச்சிக்கிழான் கோட்டம் - சூரியர்கோயிலும், பகல்வரையில் பகல்தோற்றுகிறவரையில், அன்றிப்பகற்பொழுதிற்கு வருவாபா யுள்ளவனெனினும் அமையும். உச்சிக்கிழான் பகற்பொழுதிற்சூரியோன். ஊர்க்கோட்டம் - இறைவனுராகிய கயிலாயநிற்குங்கோயிலும், வேல்கோட்டம் - முருகவேள் நிற்குங்கோயிலும், வேல் கினை

யாகுபெயர். வச்சிரம் கோட்டம் - வச்சிராயுத நிற்ருக்கோயிலும், * புறம் பணையான் வாழ்கோட்டம் - சாத்தனார் கோயிலும், புறம்பு அணைந்த இடம் புறம்பணையாயிற்று. † திக்கந் தன்கோட்டம் - அருகன் கோயிலும், நிலா கோட்டம் - சந்திரன்கோயிலும், எங்கு உம் புக்கு (இக்கோயில்கள்) எங்கு புகுந்த, இவைசெவ்வெண். தேவீர்காள் - தேவர்காள், இர் முன்னிலைப் பன்மைவிசுதி. எம் உறுநோய் தீரும் என்று-எமதுமிக்க நோயைத்தீர்மினென்று (இரப்பவும் ஒருவருந்தீராமையின்குப்பொருந்தாது) தீர்ம் ஈற்று உகரங்கொட்டது. ‡ பாசண்டம் சாத்தற்கு பாடுகிடந்தாளுக்கு-எவரும் தீண்டும் சாத்தரிடத்து (பொருந்தியவரிடத்து) வரங்கிடந்தானே, கு உருபுமயக்கம், பாசண்டம் தொண்ணூற்றறுசுமையக்கோவை, இவற்றிற்குமுதலாயுள்ளசாத்திரங்களைப்பயின்றவனான மகாசாத்தர் என்று அவர்க்குப்பெயராயிற்று. சுடுகாடுகோட்டத்து இடுபிணம் தின்னும்-சுடுகாட்டுக்கோட்டத்தில் சூழியிலிட்ட பிணத்தைத் தின்னாநிற்கும், ஏசும்படி இடாகினிப்பேய்—(பிறர்) பழிக்கும் வடிவத்தைபுடைய இடாகினிப் பேயானது, படிவம் படி கடைக்குறை விகாரம். இடாகினிப்பேய் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஊங்கு இருளில் சென்று—செறிந்த இருளிற்சென்று, யாவருந்தஞ்சும் இருளுமாம், ஆங்கு—அவ்விடத்தில் (பாடுகிடந்தானேநோக்கி) ஓர் இளங்கொடியாய்—ஒரு இளங்கொடிபோல்வாய், ஆசிலாய்—சூற்றயில்லாய் (கேள்) செய்தவம் இல்லோர்க்கு (முற்பிறப்பில்) நற்றவஞ்செய்யாதவர்க்கு, தேவர் வரம் கொடார்—தேவரும் வரங்கொடார், பொய் உரை அன்று—இதுபொய் மொழியல்ல, பெருள் உரை ஏ—மெய்மொழியே (என்றுசொல்லி)கையில் படு பிணம் தானன்று பறித்தான்—உண்கையிலுள்ள பட்டபிள்ளைப் பணத்தைப்பார்க்கத்தருவாயென்றுசொல்லப்பறித்தவன், வாங்குகைக்கொண்டு-

* “புறம்பணையம் புமோகை” என்றார் சிந்தாமணியிலும்.

† “துக்கந் துடைக்குந்

துகளறுகாட்சிய-திக்கந்தவேடத் திருடிகுணங்

களை - ஒக்கவடி வீழ்ந்துலகியல் செய்தபின் - அக்கதை யாழ்கொண்டமை வரப்பண்ணி” என்றார் உளையாபதியிலும்.

‡ “பண்ணாற்றித்திற் பழுதின்றிமேம்பட்ட-தொண்ணூற்றறுவகைக்
கோவையும்வல்லவன்-விண்ணூறியங்கும் விறலவராயினும் - கண்ணாற்றோக்
கிற்கிறகை செய்வான் ” என்றார் வளையாபதியிலும்.

கநசு

சிலப்பதிகாரம்

வாங்கித் தன் கையிற்கொண்டு, மகவை * மடி அகத்து இட்டாள்—அப்பிள்
ளைப்பணத்தைத் தன்வயிற்றில் வைத்தாள், (விழுங்கினாள் என்றபடி) குழவி
மச்சள் இரண்டும் மகனின் பாற்படும் “குழவியுமகவு மாயிரண்டல்ல
வை-குழுவவல்லமச்சட்கண்ணே ” தொ-பொ-மரபியல்

உ.ந.-சூ. இடி உண்

டமஞ்ஞைபோல் ஏங்கி அழுதாளுக்கு — இடி க்குரல்
கேட்ட மயிலாடுதல்

போலவருந்தியழுதின்ற மாலதிக்கு, உண்டல் உறுதல். அசாத்தன் அன்னை
நீ - அந்தச்சாத்தன் தாயே நீ, முன்னை ஓர் குயில் பொதும்பர் நீழல் உயி
ர்க்குழவி காணாய் என்று (செல்கின்றவழி) முன்னர் ஒப்பில்லாத குழில்கள்

வசிக்குஞ் சோலையினிழவில் உயிரோடு கிடக்கின்ற நினது பிள்ளையைக்கா
னாயென்றுகூறி, அ குழவியாய் குறுக—(அவனது) பிள்ளைவடிவாய்த்தான்
(அவ்விடத்து) சென்று கிடக்க, ஏங்கி அழேல் என்று (குழந்தாய்) வருந்
தியழுதின்ற யழாதொழிவென்று, மாயம் குழவி - அப்பொய்வடிவமாகிய
பிள்ளையை, அயிர்ப்பு இன்றி எடுத்த — ஐயமில்லாமல் (தன் குழவி) எங்
றெடுத்து, அதையலாள் மடிநினைத்து தாய்கைகொடுத்தாள் — அம்மா

லதிதன்வயிற்றிலே யணைத்துக்கொண்டுபோய்த் தாயின்
கையிற் கொடுத்தாள், இறையேயான்

உம்—அக்குழவியாய் இறையவனும், உம்மை உயர்வு

சிறப்பு. தூய

மறையேயான் பின்மாணியாய்—இருமா புந்தூய

குப்பின்பிள்ளையாய், மாணியளவே சவுளம் உபநயனங்கொள்ச, வான் பொருள் கேள்வி துறைபோய் — மறைநூற் தேள்வி நிரம்பியதற்குத் தக நின்ற, வான்பொருள் பெரிய பொருளையுடையதென நிற்கலால் பண்புத் தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகை. துறைபோய்ளவேபிர மசரியம் கூறினார். மேல் தேவந்தி எனவே விவாகமும் காருகத்தமும் கூறி னார். காருகத்தம் கிரகத்ததன்மம். அவர் முடிந்தபின்னர்—தந்தை தாயர் இறந்தபின்பு, தாயத்தார் ஓடி உம் வழக்கு உரைத்து — தன் தாயத்தார்க ளோடும் வழக்குப்பேசி, தந்தைக்கு உம் தாயர்க்கு உம் வேண்டும் கடன் செய்து—தந்தைக்கும் தாயர்க்குஞ் செய்யவேண்டிய நீர்க்கடன் முதலிய னசெய்து, தன் மனைவிக்குப் பொருள் குறையாமற் செய்தான் என்பார் வழக்குரைத்து என்றார்.மேயநாள்—எட்டியாண்டு மனைவியோடு கூழ்நடந் தபின் ஒருநாளில், மேவினவள் என்று பாட்மோதித் தன்னை மேவினவ ளெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். தேவந்திஎன்பாள் மனைவி அவளுக்கு பூவந்த + உண்கண் பொறுக்க என்று—தேவந்தியென்று பெயர் கூறப்படு

* படியை மடியுத்திட்டானடியினால்—முக்காற்கடந்தான் முழு நில ம்—அக்காலத் - தானினை தாங்கிய குன்றெழுத்தான் சோலின்—அருமை யழித்தமகன்” என்பதனால் அறிக. “படுமகள் கிடக்கை காணாஉ” என்றற் போல உயிர்கழிந்த உடம்பைமகவு என்றார்.

+ “காந்தருவெய்திய கடவுளாளரும்” எனவிதனுள்ளும் “தேவரு மக் ளொ மொத்துடன் விரிதரும் - நாலேழ் நாளினும்” என மணிமே கலையுள் ளுங் கூறினமை காண்க.

கருத்திறமுரைத்தகாதை.

கருநு

வாளாகியதன் மனைவியினதுபூவின் தன்மை தன்மேல் வந்த, மையுண்டகண் களிதனைப் பொறுக்கவென நிருமித்து, மக்கள்

கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்

ஐக காணப் பொருதாகலா னீவட்துப்

பொறுக்கவென நிருமித்தான்.

உண் கண் என்பதனை முன்னிலை விளியாக்கி யிம்மறையை
நீ பொறுக்கவெ

ன்றுசொல்லிக் காட்டினுனெனினுமமையும். மேவி

(அவனை)பொருந்தி, தன்

முறா இளநலம் காட்டி - தனது(எக்காலத்தும்) முதிராத இனையஅழகினது
நலத்தை வெளிப்படுத்தி, என் கோட்டத்து நீவா என உரைத்து - எனது
கோயிலிற்கு நீவா வெனச்சொல்லி (நிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடியவே
னெனச்சொல்லி) நீங்குதலும் - சாத்தனாகிய

மறையோனீங்க, தாமொழி

யாள் - இனிய சொல்வையுடைய தேவந்தி, ஐர்த்தகணவன் (என்மனத்தை)
பிணித்தகணவன், தீர்த்தத்துறை எங்குடம் போய் - தீர்த்தத்துறைக நெங்
குஞ்சென்று, படிவேன் என்று அகன்றனன் ஆய்

அவனை - ஆடுவேனென்

மென்னை விட்டகன்றவனை,பேர்த்த இங்நன்மீட்டு தருவாய்என ஒன்றின்
மேலீட்டு - மறுத்து யிவ்விடத்தே (அவன் மனத்தை) திரும்பப்பண்ணி
யழைத்துத் தருவாயென்றொரு பெயரிட்டுக்கொண்டு, கோட்டம் வழிபாடு
கொண்டு இருப்பாள் - அவன் கோட்டத்தை வழிபடுதலை (நாடோறும் கட
னாக). கொண்டிருக்கின்றவள், வாட்டு அரும்சேர் கண்ணகி நல்லாளுக்கு-
நிறைந்த புகழையுடைய கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்கு, வாட்டு இடையில்
ஒற்றிரட்டித்த தொழிற்பெயர். உற்றகுறை உண்டுஎன்று

(கொழுநன் பிரித லால்) பொருந்திய

குறையொன்றுளதென்று, எண்ணிய நெஞ்சத்து இனை

யளாய் - கருதியமனத்தில் வருத்த முடையவளாய், இளை வருத்தம். இது முதலிலேத் தொழிற்பெயர். நண்ணி (கொட்டத்தை) அடைந்த, அதுகு சிறப்பினை நெல் ஒடு தாய் (இவள் கணவனைப் பெறுகவென்று) அதுகையுஞ் சிறப்பினை மலளாயும் நெல்லிடுகு தூவி, சென்று கணவன் ஒடு பெறுக என்றாள் (கண்ணகிபாற் சென்று) கணவனைப் பெறுகவென்று ஆசைகள் கூறினாள், கணவனொடுவாழ்வுபெறுகஎன்றாள் எனினும் அமைபும். ஒடு உருபு மயக்கம். செறி தொழி - நெருங்கிய வணியலையணிந்த தேவந்தியே, பெறுகஎன் நெஞ்சம் * கடுக்கும் - நீ பெறக்கடவாயென்று கூறுதலால் (பெறுவேனாயினும்) எனது மனம் ஐயுறுத்தித்தும், கடு என்னும் பகுதி கடிஎன்னும் உரிச்சொல்லின்விசாரம், கனவினில் என்னைபிடித்தனன் போய் ஓர் பெரும்பதி உட்பட்டேம் - (தேற்றிரவில்) கனவினிடத்துக் கொழுநன் எனதுகைப்பற்றினாகுப் போய்யாங்கள் ஒரு பெரிய நகரிற் புருந்தோம், டட்டபதியில் படாத்து ஒருவஞ்சுவார்த்தை—புருந்த நகரில் எங்களுக்குப் பொருந்தாததாபிய ஒருவார்த்தையை, ஊரார் இடுதேளிட்டி என்றன்மேல் இட்டனர்—அந்நகரிலுள்ளோர் இடுதேளிடுமரதுபோல என்

* “போற்றினரியவைபோற்றல் கறித்தபின்—தேற்றுதல்பார்க்கு மரிது”-என்னுந் திருக்குறளிற்காண்க,

கிடகா சிலப்பதிகாரம்

மேலிட்டனர், தேளிடுதல் தேளிடிப்படுவார் காணுமே
தேளல்லாததொன்
றை
மறையக்கொடுவந்துமேலேயிட்டு அவனாக்கலகம்பண்ணுதல்.
பாய்ச்சு
த்தேள் என்பாரும் உளர், பெண்பாற்

தன்மையாலன்றி இப்பழிதான்

சுமந்து நின்றலால் என்மேல் என்றாள். கோவலற்கு ஓர்
தீங்கு உற்றது என்

றுசொல்ல அதுகேட்டு — (அவர் இடப்பட்ட

வஞ்சத்தால்) கோவலனுக்கு

ஒருபொல்லாங்கு வந்தது என்று பிறர்சொல்லக்
கேட்டு அதைப் பொறு

மல், காவலன் முன்னர் யான் கட்டுனாதேன் —
(அந்நகரத்து) அரசன்

முன்பு (செல்லாத) யான்சென்று(பிறர்க்கரிய)வழக்குத்
தொடுத்தாப்பேசி

னேன், காவலன் ஓடி ஊர்க்கு உற்ற தீங்கு உம் ஒன்று
உண்டு ஆன் — (ஆத

லால்) அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் வந்த ஒருதீங்குள
தாயினும், ஆயின்

இடைக்குறை. தீக்குற்றம் — (அவை) தீக்கனவாதலான்,
உரையாடேன்—

(எடுத்து)பேசேன், உரையாடேனென்றாள்

“உரையாரழைக்கக்காணுங்கனா”

என்பது பழமொழியாகலின். தீ குற்றம் உற்றேன் ஓடி
உற்ற—தீவினையை

யுடைய என்னோடு பொருந்திய, உரவோனோடு யான்
உற்ற நல்திறம் கேட்க

கின் நகையாகும் என — பெரியோனுடனே

யான் அடைந்த நல்ல வரலாறு

களை நீகேட்பாயாகில் நினக்கு நகையத் தருமென்று
சொல்ல, ஓடு வேறு

வினையுடனிகழ்ச்சி. அன்றி உரவோனும் யானும் எனச்
சொல்வகை செய்து

எண்ணெடு எனினும் அமைபும். சொல்ல, என
இவைசொல்லெச்சம். தீக்க

னவு முலை திருநி எறிதல். நற்றிறம் இருவருஞ் சுவர்க்கம்
புகுதல். நகையா

கும் என்றாள் கிட்டாததொன்றாகலான்.

பொற்றொடரு—பொன்னொலாகிய

வளையலையணிந்த கையையுடைய கண்ணகியே,
கைத்தாய் உம் அல்லை (கண்

டகனாவால் வருந்தவேண்டாம் உனகணவனால் நீ) வெறுக்கப்பட்டாய் மல்
லை, பழம்பிறப்பில் - முற்பிறப்பில், கணவற்கு ஒருநோன்பு பொய்த்தாய்-
கணவன்பொருட்டுச் செய்த ஒருவிரதந்தப்பினாய் (அத்திற்கும் கணவின்திங்
கும் கெட) காவிரிகடுகசென்று கடல்ஓடு உய்த்து

அலைக்கும் - காவிரி வினா

யத் தன்னீரைக்கொண்டுசென்று

கடலோடெதிர்த்தலைக்கும், முன்றில்-

சங்கமுகத்தினயலதாகிய, மடல்அவழ் நெய்தல்கானல்

தடம் உள - இதழ் விரிந்த நெய்தற்பூவையுடைய

கானலிடத்து இரண்டுதடாகம் உள்ளன

(அவையாவைஎனில்) சோமகுண்டம் சூரியகுண்டம் -

சோமகுண்டம் சூரி

யகுண்டமென்னும் பெயரைபுகையன, துறைபோய்முழுகி (அவற்றின்) துறைகளிற்சென்றுகீராடி, காமவேள்கோட்டம் தொழுதார்-மன்மதனுடைய

கோயிலுட்சென்று அவனைத் தொழுதவர்களாகிய,
தையலார் தாம்-பெண்

கள், முற்றுப்பெயசொச்சமாயிற்று. உலகத்து கணவர்ஓடும் இன்பு உறுவர்-இவ்வுலகத்தில் தமதுகணவரோடும் பிரிவில்லாம வின்பதுகர்வர், போகம் செய் பூமியின்உம்போய் பிறப்பர் (மறுமையில்) போகபூமியினுஞ் சென்று பிறந்து மூன்றுபல்லங்கர்மவின்பதுகர்வர், பல்லம்ஓர்கணக்கு. குண்டயிரண்டிற்கு மிரண்டனையும் நிரணிறையாகக்கொள்க. “இருகாமத்தினேரி” என்றார் பட்டினப்பாலையுள், யாம் ஒருநாள் ஆடுதும்என்ற அணியிழைக்கு-(ஆத

கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

கங்.௭

லால்) யாமும் ஒருதினம் ஆடக்கடவேமென்று

கூறிய தேவந்திக்கு, அ ஆயி

ழையாள் - அக்கண்ணகி, பீடுஅன்று என

இருந்தபின்னர் - (துறைமுழுகித்

தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்டு) இயல்பன்றென்று

சொல்லி யிருந்தபின் - “காமனையென்றுஞ்

சொல்லார்சணவர்க்கை தொழுதுவாழ்வார்” என்றாரா

கலின். ஓர்குற்றினையாள் -
 (அவரிங்நனம்பேசியிருந்தவளவில்) ஒரு குறுந்
 தொழில்செய்யும் இனையாள், நம் கோவலன்வந்து
 கடைத்தலையான் நீடிய
 கோவலன்போலும் என்றாள் - நமதுகோவலன்வந்து
 கடைவாயிலாயினான்
 (அவன் வருகைநம்மை) நெடுங்காலங்காப்பான்
 போலிராநின்ற நென்
 றாள், நீடியகோவலன்போலும் நம்கோவலன் வந்து
 கடைத்தலையான் என்
 பதற்குத் தூரத்தேபார்த்து ஐயுற்று
 நங்கோவலன்போலும் என்றவள் கடை
 த்தலையில் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து நங்கோவலன்
 என்றாள் எனினும்
 அமையும். பாடுஅமை சேக்கை உள்புக்கு
 (கொடியிடையார் தாம்விளக்கங்
 காட்டிக் கோலங்கொள்ளாநிற்ப) படுக்கையாக
 அமைந்த சயனத்தினிடத்
 துச்சென்று, சேக்கைபடுக்கப் படுவது சேபகுதி, கு
 சாரியை, ககரத்தோற்

மும் உகரக்கேடுஞ் சந்தி, ஐ செயப்படு பொருள் விசுதி. தன்னைத்தொடி
 மேனிவாடிய வருத்தம்கண்டு - தனதமனைவி மேனிவாடிய மனவருத்தங்
 கண்டு, யாஉம் - எல்லாப்பொருளையும்,
 சலம்புணர்கொள்கை சலதினாடு
 ஆடி - பொய்யை (மெய்யாக)
 பொருந்துவித்தொழுநுங் கொள்கையை
 டையபொய்த்தியோடுகூடி நடத்தலால், சலம்பொய்.
 சலதிபொய்த்தி. குல
 ம்நருவான் பொருள்குன்றம் தொலைந்த இலம்பாடு-மதுகுலத்துள்ளோர்
 தேடிவைத்த மிக்கபொருட்பெருக்கம் தொலைதலால் வந்தவறுமை, இலம்
 பாடு இன்மைபடுதல் ஒருசொன்னீர்மைய. எனக்கு நானுதரும் என்ன-
 எனக்கு நா தரா நின்றதென்று கூற, குலந்தருவான் பொருள்-தொ
 ன்று தொட்டிருப்பொருள். நானுத்தரும் என்றான் "செட்டான் மதிதொ
 ன்தம்" என்னும் வழக்கு. நலம் கேழ்முகத்தின் நலம் நகைகாட்டி (இலம்
 பாடு நானுத்தரும் என்றதனை மாதவிக்குக் கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்
 டால் தளர்ந்து கூறினனெனக்கருதி) அழகிய ஒளிபொருந்திய முகத்தே
 நலம்பொருந்திய புன்னகையையினைத்து, சிலம்புஉளதொள்ளும் என - இர
 ம்சில ம்புள்ளன (அவற்றை) கொண்மினென்று கூற, சிலம்புள் என்றான்
 இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால். புலந்துகூறினனெனில் கற்
 பின்றன்மையன்றும். சேயிறைகேள் இ சிலம்புமுதலாக - (இங்கனம் கரு
 திய) செவந்தஅணியையுடையாய் கேளாய் இந்தச்சிலம்பை வாணிபமுத
 லாகக்கொண்டு, சென்றகலன்து உலந்த பொருள் ஈட்டல் உற்றேன் (முன்
 வாங்கினான்) அழித்த ஆபரணத்தோடும் (அதவல்லாமல்) கெட்ட பொரு
 ளைப் பொருளாதுந் தேடித்தொகுத்ததைத் துணிர்தேன், இரண்டும் இதனால்
 தேடலுற்றேனெனினும்அழையும். மலர்ந்தசீர்மாடம்மதுரை அகத்துசென்று-
 (எவ்விடத்தேசென்றெனின்) விரிந்தபுகழையுடைய மாடங்கள்நிறைந்த மது
 ரையென்னு நகரிடத்துச்சென்று, ஏறிஅலர்கோதாய் இங்கு என்னுடி எழுக
 ௧௮

என்ன - பூவிதழ்பாரந்த கூந்தலையுடையா யிங்குநின்றும்
எழுவாயாக வெ
ன்று கூறி, நீடுவினைகடைகூட்ட - முற்பவத்திற் செய்த
தீவினை (தன்மன த்தை) ஒருப்படுத்தலால்,
வியன்கொண்டான் - (அவ்வினையினது) ஏவலைக்
கைக்கொண்டான், வியம் வியன்போலி. விடங்கோள் என
வருதல்காண்க.

கங்முல் களைசுடர்கால் சீயாமுன் (எப்போதெனில்)
இருட்போதை மிக்க கிரணத்தையுடைய சூரியன்
போக்குவதன்முன். எ-று.

கனவென்னும் ஒருபொருளையே சருதாது
மாலதிகதையையும் தேவந்

திகதையையுங்கலந்து கூற்றேனும் உறுப்பழிவின்றி, நடந்ததேனும் நான்
கடியிறந்துவருதலால் நெடுவெண்பாட்டாகாது இது கலிவெண்பா ஆயிற்
றென்க “ஒருபொருளுதலிய கலிவெண்பாட்டால் - திரிபின்றி முடிவதுகலி
வெண்பாட்டே” தொ - பொ - செய்யுளியல். கசரு-சூ. நான்கடி அளவியல்
வெண்பாட்டின்சிறுமை. ஒருபொருளுதலி யதனைத் திரிபின்றி முடிவது
என்றோனும் “திரிபின்றிமுடியும் என்றதனான் ஒருபொருளன்றிப் பலவு
றுப்புடைத்தாகித் திரிபுடைய தூஉங்கல்வெண் பாட்டென்பது கொள்ள
வைத்தலமயின்” என நச்சினூர்க்கினியர் கூறியது காண்க.

நேரிசைவெண்பா.

காதலிகண்டகனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கி—மூதை

வினைகடைகூட்டவியன்கொண்டான் கங்குல்
களைசுடர்கால்சீயாமுன்.

(இ-ள்) காதலிகண்டகனவு- கண்ணகியார்கண்டகனவு, கருநெடுங்கண்-
கரியநெடியகண்களையுடைய, மாதவிதன் சொல்லேவறிது ஆக்கி—மாதவிநி
னது சொல்லைப் பயனின்மையாக்க, மூது
வினைகடைகூட்ட - மூற்பவத்திற் செய்த தீவினை
யொருப்படுத்தலால்,
வியன்கொண்டான் (அதனது) ஏவலைக் கொண்டான்.
கங்குல்-இருட்போதை, களைசுடர்கால் சீயாமுன் -
சூரியன் போக்குதற்சூமுன். எ-று.

மேற்கூட்டமின்மையால் கருநெடுங்கண் எனவும். “காலேகரண்குவம்”
என்றசொல் பயன்படாசொழிதலாற் சொல்லை வறிதாக்கினவரும் கூறினார்.
ஆக்கி வினையெச்சத்திரிபு. ஐ பகுதிப்பொருள் வீகுதி.

க0—ஆவது நாடுகாண்காதை.

—:0:—

(மதுரைக்குத் தமதுகணவனோடு சென்ற கண்ணகியார்) சோனாட்
முன் வளத்தைக் கண்டகதைபயனுடையது எனவே;—நாடுகாண் இரண்

நாடுகாண்காதை.

க.க.க

டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்,

தான் காதைவினைத்தொகைநிலைத் தொடர்; ஆகவே
மூன்றுசொல் இரண்டிசந்தியாகக்கொள்க.

நிலைமண்டில ஆகவற்பா.

வான்கண் விழியாவை கறையாமத்து — மீன்றிசழ்விசம்பின் வெண்ம
திநீங்கக் — காரிருணின்ற கடைநாட்கங்குல் — ஊழ்வினைகடைஇ யுள்ள
ந்துரப்பு — ஏழசத்தகரு மெகினக்கவரியும் — தாமயிரன்னமுந் துணையெ
னத்திரியும் — தாழொயிருயின்ற தகைசால் சிறப்பின் — நீணெடுவாயி
னெடுங்கடைகழிந்தாங் — கணிநிளராவி னறிதுயிலமர்ந்த — மணிவண்ண
ன் கோட்டம் வலஞ்செயர்க்கழிந்து — பணையந்தோங்கிய பாசிலைப்
பேரீத — அணிநிகழ்நீழலறவோன்றிருமொழி — அந்தரசாரிகள் மறைந்தனர்
சகந்தும் — இர்திரன்விகாரமேழுடன் போக்கிப் — புலவூண்டிறந்து பொய்யா
விரதத் — தவலநீத்தறிந்தங் கெய்கொள்கை — மெய்வகையறிந்தவிழுமியோர்
குழியை — ஐவகைநின்றவருகத்தானத்துச் — சந்தியைந்தற் தம்முடன்கு
டி — வந்துதலைமயங்கியவா ன்பெருமன்றத்துப் — பொலம்பூம்பிண்டிநலங்கிளர்
கொழுநிலம் — நீரணிவிழவினும் நெய்ந்தேர்விழவினும் — சாரணர்வருஉந்தருதி
புண்டாமென — உலகநேரன்பிகளொருங்குடனிட்ட — இலகொளிச்சிலாதலந்
தொழுதுவலங்கொண்டு — மலைதலைக்கொண்டபேரியாறுபோலும்
— உலக விடைகழியொருங் குடனீங்கி — கலையிலாளன்
காமர்வேனிலொடு — மலைய
மாருதமன்னவற்கி றுக்கும் — பன்மலரடுக்கிய
நன்மரப்பந்தர் — இலவந்தி
கையினெயிற்புறம்போகித் — தாழ்பொழிவறித்த தண்பதப் பெருவழிச் —
காவிரிவாயிற் கடைமுகங்கழிந்து — குடகிசைக்கொண்டுகொழும்புனற்காவி
ரி — வடபெருங்கோட்டு மலர்ப்பொழிஹழந்து — காவதங்கடந்து கவுந்தி
பள்ளியோர் — பூமர்ப்பொதும்பர் பொருந்தியாங்கண் — இறு

கொடிது சுப்

போடினைந்தடிவருந்தி—நறும்பல்

கூந்தல் குறும்

பலவுயிர்த்து — முதிராக்

கிளவிமுள்ளெயிலிலங்க—மதுரை மூதூர்யாதெனவினவ—ஆறைங்காதநம்

மகனுட்டிம்பர் — நாரைங்கூந்தனணித்தெனநக்குத் — தேமொழிதன்னொ

டுஞ்சிறையகத்திருந்த — காவந்தியையக்கண்டடிதொழிலும் — உருவுங்

குலனுமுயர்பேரொழுக்கமும்—பெருமகன்றிருமொழி

பிறழா நோன்பும்—

உடையோன்னே வறுகணுளரின்—உடைகழிந்திங்ஙனங்கருதிய வாமென-

உரையாட்டில்லையுதவத்தீர்பான்—மதுரைமூதூர்வரைபொருள் வேட்கை

யன்—பாடகச்சீறடிபுரற்பசையுழவா — காழிடை

யிட்டநாடு நீர்கழிதற்—

கரிதிவள்செவ்வியறிகுநர் யாரோ—உரியதன்றிங்கொழிகென வொழியீர்-

மறவுரைத்தமாசுகேள்வி—அறிவுரைகேட்டாங் கறிவனையேத்தத் — தெ

ன்றிசைநாட்டுத் தீதுதீர்மதுரைக்—கொன்றியவுள்

ளமுடையே னாகலின்—

போதுவல்யானும்போதுமினென்ற—காவந்தியையக்கைதொழுதேத்தி—

அடிகணீரோயருளுதிராயினித்—தொடிவனைத்தோளிதுயர்தீர்த்தேனெனக்—

கச்சு

சிலப்பதிகாரம்

கோவலன்காணுங்கொண்டவிற்பெறித் —

கேதந்தருவனையாங்கும் பலகேள்
 மோ—வெயினிறம்பொறுமெல்லியற்கொண்டு — பயில்பூந்தண்டலைபடர்கு
 வமாயின்—மண்பகவீழ்ந்த விழங்குதழ்வுழியைச் —
 சண்பகநிறைத்த தாது
 சேர்பொங்கர்—பொய்யறைப்படுத்துப்போற்றமாக்கட்குக்—சையறு
 துன்
 பங்காட்டினங்காட்டும்—உதிர்வூஞ்செம்மலினைதங்கினர்சுழிவோர் —
 முநிர் தேம்பழம்பகை மூட்டினு மூட்டும் —
 மஞ்சளாமிஞ்சியு மயங்கரில் வலையத்
 துச்—செஞ்சுளைப்பலவின்பரற்பகையுறுக்கும்—கயனெடுங்
 தண்ணி காதற்

கேள்வ—வயலுழைப்படர்குவமென்னையாங்கும் — பூநாறிலஞ்சிப்பொரு
 சயலோட்டி—நீர்நாய்கவ்விவ நெடும்புறவானை — மலங்குமிளர்செறுவின்
 விலங்கப்பாயின்—கலங்கலுமுண்டிக்காரிகையாங்கண்—சுரும்பிற்றெடுத்த
 பெருந்தேன்சிதைந்து—சுரும்புருழ்பொய்கைத் தூநீர்சலக்கும் — அடங்கா
 வேட்கையினறிவரு ரொய்திக்—சூடங்கையின்மொண்டு கொள்ளவுங்கூகிம்
 குறுநரிட்டருவனையம்போதொடு—பொறிவுரிவண்டினம்பொருந்திய கிடிக்
 கை—நெறிசெல்வருத்தத்து நீரஞரொய்தி — உறியாதடியாங்கிடுதலுங்கூடு
 ம்—எறிநீரை உரையியக்கந்தன்னில்—பொறிமாணலவனும் நந்தும்போற்
 ரு—தூழடியொதுக்கத்துறுநெய்க்காணில்—நாழ்தருதுன்பந் தாங்கவுமொ
 ண்ணை—வயலுஞ்சோலையுமல்லதயாங்கணும்—அயல்படக்கிடக்கு நெறியாங்
 கில்லை—நெறியிருங்குஞ்சிநீவெய்யோளோடு — சூறியறிந்தவையவைகுது

காதோம்பெனத்—தோமறுகடினையுஞ்சுவன்மேலறுவையும் - காவந்தியை
யையிலியுங்கொண்டு—மொழிப்பொருட்டெய்வம்வழித்துணை யாகெனப்—
பழிப்பருஞ்சிறப்பின்வழிப்பட்டர் புரிந்தோர் — கரியவன்புகையினும்புகைக்
கொடிதோன்றினும்—விரிகுதீர்வெள்ளிதென்புலம்படரினும் — கால்போரு
நிவப்பிற்கடுங் குரலேற்றொடு—சூன்முதீர்கொண்மூப்பெயல்வளஞ் சார்ப்பக்-
குடமலைபிறந்தகொடும்புரூரமொடு — கடல்வளனெதிரக்கயவரய் நெரிந்
கும்—காவிரிப்புதுநீர்க்கடுவரல்வாய்த்தலை — ஒவிறந்தொலிக்கு மொலியே
யன்றியும்—ஆம்பியுங்கிழாரும் வீங்குகையேற்றமும் — ஒங்கு நீர்ப்பிழாரு
மொலித்தல்செய்யாத்—கழனிச்செந்நெற் கரும்புகூழ்மருங்கின்—பழனத்
தாமரைப்பைம்பூங்கானத்துக்—கம்புட்கோழியுங் கணைகுரளாயும்—செங்
காலன்னமும் பைங்காற்கொக்கும் — கானக்கோழியுமா நீர்க்காக்கையும்—
உள்ளுமூரலும் புள்ளும் போதாவும்—வெல்போர்வேந்தர் முனையிடம்போ
லப்—பல்வேறுகுழுஉக்குரற்பரந்தவோதையும் — உழாஅறுண்டொளியுள்
புக்கழுந்திய—கழர் அ மயிர் யாக்கைச்செங்கட்காரான்—சொறிபுறமுரிஞ்
சப் புரினெகிழ்புற்ற—குமரிக்கூட்டிற்கொழும்பல்லுணவு—கவரிச் செந்நெ
ற்காய்த்தலைசொரியக்—கருங்கைவினைஞருங்களமருங்கூடி—ஒருங்குநின்ற
ர்க்குமொலியேயன்றியும்—கடிமலர்கடிந்துமுடிநாறமுத்தித் - தொடியனைத்
தோளுமாசமுற் தோய்ந்த—சேரூடுகோலமொடுவீறுபெறத் தோன்றிச்—
செங்கயனெடுங்கட்சின்மொழிக்கடைசியர் — வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்
திற்பாணியும் — கொழுங்கொடியறுகையுங்குவளையுங்கலந்து — விளங்கு

நாடுகாண்காதை.

கசுக

கதிர்வொடுத்த விரியல் சூட்டிப் —

பாருடைப்பனர்போற் பழிச்சுநர் கை

தொழ—ஏரொடுநின்றோரோமங்கலமும்—அரிந்து

கால்குவித்தோர் க்ரிசடா

வுறுத்த—பெருஞ் செந்நெல்லின் முகவைப்பாட்டும் —

தென்கிணைப் பொ

ருகர் செருக்குடனெடுத்த — மண்களை முழுவின் மகிழ்செயேந்தையும்—
பேரியாற்றடைகரைநீரிகேட்ட — ஆர்வநெஞ்சமோடவலங்கொள்ளார்—
உழைப்புலிக்கொடித்தேருவோன்கொற்றமொடு-மழைக்கருவுயிர்க்குமழற்
திகழட்டின்—மறையோராக்கியவானவருளு அ — இறையுயர் மாடமெங்க

னும்போர்த்த—மஞ்சுசூழ்மலையின்மாணத்தோன்றும்

— மங்கலமறையோ

ரிருக்கையன்றியும்—பரப்புநீர்க்காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் — இரப்போர்.
சுற்றமும்புரப்போர்கொற்றமும் - உழவிடைவிளைப்போர்பழவிதலூர்களும்-
பொங்கழியாலைப்புகையொடுபரந்து—மங்குல்வானத்துமலையிற்றோன்றும்-

ஊரிடையிட்டநாடுடன்சண்டு-காவதமல்லது

கடவாராகிப் - பன்னாடங்கிச்

சென்னொருநாள்-ஆற்றையரங்கத்து வீற்றுவேருகிக்- குரங்கமையடுத்த
மரம்பயிலுக்கத்து-வானவருறையும்பூநாறொருசிறைப் - பட்டினப்பாக்கம்
விட்டனர் நீங்காப்-பெரும்பெயரையரொருங்குடனிட்ட - இலங்கொளிச்சி.
லாதலமேலிருந்தருளிற்-பெருமகன்திசயம்பிறழாவாய்மைத் - தருமஞ்சாற்
றுஞ்சாரணர்தோன்றப்-பண்டைத்தொல்வினைபாறுகவென்றே-கண்டறிகவு
ந்தியொடுகாணுறவீழ்ந்தோர் — வந்தகாரணம்வந்தியகொள்கைச்—சிறதை
விளக்கிற் நெரிந்தோனாயினும் - ஆர்வமுஞ் செற்றமுமகலநீக்கிய - வீரனாக
லின் விழுமங்கொள்ளான் - சழிபெருஞ் சிறப்பிற்கவுந்திகாணாய் - ஒழிகென
வொழியா னாட்டும்வல்வினை - இட்டவித்தி னெதிர்த்துவந்தெய்தி - ஒட்டுங்

காலையுதிர்க்கவுமொண்ணு - கடுங்கானேர்வெளியிடுஞ்சுடொன்ன - ஒருங்கு
 டனில்லா வுடம்பிடையுயிர்கள் - அறிவுனறவோனறி வுவரம்பிகந்தோன் -
 செறிவன்சினேந்திரன் சித்தன்பகவன் - தருமமுதல்வன் தலைவன்றருமன் -
 பொருளன்புனிதன் புராணன்புலவன் - சினைவரன்றேவன் சிவகதிநாயகன் -
 பரமன் குணவதன் பரத்திலொளியோன் - தத்துவன்சாத்துவன் சாரணன்
 காரணன் - சித்தன்பெரியவன் செம்மறிகழொளி-இறைவன்குரவ னியல்
 குணனெங்கோன் - குறைவில்புகழோன் குணப்பெருங் கோமான் - சங்கர
 வீச்சன்சயம்புகழுகன் - அங்கம்பயந்தோனருகனருண்முனி-பண்ணவனெ
 ண்குணன்பாத்தில்பழம்பொருள் - விண்ணவன்வேதமுதல்வன்விளங்கொளி-
 ஓதியவேதத்தொளியுறினல்லது - போதார் பிறவிப்பொதியறையோனெச்-
 சாரணர்வாய்மொழிகேட்டுத்தவமுதல் - காவுந்தியையையுங் கைதலைமேற்
 கொண்டு-ஒருமுன்றவித்தோ னோதியஞானத்-திருமொழிக்கல்லதென் செவி
 யகந்திறவா - காமனைவென்றோனாயிரத்தோடொட்டி - நாமமல்லது நவிலாதெ
 ண்ணு - ஐவரைவென்றோனடியிணையல்லது - கைவரைகாணினும் காணு
 வென்கண் - அருளறம்பூண்டோன் திருமெய்க்கல்லதென் - பொருளில்யா
 க்கை பூயியிற்பொருந்தாது - அருகாறிவனருகற்கல்லதென் - இருகையுங்கூழ்
 யொருவழிக்குவியா - மலர்மிசைநடந்த மலர்மிக்கல்லதென் - தலைமிசையு

கசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

ச்சிதானணிப்பொருது

- இறுதியிலின்பத்திறைமொழியல்லது - மறுதரவோ

தி மனம்புடைபெயரா - என்றவனிகைசமொழி

யேத்தக்கேட்டதற்-கொன்றி

யமாதவனுயர்மிசையோங்கு—நிவந்தோங்கொருமுழ
 நீணிலநீங்கிப்—பவந்

தருபாசங்க்வுந்திகெடுகென்—றந்தரமாருப்படர்
 பவற்றொழுது—பந்தமறு

கெனப் பணிந்தனர் போந்து—காரணியும் பொழிந்
காவிரிப்பேரியாற்று-நீர்

ணிமாடத்து நெடுந்துறைபோக—மாதருங்கணவனு
மாதவத்தாட்டியுந்—

திதுதீர்நியமத்
தென்களையெய்திப்—போதுஞ்சூழ்கிடக்கைப்
பூம்பொழிலிரு

ந்துழி—வழ்ப்பப்பரத்தை
வறுமொழியாளனொடு—கொங்கவிர் பூம்பொழிந்
குறுகினர்சென்றுழிச்—காமனுந்தேவியும்
போலுமீங்கிவர்—ஆரென்க்கேட்

டே
யறிகுவமென்றே—நோற்றுணல்யாக்கைநொசிதவத்தீருடன்—ஆற்று
ழிப்புட்டோராரொன் வினவவென் -

மக்கள்காணீர்மானுடயாக்கையர் - பக்

கநீங்குமின்பரி புலம்பினொன் - உடன்வயிற்றோர்க
ளொருங்குடன்வாழ்க்

கை - கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்தீனொனத் -
திமொழிகேட்டுச் செவிபகழ் புதைத்துக் -

காதலன்முன்னர்க்கண்ணகிநடுங்க -

எள்ளுநர்போலுமிவொன்

பூங்கோதையை - முள்ளுடைக்காட்டு

முதுநரியாகெனக் - கவுந்தியிட்ட

தவந்தருசாபம் - சுட்டிய தாசலிற்பட்டதையறியார் -

குறுநரிநெடுங்குரற்

கூவினிகேட்டு-சுறுமலர்க்கோதையு

நம்பியுநடுங்கி-நெறியினீங்கியோர்நீரல

கூறினும் - அறியா மைய்யென்றறியல்வேண்டும் -

செய்தவத்தீர்நுந்திரு

முன் பிழைத்தோர்க்கு-குய்திக்கால

முனாயிரோவென-அறியாமைய்யினி

ழிபிறப்புற்றோர்-உறையூர் நொச்சி

யொருபுடையொதுங்கிப் - பன்னிரு

மதியம்படர் நொயுழந்தபின் - முன்னையுருவம்

பெறுகலீங்கிவொனச்-சாப

விடைசெய்த தவப்பெருஞ்சிறப்பின் - காவுந்தீயையையுந் தேவியுங்கணவ
னும் - முறஞ்செவி வாரணமுன் சமமுருக்கிய - புறஞ்செவி வாரணம் புக்
கனர் புரிந்தென.

இ-ள். வான்கண் - வானின்கண்

(உலகிற்குக்) கண்ணாகியசூரியன்,சுண்

உவமையாகுபெயர். விழியாவை கறையாமத்து -

தோன்றி விளங்காதவை

கறை யென்னும் யாமத்திடத்து, வைகறை

வைகல்தயிலுதல் அதுவிகாரத்

தால் வைகுளன நின்றது,அஃது அற்றல். அறுதல்

அறையாயிற்று, பொறிய

றை என்றும் போல். இது தொழிலாகுபெயர். வைகறை
என்பதற்குத் தொல்
காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர் கூறியது கடலாட்டுக்
காதையிற்காண்க.

மீன் திசுழ் வெண்மதி விசும்பின் நீங்க - மீனொடு விளங்காநின்ற வெள்ளிய
சந்திரன் விண்ணினின்று நீங்க, கடைநாள் கார் இருள்நின்ற கங்குல்-(பூரு
வபக்கம்) பதினான்காம் நாளில் கரிய இருள்நின்ற அவ்வகறை இராப்பொ
ழுதில், கடைநாள் இறுதியில் நின்றநாள். இறுதியில் நின்ற நாள் என்றார்,
சித்திராத்தங்கள், சோதிநாள்மூன்றாதிதி, வாரம் ஞாயிறு, இத்திங்கணிருபத்
தெட்டிற் சித்திரையும் பெளரணமியும் கூடியதினத்திற் சனிவாரத்திற்
கொடியேறறி "ஏழுநாளிலும்" என்றதனால் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநட
ந்து கொடியிறங்கி வைகாசி யிருபத்தெட்டிற் பூருவபக்கத்திற் பதினமூன்

நாடுகாண்காதை.

கசுந.

ரும் பக்கமும் சோமவாரமும் பெற்ற அனுஷத்திற்
கடலாடி பூமிதலின் வை

காசி யிருபத்தொன்பதிற் செவ்வாய்க்கிழமையும்
சேஷ்டையும் பெற்ற நா

சயோகத்தில் நிறைமதிப்பதி னாலம்பக்கத்து
வைகறைப்பொழுதில் நிலவு

சுழிந்த இருளில் என்பது தோன்ற. விளை ஊழ் உள்ளம்
கடை இதுரப்ப-

முன்செய்த தீவினை முறையானே (வந்து) தன்மனத்
தைச் செலுத்துதலா

ல், ஏழகம் தகர்உம் எகினம் கவரிஉம் தாமயிர்
அன்னம் உம் - ஆட்டுக்க

டாவும் கவரிமானும் தாமயிரினையுடைய அன்னமும்,
ஏழகத்தகர் எகி

னக் கவரிஇருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொக்ககள்.
துணைஎன திரியும் (ஒன்

றோடொன்று) இனமல்லன வாயினும்
இனமுடையன போலத்திரியும்,

தகர்முதலியன இவளால் வளர்த்தன வாகலான்
இவனைத் தம்மினமென்று

கருதிஎனவும், வாயிலின் கண்ணெழுதினவற்றைத்
தம்மினமென்று கருதி

யெனவுங்கூறிலும் அமையும். தாழ் ஒடுகுயின்ற
தகைசால் சிறப்பின் - தா

தொடு கூடப்பண்ணப்பட்டபெருமைமெந்த
சிறப்பினையுடைய, தாதொ

டுகுயின்றவென்றார் பேராக்கதவாதலான். குயில்
வினைப்பகுதி. நீள் நெடு

நெடுவாயில் கடைகழிந்த - மிகவும் பெரிய நீண்ட
கதவையுடைய இடை

சழியைக்கடந்து, இடைசழி இடையிற்கழிதல்.

சுழிந்துள்ளார் மனையின்

பெருமையுங் காவன் மிகுதியுந்தோன்ற ஆங்கு அணிநிளர்
அரவின் அறிதியில் - அமர்ந்த - அவ்விடத்தில் அழகினால்
விளங்கும் சர்ப்ப சயனத்தின்மேல்

யோக நித்திகொள்ளும், மணிவண்ணன் கோ
யில்வலஞ்செ யாசுழிந்து -

மணிவண்ணனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய
திருமாலினது கோயிலைவலத்

தலிட்டுச்சென்று, ஒங்கிய பனைஐந்து பாசிலைபோதி -
உயர்ந்தஐந்துகிளை

களையும் பசிய விலையினையுமுடைய அரசமரத்தின்;
அணிநிசுழ்நீழல் அற

வோன் - அழகால்விளங்கும் - நிழலின்கண்
(எழுந்தருளிய) அறவோன் திரு

மொழி - தரும வடிவாகிய புத்தன் (அருளிய)
பிடவாகமத்தை, திருமொழி

கருவியாகுபெயர், பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்

தொகையெனினும் அமையும். அந்தரகாரிகள் மறைந்தனர் * சாற்றும்-
ஆகாயசாரிகள் மறையவிருந்து (யாவர்க்கும் அதன்பொருளை) விளக்கும்,
இந்திரன்விகாரம் ஏழ் உடன்போக்கி-புத்தசவுத்திரி யிந்திரன் (கையாலும்
கருவியாலுமின்றிமனத்தால்) நிருயிக்கப்பட்ட ஏழுவிகாரங்களையும் அடை
வேகண்டு அவற்றைச்சுழிந்துபோய், புலவுண்ணுதறந்து - புலாலோடுண்ணு
முணவைத்துறந்து, பொய்யாமை விரதத்த - பொய் கூறுமையாகியவிரதத்
தோடு, பொய்யாமை நறுதொக்கது. அவலம்நீத்து-அழுக்காறு அவாமுதலி
யவற்றைக்கைவிட்டு, அறிந்துஅடங்கிய (தருமனால்முதலியவற்றை) உணர்ந்

து(ஐம்புலன்கள்) அடங்கிய,
கொள்கை-கோட்பாட்டையுடைய, மெய்வகை
உணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇய -
உண்மைவகையய்றிந்த சீரியர்திரண்ட,

---

*. “தான்ந்தவமே தருமம்பேணல் - ஞானங்கல்வி
நலனிவைதெரிதல் -
நானமில்லாவிராசதகுணமே.”

ககசுசு

சிலப்பதிகாரம்

ஐயகைகின்ற அருகத்தானத்து - பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற அருகத்
 தானமாகிய, அத்துச்சாரியை வேண்டாவழியில்வந்தது. பஞ்சபரமேட்டிக
 ளாவார் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்கள். ஐயகை என்
 பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயில் என்பாரும் உளர். ஐந்து சந்தி உம் தம் உடன்குடி
 வந்து தலை மயங்கியவரின் பெருமன்றத்து - ஐந்துசந்தியுந் தம்மொடுகடி
 வந்து தலைமயங்கிக் கிடக்கின்ற மிக்க பெரியமன்றில், பொலம்பூம்பிண்டி
 நலம்பிளர்கொழுநிலம்-பொற்பூவையுடைய அசோகினது அழகுவிளங்கும்நி
 மலின் கண்ணே, புலம்பொலிவாகாமல் எப்பொழுதும் அருகணையாற்பூக்கு
 ம்பிண்டி என்பார் பொலம்பூம்பிண்டி என்றார். பொன்னென்னுஞ்சொல்வல்லெ
 முத்துவரப்பொலம் என்றாயிற்று "பொன்னென்னிளவியீறுகெடமுறைமீன்-
 முன்னர்த்தோன் தும்லகாரமகாரம்-செய்யுண்மருங்கிற்றொடரியலான்" தொ
 எ - புள்ளி மயங்கியல் - கூக - சூ. நீர் அணிவிழுவின் உம் நெடுந்தேர் விழவி
 ன் உம் - அபிஷேகவிழாவினும் நெடியதேர்விழாவினும், சாரணர் வருஉம்தகுதி
 உண்டாம் என - ஆகாயசாரிகள்வரத்தகுமென்று, உலகநோன்பிகள் ஒருந்
 குடடன் இட்ட - சாவகரொரு சேரக்கடியிடப்பட்ட, இலகு ஒளி சிலா
 தலம் தொழுதுவலங்கொண்டு - விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சந்திர
 கார்த்தக்கல்லாலாகிய சிலாதலத்தைத்தொழுதுவலங்கொண்டு, மலைசலைக்கொ
 ண்டபேர்யாறுபோலும் - மலையினிடத்தே தலையையுடைய (ஒரு) பெரிய
 ஆறுபோலும், உலகம் இடைசுழி ஒருங்கு உடனீங்கி - உலகினுள்ளோர்
 (போக்குவாவுசெய்தற்கமைந்த) ஊர் வாயிலை (போவாரோடு) ஒருசேரத்தா
 னுங்குடிநீங்கி, இடைசுழி கோயில்வாயில். கோபுரமலையாகவும் அதனொடு
 பொருந்திய தெருவை ஊராகவும் உவமித்தார். "கலைமலாளன்-மன்மதன்,
 கலைசீரம். மன்னவன்கு - கரிகாற்பெருவளவனுக்கு, காமர்வேனில் ஒடும
 லையமாருதம் இறுக்கும் - விருப்பந்தரும்வேனிலோடு தென்றலைத்திறையாக
 இடுதற்குப் பொருந்திய, பல்லமர் அடுக்கிய நல்லமர்பந்தர் - பலமலர்களை
 நிறைத்தநல்லமரங்களி னிழையுடைய, பந்தர் நீழல் * இலவந்திகையின்
 எயில்புறம்போகி - அரசர்க்குரிய காவற்சோலையாகிய மதிலின்புறத்தேசெ

ன்று, இலவந்திராரியைச்சூழ்ந்தவசந்தச் சோலை, தாழ்பொழில் உடுத்த-
 இருமருங்குஞ்சோலைகூழ்ந்த, தண்பதம் பெருவழிகாவிரி கடைமுகம் வாயி-
 ல்கழிந்து-புதுப்புனலாடப்போம் பெரியவீதியையுடைய காவிரிக்கரையின்
 கண்ணுள்ள திருமுகத் துறையின்வாயிலேயுங் கழிந்து, தண்பதப்பெருவழி
 காவிரிவாயில் கடைமுகங்கழிந்து என்றூர் காலையில் நாணி ராடுவோர் பிறர்
 முகநோக்காதபோதற்குமறைந்து கழிவாரும்அவ்வாறுசுழிந்தார் என்றற்கு.
 குடதிசைச கொண்டு-மேற்றிசையைநோக்கிக்கொண்டு, கொழும்புளல்காவிரி
 வடபெருங் கோடுமலர் பொழிந்துழைந்து—வளவியபுனலையுடைய காவிரி

* இலவந்திகையினெயிற்புறம் போகின் - உலகமன்னனுழையோரான்குளர், என்றூர் மணிமேகலையினும்.

நாடுகாண்காதை.

கசுரு

யினதுபெரியவடகரையின்கண்ணுள்ள
 சோலையைக்கழிந்து, அன்றி இளமரக்கா ஆதலால்
 தாழ்ந்த கொம்பினிடையேதுழைந்து எனினும் அமையும்.
 கோடுகரை, கொம்பு. நறும்பல்கூந்தல்—நறிய
 ஐவகைப்பகுதியாய் முடிக் கும் கூந்தலையுடைய
 கண்ணகியார்; சாவதம் கடந்து — காதமென்றுசொ
 ல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று, கவுந்தி
 பள்ளி—கவுந்தியடிகளிருக் கும் பள்ளிக்கு (அயலதாகிய)
 ஓர் பூமரம் பொதும்பர் பொருந்தி — ஒரு
 பொலிவினையுடைய (செறிந்த) இளமரச் சோலையளவுஞ்
 சென்று பொருந் தி, ஆங்கண்—அவ்விடத்து, இறு
 கொடி து சுப்பு ஓடி அடிஇனைந்து வருந்தி- முறியுங்

கொடிபோன்ற இடையோடு பாசமும் வருந்தி,
 இளைதல்வருந்தல். குறுபல உயிர்த்து—(இளைப்பால்)
 குறுகமிகவும் பெருமூச்செறிந்து, குறு
 என்னும்பண்படியாகப்பிறந்தவினைப்பகுதி
 வினையெச்சத்தி ன்மேல்நின்றது.

குற்றியலுகாமெனவருதலறிக.முதிராசினவீழுள்ளியிலங்க.முற்றாதமழ
 ஷேச்சொல்லாலே கூர்த்த எய்துகள்விளங்க, மதுரைமுதுணர்யாதளனவின
 வ - மதுரையென்னும் பழைய நகரம் யாதென்று(கோவலனை)வினவ; நாறு
 ஐங்குந்தல் - மணம்வீசும் ஐந்துபகுப்பாய் முடிக்குங் கூந்தலை யுடையாய்,
 நம் அடல் நாடு உம்பர்(நீகூறியமதுரை)நமது அசன்றநாட்டுக்குமேல், ஆறை
 ங்காதம் நணித்து என நக்கு - ஆறைங்காவதம் இனி அண்ணிதென்று நகை
 த்து, யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும்
 பெராருண்மறைத்து ஆறு ஐங்காதம்.

என்றற்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதம்என்றான்.

நகுதல் துன்பத்தால் நகு

தல். தே மொழிதன் ஒரி உம் சிறை அகத்து இருந்த
 காவந்தி.ஐயை கண்டு

அடி தொழுவும் - கண்ணியாரோடு

சிறைப்பள்ளியிலிருந்த கவுந்தியாகிய

அடிசனைக்கண்டு வணங்க, அடி தொழுவும்

வினையெச்சம் அடிதொழு

பகுதி, உகரக்கேடு சாதி, அல்விரித்தல் விசாரம், உம்விருதி அடிதொழு ஒரு சொன்னீர்மைய. ஐயை தவப்பென்;

கழிந்த வலஞ்செயர். சழிந்துபோகி தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கி போக்கி கழிந்த அழைந்து பொருந்தி நக்கு கண்டு என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு. அடிதொழும் என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

இணைந்துவருந்தி உயிர்த்த என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றை யொன்றுகொண்டு வினவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன இணையிர்பகுதிகள்.

உருவம் குலனும் உயர் பேர் ஒழுக்கமும் பெருமகள் திருமொழி பிறழா நோன்பும் உடையீர் - வடிவமும் குடிப்பிறப்பும் உயர்ந்த பெரிய வொழுக்கமும் இறைவன் ஆகமத்தில் (கூறிய) விரதந்தப்பாமையும் (என்னுமிவற்றை யெல்லாம்) ஒருதலையாகவுடைய நீங்கள், உறுசனானின் கடைசழிந்து இங்ஙனம் கருதிய ஆறு என்னேனென - தீவினை யாளரைப் போல (அமது) இடத்தைக்கழிந்து இங்கு (வருதற்கு) கருதியவகை

கசுசு

சிலப்பதிகாரம்

யாதோவென்று வினவ, உறுகளுளர் மிடியாளரெனினும் அமையும். கடை கழிதல் இவர்க்குமரபன்மையாற் கழிந்து என்றார். இவ்வம்மைகள் உயர்வு சிறப்பின் கணவந்த என்னும்மைகள். உறுவத்தீர் - மிக்கதவத்தினையுடையீர், யான் உரையாடு இல்லை - யான்சொல்லுதல் வேறில்லை, மதுரை

மது ஊர்வரை பொருள் வேட்கையன் என -

மதுரையாகிய பழைய

ஆறிற்சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடும்பேரவாவை
யுடையேனென்று கூற, என இசையெச்சம். முன்னர்க்
காதையில் “சென்றகலனோடு மிலந்த

பொருளிட்டலுற்றேன்” என்றானாகலின் அதனை
“வரைபொருள்” என்றான்

இத்துணைப்பொருட்டு மேம்பட்டதே தானம்பண்ணக்
கடவேனென்பான்

வரைபொருளென்றான் என்பாரும் உளர். பாடகம்சீறு அடி
- பாடக மணிந்த

இவள்சிற்றடி, பரல்பகை உழவா—பருக்கைக்
கல்லாகியபகையை வெல்ல

மாட்டா (ஆதலால்) நீர்காடு இடையிட்டநாடுகழிதற்கு அரிது—நீர்காட்டை
யிடையிட்ட நாட்டைக்கழிந்த செல்லுதற் கு அரிது, இவள்செவ்வி—இவள்
தற்கு ஏற்றதன்மையள் (அல்லள்) யார் அறிகுநர்
(இதனை) யாரறிபவல்லார்,

உழவா எதிர்மறைப்பன்மை வினைமுற்று. உழபகுதி.
உழப்புவன்மை. இது

பரிவிற்கூறியது, நன்கு உரியது அன்று—இவ்விடத்தில்
(இவளோடு கூடச்

செல்லுதல் குடிப்பிறப்புக்கு) தக்கதன்று, ஒழிக என
ஒழியீர் (இனிச்செல

வை) ஒழியினென்று யாமொழிப்பவும் நீர் ஒழியீர்,
ஒழிகென வொழியீர்

என்பதற்கு இவற்றெதிர்திறந்து கூறினானின்

“தவந்தருசிறப்பிற்கவுந்தி

சேற்றம்—நிவந்தோங்கு செங்கோனி ணிலவேந்தன்
—போகுயிர்தாங்காப்

பொறைசாலாட்டி—என்னோடிவர் விளைபுரித்தோ ஒவென்-உண்ண நோன்
போடுயர்ப்திப்பெயர்த்துமென” வஞ்சிக்காண்டத்துள் நீர்ப்படையிலமாட
ல்வென்னுமறையோன் கூறுதலாலும், மதுரைக்காண்டத்துள் அடைக்கலக்
காதையில் “மாடிகேளிம் மடந்தைதன்கணவன் — தாதையைக்கேட்கிற்
றங்குலவாணரும்—பொருள் பெறுநரின்விருந்தெதிர்கொண்டு - கருந்தடங்
கண்ணியொடு கடிமனைப்பிடுத்துவர்—உடைப்பெருஞ் செல்வர்மனைப் புது
மளவும்—இடைக்குலமடந்தைக் கடைக்கலந்தந்தேன் எனவும் “தாயு நீயே
யாகித்தாங்கு” எனவும் “மிகப்பேரின்பர் தருவதுகேளாய்” எனவும், ஒரு

போழ்திற்கித்துணை யோம்படையெல்லாங்கூறவேண்டா
ஆகலானும், இவ
ர்க்குததவப்பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சி
யின்மையறிக. மறம்

உரைநீத்தமாசு அதுகேள்வி—பாவச்சொற்களை நீக்கியகுற்றமற்றபொருட்
பயனையுடைய, அறிவு உரைசேட்டு—ஆகம தூலைக்கேட்டு, ஆங்கு அறிவனை
ஏத்த—கேட்டபடியே அருகக்கடவுளை வணங்குதற்கு, தென்றிசை நல்நாடு
தீது தீர மதுரைக்கு—அல்ல தென்றிசை நாட்டினிடத்த தாகியகுற்றமற்ற
மதுரைக்கு (போதற்கு) ஒன்றியஉள்ளம் உடையேன்ஆகலின்—ஒருப்பட்ட
மனமுடையேனதலால், யான் உம்போதுவல்போதுமின் என்ற—நானும்
வருகின்றேன் நீரும்வருமினென்று கூறிய, போதுவல் தன்மையொருமை
எதிர்காலவினைமுற்று. புரு பருதி - காவுதி ஐயைகை தொழுது ஏத்தி—

நாடுகாண்காதை.

கவுந்தியடினைக் கையாற்றொழுது நாவால்வாழ்த்தி, அடிசன் ஏ நீர் அருளு
 திர் ஆயின்—அடிகளே நீர் (இவ்வாறு) அருள்செய்வீர்
 ராயின், ஏகாரம்பொரு
 த்தமில்புணர்ச்சி. அருளுதிர் முன்னிலைப்பன்மை
 எதிர்காலவினைமுற்று. நகர
 விடைநிலை எதிர்காலத்தின் மேல்நின்றது. தொடிவளை
 தோளிதுயர் தீர்த்
 தேன் என—வளைந்தவளையலையணிந்த
 தோளையணிந்தவள் துயரொல்லாம்
 (இப்பொழுதே) போக்கினெனென்றுகூற,
 தொடிவளைவு “தொடிக்கட்டி
 ளை” என்றார் ஆகலான்.
 கொண்டஇந்நெறிக்குஏதம்தருவனயாங்குஉம்பலகோ
 வலன்காணய்கேண்மோ (நாம்போவதாக) உட்கொண்ட இவ்வழியினிடத்த
 வருத்தத்தைத்தருவன எவ்விடத்தும்
 பலவுள (அவற்றை)கோவலனேநீமுன்
 பு அறியாய் (யாம்சொல்ல) கேளாய், காணாய்
 முன்னிலை யொருமை யெ
 திர்மறைவினைமுற்று. காண்பகுதி. ஆ
 எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு
 பகுதி, ஆய்விசுதி, விசுதியின் ஆமுதற்குறை.
 மோமுன்னிலையசை. இந்நெறி
 உட்கரைவழி. வெயில்நிறம்பொரு மெல்லியல்

கொண்டு—வெயிலினது ஒளி
 யை (கண்ணாற்பார்க்கவும்) பொருதமெல்லியவியல்
 புடையானைக்கொண்டு,
 பூபயில்தண்டலைபடர்குவம் ஆயின்
 (நாம்)பூக்கள்மிசுந்தசோலையினுடுசெல்
 வோமானால், மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு அகழ்ஞழியை
 (அவ்விடத்து) நிலம்பி
 ளவுபட (இடங்கொண்டுகீழெ)வீழ்ந்தவள்ளிக்
 கிழங்கையகழ்ந்து கொண்ட
 குழிகளை, சண்பகம் நிறைத்ததாதுசேர்பொங்கர் -
 சண்பகமரங்கணிறைத்த
 தாது செறிந்தபழம்பூக்கள்,
 பொய்யறைபடுத்து—பொய்க் குழியைப் படு
 வித்து, போற்றுமாக்கட்கு (அவ்விடத்தை)
 அறிந்துபாதுகாத்துச் செல்லாத
 மக்களுக்கு, கையறுதுன்பம் காட்டின் உம் காட்டும்—
 செயலறுதியாகிய
 துன்பத்தைக்காட்டினும் காட்டாநிற்கும்
 (காட்டுதலையுஞ்செய்யும் என்படி)
 பொங்கர்பழம்பூ
 “பொங்கர்வெண்பொரிசிந்தினபுன்கென்ப” என மேலே

கூறுதலுங் காண்க. கையறுதுன்பம் மீளாத்துன்பம். உதிர்ச்செம்மல் பூவின்
 ஒதுங்கினர்சுழிவோர்—உதிர்ந்தபழம் பூமறைத்தகுழிகளை (நாடுதற்குநிலத்
 தைநோக்கி) ஒதுங்கிச்செல்வோர்; ஒதுங்கினர் முற்றெச்சம்.முதிர்தேம்ப
 பழம் - முற்றிப்பழுத்தத் தேனெழுகும் பலாப்பழங்கள் (கொம்பின்கண்ணி
 ருந்தி) பகைமூட்டின உம்மூட்டும்-பகைபோலமூட்டினும்மூட்டாநிற்கும்,
 மூட்டினுமூட்டிவர் எனப்பாடமாயின்சுழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வர் எனப்
 பொருளுரைக்க-தேம்இனிமையென்பபொருள்கொண்டுதெய்கம்பழமெனப்
 பொருள்கூறுவாரும் உளர்.இரண்டிடத்தும் வந்தவும்மை ஐயப்பொருட்டு.
 செல்வோர் கருத்தைக்கூறினார், உலகியலாகலான். மஞ்சள் உம் இஞ்சிஉம்ம
 யங்கு அரில்வலையத்த—மஞ்சளும் இஞ்சியும் (தம்முள்)

மயங்கிப்பிணக்கை

யுடைய (தோட்டங்களின்) பாத்திதோறும்,
 அரிப்பிணக்கு வலையம்பாத்தி.

பலவின்கெஞ்சனை பரல்பகை உறுக்கும்-பலாக்கனியின் செவந்தசுனையிலு
 ள்ளவித்தாகிய பருக்கைகள் (இவன்மெல்லடிக்கு) பகையாயுறுத்தாநிற்கும்,
 கயல்நெடுங்கண்ணிகாதல்கேள்வ—கயல்போலும்நெடிய கண்ணையுடையவ
 ளால்காதலிக்கப்பட்டகொழுநனே, வயல் உழைபடர்குவம் எனின் (சோலை)

கசுஅ சிலப்பதிகாரம்

யுத்தோட்டமுமாகிய களாவழியன்றி) வயல்வழிபாகக்கடவேம் என்பா
 யாகில், ஆங்கு—அவ்வழியில், பூநாறு இலஞ்சிரீர்நாய் - பூக்களின்மணங்க
 மழாநின்ற குளங்களிலுள்ள நீர்நாய்கள், பொருகயல் ஓட்டி (தம்முள்)
 போர் செய்துபுடைய மீன்கள்வெருவி யோடவோட்டி, கவ்வியநெடும்பு

றம்வாளை (தம்மால்) கௌவப்பட்ட நீண்டமுதுகையுடைய வாளை மீன்கள், மலங்குமியிளிர் செதுவின்விலங்கபாயின் - மலங்குமீன்களொளியும்வயலின் கண்குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இகாரிகைகலங்கல் உம் உண்டு — இப்பெண் கலங்குந்தன்மையை யுடையாள், மீனினாதேருநீர்நாய்காணிலும், இடைப் பெருகயல்கள் தாவக்காணிலும்,வாளைபாயக்காணிலும்,மலங்குமீன் மீளக் காணிலும்,மனத்தில் இக்காரிகைகலங்குவாள் என்பதுகருத்து. ஆங்கண்— அவ்விடத்து, சுரும்பில்தொடுத்த பெருந்தேன்சினதந்து (சுரும்பல்லது காழன்மையால்) அக்கரும்பில்லைத்த பெரியதேன் கூடுகள்முதிர்ந்து அழிந்து, சுரும்புசூழ்பொய்கை தூநீர்கலக்கும் (ஒழுதியதேன்) வண்டி கள்கூழ்ந்து கிடக்கப் பொய்கையிலுள்ள மாசில்லாத நீரோடுசென்று கலக்கும், அடங்காவேட்கையின் அறிவு அஞர் எய்தி

— தணியாதநீர்

வேட்கையாலே (அதனை) அறியாமல், * குடங்கையில் மொண்டிகொ ள்ள உம்குடம் — தன்குடங்கையினால் மொண்டிபருகவுங்குடம், குட ங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டியுட் குழிப்பது. இதனாற்சொல்லியது நமது தெரிசனத்திற்கடியப்பட்ட தேனுண்டலைப்பரிகரி என்மல். என வே ண்டையும் உடன் கூறிற்றும், மேலும் இவ்வாறு வருவன கொள்க. குறநர் இட்ட குவளை அம்போது ஒடு - களைபறிப்போர் (பறித்து வரம்பின் மேல்) இட்டகுவளை மலருடனே, பொறிவரிவண்டு இனம் பொருந்திய கிட க்கை—புள்ளிகளையும் வரிகளையுமுடைய வண்டின் கூட்டம் (மதுமயக்கத் தாற்போக அறியாது) உள்ளொடுங்கிக்கிடத் தலை, நீர்வழிசெல் வருத்தத்து அஞர் எய்தி - நீங்கள்வழிவரும் வருத்தத்தால் துன்பமடைந்து. (அறிவுமய ங்கிஎன்றபடி) அறியாது ஆங்கு அடி இடுதலும் கூடும்-வதும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங்குடம், இதனாலுயிர்க்கொலை புகாமற்பரிகரிஎன்

படி. எறி நீர் அடைகரை இயக்கம் தன்னில் - எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்
காலினது அடைக்கலவழியில் (போகக்கடவோமெனப்போயின்) எறிநீர் வா
ய்த்தலையி னின்றங் குதித்துவரும் வாய்க்காணீர். இயக்கம் வழி. இது செய
ப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர் - இயங்குப்குதி. பொறிமாண் அலவன்
உம் நந்து உம் போற்றாது (அவ்வடைகரை நீரினுள்ளனவாகிய) புள்ளியின
ழகிளையுடைய நன்மீம் நத்தையும் (உள்வழியறிந்து) பாதுகாவாது, ஊழ்
அடிஒதுக்கத்து (முன்புநடக்கும்) முறையாலடியிட்டு நடக்கு நடை யால்,
உறுநோய்காணில் - (அவை) அடையும்நோய் (நம்மால்) வருமாயின், தாழ்

* “குடங்கையென்பது கூறுங்காலை - உடங்குவிரல் கூட்டியுட்குழிப்ப
துவே”

நாடுகாண்காலைத்.

கூச்சு

தருதுன்பம்

(அதினால்நமக்கு) வருங்கொலைத்துன்பம், தாங்க உம் ஒண்ணு
(நம்

மால்) சுமக்கவுந்கூடா, ஒதுக்கம் நடை. கொலையென
வாய்க்காற் கூறவொ.

ண்ணுமையான் நோய் என்றார். உம்மை எதிரது தழீஇய
எச்சப்பொருட்டு

இம்மைக் கண்ணன்றி

மறுமைக்கண்ணுந்தாங்காவளவிற்பென்றதனால் யாங்

கண் உம் வயலும் சோலையும் அல்லது - எவ்விடத்தும்

ஆண்டுவயலும் ஈண்

டுச்சோலையுமன்றி, வயல் என்றதனால் வாய்க்காலும்,

சோலை என்றதனால்

தோட்டமும் உபலக்கணமாகக் கொள்க.

அயல்படகிடக்கும் நெறி ஆங்கு இல்லை

-வேறுபடக்கிடக்கும் வழி அவ்விடத்தில் இல்லை

(ஆதலால்) நெறி

இருங்குஞ்சி - நெறித்த பெரியசிகையையுடைய

கோவலனே, நீவெய்ப்பாள்

ஓடி - உன்னால் விரும்பப்பட்ட கண்ணகியாரோடு,

நீதிரிந்த தன்றிரிபு. வெ

ய்ப்பாள் வெம்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த

பெயர்ச்சொல். வெம்

மைவிருப்பம். குறிசிறிந்து அவை அவை குறுகாது

ஓம்புஎன-(அவ்விடங்

களை) குறிப்பாலறிந்து அப்பாவங்கள்

புகாமற் பாதுகாவாயென்று கூறி,

காட்டினுங் காட்டும் மூட்டும் பரற்பகையுறுக்கும்

கலங்கலு முன்னி

கொள்ளவுங் கூடும் அடியிடுதலுங்கூடும்

தாங்கவுமொண்ணு என்பார் அவை

அவை என அடுக்கிக்கூறினார். இங்ஙனம் கண்ணகியார் மென்மைத்தன்மை

கூறுவார் வருணையும் உடன்கூறினார். இத்தனையுங் கவுந்தியடிகள் தமது

பள்ளியிடத்தே யிருந்து கூறினானெனவுணர்க.

காவுந்திஐயை-கவுந்தியடிகள், தேரம் அறுகடினை

உம்-சூற்றமற்ற பிச்

சையேற்கும் பாத்திரமும்,சுவல்மேல் அறுவை உம்-தோளின்மேலிடத்த மு
தியும்,கைபீலிஉம்கொண்டு-கையில்மயிற்றேருகையுங்கொண்டு,மொழிப்பொ

ருள் தெய்வம் வழிதுணை ஆக என-பஞ்சமந்திரமே நமக்கு வழித்துணையாக
வெனச்சொல்லி, பஞ்சமந்திரம் ஆவன ந, ச, உ, வ, ஈ. பழிப்பு அருஞ்சிறப்பின்.
வழிபடர் புரிந்தோர்-(செல்வாரோடு) பழித்தலில்லாத பொழுக்கத்தோடுவ
ழியிற் சென்றோர், படர்தல் செல்லுதல். படர்புரிந்தோர் ஒருசொன்னீர்மை
ய. கரியவன்புகையின் உம்-(கோள்களில்) சனிக்கோள் இடபம்சிங்கம்மீனம்
என்னு மிவற்றினோடு மாறுபட்டாலும், * புகைக்கொடி தோன்றின் உம்-
தாமக்கோள் தோன்றினாலும், டட்டம், சிலை, துட்பம், தாமம் என்னும் கோ
ள்கள் நான்கினுள் புகைக்கொடி என்றது தாமக்கோளை. விரிகதிர் வெள்ளி
தென்புலம் படரின் உம் - விரிந்திரணத்தையுடைய வெள்ளிக்கோள் தெ
ன்றிசைக்கண்ணே செல்லினும், உம்மைகள் காவிரிபைச் சிறப்பித்து நிற்ப
லால் சிறப்பும்மை கள், கால்பொரு நிவப்பில் (குடகமலையின்) உச்சிக்கண்,
கால்பொரு நிவப்பு உச்சி, குடகமலையைமலை. கடுங்குரல் ஏற்றெடு - கடி
யருரையுடைய இடியேற்றெடு, சூல்முதிர்கொண்மூ - சூல் முதிர்ந்த பருவ
மேகம், பெயல்வளம் சுரப்ப-மழையாகியவளத்தைச்சுரத்தலான், குடமலை

* “பைம்மீன் புகையினும் தாமந்தோன்றினும் - தென்றிசை மருங்கின்
வெள்ளிபடரினும் என்றார் பிறரும்.

கரு

சிலப்பதிகாரம்

பிறந்த கொடும்பல் தாரம் ஒடி-அக்குடகமலையிற்
பிறந்தமிக்க * பலபண்டத்

தோடு, குடமலை குடக்கின் கண்ணுள்ளமலை. இதனால் மலைவளங்கூறிற்று
கயவாய்நெரிக்கும் - கழிமுகத்தைக் குத்தியடிக்கும், † கடல்வளன் எதிர-
கடல்தன்வளத்தைக் கொண்டெதிர்தலால், இதனாகடல்வளங்கூறிற்று. கடு
வரல்காலிரிபுதுநீர்-கடுகிவருதலையுடையகாவிரிப்புதுவெள்ளநீர், கடுவாஸ்மு

டுகிவருதல். வாய்த்தலை ஓ இறந்து ஒலிக்கும்
ஒலியே¹ அன்றி - வாய்த்தலைக்

கிடக்கின்ற மதகுநீர் தாங்குபலகையின் மீதெழுந்து
குதித்தொலிக்கும்ஒலி

யேயன்றி, உம்மை அசைநிலை. ஆம்பி உம் கிழார்உம்
வீங்கு இசை ஏற்றம்

உம் ஒங்குநீர்ப் பிழார்உம் ஒலித்தல்செல்லா -
பன்றிப்பத்தார்போன்ற நீரி

றைக்குங் கருவியும், பூட்டுப்பொறியும்,
மிக்கவொலியையுடைய ஏற்றமும்

மிக்கநீரிறைக்கும் இறைகூடையும் ஆகிய விவைகள்
ஒலித்தல்² (பிறர்க்கு)

புலப்படாத;—

புகையினுந் தோன்றினும் படரினு நெரிக்குங்
காவிரியென முடிசீக.

செல்லா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயசொச்சம்.

கழனி செந்நெல் கரும்புகூழ் மருங்கின் -
கழனியிற் செந்நெல்லுங்

கரும்புஞ் சூழ்ந்த விடத்தே, பழனம் பைதாமரை
பூவினத்து - நீர்நிலைச்

செறுவிலுண்டான பசியதாமரைமலர்க் காட்டில்,
கம்புள்கோழி உம் கனை

குரல் நாரை உம்-சம்பங்கோழியும் ஒலிக்கும்

பேரோசையையுடைய நாரை

யும், செம்கால் அன்னம் உம்

பைங்கால்கொக்கு உம்-செவந்தகாலை யுடைய

அன்னப்புள்ளும் பசியகாலையுடைய கொக்கும், கானம்
கோழி உம் மாரீர்

க்காக்கை உம் - காளுங்கோழியும் பெரிய நீர்க்காக்கையும், உள்ளு உம் ஊரல்
உம் புள்ளம் போதா உம் - உள்ளானும் குருவையும் கணந்தட்புள்ளும் பெ
ருகாரையும், ஊரல் நீர்மேலூர்தல். இது, தொழிலாகுபெயர். புதா போதா
என நிற்பல் விகாரம். வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம்போல-வெல்லும் போ
ரில் வல்ல அரசரிருவர் போர் செய்யும் இடம்போல,

பல்வேறு குழுஉகுரல்

பரந்த ஓதை உம் - பல்வேறுவகைப்பட்ட (இவைகள்)

ஒலிக்கு மிக்க ஒலை

யும், குழுஉக்குரல் பலவாயொன்றான வோசை. முனையிடம், வெல்போர்
வினைத்தொகைகள். உழாதுண்டொளி உள்புக்கு அழுந்திய (உழவரால்) உ

ழப்படாத குழம்பிய சேற்றிற் புருந்தழுந்திய, தொளிசேறு. கழாமயிர்
பாக்கை செங்கண்காரான் - கழுவர்த மயிரையுடைய உடலையும் செவ
ந்தகண்களையுமுடைய எருமை, சொறிபுறம் உரிஞ்ச-தினையையுடைய தன்
முதுகையுரிஞ்சுதலால், புரிஞெகிழ்பு உற்ற குமரிகூட்டில் கொழும்பல்
உணவு-புரிதேய்ந்த அழிவில்லாத புரிக்கூட்டினின்று (சரிதலுற்ற) வளவிய

* "தக்கோலந்தீம்பூதகைசாலிலவங்கம்-கற்பூரஞ்சாதியோடைந்து"

† “ஒர்க்கொலை சங்கமொளிர் பவளம் வெண்முத்து - நீர்ப்படு முப்பி
னோடைந்து.”

நாகோண்காதை.

கடுக

பலவருக்கத்தையுடைய நெல்லுகள், கவரி

செந்நெல்காய்தலை சொரிய-கவ

ரித்தொங்கல்போல் (வினைந்துகிடக்கின்ற) செந்நெற்கதிர்த்தலை யிடத்தே
சொரிய, கருங்கைவினைஞர் உம் - வலியகையால் தொழில்செய்வோரும்,
பறையர் பள்ளர் முதலானோர். களமர் உம் - உழவரும்,

இவர்கள் கீழ்க்

குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது. கூடி ஒருங்குநின்று ஆர்க்கும்
ஒலிவாழ்வி உம் — கூடி யொருசேரநின்று ஒலிக்கும் ஒலியும் அது
வேயல்லாமலும், கடிமலர்களைந்து — கடியுங்கழுநீர் முதலிய மலர்க
ளைக்களைந்து, முடிநாறு அழுத்தி (மறித்து) முடியின் கண்ணுள்ள நாற்

றைப் பகுத்துநட்டு, தொழுவனை தோள் உம் ஆகம் உம் தோய்ந்து சேறு ஆகிகோலம் ஒடு. (களித்து ஒருவர்மே லொருவர் சேற்றை யிறைத்துக்கொ ள்ளுதலால்) வளைந்தவையையணிந்த தோள்களு மார்பும் தோய்ந்து சே ருடியகோலத்தோடு, வீறு பெறதோன்றி — அழகுபெறத் தோன்றி, வெம் கள் தொலைச்சிய - விரும்புங்ளையுண்டு தொலைத்தலால் (மயங்கிய) செ ம் கயல் நெடுங்கண் சில்மொழி கடைசியர் — செவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்களையும் சிறிய சொல்லையுமுடைய பள்ளப்பெண்கள், விரு ந்தின் பாணியும் — (தம்மிசையில்) புதுமை யுண்டாகப். பாடும் பாட் டும், இதனைப் பெருமுனை என்பாரும் உளர். விளங்குகதிர் - விளங்குஞ்செந் நெற்க்குரோடு, கொழுங்கொடி அதுகு ஐ உம் குவளை உம் கலந்துதொடுத்த விரியல் சூட்டி - வளவிய கொடியதிகையும் குவளைமலையுங் கலந்து தொடுத்தமாலையை (மேழியில்) சூட்டி, பழிச்சுநர் கைதொழ - போற்று வோர் வணங்க, பார்உடைப்பனர்போல் - பூமியை (இரண்டாக) பிளப்ப வர்போல, ஏர் ஒடு நின்றார் ஓமங்கலம் உம் - பொன்னேர் பூட்டிநின்றாரைப் பாடும்ஓமங்கலப்பாட்டும், பெருஞ்செந்நெல்லின் அரிந்துகால்சூவித்தோர்கரி கடாவுறுத்தமுகவைப்பாடும்-பெரியசெந்நெல்லையரிந்துபோர்கூவித்தோர் அச்சூட்டைக்கரியகடாவிடிலாணுண்டானமுகவைப்பாடலும், அதாவதுபோ லிபாடுதல். முகக்கக்கொடுத்தலால் முகவையெனப் பெயராயிற்று * தெ ண்கினைபொருநர் - தெள்ளிய வேரையைமுடைய தடாரிகொட்டுவோர், செருக்கு உடன்கடுத்த - களிப்போடுடுத்த, மண்கினை முழுவின் மகிழ் செய் ஓதைஉம் - மார்ச்சுனையமைந்த திரண்டமுழவினது (கேட்டோர்) மகி மும்இசையினதுஒலியும், பேர்யாறு அடைகரை நீரில்சேட்ட-பெரியஆற்றின டைகரையின்கண் (இவ்வேரையைகளை) முறையொடுகேட்டலால், ஆர்வம்நெஞ் சம்ஒடு அவலம் கொள்ளார் - விருப்பமுற்றமனத்தோடு (வழிகடத்தலாலா கிய) துன்பத்தைக்கொள்ளாராகி, கொள்ளார் முற்றெச்சம்.

* “கிணைநிலை - தண்பனைவயலுழுவனைத் - தெண்கிணைவன் திருந்து புகழ்கிளந்தன்று. வெண்பா, பகடுவரழ்சென்று பனிவயலுளாமை - அகடு போலந் சட்டடாரித்-துகடுடைத்துக்-குன்றுபோற் போர்விற்குரிசில் வளம் பாட - இன்றுபோமெங்குட்டிடர்” புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாளைப் படலம்ந்.உ-செய்யுள்.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமோதையும் விருந்திற் பாணியும்
ஒமங்கல

மும்முகவைப்

பாட்டும்மகிழ்செயோதையுமென்னு மிவற்றைப்

பேரியாற்ற டைகரைக்கண்ணே நீர்ஈழபெறக்

கேட்டதனா லுண்டான்விருப்பத்தானெஞ்

சிலவலங்கொள்ளார்எனக் கூட்டியுணர்க.

புலி உழைகொடிதேர் உரவோன் கொற்றம் ஒடு -

புலியைத் தன்னிட த்தேயெழுதப்பட்ட கொடியையுடைய

தேனையுடைய பெரியோனாகியகரி

காற்பெருவளவனது வெற்றியுடனே, மளமகரு உயிர்க்கும் அழல்திகழ் அட்
டில் - மறைக்குக்கருப்பத்தைக் தோற்றுவிக்கும் அழல்விளங் தும்பூகசாலை
யில், மறையோர் ஆக்கியவானவர்உண - அந்தணராலாக்கப்பட்ட அவியுண
வு, இறை உயர்மாடம் எங்கணும்போர்த்த-நிலைபெற்றுயர்ந்தமாடங்களிடங்
களெங்கும் (அந்தயாகதாமம்) போர்த்தலால், இறை இறுபகுதி. மஞ்சரும்
மலைபின்மாண்தோன்றும் - மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்
தோன்றும், மங்கலம்மறையோர் இருக்கை அன்றி உம் - மங்கலத்தையு
டைய அந்தணர்களிருக்கும்அவ்விடங்களும்(அது) அல்லாமலும், இரப்போர்
சுற்றம் உம் புரப்போர் கொற்றம் உம் - இரக்கும்பாசனையும் சுற்றத்தா
ரையும் உலகினைப்பாதுகாக்கும்அரசருடையவெற்றியையும், உழவு இடை வி
ளைப்போர் (தமது)

உழவினால்தாங்குவோராசிய,எண்ணும்மைதொகுத்தல்லி

டை உருபுமயக்கம், நார்பரப்புக் காவிரிபாவை தன்புதல்வர் - நீர்ப்பரப்பினை யுடைய கங்கையின் புத்திரரது (வேளாண்மக்கள் என்றபடி) பழமைவிறல் ஊர்கள் உம் - தொன்றுதொட்டுள்ள ஊர்களும், காவிரிநீர்கங்கைநீர் ஆதலால்கங்கைப் புதல்வரைக்காவிரிப்புதல்வர் என்றார் “மகவாய்வளர்க்குந்தாயேயாகியும்” என்பதனானுங்கொள்க. பொங்கழி-தூற்றுகெற்பொலி, ஆலைபுகையொடிபரந்து ஆலையின் (பாகுசாய்கின்ற) புகையால்பரக்கப்பட்டு, மங்குல்வானத்து மலையில் தோன்றும் ஊர் - இருட்சியையுடைய மேகங்களாம் சூழப்பட்டமலை போலத்தோன்றும் ஊர்களும், இடை இட்டநாடி உடன்கண்டு (இவ்வுருக்களை) இடையிலிட்ட நாட்டினைக்கண்டு (உட்குநாள்) காவதம் அல்லது கடவார் ஆகி - காதமென்னும் எல்கையல்லது தொலைக்கமாட்டாராய், பல்நாள்தங்கி செல்நாள் ஒருநாள் - பலநாள்தங்கி நடக்கின்ற நாள்களி லொருநாள், உடன்கண்டு என்றார் அந்நாட்டிச் சிறப்பெல்லாம் கண்டிதொலைத்துக் கழித் தருமையாதலின். வீ ஆறு அரங்கத்த - மலர்செறிந்த காவிரியி னிடைக்கு றையாகிய அரங்கத்தின், வீற்றுவேறுகி-எதிர்க்கரையின் கண்ணதாதி, அமைரு ரங்கு உடுத்த-மூங்கின்முனையால்வளைக்கப்பட்டவேலியையுடைய, மரம்பயி ல்அடிக்கத்து-மாஞ்செறிந்தசோலையில், வானவர்உறையும் பூநாறு ஒருசிறை- தேவர் இருப்பதற்கு ஒத்துப்பூக்கள் கமழும் ஒருபக்கத்த, ஆகிஎன்னும்வினை யெச்சம்நாறுஎன்னுங் காலங்கரந்த பெயொச்சத்தோடுமுடிந்தது. பட்டின ம்பாக்கம்-பட்டினப் பரக்கத்தில்(வான்பெருமன்றத்தில் அசோகநிலையின் க ண்ணே) பெரும்பெயர்ஐயர் ஒருங்குடன்இட்ட-உலகநோன்பிகளொருசேர இட்ட, இலங்குஒளிகிலாதலம்மேல்இருந்து-விளங்குமொளியையுடையசிலா

நாடுகாண்காதை.

கருந

தலத்தின்மேலிருந்து, 2

ருளின்பெருமகன்-அருளிநுற்பெருமகனாள்(செய்ய
ப்பட்ட) * அதிசயம்பிறழாவாய்மைதருமம்சாற்றும்சாரணர்-அதிசயங்கள்
மூன்றுந்தப்பாதஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடையதருமவொழுக்கத்
தை(யாவரும்கேட்க) அருளிச்செய்யுஞ்சாரணர், விட்டனர்நீங்காதோன்ற(அ
ப்பட்டினப்பாக்கத்தை) விட்டுநீங்கிவந்துதோன்ற, விட்டனர் முற்றெச்சம்.
பண்டைதொல்வினைபாறுகளன்றுகண்டுஅறிகவுந்தியொடு-மூன்செய்தபழவி
னாவேரோடறுகவென்று(உட்கொண்டுஅவர்வந்தமையைக்)
கண்டறிந்தகவு

ந்தியடிகளோடு, கால்உற வீழ்ந்தோர்-(அவர்கள்) திருவடித்தமதுதலையில்பொ
ருந்தவீழ்ந்தார், வந்தகாரணம் (வீழ்ந்தவர் இங்கு) வந்தகாரணம், வயங்கிய
கொள்கை சிந்தைவிளக்கில்தெரிந்தோன்ஆயினும் (தனது) விளங்கியகோட்

பாட்டையுடைய அதினானத்தால் (நமது

அருகக்கடவுள்) தெரிந்தவனான

லும், ஆர்வம்உம்செற்றம் உம் அகலநீக்கியவீரன்
ஆகலின் - விருப்பும்வெறு

ப்பும்தன்னினின்று அகலநீக்கியவீரனாதலால், விழுமம்கொள்ளான் (இவர்க்
குவரும்துன்பத்திற்கு) வருத்தங்கொள்ளான். ஒடு.வினைஒடு.சுழிபெருஞ்சிற
ப்பின்கவுந்தி--மிக்க பெரியதவச்சிறப்பினை யுடையகவுந்தியே, கவுந்தி
அண்மைவிளி. ஊட்டும்வல்வினை ஒழிக என ஒழியாதுகானாய் - உண்பிக்
கவந்து நிற்கின்றதீவினையை (யாவராயினும்) ஒழிக்கவொழிபாது நிராராய்,
இட்டவித்தின் எதிர்த்துவந்து எய்தி - வினை நிறைத்திவிட்டவித்துப் போல
(கண்கூடாகநல் வினைப்பயன்) எதிர்த்துவந்து, ஒட்டுங்காலை உதிர்க்க
உம் ஒண்ணு - ஊட்டுங்காலத்து மொழிக்கவொண்ணு, "உறப் பால நீக்க

உறுவர்க்குமாகா” என்றார் பிறரும். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சம். கடுங்கால் நேர் வெளிஇடுஞ் சுடர்என்ன-கடியகாற்றுவீசும் வெவியிலிடப் பட்ட விளக்கைப்போல, உடம்பு இடைஉயிர்கள் - உடலொடு கடிநின்ற வுயிர்கள், ஒருங்கு உடன்கில்லா (மாயினல்லது) ஒருசேரக்கடி யுடனில் லா, இவற்றற் கூறியது நல்லினை தீவினைப் பயனாகிய வின்பதுன்பங்கள் வருங்கால் யாவராயினும் ஒழிக்கவொண்ணா என்பதும் யாக்கை நிலையா மையும். விளக்கு உவமித்தார் நிலைவற அழிதலின்; அறிவன் — எல்லாப் பொருளையும் அறியும் அறிவுடையவன், அறவோன் — அறஞ்செய்தலையே தொழிலாக வுடையோன், அறிவு வரம்பு இகந்தோன் — (யாவரும் அறி யப்படும்) அறிவெல்லையைக் கடந்தோன், செறிவுன் (எல்லா வுயிர்களுக்

கும்)

அடைக்கலமாயுள்ளவன், சாயாதவன் எனினும் அமையும். சிநேந்திர

ரன் — என்வகைக்கன்மங்கனையுஞ் செயித்தவன், அவையாவன ஞானாவர் ணியம், தரிசனாவர்ணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்ணியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம். இவை ஞானாவர்ணி யங்களென்றும் திக்குணங்களென்றும் பெயர்ப்பெறும். அந்தராயம் திக்கம்,

* அதிசயமூன்றாவன அநுபாயவதிசயம், விசுந்தாவதிசயம், இபமாவ திசயம்.

20

கருசு

சிலப்பதிகாரம்

சித்தன் கிருத்தியன் அதாவது செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்து முடித்த
 வன், கன்மத்தைக் கழுவினவனெனினும் அமையும். பகவன் - அதுகுணங்க
 னையுடையவன், அவையாவன ஐசுவரியம், கீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வை
 ராக்கியம். தருமமுதல்வன்-தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்-தலைவன்-எல்
 லாத் தேவர்கட்குத் தலைவனாக வெண்ணப்பட்டவன், தருமன் - தருமந் தா
 னாயுள்ளவன், பொருளன் - ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன், உண்மைப்
 பொருளாயுள்ளவன் எனினும் அமையும். புனிதன் - சுத்தன், புதியவன் எனி
 னும் அமையும். புராணன்-பழையவன், புலவன்-எல்லார்க்கும் அறிவா யுள்
 ளவன், சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தினவன், தேவன் - தேவர்களுக்
 கு ஆதிகயாதேவன், சிவகதிநாயகன் - வீட்டுலகிற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,
 பரமன் - மேலானவன், குணவதன் - குணத்தையுடையவன், வதம் விரத
 முமாம், பரத்தில் ஒளியோன் - மேலுலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன், தத்து
 வன் - தத்துவங்களுையோன், சாத்துவன்-ஒடுங்கினவன், சாரணன்-
 ஆகாசவாசி, காரணன் - எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன், சித்தன்-
 எண்வகைச் சித்தியினையும் உண்டாக்கினவன்; அவையாவன அணிமா, மதி
 மா, இலகிமா, கரிமா, பிரரத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம். பெ
 ரியவன் - எல்லாவற்றினும் பெரியவன், செம்மல் - நாயகமூர்த்தி, திகழோ
 னி - விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன், இறைவன் - எப்பொருளினும் தங்குகின்
 ரவன், குரவன் - குருமூர்த்தியாயுள்ளவன், இயல்குணன் - இயல்பேகுண
 மாகவுடையவன், எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி, குறைவுஇல்புகழோன்-
 நிறைந்த புகழையுடையவன், குணப்பெருங்கோமான் - குணங்களைச் சம்
 பந்தமாக வுடையவன், சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகிறவன், ஈசன் - ஐசு
 வரியவான், சுயம்பு - தானேதோன்றினவன், சதமுகன் - நான்குமுகன்,
 அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை புண்டாக்கினவன், அருகன் - பூச்சிய
 ன், அருள்முனி - சிவபரமூர்த்தி, பண்ணவன் - கடவுள், எண்குணன்-எட்
 டிக்குணங்களுையுடையவன், அவையாவன அநந்தஞானம், அநந்த தரிசனம்,
 அநந்தவீரியம், அநந்தசகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராபுஷ்ணியம், சம்
 மியதாபாவம் அல்லது அழிவின்மை, பாத்தி இல்பழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரிய புராணப்பொருளாயுள்ளவன், பகுள்ளும் பகுதிவிராப்பட்டு நின்ற
 பாபகுதி, த் சந்தி து தொழிற்பெயர் விருதி. ஒட்டமற்றபொன்னை யொப்
 பான் எனினும் அமையும். வின்னவன் - சுவர்க்கவாசி, வேதமுதல்வன்-ஆக
 மமுன்றிற்கு முதலாயுள்ளவன், அவையாவன பூர்வாகமம், அங்காகமம்,
 வெருசுருதி. விளங்குஒளி - அஞ்ஞானவிருள் நீக்க விளங்கும் ஒளி, ஓதிய

வேதத்து ஒளிஉறின் அல்லது (இந்நாமங்களை யுடையோனால்) ஒதப்பட்ட ஆகமமாகிய விளங்கொளியைப் (பெற்றார்) போந்தேறினல்லது, பிறவிபொதியுறையோர் போதார் என - (யாவரும்) பிறவியாகிய சிறையினின்றும் போகமாட்டாரென்று, பொதியுறையாவாரில்லாத கீழறை, சாரணர் வாய் மொழிகேட்டு - சாரணரருளிச்செய்த உண்மை வாசகத்தைக் கேட்டு;

நாடுகாண்காதை.

கருரு

தவம்முதல்காவூந்தி ஐயை உம்-தவத்திற்குமுதல் வியாகிய கவுந்தியடிகளும்,

தலைமேற்கொண்டு—கைகளைத் தலைமேற்குவித்து, ஒருமூன்று அவித்தோன்

ஓதிய ஞானத்திருமொழிக்கு அல்லது - காமம் வெகுளிமயக்கம் என்னு முக் குற்றங்களைக் கெடுத்தவனாலோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக் (கேட்பதற்கு) திறப்பினல்லது, என் செலி அகம்திறவா - என்செவிகள்

(பிறிதொன்றற்கு) திறப்பனவல்ல, காமனைவென்றோன் ஆயிரத்து ஓடாட்டு நாமம் அல்லது - காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப் பட்ட காமத்தைச் (சொல்வது அல்லது) என்

நாநவிலாது-எனது நா (பிறி

தொன்றனை) சொல்லாத, ஐவனாவென்றோன் அடியினை அல்லது - ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியினைகளை, ஐவர்தொகைக்குறிப்பு (காணின்) அல்லது, என்கண் கைவனா காணின் உம் காணு-

எனது கண்கள் (பிரிதொருதேவரடிசை)

கையிடத்தேகாணினும் காணு,

ஐவர் செறலின் கண்வந்த திணைமயக்கம். கைவரை காண லாண்விழித்திருத்
தல். அருள் அறம் பூண்டோன் திருமெய்க்கு பூமியில் அல்லது - அருளால
தத்தைப் பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டிப் பூமியிற் பொருந்தி
னல்லது, என் பொருள் இல்பாக்கை பொருந்தாது - எனது பயனற்ற சரீ
ரம் (பிரிதொன்றற்கு) பொருந்தாது, அருளறம்
உம்மைத் தொகையாகக்

கொள்ளினும் அமையும். அருகர் அறிவன் அருகற்கு அல்லது - அருகர்க்கு
அதத்தைக் கூறும் அறிவனாகிய அருகன் பொருட்டு அன்றி, என் இருக்க
யும் கூடி ஒருபிழுவியா - என திரண்டுகைகளுக் கூடிப் பிரிதொரு தே
வர்பொருட்டிக்குவியா, அருகர் இருபிகள். மலர்மிகை நடந்தமலர் அடிக்கு
அல்லது - பூவின்மீது நடந்ததாமரைபோன்ற திருவடியாகிய அணியை
யன்றி, என் தலைமிகை உச்சிதான் அணிபொருது - எனதுதலையினுச்சி (பி
ரிதொரு) அணியை (அணிய) பொருது, இறுதி இல் இன்பத்து இறைமொ
ழி அல்லது - முடிவில்லாத இன்பமாகிய அநந்தசுகந்தையுடைய இறைவ
னருளிச்செய்த ஆகமமாகிய மொழியையன்றி, மனம்மதுதாழ்ந்தி புடைபெ
யரா - எனது மனம் (பிரிதொருமொழியை உருவேற) மீளவும் ஒதிப்புடை
பெயரா, என்று அவன் இசைமொழி ஏத்த கேட்டு - என்று அவனது புகழ்
மொழிகளைத் துதிக்கக்கேட்டு, அதற்கு ஒன்றியமாதவன் - அதற்குப்பொரு
ந்திய திருவுள்ளத்தையுடைய அருகக்கடவுள், நிவந்து ஒங்கு நீள் நிலம்
நீங்கி - உயர்ந்த நீண்டசிலாதலத்தி னின்றநீங்கி (எழுந்த) ஒருமுழம்உயர்
மிகை ஒங்கி - (அதற்கு) ஒருமுழவுயரமேலேமேலி, கவுந்திபடம் தருபாசம்
கெடுகென்று - கவுந்திக்குப் பிறப்பைபத்தரும் பந்தங்களறுவதாக வென்று
கூறி, அநந்தம் ஆரூபடர்பவன் தொழுது - ஆகாயவழியாக வினாந்து செல்
கின்றவனை (நோக்கி) தொழுது, பந்தம் அறுகளை பணித்தனர்போந்து-பா
சபந்தங்கள் (தங்களினின்று) நீங்குவதாக வெண்ப்பணிந்து (அவ்விடத்தி
னின்ற)போய், போபருதி. கார் அணிபூபொழில் காலிரிபேர்யாது - முகில்
தலமும் மலர்களையுடைய சோலைகள் செறிந்த காலிரியாகிய பெரியயாற

கடுங்

சிலப்பதிகாரம்

நில், மாதரும் கணவன் உம் மாதவத்து ஆட்டியும் -
கண்ணகியாரும் கோ.

வலனும் கவுந்தியடிகளும், நீர் அணி மாடத்து
நெடுந்துறைபோகி - பள்ளி

யோடத்து (ஏறி) நீரணிமாடம் “பறவாக்குளவி”
என்றாற்போல வந்தகுறி

ப்பு, நெடியநீர்வழியே சென்று, தீது தீர்நியமம்
தென்கரைஎய்தி - குற்றந்

தீர்ந்த கோயில்கள் செறிந்த தென்கரையை யடைந்து,
போதுகுழ் கிடக்

கைபூபொழில் இருந்தஉழி—மலர்கள்
சூழ்ந்துகிடக்கின்ற பொலிவையுடை

ய சோலையிடத்தே சென்றிருந்தவிடத்து; கிடக்கை
பெயரொச்சப் பொரு

ளில் வந்தது. இருந்த அகரவீறுதொகுத்தல்.

தொழுது பணிந்து போந்து

போகி ஏறி எய்தி வினையெச்சங்கள்ஒன்

றனையொன்றுகொண்டு இருந்தஎன்னும்
பெயரொச்சத்தையும் அவ்வெச்சம்

உழி என்னும் இடப்பொருளையுங்கொண்டன.

வம்பப்பரத்தைவறுமொழியாளனோடு - புதியபரத்தைத்
தன்மைமை

புடைய ஒருவிடனோடு (கூடி)
மனத்திற்குன்றியபடி சொல்லித்திரியும், பர
த்தையெனினும்

அமையும். வறுமொழியாளன் பயனில் சொல்லையுடையவன்
கொங்கு அவிர்பூம்பொழில் குறுகினர்சென்ற உழி -
(இவர்களிருந்த) மணம்

பரந்த மலர்களைபுடைய
சோலையிலணுகிச்சென்றவிடத்து, குறுகினர்முற்
றெச்சம். காமனும்தேவியும்போலும் இவர்க்குஜர்என
கேட்டு அறிசுவம்
என்று—காமனையும்இரதியையும் ஒக்கும்இவர்கள்
இவ்விடத்து யாரொனக்

கேட்டறிவோமென்று, போலும்என்பதை
ஒப்பில்போலியாக்கி இவர்கள்

காமனும் இரதியுமே, அல்லராகில் இப்பொழுது யாரொனக் கேட்டறிவோம்
என்றொனினும் அமையும், நோற்று உணல்யாக்கை கொடுத்தவத்தீர் - (உவா
முதலிய விரதங்களை) நோற்று உண்ணுதலால் மெலிந்த உடலையும் நுண்ணி
யதவத்தையுமுடையீர், உடன் ஆறுவழிப்பட்டோர்ஆர்எனவினவ-தும்மோடு
கூடியவழிவந்தஇவர்யாரொன்துவினவ, ஆற்றுவழிப்பட்டோர்வழியிற் கூட
வந்தோர். நீர்என்மக்கள்காணீர் மானுடயாக்கையர் - நீர்
(வினவிய இவர்)

எனது மக்கள்காணும் (காமனும் இரதிபுமல்லர்) மானிடசரீரத்தையுடையவர், பரிபுலம்பினர் (வழிவருதலால்) மிகவும் வருத்தமுடையவர், ஒருசொன்னர் மைய. பக்கம்நீங்கு பின்ன-அவரிடத்துச்செல்லாதபேர்மினென்று கூற, காதலன்முன்னர் கண்ணகிநடுங்க - கோவலன்முன்பு கண்ணகியார்நடுங்க முற, சுற்று அறிந்தீர் - (தூல்களை) கற்றதன்பயனை யுணர்ந்தவரோ, உடன் வயிற்றோர்கள் ஒருங்கு உடன்வாழ்க்கை கடவது உம் உண்டு ஓ என - ஒரு வயிற்றுப்பிறந்தோர் ஒருசேரக்கணவனு மனைவியுமாய்க்கூடி வாழக்கடவ தென்று (நீர்கற்றதூலில்சொல்வது) உண்டோ (இருப்பிற்சொல்லுக) என்று கூற, கற்றறிந்தீர் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தீமொழிகேட்டு செவி அகம்புதைத்து (அவர்கூறிய) இழிசொல்லைக் கேட்டலாற்செவியைப் புதைத்து, என்பூங் கோதையை இவர் என்னார் - எனதுபுத்திரியாகிய கண்ணகியாரை இவர் நிந்தித்தனர் (அதனால்) போலும் ஒப்பில்பொலி. முள் உடைகாடு முதலரி

நாடுகாண்காதை.

கருள்

ஆக என் - தொடக்குமுள்ளை யுடையகாட்டில் (திரியும்) ஓரியாகக்கடவொன்று, கவுந்தி இட்டதவம் தருசாபம் எட்டியது ஆதலின் - கவுந்தியடிக ளிட்டதவத்தால் வினைந்தசாபம் (அவரை) சென்று பூண்டதாதலால், பட்டதை அறியார் - வினைந்ததையறியாதவராகிய, அடிகள்மனத்தால் நினைத்திட்டசாபம் ஆதலால்பட்டதையறியார்என்றார். நறுமலர்கோதை உம்நம்பி உம் - நல்லவாசனையுடைய கூந்தலையுடைய அக்கண்ணகியாரும் கோவலனும், குறுநரிநெடுங்குரல் கூவினிகேட்டுநடுங்கி - குறியநரிதனது நெடிய

குரலாகக்கூவும் ஒலியைக்கேட்டுநடுங்கி, வினி ஓரிக்ஞரல். தம்பொருட்டாக
வினைதலால்நடுங்கி என்றார். நெறியில் நீங்கியோர் நீரல்கூறிலும் - ஒழுக்க
வழியினின்றுநீங்கினவர்தருதியல்லா தனவற்றைச்சொன்னாலும்,செய்தவத்
தீர் அறியாமை என்று அறியல்வேண்டும் - செய்யுந்தவத்தையுடைய அடி-
கேள் அவரறியாமையால் (கூறியதன்றோ)

என்று (உயர்ந்தோர் தமது அறி
வால்) அறிதல்வேண்டும், இவர் உட்கோள். அம்திருமுன்
பிழைத்தோர்க்கு

தமதுசந்நிதியில் (தீவினையால்) பிழைத்தவர்க்கு,
உய்திகாலம் உராயீர்

என - (இனி இவர்சாபம் நீங்கி) உய்யுங்காலத்தை
யருளிச்செய்வீர் என்று

வினவ, ஒ இசைநிறை, அறியாமையின் இழிபிறப்பு
உற்றோர் - பொறிகளால்

துன்பம்வரும்என்பதனை அறிந்துகூறாமையால் (இன்று)
இழிபிறப்பையுற்ற

விவர். இழிபிறப்பிலிவங்கின் பிறப்பு. நெடுங்காலந்
தவஞ்செய்து பெற்றமா

னுடப்பிறப்பை யொருவார்த்தையி னிழந்து
இழிபிறப்புற்றார் என்க. உறை

பூர்நொச்சி ஒருபுடை ஒதுங்கி - உறைபூர்மதிலின் ஒருபக்கமாகிய காவற்
காட்டில்திரிந்து, பன்னிரு மதியம்படர்நோய் உழந்தபின் - பன்னிரண்டு
மாதம் அடர்ந்ததுன்பத்தில் வருந்தியபின்பு, முன்னே
உருவம் நங்குபெறுக

எனசாபவிடைசெய்து - முன்னேப்பிறப்பை
யிவ்விடத்துப் பெறுகக்கடவ

ரென்று அனுக்கிரகஞ்செய்து, சாபவிடை சாபம்விடுதல்,
ஒரு சொன்னீர்மைய

முன்னையுருவம் வம்பம்பர்த்ததையும்வறு
மொழியாளனுமாம். தவம்பெரும்

சிறப்பின்காவுந்தி ஐயை உம்தேவி உம்கணவன் உம் - தவத்தால்மிக்கசிறப்
பிணையுடைய கவுந்தியடிகளும் கண்ணியாரும் கோவலனும், முறம் செவி
வாரணம் சமம்முன்முருக்கிய - முறம்போலுஞ் செவியையுடைய யானை
யைப்போரில்முன்புவென்ற,

புறம்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனார் - புறத்தே

சிறையையுடைய கோழியென்னு நகரின்கண்ணே
விரும்பிப் புகுந்தனர். எ - று.

வாரணம்கோழியூர் அதாவது உறையூர். முற்காலத்து ஒருகோழியானை
யைப்போரிற்றொ லைத்தலால் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக்கோழி என்று
பெயராயிற்று. புறஞ்சிறை புறத்தேசிறையையுடைய “புறஞ்சிறைப்பொழில்”
எனமேலேகூறுதலான், புறத்தே சோலையையுடைய எனநிற்பலாத் செம்
மொழிச்சிலேடை.

வினவ என்னும்வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய எனநடுங்க என்னும் எச்
சங்கள் தனித்தனியாய் எனவென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், சேட்டு

கருஅ

சிலப்பதிகாரம்

புதைத்து என்னும்வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு இட்ட என்னும்பொய்ச்சத்தையும், அவ்வெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு என்னும்வினையெச்சத்தின் முதுனிலையையும் அவ்வெச்சத்தின் முடிபாகிய செய்துபுரிந்து என்னும்வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு புக்கனர் என்னும்வினையுற்றின் முதுனிலையுங் கொண்டன.

முற்றிற்று.

முடியுடைவேந்தர் மூவருள்ளும் - தொழுவிலங்கு தடக்கைச்சோழர் குலத்துதித்தோன் - அறமறமறு மாற்றலுமுதார்ப் - பண்பும்வானோர் விழவு மலிசிறப்பும் - பொய்யாவானம் புனல்சாந்துதருதலும் - குடியின்மலிவுக் கூழின்பெருக்கமும் - தெய்வக்காவிரித்தீர்தீர்ச்சிறப்பும் - அரங்குமாடலுந்தலைவரியல்பும் - பார்த்திசையேத்திய பாரதிவிருத்தியும் - திணைநிலவரியு மணைவுறக்கிடந்த - யாழின்னெருகுதியுமீதோழ்கோட்டமும் - இடநிலைப்பாலைபு மெழுப்பும்புணர்ப்பும் - தாரத்தினுக்கமுத்தான்மெரிபண்ணும் - ஊர்களின் வண்ணமுமொளியுடைப் பாணியும் - என்னைவையனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ - டொன்றித்தோன்றுந் தன்கோணியையும் - ஒருபரிசிநெடுகிடந்த புகார்காண்டம் முற்றிற்று.

இ - ள் . முடி உடைவேந்தர் மூவர் உள் உம்தொழுவிலங்கு தடக்கைச்சோழர்குலத்து உதித்தோன் - மகுடத்தையுடைய சேரசோழபாண்டியராகிய அரசர்மூவருள்ளும், தொழுவிலங்கு தடம் கைச்சோழர்குலத்து உதித்தோன் - கடகம்விளங்கிய நண்டகைகலையுடைய சோழர்குலத்துதித்தகரி காற்பெருவளவனது, அறன் உம் "அருள்சிறந்தொருபால்" என்றமையாலும், "அளிப்பால்" என்றமையாலும், தருமமும், மறன் உம் ஆற்றல் உம் - "சிமையப்பிடர்த்தலைக் கொடுவரி" என்றதனால்தெற்றியும் வன்மையும், மூது ஊர்ப்பண்பு உம் (பதி ஈழுவரி யாப்பழங்குடி தழிஇப் - பொதுவதுசிறப்பிற்புகாரோயாலினும்) என்றதனால்தொன்று தொட்டிள்ள புகாரின் தன்மை

பும், வாணோர்விழவுமலிசிறப்பு உம் (அந்தரத்தனள்ளோ ரறியாமரபின்வந்து
காண்குறா உம்வானவன்விழவும்) என்றதனானும் “உவாத்தலைவந்தெனட்
பெருநிர்போகு மிரிபன்மாக்கள்” என்றதனானும் இந்திரனதுவிழவான்மிக்க
சிறப்பும், பொய்யாவானம்புனல்சுரந்து தருதலும் “கதிரவன்புகையினும்பு
கைக்கொடிதோன்றினும் விரிகதிரவெள்ளி தென்புலம்படரினும்-கால்போகு
நிவப்பின்கடுங்குரலேற்றொழி - குன்முதிர்கொண்மூப்பெயல்வளஞ்சுரப்ப”
என்றதனால் இவற்றாற்பொய்க்காமல் மேகம்மழையைச் சுரத்தலும், தெய்
வம்காவிரி தீதுதீர்சிறப்பு உம் “கடல்வளனெதிரக்கயவராய் நெரிக்கும்-காவி
ரிப்புதுநீர்க்கெவரல் வாய்த்தலை - ஒவிறந்தொலிக்குமொலி, என்றதனால்
செய்வத்தன்மையையுடைய காவிரியினதுகுற்றமற்ற சிறப்பும், குடியின்
மலிவும் (இரப்போர்சுற்றமும் புரப்போர்கொற்றமும்-உழவன்டைவிளைப்போ
ர்) என்றதனால் குடிகனினதுமிருதியும், சுழின்பெருக்கம் உம் (சுமரிக்கடட்

நாடுகாண்காதை.

கடுக

முற்கொழும்பல்லுணவு-கவரிச்செக்கெற் காய்த்தலைசொரியும்) என்றதனால்
உணவினதுமிருத்தியும், அரங்கு உம் - (மண்ணசம் ஒருவழி என்பது முதல்
தோற்றிய அரங்கின்) என்றதனால்நடனசாலைபும், ஆடல் உம் (இருவகைக்
கூத்தினிலக்கணமறித்து - பலவகைக்கூத்தம் விலக்கின்றபுணர்த்துப் - பதி
னோடலும்) என்றமையால் ஆடலும், தலைவர் இயல்பும் - ஆடலாகிரியன்
முதலியோரிலக்கணமும், பரந்தஇசைஏத்திய
பரந்திவிருத்தியும் (ஒன்பான்
விருத்தியுட்டலைக்கண்விருத்தி) என்றமையால்
பரவியஇசையோடு (யாவ
ரும்) துதிக்கும்நாமகள் விதித்த ஒன்பதுவிருத்தியும், திணைநிலவரிடம் நன்
ளிலத்தின் பூண் என்பதுமுதல் (அன்னந்துணையோடு) என்னஞ்செய்யுளி
ருகியதிணைநிலவரியும், அணைவு உறகிடந்தயாழின் தொகுதி உம் (ஈரேழ்
தொடுத்தசெம்முறைக்கேள்வியின்) என்றமையால் பட்டடைமுதலியனப்பொ
ருந்தக்கிடந்த சகோடயாழ் முதலியயாழின் கூட்டமும்,

நரோழ்கோட்டம் உம் - அமரர்தருக்கோட்டமுதல்
காமவேள்கோட்டம் ஈருகியபதினொன்று

வகைக்கோட்டமும், இடநிலைப்பாலை உம் (குரல்வாயினிவாய்க் கேட்டனள்)
என்னும் இடநிலைப்பாலையும், எழுப்பு உம்-செம்பாலைமுதலியன எழுதலும்,
புணர்ப்பும்-சித்திரப்பணர்ப்பும் வஞ்சனைப்பணர்ப்பும், தாரத்தின் ஆக்கம்
உம்-தாரங்குரலாகிய மேற்செம்பாலை பிறக்குமுக்கால்தாரம் ஆக்கம்பெறுத
லும், தான்தெரிபன் உம் - தான்தெரிந்த அகநிலைபுறநிலை அருகியல் பெரு
கியல்என்னும்பண்களான்கும், ஊர்களின்வண்ணம்உம் "மங்கலமறையோ
ரிருக்கை, உழவிடைவினைப்போர்ப்பழவிறலார்கள்" என்றதனான் ஊர்களின்
பொலிவும், ஒளி உடையாணி உம் (சீரியல்பொலிய) என்றதனான் ஒளியை
புடைப்பாடலும், பெருந்தேவபாணி, சித்தேவபாணியெனிலும் அமையும்,
என்றுஇவைஅனைத்துஉம்-என்றுசொல்லப்பட்டஇவைகளைத்தோடும், பிற
பொருள்வைப்பு ஒடு - கலைபடிகம் முதலியபிறபொருள்கள் வைத்தவைப்
பாடு-ஒன்றித்தோன்றும், தன்கோள்நிலை உம்-பொருந்தித்தோன்றுமுறை
நிலைபெறுதலும், ஒருபரிசின் ஒடுகிடந்த - புகார்காண்டம் (ஆகிய) இவை
ஒருதன்மையோடு கிடந்த புகார்காண்டம், தன்கோள் ஒருசொன்னீர்மை
ய-முறையேகூறி யிருத்தலான் ஒன்றித்தோன்றுந் தன்கோணிலையும் என
உடன் எண்ணினார்..

71680

